

Официален вестник

на Европейския съюз

L 269

Издание
на български език

Законодателство

Година 58

15 октомври 2015 г.

Съдържание

II Незаконодателни актове

РЕШЕНИЯ

- ★ Решение (ЕС) 2015/1824 на Комисията от 23 юли 2014 година относно мерките, приети от Германия във връзка с дела *Airport Niederrhein (Weeze)* и *Flughafen Niederrhein GmbH* — SA.19880 и SA.32576 (ex NN/2011, ex CP/2011) (нотифицирано под номер C(2014) 5084)⁽¹⁾ 1
- ★ Решение (ЕС) 2015/1825 на Комисията от 31 юли 2014 година относно Държавна помощ SA.34791 (2013/C) (ex 2012/NN), за която не е постъпило уведомление — Белгия — Помощ за оздравяване на *Val Saint-Lambert SA* (нотифицирано под номер C(2014) 5402)⁽¹⁾ 47
- ★ Решение (ЕС) 2015/1826 на Комисията от 15 октомври 2014 година относно държавната помощ, SA.33797 — (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) предоставена от Словакия на *NCHZ* (нотифицирано под номер C(2014) 7359)⁽¹⁾ 71
- ★ Решение (ЕС) 2015/1827 на Комисията от 23 март 2015 година относно Държавна помощ SA 28876 (12/C) (ex CP 202/09), приведена в действие от Гърция в полза на *Piraeus Container Terminal S.A. & Cosco Pacific Limited* (нотифицирано под номер C(2015) 66)⁽¹⁾ 93

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

II

(Незаконодателни актове)

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2015/1824 НА КОМИСИЯТА

от 23 юли 2014 година

относно мерките, приети от Германия във връзка с дела *Airport Niederrhein (Weeze)* и *Flughafen Niederrhein GmbH — SA.19880* и *SA.32576 (ex NN/2011, ex CP/2011)*

(нотифицирано под номер C(2014) 5084)

(само текстът на английски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него ⁽¹⁾,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочените по-горе разпоредби ⁽²⁾ и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

- (1) Между 2003 и 2006 г. Комисията е получила няколко жалби, в които се твърди, че регионалните органи са предоставили неправомерна държавна помощ на летище Niederrhein-Weeze (по-нататък наричано „летището“).
- (2) С писма от 13 октомври 2005 г., 2 март 2007 г., 3 август 2007 г., 19 октомври 2010 г. и 1 април 2011 г. Комисията поиска информация от Германия във връзка с тези жалби.
- (3) Германия отговори на исканията за информация на Комисията с писма от 21 декември 2005 г., 2 февруари 2006 г., 14 юни 2007 г., 18 октомври 2007 г., 11 ноември 2010 г. и 30 май 2011 г. Въпреки това отговорът на германските органи от 30 май 2011 г. беше непълен, тъй като в него не отговарят на въпроси, отнасящи се до периодите преди юли 2009 г. Германия посочи, че е отказала да отговори на тези въпроси на основание, че тези въпроси вече са били обект на разследване, което според Комисията е било приключено през юли 2009 г.

⁽¹⁾ Считано от 1 декември 2009 г. членове 87 и 88 от Договора за ЕС стават членове 107 и 108 съответно от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Двете групи от разпоредби са по същество идентични. За целите на настоящото решение позоваванията на членове 107 и 108 от ДФЕС трябва да се разбират като позовавания съответно на членове 87 и 88 от Договора за ЕО, когато е уместно. С ДФЕС се въвеждат също някои промени в терминологията, като „Общност“ се заменя със „Съюз“ и „общ пазар“ — с „вътрешен пазар“. В настоящото решение се използва терминологията от ДФЕС.

⁽²⁾ ОВ С 279, 14.9.2012 г., стр. 1.

- (4) На 24 август 2011 г. Комисията изпрати напомняне на Германия в съответствие с член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета ⁽³⁾ (по-нататък наричан „Процедурен регламент“), като ѝ даде възможност да предостави информация до 19 септември 2011 г. Комисията добави, че ще разгледа възможността да издаде разпореждане за информация при липса на отговор в рамките на посочения срок.
- (5) С писмо по електронната поща от 13 септември 2011 г. Германия поиска удължаване на срока до 19 октомври 2011 г. Комисията се съгласи с поисканото удължаване.
- (6) Германските органи представиха своя отговор на 19 октомври 2011 г. Въпреки това отговорът отново беше непълен, тъй като Германия настоя да не отговори на въпросите, отнасящи се до периодите преди юли 2009 г.
- (7) С писмо от 25 януари 2012 г. Комисията уведоми Германия, че е взела решение да открие процедурата, определена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) по отношение на посочената по-горе неправомерна помощ („решение за откриване“).
- (8) С писмо по електронна поща от 1 февруари 2012 г. Германия поиска удължаване на срока, в рамките на който да представи мненията си относно решението за откриване. Този допълнителен срок беше даден от службите на Комисията с писмо по електронната поща от 10 февруари 2012 г.
- (9) Германия представи своите съображения на Комисията на 13 март 2012 г. и изпрати допълнителни документи на 4 март 2013 г.
- (10) Поправка на решението за откриване беше приета на 13 юли 2012 г.
- (11) Решението за откриване на процедурата беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 14 септември 2012 г. ⁽⁴⁾ Комисията призова заинтересованите страни да представят мненията си в срок от един месец от датата на тази публикация.
- (12) Комисията получи мнения от летище Дюселдорф, окръг Kleve, FN GmbH и от няколко други заинтересовани страни, по-конкретно предприятия, чиято дейност зависи от съществуването на летище Niederrhein-Weeze. На 18 април 2013 г., на 3 май 2013 г. и на 19 юни 2014 г. Комисията предаде тези мнения на Германия. С писма от 19 август 2013 г. и 3 юли 2014 г. Германия представи коментарите си по мненията на заинтересованите страни.
- (13) С писма от 18 април 2013 г., 29 октомври 2013 г., 17 март 2014 г. и 16 май 2014 г. Комисията поиска допълнителна информация. Германия отговори с писма от 19 август 2013 г., 17 декември 2013 г., 15 януари 2014 г., 16 април 2014 г., 8 май 2014 г. и 25 май 2014 г.
- (14) С писмо от 18 юни 2014 г. Германия се съгласи настоящото решение да бъде прието на английски език. Следователно само текстът на английски език е автентичен.

2. ОБЩ КОНТЕКСТ

2.1. Общо представяне на летището

- (15) Летището се намира в Германия, в провинция Северен Рейн-Вестфалия в *Landkreis* (административна област) Kleve между общините Weeze и Kevelaer — в непосредствена близост до германско-нидерландската граница. На юг следващият по-голям град е Дуисбург, който се намира на около 60 км. На около 50 км на север е разположен нидерландският град Неймеген.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕС) № 734/2013 на Съвета от 22 юли 2013 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 204, 31.7.2013 г., стр. 15).

⁽⁴⁾ ОВ С 279, 14.9.2012 г., стр. 1.

- (16) Десетте най-близки летища са:
- Дюселдорф (на 51 минути път с автомобил или 76 км),
  - Айндховен, Нидерландия (1 час и 12 минути или 88 км),
  - Маастрихт, Нидерландия (1 час и 14 минути или 98 км),
  - Кьолн—Бон (1 час и 23 минути или 133 км),
  - Дортмунд (1 час и 25 минути или 120 км),
  - Лиеж, Белгия (1 час и 41 минути или 152 км),
  - Антверпен, Белгия (1 час и 54 минути или 153 км),
  - Ротердам, Нидерландия (1 час и 44 минути или 172 км),
  - Мюнстер—Оснабрюк (1 час и 46 минути или 175 км) и
  - Брюксел, Белгия (2 час и 10 минути или 200 км).
- (17) Между 1954 и 1999 г. летището е било използвано като военно летище от кралските военновъздушни сили на Обединеното кралство. След преобразуването му в гражданско летище през 2003 г. започна извършването на пътнически полети.
- (18) Летището има писта с дължина 2 440 метра. Неговият терминал има капацитет от 3,5 милиона пътници. Броят на пътниците се е променял, както следва:

Таблица 1

Трафик на летище Niederrhein-Weeze между 2003 и 2012 г.

Година	Брой пътници (общо)	Индекс на растежа
2003	207 992	100
2004	796 745	383
2005	591 744	285
2006	585 403	281
2007	848 852	408
2008	1 524 955	733
2009	2 403 115	1 155
2010	2 896 999	1 392

Година	Брой пътници (общо)	Индекс на растежа
2011	2 421 720	1 164
2012	2 200 000	1 058

Източник: Съображения на Германия относно решението за откриване за периода 2003—2011 г. и <http://unternehmen.airport-weeze.com/de/historie.html> за 2012 г.

- (19) Летището понастоящем е обслужвано от Ryanair и Transavia⁽⁵⁾. Въздушните превозвачи покриват над 50 международни дестинации. Целият обем на пътничкопотока на летището понастоящем се генерира от нискотарифни превозвачи (наричани по-нататък „НТП“). Делът на пътниците на Ryanair на летището от общия брой на пътниците възлиза на [80—99] (*) %. Ryanair присъства на летището от неговото откриване и междувременно летището е станало едно от неговите базови летища в Германия с 9 самолета на постоянен престой (към лятото на 2013 г.).
- (20) До 2010 г. повече от 50 % от пътниците на летището са от Нидерландия, а останалата част са главно от съседните германски региони и отчасти от белгийските региони. Според най-новата обществена информация⁽⁶⁾ делът на нидерландските пътниците е спаднал до около 40 %.

2.2. Развитие на летището

2.2.1. Развитие на собствеността на летището

- (21) Летището е основано през 1954 г. от кралските военновъздушни сили за военни цели. В началото на 90-те години на миналия век кралските военновъздушни сили обявяват намерението си да се оттеглят от летището до 1999 г. Собствеността на летището трябва да бъде прехвърлена на германското федерално правителство. С оглед на очакваната загуба от около 400 граждански работни места окръг Kleve и община Weeze през 1993 г. планират да създадат гражданско летище (*Euroregionales Zentrum für Luftverkehr, Logistik und Gewerbe*, „EuZZLG“) на мястото на бившото военно летище. За тази цел те създават дружество Flughafen Niederrhein GmbH (наричано по-нататък „FN GmbH“), което да управлява преобразуването на бившото военно летище за последващо използване за граждански цели.
- (22) FN GmbH е регистрирано през 1993 г. като дружество с ограничена отговорност със собствен капитал в размер на 50 000 германски марки (= 25 564 EUR). Акционерите учредители са окръг Kleve (52 %) и община Weeze (48 %).
- (23) От самото начало община и окръг Kleve предвиждат, че летището ще се управлява от частно дружество. В подкрепа на тази цел са определени четири стъпки:
- а) Намиране на частен инвеститор, който следва да отговаря за подготовката и експлоатацията на летището
  - б) Получаване на необходимите разрешения за преобразуването на военното летище в гражданско летище
  - в) Сключване на договор с Нидерландия относно използването на въздушното пространство
  - г) Закупуване на площта от федералното правителство.
- (24) На 30 ноември 1999 г. кралските военновъздушни сили са прехвърлили собствеността на летището върху федералното правителство на Германия.
- (25) На 16 декември 1999 г. окръг Kleve и община Weeze са създали още едно дружество, *Entwicklungs- und Erschließungsgesellschaft Laarbruch GmbH* („EEL GmbH“). 52 % от акциите на EEL GmbH са собственост на окръг Kleve и 48 % на община Weeze.

⁽⁵⁾ Освен Ryanair и Transavia летището по-рано е било обслужвано от Air Berlin, Wizz Air, XL Airways, Sky Airlines, Corendon Airlines и Bulgaria Air, както и от чартърните авиокомпани Tailwind и Solid Executive (вж. съображение 11 от решението за откриване.

(*) Търговска тайна.

⁽⁶⁾ Източник: <http://unternehmen.airport-weeze.com/de/kurzportrait.html>

- (26) Тогавашните задачи на EEL GmbH са били различни от задачите на FN GmbH. Докато FN GmbH е създадено, за да управлява преобразуването на бившото военно летище, EEL GmbH е натоварено по-специално с администрацията на съоръженията от закриването на военното летище през 1999 г. до закупуването му от частен инвеститор.
- (27) Във връзка с това EEL GmbH е трябвало да премахне инфраструктурите и съоръженията на бившото военно летище с цел последващо търговско използване.
- (28) След като на 23 август 2000 г. провинция Северен Рейн-Вестфалия е разрешила плана за преобразуване на военното летище, представен от окръг Kleve и община Weeze, и след издаване на лиценз за експлоатация на гражданско летище на FN GmbH от Bezirksregierung Дюселдорф на 20 юни 2001 г. (⁷), приватизацията на дейността и недвижимото имущество на летището е била извършена на два етапа:
- а) *Стъпка 1*: На 1 юли 2001 г. окръг Kleve и община Weeze са се оттеглили от FN GmbH, като са продали 99,261 % от дяловете в дружеството за [0,5-3] млн. евро от окръг Kleve и община Weeze на частен инвеститор — Airport Niederrhein Holding GmbH („ANH GmbH“). ANH GmbH е 100 % дъщерно дружество на нидерландското предприятие Airport Network B.V. До 31 декември 2011 г. окръг Kleve и община Weeze са били собственици на съответно 0,0459 % и 0,0279 % от акциите. Към момента на продажбата на FN GmbH от публичните органи на ANH GmbH на практика FN GmbH не е имало физически активи [...].
- б) *Стъпка 2*: На 14 март 2002 г. германското федерално правителство е продало недвижимия имот, на който летището е построено, за [5-15] млн. евро на FN GmbH. Преди да продаде този имот на FN GmbH, федералното правителство се е свързало с други потенциални купувачи на неформална основа. Само един друг инвеститор е заявил интерес, като е предложил цена от [...] млн. евро и допълнителни [...] млн. евро, ако могат да бъдат постигнати определени нива на печалбата до 2009 г.
- (29) Германското федерално правителство е определило продажната цена на недвижимия имот, на който е построено летището, в съответствие с член 63, параграф 3 от *Bundeshaltsordnung* и *Wertermittlungsverordnung*. Тази разпоредба задължава федералното правителство да продава имотите по текущата им стойност, т.е. тяхната пазарна цена, установена от независим експерт съгласно правилата, установени в закона *Wertermittlungsverordnung*. В разглеждания случай недвижимото имущество е било оценено от независим експерт на [11-20] млн. евро, докато сградите са били оценени на [4-10] млн. евро въз основа на предложената концепция за развитие и използване на имота. От тези стойности експертът е приспаднал [4-10] млн. евро, които представляват стойността на разрушаването на казармите, което е част от строителните работи по преобразуването, и още [2-5] млн. евро, представляващи разходите за приемане на мерките, изисквани от приложимото законодателство в областта на околната среда и планирането. Считано от 2001 г., първите строителни мерки са били осъществени (разрушаване на бункерите, инфраструктура за пречиствателни станции и др.) с цел подготовка на летището за гражданска авиация.

2.2.2. Икономическото развитие на EEL GmbH и FN GmbH

- (30) Незабавно след своето създаване през 1999 г. EEL GmbH е поело управлението на недвижимото имущество на летището чрез договор за лизинг. Първите мерки за развитие и първите строителни мерки са били проведени между 2000 и 2001 г.
- (31) След като съдът Bezirksregierung Дюселдорф е предоставил на FN GmbH лиценз за експлоатация на гражданско летище съгласно германското право в областта на въздухоплаването и след приключване на покупката на 1 юли 2001 г. на FN GmbH от частния инвеститор — групата ANH, ANH е възстановило на EEL GmbH разходите, които предприятието е направило за управлението на летищната инфраструктура, включително някои строителни работи за преобразуване.
- (32) В хода на 2002 г. EEL GmbH е предало управлението на летищната инфраструктура на FN GmbH. През 2002 г. FN GmbH е реализирало загуба от 0,3 млн. евро. От 2003 г. нататък EEL GmbH вече не е изпълнявало задачи, свързани с управлението на недвижимото имущество на летището. Въпреки това окръг Kleve и община Weeze не са ликвидирали EEL GmbH през 2003 г.

⁷) Заинтересованите страни са внесли над 1 000 жалби срещу отпускането на оперативен лиценз на FN GmbH преди началото на дейностите, които съответно са могли да започнат едва на 1 май 2003 г. През 2006 г. оперативният лиценз отново е бил съдебно оспорен, което е създавало правна несигурност за летищните операции. Едва на 1 февруари 2007 г. въпросът е бил уреден, когато съдът Bundesverwaltungsgericht е разрешил летателните операции на летището. Пълно спазване на правните изисквания е било постигнато с изменение на оперативния лиценз, издаден от регионалните органи на 1 май 2009 г.

- (33) FN GmbH първоначално е натрупало финансови загуби, преди да реализира печалби, както е показано в следната таблица:

Таблица 2

Годишни резултати и ЕБИТДА за периода 2003—2011 г.

(В хиляди евро)

Година	2003 г.	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.
Годишна печалба (в хил. евро)	- 6 960	- 8 336	- 7 914	- 4 822	663	707	426	34
ЕБИТДА	- 4 805	- 4 718	- 4 399	- 1 172	4 372	5 508	6 108	6 286

Източник: Германия.

3. ОПИСАНИЕ НА МЕРКИТЕ, ПРЕДМЕТ НА ОЦЕНКА, И ТЕХНИЯ КОНТЕКСТ

3.1. Мярка 1: Заеми от EEL GmbH за FN GmbH

- (34) В началото на 2003 г. FN GmbH е изпитвало финансови затруднения, които са застрашавали старта на търговското въздухоплаване (планиран за 1 май 2003 г.) и следователно са застрашавали целия проект за преустройство и развитие на летището. Затова публичните собственици на EEL GmbH са решили да продължат дейността на своето дружество. На 11 април 2003 г. EEL GmbH предоставя на FN GmbH първия заем („заем 1“) в размер на [11-20] млн. евро при лихвен процент с [1-5] % над основния лихвен процент. Според Германия основният лихвен процент, приложен за този заем, е обикновената ставка, предвидена в член 247 от Германския граждански кодекс (*Bürgerliches Gesetzbuch „или“ „BGB“*), която на съответната дата е била 1,97 % ⁽⁸⁾. Падежът на заема е определен до 30 юни 2005 г. Като обезпечение е поставен залог за земята и сградите на летището (*Grundschuld*) в полза на EEL GmbH за размера на заема, т.е. [11-20] млн. евро. В допълнение към тази цифра се добавя годишна лихва от [15-23] %, ако обезпечението се използва в случай на неплащане. Освен това [...] е предоставил лична гаранция за заема (*selbstschuldnerische Bürgschaft*) в размер на най-много [5-15] млн. евро. Германия не представи данни, що се отнася до стойността на тази лична гаранция. Тази лична гаранция е била заменена на 8 юни 2003 г. от лична гаранция, предоставена от [...] за сумата от [5-15] млн. евро. В допълнение частните акционери на FN GmbH са заложили както своите дялове от акциите на ANH GmbH в капитала на FN GmbH (оценени на [20-30] млн. евро), така и акциите на Airport Network BV в капитала на ANH GmbH. Германия не представи пълни данни, що се отнася до стойността на предоставеното обезпечение.
- (35) Според Германия с този заем публичните собственици на EEL GmbH са искали да предоставят на FN GmbH мостово финансиране за покриване на оперативните затруднения с ликвидността, за да може дружеството да приключи придобиването и инсталирането на активите, необходими за навременното започване на летищните операции.
- (36) През 2003 г. летищните операции са започнали и FN GmbH е регистрирало загуби в размер на 7 млн. евро. Само една година след като летището е започнало да осъществява търговски въздушни операции, т.е. през 2004 г., най-важната авиокомпания за летището, нидерландската V-Bird, е прекратила дейността си поради неплатежоспособност. С оглед на произтичащите от това текущи финансови проблеми за FN GmbH, EEL GmbH е продължил да отпуска заеми на FN GmbH в хода на 2004 г.:
- а) На 17 юни 2004 г. EEL GmbH е предоставило втори заем на FN GmbH („заем 2“) в размер на [2-5] млн. евро със същата дата на падеж като първия заем, предоставен през 2003 г. (т.е. до 30 юни 2005 г.). Лихвеният процент е бил определен на [1-5] % над приложимия основен лихвен процент. Според Германия основният лихвен процент, прилаган за този заем, е процентът, определен в член 247 от BGB към тази дата, т.е. 1,14 %.

⁽⁸⁾ Основният лихвен процент се променя на 1 януари и на 1 юли всяка година с процентните пунктове, с които референтният процент се е увеличил или е спаднал от последната промяна на основния лихвен процент. Референтният лихвен процент е лихвеният процент при последната основна операция по рефинансиране на Европейската централна банка преди първия календарен ден на съответния шестмесечен период. Deutsche Bundesbank обявява ефективния основен лихвен процент в държавен вестник (*Federal Gazette*) без забавяне след 1 януари и 1 юли.

Като обезпечение е поставен залог за земята и сградите на летището (*Grundschild*) в полза на EEL GmbH за размера на заема от [2-5] млн. евро. В допълнение се добавя годишна лихва от [15-23] %, ако обезпечението се използва в случай на неплащане. Освен това е определен залог върху акциите на Airport Network BV в капитала на ANH GmbH и залог върху акциите на ANH GmbH в капитала на FN GmbH. Германия не представи пълни данни, що се отнася до стойността на предоставеното обезпечение.

- б) Месец по-късно, на 28 юли 2004 г., EEL GmbH е предоставило на FN GmbH трети заем („заем 3“), в размер на [2-5] млн. евро. Датата на падежа на третия заем е била 31 декември 2007 г. с лихвен процент от [3-8] % над приложимия основен лихвен процент. Според Германия основният лихвен процент, прилаган за този заем, е процентът, определен в член 247 от BGB към тази дата, т.е. 1,13 %. Като обезпечение е поставен залог за земята и сградите на летището (*Grundschild*) в полза на EEL GmbH за размера на заема от [2-5] млн. евро. В допълнение се добавя годишна лихва от [15-23] %, ако обезпечението се използва в случай на неплащане⁽⁹⁾. Освен това е определен залог върху акциите на Airport Network BV в капитала на ANH GmbH и залог върху акциите на ANH GmbH в капитала на FN GmbH. Освен това е определен залог върху дейността на FN GmbH. Германия не представи пълни данни, що се отнася до стойността на предоставеното обезпечение.
- (37) Общо само през 2004 г. FN GmbH е получило [4-10] млн. евро в заеми, отпуснати от EEL GmbH (в допълнение към втората серия от мерки, които са обект на разследване и които са предоставени пряко от окръг Kleve — вж. точка 3.2). Според Германия тези заеми са били предоставени за целите на развитието и преустройството на бившото военно летище, а не за оперативни разходи.
- (38) В края на 2004 г. FN GmbH отново е регистрирало загуби, този път в размер на 8,3 млн. евро. Още веднъж FN GmbH изглежда е имало нужда от допълнителна ликвидност. Изплащането на заем 1 и заем 2 (заедно възлизащи на [10-20] млн. евро), предоставени от EEL GmbH, е било дължимо на 30 юни 2005 г. По това време FN GmbH частично е изплатило лихвите по предишните заеми. Според Германия обаче загубите, понесени от FN GmbH между 2002 г. и 2006 г., са били поети от неговите частни собственици.
- (39) В този контекст на 1 юли 2005 г. EEL GmbH е предоставило четвърти заем („заем 4“) на FN GmbH, този път в размер на [4-10] млн. евро с падеж 31 декември 2010 г. Параграф 1, точка 2 от споразумението за заема гласи, че заемът е бил предназначен само за инвестиции. Освен това в параграф 2 се изисква FN GmbH (и EEL GmbH, ако се наложи) да провери дали фактурите са били строго свързани с изграждането на летището и дали EEL GmbH (а не FN GmbH) изплаща фактурите от заема. В допълнение, заем 1, заем 2 и заем 3, които възлизат общо на [15-30] млн. евро (без лихвите), са били удължени („удължаване 1“). Падежът на тези заеми е бил хармонизиран и удължен до 31 декември 2010 г. Фиксиран лихвен процент от [1-5] % е бил определен за всички тези заеми, считано от 1 юли 2005 г. По този начин лихвеният процент за заем 1, заем 2 и заем 3 е бил намален. Като обезпечение е бил поставен залог за земята и сградите на летището (*Grundschild*) в полза на EEL GmbH за сумата на четвъртия заем ([4-10] млн. евро) в допълнение към удължаването на предишните залози за заем 1, заем 2 и заем 3 (в допълнение към които се прибавят лихви [15-23] % годишно, ако обезпечението се използва в случай на неплащане). Освен това, с цел да се гарантират всички вземания на EEL GmbH по всички заеми, на 1 юли 2005 г. е била предоставена лична гаранция от [...]. (*selbstschuldnerische Bürgschaft*) с максимален размер от [20-30] млн. евро (заедно с лихва и сложна лихва). Тази гаранция удължава предишната гаранция, предоставена от [...] на 8 юни 2003 г. във връзка със заем 1. Накрая е определен залог върху акциите на Airport Network BV в капитала на ANH GmbH и залог върху акциите на ANH GmbH в капитала на FN GmbH. Германия не представи пълни данни, що се отнася до стойността на предоставеното обезпечение.
- (40) Освен това EEL GmbH и FN GmbH се съгласиха, че FN GmbH ще трябва да плати лихва на датата на падежа, т.е. най-късно до 31 декември 2010 г., и че в случай че FN GmbH достигне прага на печалбата и стане рентабилно преди тази дата, FN GmbH ще бъде длъжно да започне да изплаща лихвата, считано от датата, на която дружеството спре да понася загуби. Що се отнася до лихвените проценти, приложими за първите три заема до тяхното хармонизиране с кредитното споразумение от 1 юли 2005 г., в § 5 (5.4) от договор за роловър (*Darlehensverlängerungsvertrag*) от 29 ноември 2010 г. се споменава, че всеки от четирите заема носи [15-23] % годишна лихва в случай на неплащане⁽¹⁰⁾.

⁽⁹⁾ Разликата от [1-3] млн. евро между размера на заема и залога за земята произтича от факта, че FN GmbH и EEL GmbH са сключили на 14 юли 2004 г. договор за мостов кредит, който е бил придружен от залог за земята в размер на [1-3] млн. евро. Този мостов договор впоследствие е бил заменен от 3-то кредитно споразумение от 27 юли 2004 г., но залогът за земята не е бил отменен и остава валиден, така че 3-то кредитно споразумение налага обезпечение от само [1-5] млн. евро.

⁽¹⁰⁾ Нито един от разглежданите договори не включва специални разпоредби, свързани с лихви за забава, тъй като последните са законово предвидени в член 288 от BGB и следователно са приложими към всички кредитни споразумения.

- (41) Германия заяви, че EEL GmbH се е съгласило да се оттегли в ранга си на кредитор (*Rangrücktrittklärung*) по отношение на достъпа до залога върху земята между март 2009 г. и 31 декември 2010 г. с цел да се даде възможност на FN GmbH да получи краткосрочен кредит от [банка] (вж. съображение 73).
- (42) FN GmbH е възстановило своята рентабилност през 2007 г. Независимо от това и противно на предварителните споразумения, FN GmbH не е започнало да връща заемите или лихвите. Изчислено към 31 декември 2010 г., датата на падежа, договорена от страните, FN GmbH дължи на EEL GmbH [20-30] млн. евро заеми плюс [7-10] млн. евро лихви, т.е. общо [24-40] млн. евро. EEL GmbH се е съгласило за втори път да удължи и 4-те заема и натрупаните лихвени плащания (второ удължаване). На 29 ноември 2010 г. FN GmbH и EEL GmbH са подписали пето кредитно споразумение, като по този начин са удължили срока на падежа на всички заеми до 31 декември 2016 г.
- (43) Лихвеният процент за това второ удължаване на заемите е бил определен на [1-5] % годишно. Германия заяви, че лихвеният процент за кредитното споразумение от 29 ноември 2010 г. е установен чрез добавяне на [...] базисни пункта към референтната ставка от 1,24 % ⁽¹¹⁾. EEL GmbH и FN GmbH са се договорили лихвите, дължими до 31 декември 2010 г., да бъдат добавени към главницата на кредита, като по този начин тя се е увеличила до [24-40] млн. евро. Освен това FN GmbH е било задължено да плаща лихва на тримесечна основа и първото плащане на лихвата е било дължимо до края на първото тримесечие на 2011 г.
- (44) Следната таблица обобщава основните характеристики на петте кредитни споразумения, които подлежат на оценка:

Таблица 3

Преглед на мерките за публично подпомагане от EEL GmbH за FN GmbH

Обем (в млн. евро)	Дата на кредитното споразумение	Лихвен процент	Падеж/прехвърляне на заема	Обезпечение	Начин на финансиране (EEL)
[11-20]	11.4.2003 г.	[1-5] % над основния лихвен процент (1,97 %).	Първа дата на падежа: 30.6.2005 г., първо удължаване на срока до 31.12.2010 г., второ удължаване на срока до 31.12.2016 г.	— Залог за земята и сградите (<i>Grundschulden</i>) — Лична гаранция от [...] (<i>selbstschuldnerische Bürgschaft</i>) — Залог на акциите на ANH GmbH и акциите на FN GmbH	Заем, отпуснат от окръг Kleve: ([5-15] млн. евро при [1-5] %); [2-5] млн. евро заем, отпуснат от [банка], (публичен гарант: община Weeze). Заемът от [2-5] млн. евро е трансформиран на 30.6.2005 г. и [банка] е станала новият кредитор.
[2-5]	17.6.2004 г.	[1-5] % над основния лихвен процент (1,14 %).	Първа дата на падежа 30.6.2005 г., първо удължаване на срока до 31.12.2010 г., второ удължаване на срока до 31.12.2016 г.	— Залог за земята и сградите (<i>Grundschulden</i>) — Акциите на ANH GmbH и акциите на FN GmbH	Заем, отпуснат на EEL GmbH от окръг Kleve („ <i>Kassenkredite</i> “)
[2-5]	28.7.2004 г.	[3-8] % над основния лихвен процент (1,13 %).	Първа дата на падежа 31.12.2007 г., първо удължаване на срока до 31.12.2010 г., второ удължаване на срока до 31.12.2016 г.	— Залог за земята и сградите (<i>Grundschulden</i>) — Залог на акциите на ANH GmbH и акциите на FN GmbH — Залог върху дейността на FN GmbH	Заем, отпуснат на EEL GmbH от окръг Kleve („ <i>Kassenkredite</i> “). Окръг Kleve и община Weeze вливат капитал в размер на [0,4-1] млн. евро в EEL GmbH.

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html

Обем (в млн. евро)	Дата на кредитното споразумение	Лихвен процент	Падеж/прехвърляне на заема	Обезпечение	Начин на финансиране (EEL)
[4-10]	1.7.2005 г.	[1-5] %	Първа дата на падежа 31.12.2010 г., удължаване на срока до 31.12.2016 г.	— Залог за земята и сградите (<i>Grundschulden</i>) — Лична гаранция от [...] (<i>selbstschuldnerische Bürgschaft</i>) Залог на акциите на ANH GmbH и акциите на FN GmbH	Окръг Kleve и община Weeze вливат капитал в размер на [0,4-1] млн. евро в EEL GmbH.
[24-40] (= [20-30] (сума на четирите заема) плюс натрупаната лихва от (= [4-10])	29.11.2010 г.	[1-5] %	31.12.2016 г.	— Залог за земята и сградите (<i>Grundschulden</i>) — Лична гаранция от [...] (<i>selbstschuldnerische Bürgschaft</i>) — Залог на акциите на ANH GmbH и акциите на FN GmbH	Удължаване на всички предишни заеми за EEL, отпуснати от окръг Kleve („ <i>Kassenkredite</i> “), и заемът от [банка] евентуално с подновена публична гаранция от община Weeze.

- (45) В края на първото тримесечие на 2011 г. FN GmbH отново не е било в състояние да плати първата вноска по лихвата, както е договорено при удължаването на срока на действие на кредитните споразумения (*Darlehensverlängerungsvertrag*) от 29 ноември 2010 г. Окръг Kleve е приел предложението на акционера на FN GmbH да получи акции на FN GmbH до март 2011 г. като операция по замяна на дълг срещу дялов капитал за продължаващото отлагане на плащанията на лихвата и главницата⁽¹²⁾. Тази замяна на дълг срещу дялов капитал обаче е била законно подписана едва в края на 2012 г. Окръг Kleve понастоящем притежава 1,88 % от акционерния капитал на FN GmbH⁽¹³⁾.

3.2. Мярка 2: Подкрепа от провинция Северен Рейн-Вестфалия

- (46) На 15 октомври 2002 г. на FN GmbH е било предоставено публично подпомагане в размер на 3,525 млн. евро от провинция Северен Рейн-Вестфалия за финансирането на 50 % от следните разходи: летищен перон, зона за зареждане на гориво, разширяване на пътеките за рулиране и възстановяване на съществуващите перони, прецизна осветителна система на подхода, осветление по ръба, осветление на старта и на пистата.
- (47) Правното основание за тази подкрепа е постановлението на Министерството на транспорта, енергетиката и пространственото планиране на провинция Северен Рейн-Вестфалия, отнасящо се до публичната подкрепа за мерки за строителство и реновиране (инфраструктурни инвестиции) на летищата в Северен Рейн-Вестфалия (*Richtlinien über die Gewährung von Zuwendungen für Ausbau- und Erneuerungsmaßnahmen auf Flugplätzen RdErl.* — MBl. NRW.1993 S. 617) („постановлението от 1993 г.“). Тези насоки са били впоследствие заменени от насоките с номер (Va VA 5 — 10 — 60/195- v. 25 ноември 2002 г.)⁽¹⁴⁾, които са били в сила между 1 януари 2003 г. и 1 януари 2008 г.
- (48) Съгласно декрета от 1993 г. за предоставянето на финансова подкрепа за покриване на инвестиционните разходи за някои видове летищна инфраструктура, например писти за излитане и кацане, пътеки за рулиране, стоянки, защитни ленти, инфраструктура за контрол на въздушното движение (кули, радари, оптични системи за предупреждение), навигационни светлини, оптични устройства в помощ на кацането, многоетажни сгради (терминали, хангари, т.н.), паркинги, заграждения, инфраструктура за безопасност на полетите, снабдяване и извозване, защита от шума, противопожарна защита, спасителни служби и екипи за работа при зимни условия, както и инвестиционни разходи за компенсаторни мерки за съхраняване на ландшафта и опазването на околната

⁽¹²⁾ Вследствие на споразумението от 31 март 2011 г. акциите са били прехвърлени на EEL GmbH на 31 декември 2011 г. В крайна сметка те са били прехвърлени на окръг Kleve.

⁽¹³⁾ Настоящото решение не обхваща тази замяна на дълг срещу дялов капитал или каквато и да е друга мярка, която може да е била отпусната от Германия в полза на FN GmbH, считано от 2011 г.

⁽¹⁴⁾ https://recht.nrw.de/lmi/owa/br_bes_text?anw_nr=1&gld_nr=9&ugl_nr=96&bes_id=1284&val=1284&ver=7&sg=&aufgehoben=N&menu=1

среда. С декрета от 1993 г. провинция Северен Рейн-Вестфалия предостави помощ до 40 % от допустимите разходи за посочените по-горе видове летишна инфраструктура. Международните и регионалните летища могат да получават подкрепа в размер до 65 % от допустимите разходи. За паркинги, заграждения и инфраструктура за безопасност на полетите могат да бъдат отпуснати като подкрепа до 80 % от допустимите разходи при подаване на заявление от летището.

3.3. **Мярка 3: подкрепа, отпусната от район Kleve пряко на FN GmbH във връзка с придобиването на сградния фонд на летището**

- (49) Както е описано в съображение 28, на 14 март 2002 г. германското федерално правителство е продало на FN GmbH летишните имоти за [5—15] милиона евро. На същия ден район Kleve е сключил договор с FN GmbH за предоставянето на мостово финансиране на част от разходите по придобиването на сградния фонд на летището. Мостовото финансиране е отпуснато под формата на безлихвени заеми, обезпечени изцяло с имоти на летището (следователно на стойност [5—15] милиона евро към датата на предоставяне на заема). Било е договорено [4—10] милиона евро от [5—15] милиона евро да бъдат финансирани предварително от район Kleve. Airport Network B.V. — дружеството майка на ANH GmbH, е трябвало до 30 декември 2003 г. да върне на район Kleve първия транш от [2—5] милиона евро от този безлихвен заем (това е било направено). Вторият транш от [2—5] милиона евро е бил платим пет години след началната дата на летателните дейности на летището, най-късно на 31 декември 2007 г., освен ако е била изпълнена клауза от споразумението между район Kleve и FN GmbH за разкриването на (350) работни места.
- (50) На 8 юли 2004 г. район Kleve е решил, че FN GmbH не трябва да изплаща втория транш от [2—5] милиона евро, тъй като вече са били разкрити повече от 350 работни места.

3.4. **Мярка 4: публичната подкрепа за EEL GmbH**

- (51) За да е в състояние да отпусна заеми на FN GmbH, самото дружество EEL GmbH се нуждаело от рефинансиране. EEL GmbH се е рефинансирало, като е получило следните заеми:
- а) [5—15] милиона евро и [2—5] милиона евро с [1—5] % годишен лихвен процент и падеж 30 юни 2005 г. Тези два заема са били предоставени от район Kleve, съответно на 11 април 2003 г. и на 16 юни 2004 г.
- б) [1—5] милиона евро с [2—5] % годишен лихвен процент и падеж 30 декември 2007 г. Тези два заема са били предоставени от район Kleve на 28 юли 2004 г. ⁽¹⁵⁾.
- (52) През юли 2005 г. структурата на капитала на EEL GmbH е преобразувана от неговите акционери, които са решили да влеят [5—15] милиона евро капитал и да заменят [1—4] милиона евро дълг срещу дялов капитал, с което дългът по първия заем е намалял до [3—13] милиона евро. EEL GmbH е погасило втория заем от [2—5] милиона евро. Накрая, останалите договори за заем в размер на [3—13] милиона евро и [2—5] милиона евро са били удължени до 31 декември 2010 г. На 1 юли 2005 г. лихвеният процент е бил определен на [3—8] %, а от 1 ноември 2005 г. на [3—8] %. На 29 ноември 2010 г. тези два заема отново са били удължени до 31 декември 2016 г. с лихвен процент [3—8] %.
- (53) Освен това през 2006 г. район Kleve е влял в EEL GmbH [1—5] милиона евро капитал и през 2007 г. [2—6] милиона. Тези суми са били отчетоводени като капиталов резерв в дружеството и подлежат на връщане заедно с погасяването на заема в края на 2016 г. Заедно двамата публични акционери са отпуснали на EEL GmbH [24—40] милиона евро, от които ([15—25] милиона евро вливания на капитал, включително мярката за замяна на дълг срещу собствен капитал, и [10—20] милиона евро под формата на заеми).
- (54) Едновременно с това на 2 май 2003 г. EEL GmbH е получило [2—5] милиона евро заем от частната [банка]. Падежът му е бил на 30 юни 2005 г. с [1—5] % лихвен процент. Община Weeze е предоставила 100 % публична гаранция за този заем в полза на EEL GmbH и съответно в полза на [банката]. На 30 юни 2005 г. този заем е било преобразуван, а публично притежаваната [банка] (дъщерно дружество на [банка]) е заменила [банката] в качеството на кредитор. Падежът първо е удължен до 30 декември 2010 г. с [1—5] % лихвен процент и втори път през 2010 г. до 31 декември 2016 г. с [1—5] % лихвен процент.

⁽¹⁵⁾ Това означава, че когато EEL GmbH е разсрочило заемите, отпуснати на FN GmbH, неговите собствени заеми, предоставени от район Kleve, и заемът, отпуснат от [банката] на EEL GmbH, в размер на [1—5] милиона евро съответно също са били разсрочени.

4. ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ОФИЦИАЛНАТА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

4.1. Мярка 1: заеми, отпуснати от EEL GmbH на FN GmbH

- (55) В решението за откриване на процедурата Комисията изрази съмнения дали заемите от EEL GmbH за FN GmbH са били отпуснати и разсрочени при пазарни условия. Комисията отбеляза първо, че Германия не е предоставила кредитната история или рейтинга на получателя на заема. Освен това Комисията не може да изключи, че FN GmbH е било дружество във финансово затруднение. Комисията отбеляза също така, че Германия не е дала обяснение за лихвените проценти, прилагани по отделните заеми, или за полученото обезпечение. Комисията отбелязва също липсата на обяснения за причината публичният заемодател многократно да се съгласява да разсрочва заемите, като винаги е удължавал техния падеж, нито защо никога досега не е било изискано главницата на кредита и дължимите лихви да бъдат изплатени обратно.
- (56) Въз основа на тези съображения Комисията изрази предварителното становище, че като е отпуснало и разсрочило заемите за FN GmbH, EEL GmbH не е действало като инвеститор или кредитор в условията на пазарна икономика. Предвид на това, че през целия период FN GmbH изглежда е било предприятие в затруднение, което поне до края на 2010 г. не е било в състояние да получи финансиране от търговски банки, Комисията изрази предварителното становище, че целият размер на заемите плюс неизплатената лихва трябва да бъдат квалифицирани като държавна помощ.
- (57) Тъй като тези мерки са били приведени в действие, без да е подадено уведомление до Комисията, тя стига до условното заключение, че те представляват неправомерна държавна помощ.
- (58) Накрая, Комисията изрази съмнения за съвместимостта на разглежданите споразумения с вътрешния пазар, ако те трябва да се считат за държавна помощ, по-конкретно с оглед на правилата, предвидени в Насоките за оздравяване и реструктуриране ⁽¹⁶⁾.

4.2. Мярка 2: подпомагане на FN GmbH от страна на провинция Северен Рейн-Вестфалия

- (59) В решението за откриване на процедурата Комисията отбеляза, че подкрепата, предоставена от провинция Северен Рейн-Вестфалия, е била избирателна мярка, тъй като не всички летища в провинцията са отговаряли на критериите за такава помощ. Като се има предвид, че подкрепата е с публични средства и е придала на летището предимство чрез помощ за инвестиции, не може да бъде изключено, че подкрепата представлява държавна помощ.
- (60) Тъй като тези мерки са били приведени в действие, без да е подадено уведомление до Комисията, тя стига до условното заключение, че те представляват неправомерна държавна помощ.
- (61) Накрая, Комисията изрази съмнения относно съвместимостта на разглежданата мярка с вътрешния пазар, ако тя бъде квалифицирана като държавна помощ, по-конкретно с оглед на правилата, предвидени в Насоките за оздравяване и реструктуриране ⁽¹⁷⁾.

4.3. Мярка 3: пряка подкрепа от район Kleve за FN GmbH

- (62) Що се отнася до пряката подкрепа от район Kleve за FN GmbH, предварителното становище на Комисията е, че пазарен инвеститор не би предоставил такова финансиране без възнаграждение. Освен това Комисията изрази съмнения относно готовността на инвеститор в условията на пазарна икономика да се откаже да му бъде възстановена част от финансовата помощ въз основа на съображения за разкриването на работни места в региона.
- (63) Тъй като тези мерки са били приведени в действие, без да е подадено уведомление до Комисията, тя стига до условното заключение, че те представляват неправомерна държавна помощ.
- (64) Накрая, Комисията изрази съмнения относно съвместимостта на разглежданата мярка с вътрешния пазар, ако тя бъде квалифицирана като държавна помощ, по-конкретно с оглед на правилата, предвидени в Насоките за оздравяване и реструктуриране ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁶⁾ Насоки на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение (ОВ С 244, 1.10.2004 г., стр. 2).

⁽¹⁷⁾ Вж. бележка под линия 16.

4.4. **Мярка 4: вливания на капитал и заеми в полза на EEL GmbH**

- (65) В решението за откриване на процедурата Комисията изрази съмнения дали финансирането в полза на FN GmbH е било отпуснато и разсрочено от неговите публични акционери при пазарни условия.
- (66) Тъй като тези мерки са били приведени в действие, без да е подадено уведомление до Комисията, тя стига до условното заключение, че те представляват неправомерна държавна помощ.
- (67) Накрая, Комисията изрази съмнения относно съвместимостта на разглежданите мерки с вътрешния пазар, ако те трябва да бъдат квалифицирани като държавна помощ.

5. МНЕНИЕТО НА ГЕРМАНИЯ

5.1. Общи бележки

5.1.1. Контекст на проекта

- (68) Германия припомня контекста на проекта, описан в раздели 2.1 и 2.2 по-горе. Крайтъгълен камък на „Euroregionales Zentrum für Luftverkehr, Logistik und Gewerbe“ беше изграждането на гражданско летище на мястото бившия военен аеродром, което да бъде притежавано и управлявано от частноправни субекти.
- (69) Германия изтъква, че разрастването на въздушното движение е било затруднено от външни фактори. Първо, обявяването през октомври 2004 г. в несъстоятелност на V-Bird, чиито основни дейности са били базирани в Niederrhein-Weeze, е довело до значителна загуба на въздушен транспорт, която не е била компенсирана напълно от допълнителни полети на Ryanair и Harpagfly до 2008 г., когато въздушният транспорт е достигал равнището си от 2004 г. Второ, серията от съдебни искове, предявени пред националните съдилища, многократно е създавала правна несигурност за авиокомпаниите⁽¹⁸⁾ и е предполагала непредвидени допълнителни разходи за FN GmbH. Преди да получи окончателния оперативен лиценз през 2009 г., за FN GmbH е било невъзможно да прилага стратегията си поради текущите съдебни спорове и е предпочело да прибегне до производства за извънсъдебни споразумения. За успешния изход обаче е било необходимо FN GmbH да заплати компенсации на страните по тези производства в размер на [5—10] милиона евро. Трето, прекъсването на въздушното движение, причинено от изригването на вулкана Eyjafjallajökull в Исландия през 2010 г., се е отразило неблагоприятно на транспорта от летището и към него. Четвърто, Германия отбелязва, че през септември 2010 г. тя е въвела пътническа такса, която е подкопала конкурентоспособността на Niederrhein-Weeze спрямо други европейски летища, които не подлежат на тази такса. Според Германия това е накарало Ryanair да намали своята дейност на Niederrhein-Weeze, където е отчетен спад на пътникопотока през 2011 и 2012 г.
- (70) Германия твърди, че въпреки тези неблагоприятни събития извън контрола на FN GmbH, EEL GmbH или неговите акционери, успехът на проекта се доказва от постоянно нарастващия въздушен транспорт през периода на разследване (вж. съображение 18), който се е изравнил или дори надвишил прогнозата за въздушното движение в различните експертни проучвания (освен през 2011 г.). Освен това Германия посочва, че FN GmbH е успяло също да увеличи приходите от неавиационна дейност и с течение на времето да подобри своята рентабилност.

5.1.2. Логиката на частното финансиране на летището

- (71) Германия посочва, че Niederrhein-Weeze е пример за успешно летище, защото то понастоящем е не само третото по големина летище в Северен Рейн-Вестфалия, но и уникален пример на приватизирана инфраструктура, продадена на пазарна цена. Германия добавя, че инвестициите в летището винаги са били на много високо равнище. През периода 2002—2011 г. общите инвестиции на FN GmbH са възлизали на [60—90] милиона евро, от които [20—30] милиона евро са използвани за изграждането на търговски сгради, [10—20] милиона евро за летателни съоръжения и стоянки и [5—10] милиона евро за започване или разширяване на проектите. Германия твърди, че от своята приватизация насам FN GmbH непрекъснато е можело да разчита на частни източници за финансирането на тези значителни инвестиции: i) заемите и вливанията на капитал от страна на акционерите, ii) заемите от търговски банки, и iii) собствената оперативна печалба на FN GmbH.
- (72) Що се отнася до подкрепата на мажоритарния акционер, Германия счита, че ANH GmbH и неговите собствени акционери многократно са подкрепяли своето дъщерно дружество FN GmbH, като са покривали неговите първоначални оперативни загуби, както и инвестициите му в летищна инфраструктура. Тази подкрепа е била под

⁽¹⁸⁾ Вж. бележка под линия 7.

формата на вливания на капитал и заеми, за които мажоритарният акционер е приел да премине към по-нисък ред в качеството си на кредитор (*Rangrücktrittklärung*). По този начин мажоритарният акционер е превърнал дългови вземания в собствен капитал, с което ги е извадил от масата на несъстоятелността. Германия обаче отбелязва, че частни акционери не биха могли да понесат сами цялата финансова тежест за такава скъпа инвестиция и са се нуждаели от допълнителни източници на финансиране, които само публични органи са могли да предоставят при пазарни условия. Тази външна подкрепа е била взета предвид още в бизнес плана от 2003 г. (вж. съображение 95).

- (73) Що се отнася до заемите от *търговските банки*, Германия твърди, че FN GmbH е успяло много бързо да получи кредит от търговските банки благодарение на своя търговския успех. Според Германия достъпът до банките доказва устойчивостта на бизнес модела, разчитащ на частно финансиране. През първата половина на 2009 г. FN GmbH е успяло да подпише споразумение за инвестиционен заем в размер на [0—10] милиона евро с [банката]. Лихвеният процент по този заем е бил [2—6] %, обвързан с подчиненост на вземанията на EEL GmbH по заемите, които то е отпуснало на FN GmbH (а отгук и необходимостта EEL GmbH да премине към по-нисък ред в качеството си на кредитор). Падежът на заема е бил 31 декември 2010 г. Според Германия условията на обезпечението и лихвените проценти на договорите следователно са били сравнително благоприятни за FN GmbH. FN GmbH е погасило изцяло заема към [банката] на неговия падеж. Германия добавя, че [банката] е предложила на FN GmbH две кредитни улеснения ([8—15] милиона евро и [1—5] милиона евро) с индикативен лихвен процент от [1—5] % ⁽¹⁹⁾ и че е било възможно да бъде подписано лизингово финансиране за около [0—3] милиона евро с [банката].
- (74) Що се отнася до *самофинансирането*, Германия изтъква, че FN GmbH постепенно е успяло да финансира собствените си инвестиции чрез положителните оперативни парични потоци. Първият положителен EBITDA (печалба преди лихви, данъци, обезценяване и амортизация) е бил отчетен през 2006 г., а първата нетна печалба — през 2007 г., а именно само няколко години след започването на дейността. Освен това Германия упреква Комисията, че в решението за откриване на процедурата е представила цифрите за оборота и разходите на FN GmbH по грешен и подвеждащ начин. По тази причина Германия предостави следната информация във връзка със сравнителната динамика на оборота и разходите през периода 2003—2010 г.:

Таблица 4

Приходи и разходи на FN GmbH през периода 2003—2010 г.

(В хиляди евро)

Година	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Оборот (<i>Umsatz</i>)	2 225	7 968	7 364	7 136	8 281	13 338	19 900	23 759
Други оперативни приходи (<i>Sonstige betriebliche Erträge</i>)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
— включително сделката със земя от данъчната сфера (<i>Grundstückstransaktion</i>)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Покупки (<i>Materialaufwand</i>)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Разходи за персонал (<i>Personalaufwand</i>)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Други оперативни разходи (<i>Sonstiger betrieblicher Aufwand</i>)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽¹⁹⁾ Това предложение обаче никога не се е превърнало в действителност.

- (75) Германия твърди, че Комисията е пропуснала по-специално да вземе под внимание всички разходи, свързани с изпълнението на обществената задача (разходите за нестопански дейности), които не могат да бъдат отнесени към ежедневната дейност на летището и понижават изкуствено оперативната печалба. Германия счита, че таблицата по-долу отразява истинската оперативна рентабилност на FN GmbH:

Таблица 5

Коригирана структура на разходите FN GmbH (без разходите, свързани с изпълнението на обществена задача)

(В хиляди евро)

Година	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Печалбата според годишния доклад	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Обществена задача	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
а) Сигурност и безопасност, от които:	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
— Противопожарна защита (персонал)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
— Амортизиране на инвестиционни разходи (противопожарна охрана)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
— Амортизационен разход (видеонаблюдение)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
— Патрулиране	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
— Персонал по сигурността	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
б) Защита на пътниците и самолетите	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
— Устройства за контрол (на лица и предмети)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
— Авиационна сигурност DFS TTC	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
— Амортизация (контролна кула)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Коригирана годишна печалба	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Коригиран EBITDA	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

5.1.3. Понятието „помощ“ — изграждането на летище, разглеждано като нестопанска дейност

- (76) Германия счита, че изграждането на летища не представлява стопанска дейност, която частни инвеститори биха предприели сами, и че в Европа няма такъв пример (вж. следващия раздел). Според Германия частни инвеститори биха проявили много по-голям интерес към експлоатацията на съществуваща летищна инфраструктура, тъй като рисковете са по-малки и управляеми.

- (77) Германия посочи, че изграждането на летишна инфраструктура повече не следва да попада в приложното поле на контрола върху държавните помощи с цел да се преодолее липсата на частни инвестиции в тази област. Германия изтъква, че изграждането на подобна инфраструктура представлява инструмент, чрез който държавата може да насочва икономическото си развитие и да структурира териториалното планиране чрез транспортната политика.
- (78) Освен това Германия счита, че публичната подкрепа в разглеждания случай е била насочена предимно към дейности от компетенциите на публичната политика, която не попада в приложното поле на контрола на Комисията върху държавните помощи. От [20—30] милиона евро [20-30] са били инвестирани в системите за противопожарна защита и сигурност. Германия добави, че останалата сума от [2—5] милиона евро е била използвана през 2011 г. изцяло за финансирането на други дейности.

5.1.4. Понятието „помощ“ — липса на хипотетичен референтен инвеститор

- (79) Германия е на мнение, че в Европа не съществува пазар за финансирането на инфраструктурата на регионални летища, които са собственост на частноправни субекти. Според Германия налице са само няколко напълно приватизирани летища в Европа. Glasgow-Prestwick или Luton са примери за такива летища. Въпреки че спрямо тези изцяло частни летища не е откривана процедура за разследване на държавна помощ, Германия се усъмни в липсата на публична подкрепа за тези летища. Германия подчерта, че дори в примера на летище Lübeck-Blankensee, през 2009 г. община Любек си е върнала собствеността върху платформата. Тази рядкост на частната собственост е свързана с високото равнище на постоянните разходи, необходими за изграждането на летишна инфраструктура, което Комисията признава в проекта на Насоките за въздухоплаването от 2014 г., които бяха в процес на изготвяне, когато започна официалната процедура по разследване⁽²⁰⁾. Освен това Германия отбеляза, че правната несигурност, породена от задължителното сертифициране на летището, едновременно постановяване на решение по делото *Aéroports de Paris* и подписването на международно споразумение между Германия и Нидерландия са възпрели частните инвеститори от участие в този вид проекти. Според Германия, в първоначалната си оценка от решението за откриване на процедурата Комисията погрешно е пренебрегнала факта, че не е било изненадващо търговските банки да откажат да финансират изграждането на частни летища и че в тази област не е имало функциониращ пазар.
- (80) Германия счита, че предварителната оценка на Комисията не се е основавала на ясни критерии за оценка на пазарната съвместимост на разглежданите мерки. Според Германия Комисията е трябвало да се позове на установената съдебна практика⁽²¹⁾ в контекста на универсалните пощенски услуги, което щеше да потвърди, че създаването и поддържането на мрежа не следва чисто търговска логика. Германия предлага също да се придържа към досегашната практика на Комисията, в която според твърденията на Германия тя е одобрила подобни мерки за помощ. В подкрепа на своето становище Германия дава за пример случая с финансирането на летишната инфраструктура Kassel-Calden.
- (81) Германия стига до заключението, че с оглед на успешното развитие на летището всеки частен инвеститор би инвестирал, по подобие на Германия, в летище Niederrhein-Weeze.

5.1.5. FN GmbH не отговаря на критериите за предприятие в затруднение

- (82) Германия оспорва предварителното заключение на Комисията, че FN GmbH може да бъде квалифицирано като предприятие в затруднение по смисъла на Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение („Насоките за оздравяване и реструктуриране“)⁽²²⁾.
- (83) В подкрепа на своето твърдение Германия изтъква пет основания. Първо, FN GmbH вече е било печелившо предприятие след много кратката фаза на започване на дейността (първ положителен ЕБИТДА през 2006 г. — с приспадане на разходите за обществена задача — и първа чиста печалба през 2007 г.). Германия отбелязва, че в своята оценка на финансирането на мерки в полза на регионални летища Комисията никога не е квалифицирала губещ получател на помощ като дружество в затруднение през фазата на започване на дейността. Според Германия, ако Комисията продължава в тази посока на мислене, повече не би било възможно да се финансира нито една летишна инфраструктура.
- (84) Второ, Германия твърди, че нито един от „твърдите“ критерии за предприятие в затруднение никога не е бил изпълнен. Германия оспорва мнението от решението за откриване на процедурата във връзка с отрицателния собствен капитал и добавя, че мажоритарният акционер е съхранил платежеспособността на дружеството чрез

⁽²⁰⁾ За повече информация относно окончателните насоки за въздухоплаването от 2014 г. вж. съображение 38.

⁽²¹⁾ Вж. съединени дела *Chronopost/UFex* и други, С-83/01 Р, С-93/01 Р и С-94/01, ЕС:С:2003:388, точка 37.

⁽²²⁾ Насоки на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение (ОВ С 244, 1.10.2004 г., стр. 2).

заем, ново вливане на капитал и съгласието да премине към по-нисък ред в качеството си на кредитор (*Rangrücktrittserklärung*). Освен това Германия оспорва направеното от Комисията тълкуване на решенията на Общия съд по дела T-102/07 и T-120/07 *Freistaat Sachsen/Commission*, доколкото Комисията предполага автоматична връзка между наличието на отрицателен собствен капитал и квалификацията като предприятие в затруднение. Според Германия отрицателният капитал е само един от многото критерии, установени от Общия съд, за да се определи дали едно предприятие се намира в затруднение.

- (85) Трето, Германия твърди, че FN GmbH не показва никакви симптоми, сочещи, че дружеството е в затруднение, тъй като развитието на стопанската дейност на FN GmbH е било положително от самото му създаване. По-специално фактът, че разходите по лихвите на FN GmbH се увеличават, не разкрива финансови трудности като свръхзапълненост, а по-скоро отразява многократните инвестиции на основният акционер в FN GmbH.
- (86) Четвърто, Германия твърди, че FN GmbH е успяло да разреши финансовите си затруднения благодарение на собствените си оперативни печалби, заеми от търговски банки, както и от заеми и средства, получени от неговия мажоритарен акционер.
- (87) На последно място Германия твърди, че FN GmbH не може да се счита за предприятие в затруднение съгласно Насоките за оздравяване и реструктуриране, които изключват от тази квалификация предприятията през първите три години от създаването им (като FN GmbH GmbH).

5.1.6. Нарушение на конкуренцията

- (88) Германия изтъква, че в решението за откриване Комисията не е доказала ефекта на мерките за помощ върху конкуренцията на съответния пазар, който не е определила.
- (89) След като направи тези общи бележки, Германия взе становище по различните мерки, които са предмет на оценка:

5.2. Мярка 1: помощта от EEL GmbH в полза на FN GmbH

5.2.1. Контролът, упражняван от EEL GmbH, върху FN GmbH

- (90) Германия заяви, че всички плащания, финансирани от заемите, отпуснати на FN GmbH от EEL GmbH, са били строго контролирани от EEL GmbH, което е надзиравало прякото им прехвърляне към кредиторите (*treuhänderisch*) от името на FN GmbH.
- (91) Според Германия по този начин EEL GmbH е могло да гарантира, че неговите ресурси ще бъдат разпределени изключително за инвестиции, а не за ежедневни операции.
- (92) Германия отбелязва освен това, че в качеството си на акционери в EEL GmbH в учредителния акт на FN GmbH (*Geschäftsvertrag*) на район Kleve и на община Weeze са предоставени няколко изключителни права, например правомощието да назначават президента на FN GmbH (използвано през 2004 г.) и различни права на вето върху отделни управленски мерки, както и за промяна или продажба на капитала на FN GmbH. Тези права остават валидни, докато FN GmbH не погаси всички свои задължения към тези двама акционери.

5.2.2. Ex ante оценка на пазарните условия и нужните инвестиции

- (93) Германия изтъкна, че през целия период на разследване всички инвестиционни решения са били подкрепени с пазарни проучвания, заключенията от които систематично са сочели необходимостта от инвестициите.
- (94) Във връзка с това Германия се позовава първо на проучване от 1998 г. (извършено от [...]), съгласно което проектът за летище Niederrhein-Weeze е изглеждал икономически стабилен и устойчив. Германия посочва допълнителни проучвания, изготвени скоро след това, в които се е препоръчвало новата летищна инфраструктура да се специализира в НТП сегмента, който по онова време се е определял като обещаващ източник на растеж в края на 90-те години на миналия век. Изграждането на инфраструктура, предназначена изрично за транспорт от НТП, географското положение на летището (обслужващо потенциално около 35 милиона жители), насищането на намиращите се в близост летища Амстердам и Дюселдорф тогава са били описани като конкурентни предимства.

- (95) Освен това Германия се позовава на други бизнес планове, които за да предскажат финансов успех на летището, са се основавали на очаквания растеж на транспорта с НТП, насищането на съседните летищни платформи и подписването на споразуменията с Ryanair. Предвид на необходимостта да се прилагат правилата за защита на околната среда, FN GmbH е поръчало изготвянето от [...] („проучването [...]“) на прогноза за въздушното движение, според която през 2010 г. се очаквал пътникопоток от 2,88 милиона пътници, а за 2020 пътникопоток между 3,1 и 4,85 милиона пътници. Германия отбелязва, че цифрите на пътникопотока показват, че до 2010 г. бизнес планът е спазван изрядно въпреки неблагоприятните събития, описани по-горе.
- (96) Освен това Германия обяснява, че през 2009 г. поради разраствашата се дейност на Ryanair на летището FN GmbH е поръчало друг бизнес план за периода 2009—2020 г. („бизнес плана от 2009 г.“). Този бизнес план е бил предаден на [банката], която е могла да вземе предвид това експертно проучване, когато е решавала да предостави търговски заеми на FN GmbH.
- (97) С оглед на тези елементи Германия оспори предварителното становище на Комисията, че стопанският модел на FN GmbH е бил неустойчив и че процесът на приватизация е осъществен по политически съображения, а не при изцяло търговски условия.

5.2.3. Съвместимост с пазара на заемите на EEL GmbH спрямо FN GmbH

- (98) Германия заяви, че в решението за откриване е използвано неправилно правно основание, за да се прецени съвместимостта с пазара на лихвите на отпуснатите на EEL GmbH заеми. Според Германия в оценката си Комисията е използвала своето Съобщение от 2008 г. относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и скнтовите лихвени проценти („Съобщението относно референтния лихвен процент от 2008 г.“) ⁽²³⁾. Германия твърди, че тъй като повечето разглеждани мерки са били предоставени в периода между 2003 и 2005 г., Комисията е трябвало да приложи своето Известие от 1997 г. относно метода за определяне на референтните и скнтовите лихвени проценти („Съобщението относно референтния лихвен процент от 1997 г.“) ⁽²⁴⁾.
- (99) Освен това независимо от това кое от двете съобщения би било приложимо *ratione temporis*, Германия изразява съмнение относно приложимостта на референтния лихвен процент на Комисията към настоящия случай на основание, че се предполага, че няма функциониращ финансов пазар за строителство на летищна инфраструктура.
- (100) Германия добавя, че заемите, предоставени от държавните органи, са съответствали напълно на пазара предвид следните основания:
- а) всички кредитни споразумения, предоставяни за плащания на главницата с натрупаните в съответствие с пазара и/или законово приложими интереси;
  - б) всички заеми, отпуснати на FN GmbH, са били изцяло и постоянно обезпечавани със: i) залози за земя от първо качество (*Grundschild auf sämtliche Grundstücke*), ii) акции на Airport Network BV в капитала на ANH GmbH, и iii) акции на NH GmbH в капитала на FN;
  - в) лихвените проценти на заемите, отпуснати на FN GmbH, в размер от [1-8] %, са били по всяко време съвместими с пазара, като се вземе предвид значителната първоначална вноска на частния сектор с капиталови инжекции (около [20-50] %) в цялостното финансиране на проекти, както и високото ниво на обезпеченост;
  - г) тези лихвени проценти са равностойни на лихвения процент, предоставени за заеми с 10-годишен срок до падежа, които са обезпечени на 80 % с имоти.

- (101) С оглед на критерия за частния инвеститор Германия се позова на съдебната практика, установена с Решение по дело *Италианската република срещу Комисията* ⁽²⁵⁾, в което Съдът постановява, че „за да определи дали тези мерки имат характер на държавна помощ, следва да се прецени дали при сходни обстоятелства частен инвеститор, чиято големина е сравнила с тази на органите, управляващи публичния сектор, би извършил капиталова вноска в такъв размер“. Германия твърди, че частен инвеститор на мястото на EEL би взел предвид задължението за спазване на правните изисквания и би приел, че рентабилността на инвестицията може да се забави, като се имат предвид разходите за привеждане в съответствие, както вече беше признато от Комисията в

⁽²³⁾ Съобщение на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и скнтовите лихвени проценти (ОВ С 14, 19.1.2008 г., стр. 6).

⁽²⁴⁾ Съобщение на Комисията относно метода на определяне на референтните и скнтовите лихвени проценти (ОВ С 273, 9.9.1997 г., стр. 3).

⁽²⁵⁾ *Италианска република/Комисия на Европейските общности*. С-305/89, ЕУ:С:1991:142, параграф 19.

предишното дело за индивидуална помощ *Einzelbeihilfe für Wasserwerke* ⁽²⁶⁾. Германия също така добави, че един частен инвеститор може също така да вземе предвид стратегическия характер/цел на бизнес модела, за да адаптира своите прогнози за възвръщаемост. В съответствие с точка 3.2 (v) на Съобщението на Комисията относно участието на публичните органи в капитала на предприятията от 14 септември 1984 г., ⁽²⁷⁾ „стратегическият характер на инвестицията от гледна точка на пазари или доставки е такава, че придобиването на дялово участие би могло да се разглежда като нормално поведение на доставчик на капитал, въпреки че възвръщаемостта се отлага за по-късен момент“. Германия стига до извода, че тази разпоредба изключва наличието на икономическо предимство, включващо държавна помощ.

5.3. Мярка 2: Мярка за подпомагане на FN GmbH от страна на провинция Северен Рейн-Вестфалия

- (102) Според Германия мярката за подпомагане, предоставена с решение на провинция Северен Рейн-Вестфалия, на FN GmbH на 15 октомври 2002 г. за сума в размер на 3,525 милиона евро, в действително не представлява помощ или поне съществуваща помощ по смисъла на Процедурния регламент. Германия твърди, че мярката е приета въз основа на постановлението от 1993 г. Според Германия постановлението е било прието преди Известие на Комисията за прилагането на членове 92 и 93 от Договора за ЕО и член 61 от Споразумението на ЕИП за държавни помощи за авиационния сектор (наричани по-долу „насоки за въздухоплаването от 1994 г.“) ⁽²⁸⁾.
- (103) Германия добави, че финансирането на летищни инфраструктури беше сметено за държавна помощ и стана обект на разследване от страна на Комисията едва на по-късна дата, след: а) приемането от страна на Комисията на нейните насоки на Общността относно финансирането на летищата и началната помощ за авиокомпаниите с полети от регионални летища („Насоки за въздухоплаването“) през 2005 г., и б) приемането на ключови решения в този сектор от Общия съд и Съда на Европейския съюз ⁽²⁹⁾.
- (104) Освен това Германия твърди, че в това отношение Комисията се е основала на неправилно правно основание в решението за откриване на процедурата за предварителна оценка на мярка 2. Действително решението за откриване ⁽³⁰⁾ се основава на новата версия на постановлението от 1993 г., което влезе в сила на 1 януари 2003 г., след предоставянето на мярката.
- (105) Накрая, Германия счита, че тъй като постановлението от 1993 г., въз основа на което мярката за помощ, обект на проверка, е била приета, е било отменено, не е необходимо Комисията да използва разпоредбите на процедурния регламент по отношение на съществуващата помощ.

5.4. Мярка 3: Пряка подкрепа от окръг Kleve за FN GmbH

- (106) Германия счита, че в началния етап е било необходимо предоставянето на мостово финансиране, което да придружава инвестирането от страна на частния сектор в летището. По отношение на отмяната на задължението на FN GmbH да изплати втория транш на заема, Германия твърди, че окръг Kleve съзнателно взема това решение, тъй като FN GmbH е изпълнил правното си задължение да създаде поне 350 работни места.

5.5. Мярка 4: публично рефинансиране на EEL GmbH

- (107) Германия оспорва факта, че рефинансирането на EEL GmbH представлява операция с участието на държавата, тъй като става въпрос само за капиталова инжекция, направена от акционери на EEL GmbH. Германия посочва, че рефинансирането на EEL GmbH е било извършено от публичните собственици и от частни банки.
- (108) Германия твърди, че в решението за откриване предполагаемата държавна помощ е взета предвид два пъти (рефинансиране на FN GmbH от страна на EEL GmbH и рефинансиране на EEL GmbH от неговите публични акционери), въпреки че те представляват само една единна мярка. Германия припомня, че Комисията се е отказала от извършването на двойна оценка при сходно дело *Leipzig/Halle* ⁽³¹⁾.

⁽²⁶⁾ Решение на Комисията от 15.6.2011 г., N 322/10–, параграф 49 http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/237041/237041_1243261_83_3.pdf

⁽²⁷⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/transparency_extract_en.pdf

⁽²⁸⁾ Прилагане на членове 92 и 93 от Договора за ЕО и член 61 от Споразумението на ЕИП за държавни помощи за авиационния сектор (ОВ С 350, 10.12.1994 г., стр. 5).

⁽²⁹⁾ По-специално, 12 декември 2000 г., *летища на Париж* срещу Комисия T-128/98 ECR II-3929 EU:T:2000:290, 17 декември 2008 г., *Ryanair/Комисия*, T-196/04, EU:T:2008:585, както и 24 март 2011 г., *Freistaat Sachsen u Land Sachsen-Anhalt/Комисия a.o.*, T-443/08, EU:T:2011:117.

⁽³⁰⁾ Съображение 42.

⁽³¹⁾ SA.30743 — *Finanzierung von Infrastrukturprojekten am Flughafen Leipzig/Halle* (ОВ С 284, 28.9.2011 г., стр. 6).

- (109) Германия отрича, че EEL GmbH е участвала в каквато и да било икономическа дейност и посочва, че вместо това EEL GmbH следва да бъде разглеждано като временно дружество със специална инвестиционна цел (SPV), създадено за управление и развитие на летищна инфраструктура. Германия е на мнение, че EEL GmbH е било създадено, за да бъде по-ефективно в управлението на проекти, отколкото биха били неговите двама отделни акционери (окръг Kleve и община Weeze), и за да може предоставената от общината помощ за започване на икономическа дейност да бъде насочена по по-прозрачен начин. Според Германия нито един частен инвеститор не би предприел същите дейности като тези, извършени от EEL GmbH.
- (110) Накрая, Германия добави, че EEL GmbH е реализирало марж на печалбата благодарение на разликата между лихвените проценти на заемите, предоставени от неговите акционери, и тези, отпуснати на FN GmbH.

5.6. Оценка на съвместимостта

- (111) Германия изразява съмнение, че Комисията е направила задълбочена оценка на съвместимостта на мерките за подпомагане в решението за откриване на процедурата. Тя допълва, че с оглед на въпроса, свързан с оправданите правни очаквания, както е обяснено по-долу, Комисията не следва нито да продължи разследването, нито да изисква каквото и да е било възстановяване на мярката за подпомагане. Накрая Германия отбелязва, че Комисията вече е дала разрешение за прилагането на мерки за подпомагане, предоставени на летище Kassel-Calden, които са подобни на тези, предоставени на летище Niederrhein-Weeze. Германия стига до заключението, че Комисията следва да обяви тези мерки за съвместими с вътрешния пазар.

5.7. Оправдани правни очаквания

- (112) В своите коментари относно решението за откриване на процедурата Германия потвърждава своите предходни мотиви по отношение на оправданите правни очаквания. Според Германия Комисията е трябвало да я уведоми през месец юли 2009 г. ⁽³²⁾, че не възнамерява да разследва допълнително случая, и по този начин щеше да породи оправдани правни очаквания. Германия стига до заключението, че към този момент Комисията е била обвързана с принципа на добро управление и е трябвало да приключи предварителното разследване. В подкрепа на становището си Германия твърди, че Съдът на Европейския съюз е установил по делото *Salzgitter* ⁽³³⁾, че закъснение от страна на Комисията при упражняване на нейните надзорни правомощия и при разпореждане да бъде възстановена държавна помощ не волят до незаконосъобразност на решението за възстановяване, освен в изключителни случаи (като настоящия), при които Комисията ясно не е предприела действия и очевидно не е спазила задължението си за добросъвестност.
- (113) Германия твърди, че при официалното разследване на Комисията са били пренебрегнати други актове на Комисията, като например Решението Konver II от 2005 г. (предоставяне на 14,9 милиона ECU за трансформирането на бивши военни летища в Nordrhein Westfalen) и плана за действие по отношение на капацитета, ефективността и безопасността на летищата в Европа ⁽³⁴⁾, в който изрично се призовава за създаване на нова летищна инфраструктура.

6. МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

6.1. Flughafen Düsseldorf GmbH

- (114) Flughafen Düsseldorf GmbH („Flughafen Düsseldorf“) — оператор на летище „Дюселдорф“, е на мнение, че четирите разглеждани мерки са нарушили конкуренцията в рамките на единния пазар и трябва да бъдат обявени за несъвместими. Според Flughafen Düsseldorf трафикът на Niederrhein-Weeze е бил умножен с 10 за по-малко от десет години само защото структурата на разходите на летището е била намалена изкуствено чрез публична подкрепа. Поради това, че от началото на въздушните операции в Niederrhein-Weeze Ryanair е използвал неправомерно марката „Düsseldorf“ в своите маркетингови кампании, това е подвело и отклонило потенциални клиенти към Niederrhein-Weeze за сметка на Flughafen Düsseldorf.

6.2. Niederrheinische Industrie— und Handelskammer Duisburg Wesel Kleve zu Duisburg

- (115) Niederrheinische Industrie— und Handelskammer Duisburg Wesel Kleve zu Duisburg („Niederrheinische IHK“), местната камара на търговията и промишлеността, изтъква, че затварянето на военното летище е довело до загубата на 400 работни места и на около 100 млн. евро приходи годишно за окръга, докато обратно бизнес развитието на летището Niederrhein-Weeze е било изключително добро и са били създадени над 1 200 работни места в региона.

⁽³²⁾ Вж. съображение 54 от решението за откриване на процедурата.

⁽³³⁾ *Salzgitter/Комисия*, C-408/04, EU:C:2008:236, параграф 106.

⁽³⁴⁾ COM(2006) 819.

Niederrheinische IHK отбелязва също така, че летището се разраснало в съответствие с бизнес плана от 2003 г. и се е превърнало в третото по големина регионално летище в провинцията. Неотдавнашното намаление на пътничко-потока може до голяма степен да се дължи на въвеждането на данъчно облагане на пътниците във въздушния транспорт в Германия.

6.3. Erlebe-Fernreisen и Atlasreisen

- (116) Erlebe-Fernreisen GmbH (наричано по-нататък „Erlebe-Fernreisen“) и Atlasreisen Partnerunternehmen („Atlasreisen“), две местни туристически агенции, подкрепиха позицията на летището Niederrhein-Weeze в рамките на процедурата. Erlebe-Fernreisen застъпва становището, че обновяването на военното летище и сътрудничеството с ръководството на летището Niederrhein-Weeze са стимулирали растежа на дружеството. Atlasreisen припомня, че летището е успяло да премине през трудния процес на сертифициране и въвеждането данъчно облагане на пътниците във въздушния транспорт в Германия.

6.4. Agello

- (117) Agello Service GmbH (наричано по-нататък „Agello“), доставчик на летищни услуги, счита, че положителното развитие на стопанската дейност на летището Niederrhein-Weeze го е превърнало в третото по големина регионално летище в провинцията и счита това за успешен европейски проект. Според Agello неотдавнашното намаление на пътничкопотока се дължи до голяма степен на въвеждането на данъчно облагане на пътниците във въздушния транспорт в Германия.

6.5. Pro:niederrhein

- (118) Pro: niederrhein, група от местни граждани, подкрепящи летището Niederrhein-Weeze, счита, че оценяваните мерки не са непропорционни и че летището е важно за региона, както се подчертава в петицията, подписана от над 20 000 души през 2006 г.

6.6. Tower Company и STI

- (119) The Tower Company GmbH (наричано по-нататък „Tower Company“), доставчик на летищни услуги, отговарящ за сигурността на полетите, и STI Security Training International GmbH (STI), доставчик на услуги за контрол на пътниците, счита, че публичните дейности, които извършва, не могат да бъдат преместени в случай на затваряне на летището. STI приканва Комисията да вземе под внимание в своята оценка трудовата заетост.

6.7. Serve2fly и I-Punkt

- (120) Serve2fly Heico Losch Airport Service GmbH („Serve2fly“), доставчик на летищни услуги по наземно обслужване, и I-Punkt GmbH („I-Punkt“), местна строителна фирма, считат, че бизнес развитието на летището Niederrhein-Weeze е било изключително позитивно и е довело до създаването на над 1 000 работни места в тази по-слабо развита част от региона Nordrhein Westfalen. Serve2fly твърди, че становищата, посочени в решението за откриване на процедурата, са в противоречие с насоките на самата Комисия, тъй като възпрепятстват местните летища да се конкурират на пазара. Serve2fly припомня външните неблагоприятни събития, с които летището е трябвало да се справи, и приканват Комисията да ги вземе предвид.

6.8. Gaetan Data

- (121) Gaetan Data GmbH („Gaetan Data“), местно дружество за обучение, твърди, че летището представлява уникален ресурс от гледна точка на летищното обучение и счита, че Комисията следва да разреши случая бързо.

6.9. Van Boekel, RAS и SOV

- (122) Van Boekel GmbH („Van Boekel“), местно дружество, което развива дейност *inter alia* в пътното строителство и ландшафтно проектиране, Rheinland Air Service Werft & Handel GmbH (наричано по-нататък „RAS“), доставчик на услуги по зареждане с гориво на самолети, и Schilling Omnibusverkehr GmbH („SOV“), дружество за автобусен транспорт, обслужващи Niederrhein-Weeze от Кьолн и Дюселдорф, твърдят, че понастоящем летището е печелившо частно летище с истинско европейско измерение.

6.10. NRN Energie

- (123) NRN Energie GmbH („NRN Energie“) заяви, че летището е финансирано от частен инвеститор, противно на летище Айндровен, което е могло да разчита на допълнителното финансиране на военни операции от страна на Нидерландия. По отношение на участието на публичния сектор NRN Energie счита, че публичните заеми са били отпуснати при пазарни условия. От NRN Energie споделят опасенията на Германия относно нарушението на оправданите правни очаквания.

6.11. KPP

- (124) KPP Steuerberatungsgesellschaft mbH (KPP), дружество за данъчни консултантски услуги, се позовава на значителната възвръщаемост на капитала ([10-20] %) на FN GmbH през 2010 г. KPP твърди, че заемите, получени от FN GmbH, следва да се разглеждат в по-голямата си част като квазикапиталови средства и при всички положения са били напълно обезпечени.

6.12. Окръг Kleve

- (125) Окръг Kleve подкрепя всички коментари, направени от Германия, по-специално тези, свързани с нарушението на оправданите правни очаквания. Той също така подчертава нарастващото търсене на регионални летища в Nordrhein Westfalen, един от най-гъсто населените райони в Европа, което търсене не може да бъде изцяло удовлетворено от близкото и почти пренаситено летище „Дюселдорф“. Окръг Kleve добавя, че финансирането на летището Niederrhein-Weeze спазва стриктно Насоките за въздухоплаването от 2005 г., тъй като последното е квалифицирано като летище от категория D (до 2007 г. включително).

6.13. FN GmbH

- (126) FN GmbH подкрепя всички коментари на Германия относно решението за откриване на процедурата, за която то внася своя принос. FN GmbH подчертава, че разглежданите мерки не представляват държавна помощ, а именно заемите, предоставени на EEL GmbH, които са предоставени при пазарни условия. Според FN GmbH въпреки много същественото ниво на инвестиции в летищната инфраструктура ([50-100] млн. евро), FN GmbH е било в състояние да поддържа високо съотношение между дълга/собствения си капитал (над [20-50] %) и да ограничи дела на мерките за финансиране, предмет на проверката, на по-малко от [20-50] % в общото финансиране. FN GmbH добавя, че от началото на операциите през 2003 г. са се увеличили както записите на трафик, така и оперативните печалби, така че FN GmbH постига годишни печалби от 2007 г. насам. FN GmbH отбелязва още, че оперативните приходи продължават да се увеличават и до голяма степен надхвърлят оперативните разходи, които остават стабилни. Според FN GmbH тази солидна оперативна ефективност би била още по-добра, ако всички разходи, свързани със сферата на публичните разходи, са били приспаднати от отчета за приходите и разходите.
- (127) FN GmbH подчертава, че то не е предприятие в затруднение и че всички заеми са били отпуснати при пазарни условия. FN GmbH твърди, че за този клас кредити лихвените проценти, определени в заемите, отпуснати от EEL GmbH, са по-високи от процентите на Bundesbank за нови обезпечени кредити или от процентите на Pfandbriefindex ⁽³⁵⁾ (плюс обичаен марж от 80 до 120 базисни пункта).

6.14. Други трети страни

- (128) Пет физически лица, изразяват съмнение, че:
- информацията, предоставена от Германия, отразява реалните суми, предоставени на EEL GmbH и FN GmbH;
  - летището е имало възможност да оцелее без публични заеми;
  - не е имало функциониращ финансов пазар, който би могъл да финансира проекти като проекта за летище Niederrhein-Weeze;
  - FN GmbH е могло да изплати всички заеми и лихви на датите на погасяване през 2016 г.; в това отношение заинтересованите трети страни твърдят, че Германия е щяла да бъде принудена да приеме преобразуването на дълга в капитал, предвидено през 2011 г., което би представлявало неправомерна помощ, както и операция, която никой частен инвеститор не би предприел;

⁽³⁵⁾ Индексът предоставя лихвените проценти за повечето облигации на германски банки с рейтинг (AAA).

- д) лихвата, начислена от Германия на FN GmbH, съответства на пазарната действителност;
- е) FN GmbH е създала 350 работни места (което беше предварително условие, наложено от Германия на FN GmbH, за да отмени изплащането на втория транш в размер на [2-5] млн. евро през 2004 г.);
- ж) реалната стойност на обезпеченията, предоставени от Airport Network B.V за заемите, отпуснати на FN GmbH, е висока ⁽³⁶⁾;
- з) и даден инвеститор е щял да поеме риска да отпусне заеми на летище, което не е получило своя оперативен лиценз от самото начало.

7. МНЕНИЯ НА ГЕРМАНИЯ ОТНОСНО МНЕНИЯТА НА ТРЕТИ СТРАНИ

- (129) Германия не счита, че представените от г-н Kleinschnittger елементи могат да бъдат използвани законно в процедурата, тъй като те разкриват поверителна информация от обсъжданията на окръжния съвет на окръг Kleve, която е била получена и предадена на Комисията незаконно.
- (130) По отношение на коментарите, получени от някои лица, Германия се позовава на своите коментари от 18 март 2013 г. и 19 август 2013 г., обобщени в раздел 5.

8. ОЦЕНКА НА МЕРКИТЕ

- (131) Съгласно член 107, параграф 1 от ДФЕС всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар.
- (132) Критериите, определени в член 107, параграф 1 от ДФЕС, са кумулативни. Поради това, за да бъде определена дадена мярка като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, трябва да бъдат изпълнени всички от следните условия. Финансовото подпомагане трябва:
  - да е предоставено от държава членка или чрез ресурси на държава членка,
  - да поставя в по-благоприятно положение определени предприятия или производството на някои стоки,
  - да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията, както и
  - да засяга търговията между държавите членки.
- (133) В настоящия случай Германия твърди, че EEL GmbH и неговите акционери последователно са действали като благоразумни оператори в условията на пазарна икономика, ръководени от цели за възвръщаемост, а подлежащите на оценка мерки не предоставят никакво икономическо предимство, което дружеството не би получило при нормални пазарни условия. Ако това наистина е така, мерките, изпълнени от Германия, не биха представлявали държавна помощ.

8.1. Оправдани правни очаквания

- (134) Противно на това, което Германия твърди, Комисията не е породила оправдани правни очаквания по отношение на приключването на предварителното разследване. От една страна, доводът, че Комисията е бездействала, не е от значение. По съединени дела *Demesa и Territorio Histórico de Álava/Комисия* ⁽³⁷⁾ Съдът потвърждава, че бездействието във връзка с дадена мярка за помощ не е от значение, когато Комисията не е била уведомена за нея. Тъй като Германия не е нотифицирала тази помощ (вж. съображение 247), Германия не може да се позове на оправдани правни очаквания. Комисията отбелязва, че позоваването на съдебната практика *Salzgitter* не е от значение, тъй като това решение засяга само периода на възстановяването в случай на помощ, обявена за несъвместима с решение на Комисията, а не до периода на предварителното разследване, обхванат от коментарите на Германия. Накрая, Комисията отбелязва, че тъй като никога не е била информирана от Германия за приключването на случая, тя има право да пристъпи към неговото официално разследване.

⁽³⁶⁾ Заинтересованите трети страни оправдаха съмненията по тази точка с твърдението, че Airport Network B.V е реализирало постоянно загуби.

⁽³⁷⁾ *Demesa и Territorio Histórico de Álava v Комисия*, съединени дела C-183/02 P и C-187/02 P, ECR., EU:C:2004:701, параграф 52.

8.2. Предприятие в затруднение

- (135) В решението за откриване Комисията заключи, че не може да се изключи, че FN GmbH е било дружество в затруднено финансово положение. Въпреки това, с оглед на предоставената от Германия информация, Комисията е на мнение, че финансовото състояние на FN GmbH се е подобрило с времето:
- а) дружеството е било в състояние да генерира положителни парични потоци по-малко от 5 години след започване на операциите (вж. таблица 5) и е реализирало печалба до края на 2010 г., която е годината на последната мярка, предмет на разглеждане;
  - б) дружеството винаги се е възползвало от подкрепата на своите частни акционери (вж. съображение 72) и е могло в крайна сметка да има достъп до търговски банкови кредити (вж. съображение 73);
  - в) ръководството на FN GmbH никога не е възнамерявало да подаде молба за обявяване в несъстоятелност през този период.
- (136) За това Комисията е на мнение, че дружеството никога не е било в ситуацията, описана в параграф 9 от Насоките за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение, съгласно които дадено предприятие се смята за предприятие в затруднено положение, „когато е неспособно чрез свои собствени ресурси или чрез средства, които може да получи от своите собственици/акционери или кредитори, да се справи със загуби, които без възниша налеса от страна на публичните власти почти сигурно биха довели в краткосрочен или средносрочен план до прекратяване на икономическата му дейност“. Комисията заключава, че FN GmbH не може да бъде определено като дружество в затруднение.

8.3. Наличие на помощ по отношение на заемите, отпуснати на FN GmbH (мярка 1)

8.3.1. Понятие за предприятие и стопанска дейност

- (137) Доскоро развитието на летищата често се определяше от чисто териториални съображения или, в някои случаи, от военни изисквания. Експлоатацията на летищата бе организирана като част от администрацията, а не като търговско предприятие. Конкуренцията между летищата и операторите на летища също беше несъществена и се засили постепенно.
- (138) Тази ситуация обаче се промени през последните години. Макар аспектите, свързани с планирането на земеползването, и управленските структури да са все още налице в някои случаи, повечето летища са дружества, регистрирани по търговското право, което позволява тяхното функциониране в пазарни условия при засилваща се конкуренция. Процесът на прехвърляне към частния сектор обикновено е под формата на приватизация или постепенно отваряне на дружеството за частни капитали. През последните години дружества за частни дялови инвестиции и инвестиционни пенсионни фондове показват голям интерес към придобиването на летища, както показва и настоящият случай.
- (139) Както е отбелязано в параграф 44 от Насоките на Комисията относно държавните помощи за летища и авиокомпаниите („Насоките за въздухоплаването от 2014 г.“)⁽³⁸⁾, постепенното развитие на пазарните сили в летищния сектор не позволява да се определи точна дата, от която експлоатацията на дадено летище несъмнено следва да се счита за стопанска дейност. Съдилищата на Съюза обаче признаха промените в естеството на летищните дейности. В „Leipzig-Halle airport“⁽³⁹⁾ Общият съд постанови, че считано от датата на постановяване на решението по дело „Aéroports de Paris“, прилагането на правилата за държавните помощи по отношение на финансирането на летищна инфраструктура вече не трябва да се изключва. Вследствие на това, считано от датата на решението по дело „Aéroports de Paris“ (12 декември 2000 г.), експлоатацията и изграждането на летищна инфраструктура трябва да се смятат за подлежащи на контрола върху държавните помощи.
- (140) По отношение на настоящия случай различните заеми, отпуснати на FN GmbH от EEL GmbH, предмет на процедурата за официално разследване, за финансирането на изграждането на летище Niederrhein-Weeze, са били отпуснати от 2003 г. нататък, което е след решението по дело Aéroports de Paris. В резултат на това Комисията заключава, че тя има право да разгледа всички заеми, отпуснати на FN GmbH от EEL GmbH.

⁽³⁸⁾ Насоки относно държавните помощи за летища и авиокомпаниите (ОВ С 99, 4.4.2014 г., стр. 3).

⁽³⁹⁾ 24 март 2011 г., *Mitteldeutsche Flughafen AG u Flughafen Leipzig Halle GmbH v Комисия*, съединени дела T-443/08 и T-455/08, ECR, EU:T:2011:117, по-специално параграфи 93 и 94, потвърдено от *Mitteldeutsche Flughafen u Flughafen Leipzig-Halle v Commission*, Дело C-288/11 P, EU:C:2012:821.

8.3.2. Държавни ресурси и вменяване на отговорност на държавата

- (141) Концепцията за държавна помощ се прилага спрямо всяко пряко или косвено предоставено преимущество, финансирано от ресурси на държавата, което се предоставя от самата държава или от посреднически орган, действащ по силата на поверените му правомощия.
- (142) В конкретния случай дружеството, отпуснало помощта на EEL GmbH, е изцяло собственост на публични органи, т.е. на окръг Kleve, от една страна, и на община Weeze, от друга страна. Поради това то е публично предприятие по силата на член 2, буква б) от Директива 2006/111/ЕО на Комисията ⁽⁴⁰⁾ относно прозрачността на финансовите отношения между държавите членки и публичните предприятия, както и относно финансовата прозрачност в рамките на някои предприятия.
- (143) Преобладаващото влияние на окръг Kleve и на община Weeze по това време се вижда ясно в акционерната структура, тъй като окръг Kleve (52 %) и община Weeze (48 %) са единствените акционери на EEL GmbH. Освен това управителният съвет на EEL GmbH се състои от двама представители на публични органи, а именно кмета на община Weeze и областния съвет (Landrat) на окръг Kleve.
- (144) Решаващото влияние на публичните органи върху EEL GmbH е също финансово поради посочения по-горе факт, че през периода 2004—2005 г. EEL GmbH е получило от акционерите си различни субсидии („ликвидни обезщетения“ и капиталови инжекции). Следователно е налице пряка финансова подкрепа, предоставена на EEL GmbH от страна на публичната администрация.
- (145) Поради това Комисията счита, че EEL GmbH е публично предприятие и че неговите ресурси трябва да бъдат разглеждани като държавни ресурси.
- (146) Съдът обаче постанови също, че дори ако държавата е в състояние да контролира едно публично предприятие и да упражнява доминиращо влияние върху неговата дейност, не може да има автоматична презумпция, че в конкретен случай действително се упражнява такъв контрол. Публичните предприятия могат да бъдат повече или по-малко независими, което се определя от степента на автономност, която държавата им предоставя. По тази причина единствено фактът, че дадено публично предприятие се намира под държавен контрол, не е достатъчно основание да се счита, че предприятието от това предприятие мерки, като например въпросните заеми, могат да бъдат вменени на държавата. Съдът посочи, че вменяването на отговорност на държавата за дадена мярка за помощ, предприета от публично предприятие, може да се заключи на база на набор от показатели.
- (147) Такива показатели могат да бъдат интегрираността на предприятието в структурите на публичната администрация, естеството на неговата дейност и упражняването ѝ на пазара при нормални условия на конкуренция с частните оператори, правният статут на предприятието (дали е субект на публичното право, или на общото дружествено право), интензивността на контрола, упражняван от публичната власт върху управлението на предприятието, или всеки друг показател, сочещ в съответния случай намеса на публичните органи или малката вероятност за липса на намеса при приемането на мярка, с оглед и на обхвата на същата, на нейното съдържание или на включените в нея условия.
- (148) Първо трябва да се отбележи, че съществените инвестиционни проекти, които засягат дадено летище, са от интерес за местните органи, които често участват до известна степен в такива проекти. Това е така, тъй като едно летище може да има основна роля в редица политики: транспортна политика, регионална или национална политика за икономическо развитие или политика за териториално и селищно устройство. В разглеждания случай летището действително се управлява от частно дружество. Въпреки това решението за преобразуване на бившото военно летище в гражданско летище и за неговата продажба на частен инвеститор е политическо решение. Освен това окръг Kleve и община Weeze са изиграли главна роля в това преобразуване.
- (149) Комисията отбелязва, че EEL GmbH е основано от два регионални публични органа с цел да подготви сградния фонд на летището за по-нататъшна търговска употреба като гражданско летище и да управлява сградния фонд до придобиването от частен инвеститор, както е определено в член 2 от учредителния му акт (*Gesellschaftsvertrag*) ⁽⁴¹⁾ от 16 декември 1999 г. Както е обяснено в съображение 32, тази дейност е била прекратена до възстановяване на дейността на дружеството през април 2003 г. Оттогава насам естеството на дейностите на EEL GmbH се ограничават до насочването на нови инвестиции към летище Niederrhein-Weeze, което е съвместимо с първоначалната мисия на дружеството.

⁽⁴⁰⁾ Директива 2006/111/ЕО на Комисията от 16 ноември 2006 г. относно прозрачността на финансовите отношения между държавите-членки и публичните предприятия, както и относно финансовата прозрачност в рамките на някои предприятия (ОВ L 318, 17.11.2006 г., стр. 17).

⁽⁴¹⁾ „Целта на дружеството е разработването и отварянето на бившото летище на НАТО Weeze-Laarbruch по отношение на необходимите технически и инфраструктурни съоръжения и поддръжката и реконструкцията на обекта в подготовка за последваща търговска употреба.“

- (150) Освен това между 1999 и 2001 г. летището е било експлоатирано от окръг Kleve и община Weeze (чрез публично притежаваното по това време FN GmbH) и EEL GmbH е било създадено специално с цел да се осигури бъдещото функциониране на гражданското летище.
- (151) От гореизложеното следва, че EEL GmbH следва да се разглежда като средство, определено в съображение 109, вече създадено от окръг Kleve и община Weeze за постигане на целите на държавната им политика по отношение на летище Niederrhein-Weeze, и по-специално за неговото преобразуване от военно в гражданско летище, като разглежданите мерки са предназначени за финансиране и подпомагане на този процес. Това е важен признак, че разглежданите мерки могат да бъдат приписани на окръг Kleve и община Weeze.
- (152) Освен това решението за предоставяне на заеми и удължаване на тези заеми за FN GmbH чрез EEL GmbH е било взето от акционерите на EEL GmbH, които представляват публичните органи. Комисията също така отбелязва, че двамата публични акционери са определили обхвата, съдържанието и условията за всеки от заемите, отпуснати от EEL GmbH в полза на FN GmbH, както се подчертава в протокола от общото събрание на EEL GmbH.
- (153) Освен това всички заеми, предоставени от EEL GmbH на дружеството за експлоатация на летището FN GmbH, са били рефинансирани от окръг Kleve⁽⁴²⁾. Това е още една индикация, че решенията за предоставяне на заеми и удължаване на тези заеми за FN GmbH произхождат всъщност от публичните органи.
- (154) Освен това EEL GmbH няма съвет на директорите. Двата изпълнителни директори са представители на публичните акционери. Единият изпълнителен директор на дружеството е областният съвет (Landrat), който е начело на окръг Kleve, а другият управляващ директор е кметът на община Weeze. Освен това EEL GmbH не разполага с постоянен персонал и се управлява от едно длъжностно лице от окръг Kleve. От тези елементи следва, че всяко решение, взето от EEL GmbH, на практика е прието от представители на публичните акционери, които го управляват ежедневно, освен че участват в управителните му органи. Това потвърждава, че разглежданите мерки могат да бъдат приписани на публичните акционери.
- (155) В допълнение, въпреки че има юридическа форма на частно дружество, EEL GmbH спазва публичните счетоводни правила⁽⁴³⁾.
- (156) Накрая, планирано е EEL GmbH да се разтури, след като FN GmbH изплати всички заеми и лихви, които му дължи. Поради това, както твърди Германия, EEL GmbH следва да се разглежда като средство, създадено от тези двама публични акционери, чиято единствена функция е да се обединят ресурсите да бъдат насочени към FN GmbH за инвестиционни цели. Това също така потвърждава, че мерките могат да бъдат приписани на тези публични акционери.
- (157) Поради това Комисията е на мнение, че решенията на EEL GmbH за отпускане на заеми и за удължаване на сроковете на погасяване в полза на FN GmbH, съставляващи мярка 1, представляват трансфер на държавни ресурси и могат да бъдат приписани на държавата.

8.3.3. Селективно икономическо предимство — Принцип на инвеститор/кредитор в условията на пазарна икономика

- (158) С цел да се провери дали дадено предприятие се е ползвало от икономическо предимство, предизвикано от отпускането на заем при привилегирани условия, Комисията прилага критерия за „принципа на оператор в условията на пазарна икономика“. Според този принцип капиталът, предоставен на разположение на дадено дружество пряко или непряко при обстоятелства, които съответстват на нормалните условия на пазара, не следва да се разглежда като държавна помощ.⁽⁴⁴⁾
- (159) Следователно Комисията трябва най-напред да прецени дали условията на четирите заема и двете удължавания на заемите, отпуснати от EEL GmbH на FN GmbH, предоставят икономическо предимство, което предприятието не би получило при нормални пазарни условия. В конкретния случай Германия обясни за четирите заема, че ангажиментите за отпускане на заеми в полза на FN GmbH от търговски банки са били много малко вероятни по онова време (2003—2005 г.), както е обяснено по-горе.

⁽⁴²⁾ Единствената финансова подкрепа от община Weeze се състои в първоначалното вливане на капитал при създаването на EEL GmbH, но тя е подкрепила всички решения, взети от EEL GmbH и окръг Kleve.

⁽⁴³⁾ По силата на параграф 53 от Haushaltsgrundsatzgesetz (HGGrG), в който се определят бюджетните и счетоводните принципи на публичните предприятия в Германия.

⁽⁴⁴⁾ Съобщение от Комисията до държавите членки: Прилагането на членове 92 и 93 от Договора за ЕИО и на член 5 от Директива 80/723/ЕИО на Комисията по отношение на публичните предприятия в производствения сектор (ОВ С 307, 13.11.1993 г., стр. 3, параграф 11). Това съобщение е насочено към производствения сектор, но е приложимо и за други сектори на икономиката. Вж. също дело T-16/96 Cityflyer [1998] Recueil, стр. II-757, точка 51.

- (160) Определянето на елемента на помощ в мерките се позовава на понятието за държавна помощ и, както последователно постановява Съдът на ЕС, „понятието за държавна помощ трябва да се прилага към обективно положение, което се преценява към датата, на която Комисията взема решението си“. С цел да се оцени дали заемите от публични източници са били предоставени при пазарни условия или дали те водят до предимство за заемополучателя, Комисията може също така, при липсата на сравнима пазарна ставка, да се основе на аналогични референтни лихвени проценти. Поради това Комисията счита, че най-подходящият метод за определяне на елемента на помощ е методът, посочен в Съобщението на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и скontoви лихвени проценти („Съобщението относно референтния лихвен процент от 2008 г.“) ⁽⁴⁵⁾, който влезе в сила на 1 юли 2008 г. Комисията предлага да разгледа въпросните мерки с оглед на това съобщение ⁽⁴⁶⁾.
- (161) Съгласно Съобщението относно референтния лихвен процент от 2008 г. лихвеният процент на даден заем зависи от степента на обезпеченост и кредитния рейтинг на кредитополучателя. Следователно, за да определи подходящият, съобразен с пазара лихвен процент, Комисията трябва да вземе под внимание кредитния рейтинг на FN GmbH и стойността на обезпечението, с което заемът е бил обезпечен.

Кредитният рейтинг на FN GmbH

- (162) По време на периода, когато първите четири кредита са били отпуснати, FN GmbH не е било оценено от никоя кредитна агенция, а вътрешен банков рейтинг също не е бил на разположение. Поради тази причина Германия поръча на консултантска компания [...] („консултант“) да оцени рейтинга на FN GmbH за всяка от годините, в които са предоставени заемите от 1 до 4. Консултантът направи оценка на едногодишната вероятност за неизпълнение (ВН) и на рейтинга. Тези изчисления бяха проверени и потвърдени от одиторското дружество [...].
- (163) Оценките на консултанта са направени въз основа на Наредбата за платежоспособността от 2006 г. ⁽⁴⁷⁾, която прилага правилата на Базел II в Германия. В съответствие с Наредбата за платежоспособността банките трябва да изчисляват едногодишната вероятност за неизпълнение в рамките на т.нар. вътрешнорейтингов подход (IRBA). Въпреки това някои видове финансиране, наречени *Spezialfinanzierungen*, са изключени от задължението да се изчислява ВН. За тези видове финансиране в Наредбата за платежоспособността се предвижда опростено претегляне на риска. Консултантът е базирал своята оценка на ВН и рейтинга на този опростен метод за оценка. Според този метод се оценяват следните пет фактора: финансовото състояние на кредитополучателя; политическата и правната среда; характеристиките на дейността; състоянието на собственика; обезпечеността.
- (164) ВН за всеки от заемите се оценява на между [0,5-3] % и [1-5] %. Според консултанта тази ВН съответства на рейтинг от [...]. Трябва да се отбележи, че тази рейтингова оценка включва оценката на степента на обезпечение и следователно загубата при неизпълнение (LGD), свързана с всеки един от заемите. Това означава, че рейтингът, предоставен от консултанта, вече включва потенциал за увеличение поради предоставянето на обезпечение и представлява рейтинг на емисията (в противовес на рейтинг на емитента). Въпреки това в доклада на консултанта не се съдържа информация за стойността на предоставеното обезпечение по въпросните заеми и не се предоставя информация за действителното ниво на LGD, свързана с всеки отделен заем.
- (165) Ако само първите четири фактора, които консултантът е оценил, се вземат под внимание (а последният „обезпечение“ се изключи), оценките на консултанта следва да предоставят рейтинг, близък до рейтинга на емитента. Например средната стойност на резултатите от първите четири фактора е [1-5], което би могло да се тълкува като близко до рейтинг от [...]. Този рейтинг на емитента се прилага за заеми 1, 2 и 3. За заем 4 рейтингът на емитента, определен чрез този подход, е [...].
- (166) Комисията отбелязва, че докладът, изготвен от консултанта, поражда някои съмнения по отношение на качеството на рейтинговата оценка. Освен това тази рейтингова оценка трябва да бъде взета с известна предпазливост предвид факта, че консултантът няма кредитно отношение с кредитополучателя. Въпреки това рейтинговата оценка е сравнително ниска по рейтинговите скали, използвани от агенциите за кредитен рейтинг, и не изглежда несъвместима с кредитната рейтингова оценка на [банката] за по-късен период.

⁽⁴⁵⁾ Съобщение на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и скontoви лихвени проценти (ОВ С 14, 19.1.2008 г., стр. 6).

⁽⁴⁶⁾ Съобщението относно референтния лихвен процент от 2008 г. установява метода за определяне на референтните и скontoви лихвени проценти, които се използват като заместител на пазарния лихвен процент. Въпреки факта, че референтният лихвен процент на Комисията е само заместител, Комисията не разполага с други убедителни данни за определяне на лихвения процент, който кредитополучателят може да получи на пазара.

⁽⁴⁷⁾ Solvabilitätsverordnung — SolvV от 14 декември 2006 г., публикувана на 20 декември 2006 г. в германския Държавен вестник (Bundesgesetzblatt) (част I №. 61, стр. 2926).

(167) Освен това Германия предостави оценката на едногодишната вероятност за неизпълнение (ВН) на FN GmbH, използвана от [банката] за 2009 и 2010 г. [Банката] е предоставила 2-годишен заем в размер на [4-10] млн. евро през 2009 г. на FN GmbH. [Банката] е изчислила едногодишната ВН на [1-5] % през 2009 г. и през 2010 г. Съгласно оценките на средната стойност на вероятностите от неизпълнение, публикувани от агенциите за кредитен рейтинг ⁽⁴⁸⁾, едногодишна ВН от [1-5] % съответства на рейтинг между [...] и [...].

Обезпечение и загуба при неизпълнение (LGD) ⁽⁴⁹⁾

(168) Първият заем е гарантиран със следното обезпечение към момента, в който заемът е предоставен (11 април 2003 г.):

а) Залог на земята и сградите на летището (около 6,2 млн. кв.м). FN GmbH е откупило земята от германската държава през 2002 г. на цена от [5-20] млн. евро. Доклад от независим оценител, направен през септември 2002 г., показва, че пазарната стойност на земята е около [5-20] млн. евро. Счетоводната стойност на дълготрайните активи на летището в края на 2002 г. (включително инвестицията в земята и сградите), е около [5-20] млн. евро. Към момента на предоставяне на заем 1 е съществувала ипотека от първи ред върху земята в полза на [...] за сумата от [1-6] млн. евро.

б) Лична гаранция от г-н [...]; Германия не представи информация за стойността на личното имущество на гаранта.

в) Залог на акциите на Airport Network (AV) B.V. в Airport Niederrhein Holding (ANH) GmbH; Германия не представи информация за стойността на тези акции.

г) Залог на акциите на ANH GmbH в FN GmbH; Германия не представи информация за стойността на тези акции.

(169) Ако счетоводната стойност на дълготрайните активи на летището се вземе под внимание ([5-20] млн. евро), и вземането от първи ред на [...] се приспадне ([1-6] млн. евро), остават около [5-15] млн. евро за покриване на исканията на кредитора ([5-15] млн. евро). Така LGD се оценява на около [...] % ⁽⁵⁰⁾. Това най-вероятно е консервативна оценка на LGD, като известна допълнителна стойност би могла да бъде приписана и на личната гаранция и залога на акции, за които липсва информация.

(170) Вторият заем е гарантиран със следното обезпечение към момента, в който заемът е предоставен (17 юни 2004 г.):

а) Залог върху земята и сградите на летището. Счетоводната стойност на дълготрайните активи на летището в края на 2003 г. (включително инвестицията в земята и сградите) е около [20-40] млн. евро. Към момента на предоставяне на заем 2 са съществували ипотека от първи ред в полза на [...] за сумата от [1-6] млн. евро и ипотека от първи ред в полза на EEL GmbH за първия заем в размер на [11-20] млн. евро (вж. заем 1 по-горе).

б) Залог на акциите на Airport Network (AV) B.V. в Airport Niederrhein Holding (ANH) GmbH. Германия не представи информация за стойността на тези акции.

в) Залог на акциите на ANH GmbH в FN GmbH. Германия не представи информация за стойността на тези акции.

(171) Ако счетоводната стойност на дълготрайните активи на летището се вземе под внимание ([20-40] млн. евро), и двете вземания от първи ред на [...] и EEL GmbH се приспадат ([1-6] млн. евро и [11-20] млн. евро), остават около [10-25] млн. евро за покриване на исканията на EEL GmbH по заем 2 ([1-5] млн. евро). Очакваният процент на възстановяване в този случай е близък до [...] %. Така LGD се оценява на около [...] %.

⁽⁴⁸⁾ Вж. Standard and Poor's, „Годишно общо изследване на корпоративното неизпълнение и преходите на рейтинга за 2012 г.“, 18 март 2013 г., стр. 29 и Moody's, „Корпоративно неизпълнение и лихвени проценти за възстановяване, 1920—2010 г.“, 28 февруари 2011 г., стр. 31.

⁽⁴⁹⁾ Според изследването степента на обезпеченията може да се измери като загуба в случай на неизпълнение (LGD), която представлява очакваната загуба в проценти от експозицията спрямо длъжника, имайки предвид възстановимите суми от обезпеченията и активите при несъстоятелност; вследствие на това LGD е обратнопропорционална на стойността на обезпеченията.

⁽⁵⁰⁾ $LGD = 1 - \text{процент на възстановяване} = 1 - \frac{[\dots] \text{ млн. евро}}{[\dots] \text{ млн. евро}} = [\dots] \%$

- (172) Третият заем е гарантиран със следното обезпечение към момента, в който заемът е предоставен (28 юли 2004 г.).
- а) Залог върху земята и сградите на летището. Счетоводната стойност на дълготрайните активи на летището в края на 2003 г. (включително инвестицията в земята и сградите), е около [20-40] млн. евро. Към момента на предоставяне на заем 3 са съществували ипотеката от първи ред в полза на [...] за сумата от [1-6] млн. евро и ипотеката от първи ред върху земята в полза на кредитора за първия и втория заем с общата размер от [10-20] млн. евро.
  - б) Залог на акциите на Airport Network (AV) B.V. в Airport Niederrhein Holding (ANH) GmbH. Германия не представи информация за стойността на тези акции.
  - в) Залог на акциите на ANH GmbH в FN GmbH. Германия не представи информация за стойността на тези акции.
  - г) Залог върху дейността на FN GmbH. Няма информация за стойността на това обезпечение.
- (173) Ако счетоводната стойност на дълготрайните активи на летището се вземе под внимание ([20-40] млн. евро), и двете вземания от първи ред на [...] и EEL GmbH се приспадат ([1-6] млн. евро и [10-20] млн. евро), остават около [10-20] млн. евро за покриване на исканията на кредитора по заем 3 ([2-5] млн. евро). Процентът на възстановяване в този случай е около [...] %. Така LGD се оценява на около [...] %.
- (174) По времето, когато е предоставен заем 4 (1 юли 2005 г.), всички предходни заеми заедно с неплатените и все още дължими лихви от около [0,5-3] млн. евро са били удължени с един и същ срок (до 31 декември 2010 г.). Общият размер на кредита възлиза на [20-30] млн. евро и [0,5-3] млн. евро за неизплатените лихви. Договорените обезпечения за гарантиране на тези вземания на EEL GmbH са следните:
- а) Залог върху земята и сградите на летището. Счетоводната стойност на дълготрайните активи на летището в края на 2004 г. (включително инвестицията в земята и сградите) е около [20-40] млн. евро. Към момента на предоставяне на заем 4 е съществувало вземане от първи ред в полза на кредитора за първия, втория и третия заем в общ размер на [10-25] млн. евро. Вече не е имало вземане от първи ред за заема, отпуснат от [...] ⁽⁵¹⁾.
  - б) Залог на акциите на Airport Network (AV) B.V. в Airport Niederrhein Holding (ANH) GmbH; Германия не представи информация за стойността на тези акции.
  - в) Залог на акциите на ANH GmbH в FN GmbH; Германия не представи информация за стойността на тези акции.
  - г) Освен това, за да се гарантират всички вземания на EEL GmbH по всички заеми, на 1 юли 2005 г. [...] е предоставил лична гаранция. Тази гаранция разширява обхвата на предишната гаранция, предоставена от [...] на 8 юни 2003 г. във връзка със заем 1. Германия предостави оценка на стойността на личното богатство на [...] с изключение на стойността на неговите акции в Airport Niederrhein Holding GmbH и FN GmbH, за да се избегне двойното отчитане на обезпеченията. В края на 2004 г. стойността на личното богатство на гаранта се оценява на около [20-40] млн. евро ⁽⁵²⁾.
- (175) Счетоводната стойност на дълготрайните активи на летището ([20-40] млн. евро) и личната гаранция от [...] ([20-40] млн. евро) покриват повече от 100 % от общия размер на заема и дължимите лихви ([20-30] млн. евро и [0,5-3] млн. евро). Следователно процентът на възстановяване е [...] %, а стойността на LGD е [...].
- (176) На 29 ноември 2010 г. всички отпуснати заеми в размер на общо [20-30] млн. евро заедно с натрупаните и дължими лихви в размер на [5-10] млн. евро бяха удължени с още 6 години до 31 декември 2016 г. Дължимата сума беше гарантирана със следното обезпечение:
- а) Залог върху земята и сградите на летището. Счетоводната стойност на дълготрайните активи на летището в края на 2009 г. (включително инвестицията в земята и сградите) е неизвестна на Комисията. Последната известна счетоводна стойност на дълготрайните активи е [20-40] млн. евро в края на 2005 г. Германия докладва, че счетоводната стойност на земята и сградите в края на 2010 г. е [30-70] млн. евро ⁽⁵³⁾. Тъй като тази стойност е

⁽⁵¹⁾ Вж. стр. 22 и 23 от кредитното споразумение от 1 юли 2005 г.

⁽⁵²⁾ Вж. стр. 2 от приложение 2 към писмото на Германия от 23 май 2014 г.

⁽⁵³⁾ Увеличението на стойността от 2005 до 2010 г. се дължи главно на [...].

била отчетена в счетоводните книги малко след второто удължаване на заема, тя може да се счита за стойността на наличните обезпечения. По това време е съществувала ипотека от първи ред върху земята и сградите за обезпечаване на вземанията на [банка] в размер на [0,5-3] млн. евро.

- б) Залог на акциите на Airport Network B.V. в Airport Niederrhein Holding (ANH) GmbH; Германия не представи информация за стойността на тези акции към момента на второто удължаване.
- в) Залог на акциите на ANH GmbH в FN GmbH; Германия не представи информация за стойността на тези акции към момента на второто удължаване.
- г) Залог на акциите на FN GmbH във FN Gewerbe GmbH и FN Grundbesitzgesellschaft; Германия не представи информация за стойността на тези акции към момента на второто удължаване.
- д) Лична гаранция, предоставена от [...] с прогнозна стойност от около [30-70] млн. евро ⁽⁵⁴⁾.
- (177) Счетоводната стойност на дълготрайните активи на летището ([30-70] млн. евро) и личната гаранция с прогнозна стойност от около [30-70] млн. евро минус залога от първи ред на [банка] ([0,5-3] млн. евро) обхващат около [...] % от общия размер на заема и дължимите лихви ([20-30] млн. евро и [5-10] млн. евро), което означава LGD от [...].
- (178) Таблицата по-долу обобщава информацията за рейтинга и обезпеченията за всеки от заемите:

Таблица 6

Рейтинг и обезпечения за всеки от заемите

Заем	Дата	Сума в милиони евро (заем + дължи лихва)	Рейтинг на емитента	Стойност на обезпеченията (земя и сгради и лична гаранция)	Вземане от първи ред [...]	Вземане от първи ред [банка]	Процент за възстановяване	LGD
Заем 1	11.4.2003 г.	[11-20]	[...]	[5-20]	[1-6]	[...]	[...]	[...]
Заем 2	17.6.2004 г.	[2-5]	[...]	[20-40]	[1-6]	[...]	[...]	[...]
Заем 3	28.7.2004 г.	[2-5]	[...]	[20-40]	[1-6]	[...]	[...]	[...]
Заем 4 и удължаване 1	1.7.2005 г.	[20-33]	[...]	[40-100]	[...]	[...]	[...]	[...]
Удължаване 2	29.11.2010 г.	[24-40]	[...]	[70-120]	[...]	[1-3]	[...]	[...]

- (179) Според Съобщението относно референтния лихвен процент от 2008 г. референтният лихвен процент се определя, като се добави подходяща рискова премия към 1-годишната базова ставка. Подходящите рискови премии са включени в таблицата в Съобщението относно референтния лихвен процент от 2008 г. и са съобразени с рейтинга на кредитополучателя и нивото на обезпеченост на заема. Например удължаването на втория заем е било предоставено с високо ниво на обезпеченост и рейтингът на FN GmbH е между [...] и [...]. С цел да бъде консервативна, Комисията приема рейтинг от [...]. Следователно FN GmbH е в рейтинговата група „[...]“ ⁽⁵⁵⁾ в таблицата, определена в Съобщението за референтните лихвени проценти от 2008 г. Маржът на риска, който съответства на тази рейтингова група и на високата обезпеченост, е [...] базисни пункта. Приложимият основен процент към момента, в който удължаването е било предоставено (29 ноември 2010 г.), е 1,24 % ⁽⁵⁶⁾.

⁽⁵⁴⁾ Вж. стр. 2 от приложение 2 към Mitteilung от 23 май 2014 г.

⁽⁵⁵⁾ Тази група се състои от рейтингите [...].

⁽⁵⁶⁾ Списък с приложимите основни лихвени проценти е публикуван от Комисията на следния уебсайт: http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/base_rates_eu27_en.pdf

- (180) Следната таблица обобщава информацията за реалните лихвени проценти и референтните проценти, приложими към момента на предоставянето на заемите съгласно Съобщението относно референтния лихвен процент от 2008 г.:

Таблица 7

Референтни лихвени проценти и начислени лихвени проценти

Заем	Дата	Продължителност	Рейтинг на емитента	LGD	Базова ставка 1-годишен EURIBOR (3-месечни средни стойности) (%)	Рисков марж съгласно съобщението	Общ референтен лихвен процент	Начислен лихвен процент
Заем 1	11.4.2003 г.	[...]	[...]	[...]	2,50	[...]	[1-6]	[3-7]
Заем 2	17.6.2004 г.	[...]	[...]	[...]	2,30	[...]	[1-6]	[3-7]
Заем 3	28.7.2004 г.	[...]	[...]	[...]	2,35	[...]	[1-6]	[6-9]
Заем 4 и удължаване 1	1.7.2005 г.	[...]	[...]	[...]	2,20	[...]	[1-6]	[1-5]
Удължаване 2	29.11.2010 г.	[...]	[...]	[...]	2,20	[...]	[1-6]	[1-5]

- (181) Съгласно горепосочените оценки заеми 1, 2 и 3 са предоставени при лихвени проценти, значително над приложимите референтни лихвени проценти. Поради това Комисията счита, че FN GmbH не е получило икономическо предимство чрез тези мерки.
- (182) Що се отнася до удължаване 2, горепосочените данни показват също, че то е предоставено при пазарни условия, тъй като лихвеният процент на това удължаване е по-висок от изчисления референтен лихвен процент. Въпреки това различни елементи пораждаат съмнения относно липсата на държавна помощ в удължаване 2, като например фактът, че бенефициерът все още не е погасил предишните заеми, наличието на помощ в заем 4 и удължаване 1 и кратката продължителност на периода между предоставянето на удължаване 2 и предварителното споразумение, сключено между публичните органи и FN GmbH относно замяната на дълг срещу собствен капитал, посочено в съображение 45. Във всеки случай Комисията счита, че поради същите причини, изложени в раздел 9.4 относно съвместимостта с вътрешния пазар на помощта, включена в удължаване 1, ако удължаване 2 може да се квалифицира като държавна помощ, тази помощ може да се счита за съвместима с вътрешния пазар.
- (183) Заем 4 и удължаване 1 са отпуснати при ставка под референтната ставка с разлика от [...] базисни пункта. Поради това Комисията счита, че що се отнася до заем 4 и удължаване 1, FN GmbH е получило икономическо предимство, което предприятието не би могло да получи при нормални пазарни условия ⁽⁵⁷⁾.

8.3.4. Селективност

- (184) В разглеждания случай Комисията отбелязва, че мярка 1 (заем 4, удължаване 1 и евентуално удължаване 2) е мярка за индивидуална помощ, която е била предоставена само на FN GmbH, и не е обща мярка.
- (185) Поради това предимството, предоставено на FN GmbH чрез мярка 1 (заем 4, удължаване 1 и евентуално удължаване 2), е селективно.

⁽⁵⁷⁾ Разликата от [...] базисни пункта в лихвения процент представлява приблизително предимство от около [...] EUR за срока на заем 4 и удължаване 1.

8.3.5. Нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията

- (186) Според съдебната практика на Съда на Европейския съюз финансовата подкрепа нарушава конкуренцията, доколкото чрез нея се укрепва позицията на дадено предприятие в сравнение с другите предприятия ⁽⁵⁸⁾. По принцип когато предимство, предоставено от държава членка, укрепва позицията на едно предприятие в сравнение с други предприятия, които се конкурират на определен европейски пазар, търговията между държавите членки трябва да се счита за засегната от това предимство ⁽⁵⁹⁾.
- (187) Управителите на летища се конкурират на европейско равнище, за да привлекат авиокомпани, които откриват нови линии от техните летища или добавят нови честоти по тези маршрути. При избора на летища, от които да открият линии или на които да добавят нови честоти по съществуващите маршрути, авиокомпаниите сравняват летищата въз основа на фактори като вида на предоставяните летищни услуги и съответните клиенти, населението или стопанската дейност, претовареността, наличието на достъп по земя, размера на таксите и цялостните търговски условия за използване на летищните инфраструктура и услуги ⁽⁶⁰⁾. Чрез предоставяне на FN GmbH на финансиране при по-благоприятни условия от нормалните условия на пазара Германия е позволила на предприятието да се конкурира по-агресивно с другите управители на летища за привличане на авиокомпани, отколкото би било възможно, ако предприятието беше платило цена на капитала в съответствие с нормалните пазарни условия.
- (188) Поради това мярка 1 (заем 4 и удължаване 1 и евентуално удължаване 2) е имала потенциал да наруши конкуренцията и да повлияе на търговията в рамките на ЕС.

8.3.6. Заключение

- (189) Сравняването на реалните лихвени проценти по заемите с референтните проценти, получени от Съобщението относно референтния лихвен процент от 2008 г., показва, че всички заеми и удължавания, освен заем 4 и удължаване 1, са предоставени при лихвени проценти, надхвърлящи референтните ставки.
- (190) Следователно Комисията може да заключи, че заеми 1, 2 и 3 са отпуснати при пазарни условия, докато заем 4 и удължаване 1 не са. Комисията оставя открит въпроса дали удължаване 2 е предоставено в съответствие с пазарните условия.
- (191) Тъй като са изпълнени кумулативните критерии съгласно член 107, параграф 1 от ДФЕС, Комисията е на мнение, че заем 4, удължаване 1 и евентуално удължаване 2 по мярка 1 включват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

8.4. Наличие на помощ по отношение на подкрепата, получена от провинция Северен Рейн-Вестфалия (мярка 2)

8.4.1. Понятие за предприятие и стопанска дейност

- (192) Същата обосновка като за естеството на помощ на мярка 1 се прилага (вж. точка 8.3.1 по-горе), въпреки че Германия изтъкна, че тя представлява съществуваща помощ (вж. съображение 102). В решение *Leipzig Halle* Съдът потвърди, че изграждането на летищната инфраструктура следва също да попадне в обхвата на правилата за държавна помощ от 2000 г., т.е. преди датата на предоставяне на мярка 2 на 15 октомври 2002 г. Комисията е на мнение, че поради това мярката представлява помощ в момента на въвеждането ѝ в действие. Противно на това, което Германия твърди, фактът, че мярката е била приета по силата на постановлението от 1993 г., не засяга тази оценка. Постановлението от 1993 г. само предоставя правно основание, което позволява евентуални мерки за подкрепа за регионалните летища, които провинция Северен Рейн-Вестфалия може да предвиди, считано от 1993 г. Но то не постановява неотменимо задължение спрямо FN GmbH за предоставяне на мярка 2 и не създава законно право само по себе си за бенефициера (както е изрично посочено в член 1 от постановлението от 1993 г.). Мярка 2 представлява в действителност индивидуално приложение на схемата, въведена с постановлението от 1993 г.
- (193) В резултат на това Комисията стигна до заключението, че има право да проучи мярка 2, за която има съмнения съгласно правилата за държавна помощ, тъй като по времето, когато тя е била отпусната, е било ясно, че FN GmbH е осъществявало стопанска дейност.

⁽⁵⁸⁾ Решение по дело *Италия/Комисия*, С-99/02, Сборник, EU:C:2004:207, точка 65.

⁽⁵⁹⁾ Дело С-280/00, *Altmark Trans GmbH u Regierungspräsident Magdeburg срещу Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* (дело „Altmark“), EU:C:2003:415, ECR.

⁽⁶⁰⁾ Насоки за въздухоплаването от 2014 г., параграф 43.

8.4.2. Държавни ресурси и вменяване на отговорност на държавата

- (194) Както бе споменато в точка 111 от решението за откриване, публичната подкрепа е била изплатена директно от бюджета на провинция Северен Рейн-Вестфалия като пряка безвъзмездна помощ в полза на FN GmbH. По този начин подпомагането, предоставено от провинция Северен Рейн-Вестфалия, е било финансирано чрез държавни ресурси и може да бъде приписано на държавата.

8.4.3. Икономическо предимство

- (195) За да се прецени дали дадена държавна мярка представлява държавна помощ, трябва да се установи дали предприятието бенефициер получава икономическо предимство, което не би получило при нормални пазарни условия.
- (196) В случая — предмет на разследването, провинция Северен Рейн-Вестфалия е предоставила публични средства под формата на пряка безвъзмездна помощ за подпомагане на инвестиции в инфраструктурата на летището. Тези средства са получени от FN GmbH в качеството му на управител на летището за финансиране на инвестиции в летището. Комисията отбелязва, че никой пазарен инвеститор не би предоставил подобна безвъзмездна помощ без възнаграждение и без възможност за възвръщаемост.
- (197) Ето защо инвестиционната субсидия намалява инвестиционните разходи, които летищният оператор иначе би трябвало да понесе, без да е осигурено никакво възнаграждение, и следователно с нея се предоставя икономическо предимство на FN GmbH.

8.4.4. Селективност

- (198) По отношение на разглеждания случай Комисията отбелязва, че мярка 2 е индивидуално приложение на схема, въз основа на която са предоставени предимства не само на летище Niederrhein-Weeze, но също и на няколко други летища, разположени в провинция Северен Рейн-Вестфалия. При все това въпросната схема не представлява обща мярка за всички летища в провинция Северен Рейн-Вестфалия, тъй като по-големите летища „Дюселдорф и Кьолн/Бон“ не отговарят на условията за допустимост по тази мярка за подпомагане на федералната провинция. Във всеки случай ако всички летища в Северен Рейн-Вестфалия отговаряха на условията за допустимост по мярката, подобна секторна мярка би следвало да се счита за селективна, тъй като е в полза само на определен сектор в определен регион.
- (199) Следователно предимството, предоставено на FN GmbH чрез мярка 2, е селективно.

8.4.5. Нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията

- (200) Според съдебната практика на Съда на Европейския съюз финансовата подкрепа нарушава конкуренцията, доколкото чрез нея се укрепва позицията на дадено предприятие спрямо другите предприятия ⁽⁶¹⁾. По принцип когато предимство, предоставено от държава членка, укрепва позицията на едно предприятие в сравнение с други предприятия, които се конкурират на определен европейски пазар, търговията между държавите членки трябва да се счита за засегната от това предимство ⁽⁶²⁾.
- (201) Управителите на летища се конкурират на европейско равнище, за да привлекат авиокомпании, които откриват нови линии от техните летища или добавят нови честоти по тези маршрути. При избора на летища, от които да открият линии или на които да добавят нови честоти по съществуващите маршрути, авиокомпаниите сравняват летищата въз основа на фактори, като вида на предоставяните летищни услуги и съответните клиенти, населението или стопанската дейност, претовареността, наличието на достъп по земя, размера на таксите и цялостните търговски условия за използване на летищните инфраструктура и услуги ⁽⁶³⁾. Следователно чрез предоставяне на FN GmbH на финансиране при по-благоприятни условия от нормалните условия на пазара Германия е позволила на предприятието да се конкурира по-агресивно с другите управители на летища за привличане на авиокомпании, отколкото би било възможно, ако предприятието беше платило цена на капитала в съответствие с нормалните пазарни условия.
- (202) Поради това мярка 2 е имала потенциал да наруши конкуренцията и да повлияе на търговията в рамките на ЕС.

8.4.6. Заключение

- (203) Мярка 2 представлява държавна помощ за FN GmbH по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

⁽⁶¹⁾ Решение по дело *Италия/Комисия*, EU:C:2004:207, точка 65.

⁽⁶²⁾ Решение по дело „Altmark“, EU:C:2003:415.

⁽⁶³⁾ Насоки за въздухоплаването от 2014 г., параграф 43.

8.5. Наличие на помощ по отношение на подкрепата, получена от окръг Kleve (мярка 3)

8.5.1. Понятие за предприятие и стопанска дейност

- (204) В сила е същата логика както относно характера на помощ на заемите, предоставени от страна на публичното дружество EEL GmbH (вж. точка 8.3.1 по-горе). Действително различните мерки, съставляващи мярка 3, са предоставени на 14 март 2002 г., т.е. след постановяването на решението по дело *Aéroports de Paris*. Съгласно параграф 1, точка 4 от кредитното споразумение датата на предоставяне на мярката е датата, на която бенефициерът е финализирайл поупкката на летищната инфраструктура с германското федерално правителство, т.е. 14 март 2002 г.
- (205) В резултат на това Комисията стигна до заключението, че има право да проучи мярка 3 и да оцени съвместимостта ѝ с правилата за държавна помощ, тъй като по времето, когато тя е била отпусната, е било ясно, че FN GmbH е осъществявало стопанска дейност.

8.5.2. Държавни ресурси и вменяване на отговорност на държавата

- (206) Подкрепата е била предоставена директно от бюджета на окръг Kleve на FN GmbH. Следователно мярка 3 е била финансирана чрез държавни ресурси и може да бъде приписана на държавата.

8.5.3. Икономическо предимство

- (207) За да се прецени дали дадена държавна мярка представлява държавна помощ, трябва да се установи дали предприятието бенефициер получава икономическо предимство, което не би получило при нормални пазарни условия. В тази връзка Комисията трябва да анализира дали окръг Kleve е действал като инвеститор в условията на пазарна икономика, като се е отказал от получаването на един транш от мостово финансиране, предоставено на FN GmbH по-рано.
- (208) Поведението на инвеститор в условията на пазарна икономика се ръководи от перспективите за рентабилност.⁽⁶⁴⁾ Критерият за инвеститор при пазарни условия обикновено е удовлетворен в случаите, когато структурните перспективи и перспективите за бъдещето на дружеството дават възможност да се очаква нормална възвръщаемост в разумен срок, посредством изплащане на дивиденди или увеличаване на стойността на капитала, сравними с тези на едно частно предприятие.
- (209) В разглеждания случай окръг Kleve е предоставил заем с нулева лихвена ставка, отпуснат на FN GmbH, в размер на [4-10] млн. евро и е отменил задължението на FN GmbH да изплати транш — в размер на [2-5] млн. евро, — без да получи каквато и да било допълнителна компенсация. С последното решение всъщност е била приложена клаузата в параграф 4, точка 1 от самото кредитно споразумение, съгласно която въпросният транш няма да бъде погасен, ако бъде постигната целта за създаване на 350 работни места. По тази причина Комисията отбелязва, че нито един инвеститор в условията на пазарна икономика не би отпуснал безлихвен заем и отменил задължението за погасяване на значителна част от този заем без каквато и да било компенсация.
- (210) Освен това оценката за инвеститор в условията на пазарна икономика не следва да отчита положителните ефекти за икономиката в региона, в който е разположено летището, включително по отношение на създаването на работни места, тъй като Комисията оценява дали въпросната мярка представлява помощ, като преценява дали „при сходни обстоятелства един частен акционер, като се вземе предвид предвидимата възвръщаемост и като се оставят настрана всички съображения от социален характер и съображенията, свързани с регионалната политика и конкретния отрасъл, би записал този капитал“⁽⁶⁵⁾. В разглеждания случай единственият съответстващ елемент на снемането на задължението за изплащане е било определено равнище на създаване на работни места. Създаването на работни места обаче не следва да се взема предвид в контекста на принципа на оператор в условията на пазарна икономика. С други думи, никой инвеститор в условията на пазарна икономика не би се съгласил да се откаже да му бъде възстановена сума в размер на [2-5] млн. евро въз основа на съображения, свързани със създаването на работни места в региона.

⁽⁶⁴⁾ Решение от 12 декември 2000 г. по дело *Италия/Комисия*, T-296/97, Recueil, EU:T:2000:289, точка 84; решение по дело *Италия/Комисия*, C-305/89, Recueil, EU:C:1991:142, точка 20.

⁽⁶⁵⁾ Насоки за въздухоплаването от 2005 г., параграф 46.

- (211) Ето защо вследствие на факта, че заемът е бил безпихвен, и на даденото от окръг Kleve освобождаване от задължение за изплащане се намаляват разходите, които летищният оператор обикновено би трябвало да понесе, и следователно се предоставя предимство на FN GmbH, което то не би получило при нормални пазарни условия.

8.5.4. Селективност

- (212) Разглежданото предимство е предоставено само на FN GmbH. Тъй като публичното финансиране е било насочено към едно-единствено предприятие, то е селективно по смисъла на член 107, параграф 1 на ДФЕС.

8.5.5. Нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията

- (213) Валидна е същата обосновка като изложената по-горе във връзка с нарушаването на конкуренцията и засягането на търговията (вж. точка 8.4.5).

8.5.6. Заключение

- (214) Поради изложените по-горе причини Комисията счита, че публичните средства, осигурени от окръг Kleve и предоставени на FN GmbH, що се отнася до споразумението относно мостовото финансиране на част от разходите за придобиване на сградния фонд на летището, включват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

8.6. Наличие на помощ по отношение на подкрепата за EEL GmbH от окръг Kleve и община Weeze (мярка 4)

8.6.1. Понятие за предприятие и стопанска дейност

- (215) Германия твърди, че EEL GmbH е средство, чиято цел е да се улесни насочването на средства към FN GmbH по един ефикасен и икономически ефективен начин.
- (216) Както бе посочено в съображение 25, EEL GmbH е основано от окръг Kleve и община Weeze, за да управлява сградния фонд на летището преди приватизацията му. След това EEL GmbH е предоставяло заеми на FN GmbH. Отпускането на заеми на трети страни само по себе си е стопанска дейност. Следователно когато различните мерки, съставляващи мярка 4, са били предоставени на EEL GmbH, последното е осъществявало стопанска дейност.
- (217) В съответствие с член 101 от ДФЕС понятието за предприятие обозначава всеки стопански субект, който извършва икономическа дейност, независимо от правния му статут и начина му на финансиране. EEL GmbH действа единствено като механизъм на публичните органи и само по себе си не осъществява стопански дейности: единствената му цел е да обединява ресурсите на два публични органа с цел финансиране развитието на летищата.
- (218) Тъй като не са изпълнени кумулативните критерии съгласно член 107, параграф 1 от ДФЕС, Комисията счита, че мярка 4 не включва държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.
- (219) Дори ако EEL GmbH трябваше да се разглежда като предприятие, попадащо в обхвата на законодателството на ЕС в областта на конкуренцията, през целия период на предоставяне на мерките, съставляващи мярка 4 (а то не се разглежда като такова), оценката на Комисията би довела до същото заключение, че мярка 4 не представлява държавна помощ, както се вижда в точките по-долу.

8.6.2. Държавни ресурси и вменяване на отговорност на държавата

- (220) EEL GmbH е получило целия капитал, ползи по отношение на ликвидността и вливания на капитал, включени в обхвата на мярка 4, от своите акционери, които са финансирали тези мерки чрез съответните си бюджети. Мярка 4 включва също така и 100 % гаранция, предоставена от община Weeze, представляваща риск за бюджета на общината. Следователно всички мерки, съставляващи мярка 4, са финансирани от бюджетни ресурси на два местни органа, които освен това са решили да предоставят тези различни мерки.
- (221) Следователно мярка 4 е финансирана с държавни ресурси и може да бъде приписана на държавата.

8.6.3. Икономическо предимство

- (222) За да се прецени дали дадена държавна мярка представлява държавна помощ, трябва да се установи дали предприятието бенефициер получава икономическо предимство, което не би получило при нормални пазарни условия.
- (223) Във връзка с това Комисията трябва да анализира дали с предоставянето на EEL GmbH на капиталовите мерки, гаранциите, заемите и разсрочването на заемите, съставляващи мярка 4, окръг Kleve и община Weeze са действали, както биха действали разумни оператори в условията на пазарна икономика, ръководени от перспективите за рентабилност ⁽⁶⁶⁾, при същите обстоятелства.
- (224) На първо място е важно да се припомни, съгласно заключението в точка 8.3.2, че EEL GmbH е дружество със специална инвестиционна цел (ДСИЦ), създадено от двамата си публични акционери с цел управлението на сградния фонд на летище Niederrhein-Weeze и, считано от 2003 г., използвано изключително за предоставянето на финансиране на същото летище. Това се потвърждава от факта, че на своето (протоколирано) общо събрание на 10 и 11 април 2003 г. тези двама публични акционери строго са ограничили новата дейност на EEL GmbH по финансиране до инвестициите в летище Niederrhein-Weeze. Тази цел е в съответствие с целта на EEL GmbH, определена в член 2 от учредителния му акт (*Gesellschaftsvertrag*) от 16 декември 1999 г. ⁽⁶⁷⁾ Освен това, както вече бе обяснено в съображение 153, EEL GmbH няма съвет на директорите. Двамата изпълнителни директори са представители на публичните органи. Единият изпълнителен директор на дружеството е областният съветник (Landrat), който е начело на окръг Kleve, а другият управляващ директор е кметът на община Weeze. Освен това EEL GmbH не разполага с постоянен персонал и се управлява от едно длъжностно лице от окръг Kleve. От тези обстоятелства следва, че всяко решение, взето от EEL GmbH, на практика е прието от представители на публичните акционери, които осъществяват текущото му управление в допълнение към участието си в управителните му органи. Това потвърждава, че разглежданите мерки могат да бъдат приписани на публичните акционери.
- (225) При прилагането на принципа за оператор в условията на пазарна икономика към мярка 4 е необходимо надлежно да се вземе под внимание фактът, че бенефициерът на тези мерки за финансиране е ДСИЦ, създадено от и собственост на субектите, от които произхожда мярка 4, и използвано изключително за ясно определена цел, преследвана от същите субекти. Освен това в този контекст е необходимо надлежно да се вземе под внимание самата цел, за която дружеството със специална цел се използва и с оглед на която се поддържа неговата дейност.
- (226) ДСИЦ обикновено се създават и използват от частни предприятия при различни обстоятелства. Възможна ситуация, при която се използват ДСИЦ, са случаите, при които две отделни предприятия създават съвместно предприятие с цел разработване на конкретен проект или осъществяване на конкретна дейност или функция (например научноизследователска и развойна дейност, производство, дистрибуция) ⁽⁶⁸⁾ в полза на всяко предприятие. Следователно ДСИЦ е правна структура, на която и двете предприятия предоставят ресурсите (финансови средства, персонал, активи и др.), необходими за изпълнението на съвместния им проект, функция или дейност, и чрез който те изпълняват този съвместен проект или осъществяват тази съвместна функция или дейност. В определени ситуации, например когато ДСИЦ има единствено функция по производство или научноизследователска и развойна дейност, то получава финансиране от страна на своите дружества майки, без самото то да генерира печалба, която може да се преразпредели между акционерите, например под формата на дивиденди. Вместо да генерира такава печалба, то допринася за изпълнението на операциите, които неговите дружества майки считат за необходими с оглед на своите цели.

⁽⁶⁶⁾ Вж. бележка под линия 65.

⁽⁶⁷⁾ Вж. бележка под линия 49.

⁽⁶⁸⁾ Вж. Консолидираното юрисдикционно известие на Комисията съгласно Регламент (ЕО) № 39/2004 на Съвета относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ С 95, 16.4.2008 г., стр. 1), параграф 95.

- (227) Следователно е ясно, че когато две отделни частни предприятия създадат и използват ДСИЦ за ясно определена цел и му предоставят финансиране, те не предоставят това финансиране непременно с цел финансова възвръщаемост под формата на дивиденди или плащане на лихви, както биха направили един инвеститор или банка, а го предоставят с оглед на постигането на целта, за която се използва ДСИЦ.
- (228) С оглед на тези съображения поведението на окръг Kleve и община Weeze спрямо EEL GmbH следва да бъде анализирано, като се вземе предвид фактът, че тези два публични органа са единствените акционери на EEL GmbH, и като се вземе под внимание изключителната цел, определена за EEL GmbH, считано от 2003 г., а именно предоставянето на FN GmbH на различните заеми и разсрочването, съставляващи мярка 1. В тази връзка следва да се припомни, че както се посочва в точка 8.3.2, различните мерки, съставляващи мярка 1, могат ясно да бъдат приписани на окръг Kleve и община Weeze. С други думи, двата публични органа са проектирали и взели решение да приложат мярка 1 и са решили също така да използват EEL GmbH за тази цел.
- (229) Следователно при прилагането на принципа за оператор в условията на пазарна икономика към мярка 4 фактът, че окръг Kleve и община Weeze са решили да приложат мярка 1 и да използват EEL GmbH за тази цел, следва да се вземе за отправна точка. Въпросът, който Комисията трябва да разгледа в тази връзка, е: ако двама хипотетични оператори в условията на пазарна икономика бяха взели решение за прилагането на мерки като тези в рамките на мярка 1, щяха ли те да използват ДСИЦ като EEL GmbH и да му осигурят подобно финансиране, като произтичащото от мярка 4, за постигането на тази цел?
- (230) В този контекст обстоятелството, че някои заеми може да са били предоставени на EEL GmbH от акционерите му при лихвени проценти, по-ниски от нормалните за пазара, че е била предоставена безплатна гаранция или че е бил влят капитал без ясни изгледи за финансова възвръщаемост, не налага непременно заключението, че окръг Kleve и община Weeze не са действали спрямо EEL GmbH, както биха действали оператори в условията на пазарна икономика. Релевантният въпрос е по-скоро дали финансирането, предоставено на EEL GmbH по мярка 4, е разумно от гледна точка на оператор в условията на пазарна икономика, като се има предвид целта, преследвана от акционерите на EEL GmbH, а именно прилагането на мярка 1.
- (231) Двама разумни оператори в условията на пазарна икономика, преследващи същата цел като публичните акционери на EEL GmbH, по същество биха имали две възможности: създаване на дружество със специална цел, подобно на EEL GmbH (вариант 1), или отпускане на заеми пряко на FN GmbH без специално създаден за целта орган (вариант 2). Един рационално действащ оператор в условията на пазарна икономика не би се спрял на друг вариант, като например използването на частни финансови посредници, които биха изискали заплащането на такса за предоставянето на такава услуга. Заради въпросните такси този вариант би довел до по-високи разходи за насочването на финансови средства към FN GmbH.
- (232) Комисията отбелязва, че като са взели решение сами да финансират EEL GmbH, вместо да използват финансови посредници, публичните акционери са ограничили своята финансова експозиция до строго необходимото за финансиране на FN GmbH по мярка 1:
- а) размерът на финансирането, предоставено пряко от публичните акционери на EEL GmbH до 2010 г. ([20-40] млн. евро ⁽⁶⁹⁾), е бил пропорционален на сумите, които FN GmbH е получило в заем от EEL GmbH ([20-40] млн. евро ⁽⁷⁰⁾);
- б) условията на финансирането на EEL GmbH (дата, размер и падеж) са били съобразени с финансирането на FN GmbH от EEL GmbH:

Размер (в млн. евро)	Дата на кредитното споразумение между EEL GmbH и FN GmbH	Дата на публичните мерки, предоставени на EEL GmbH от Германия	Обем (в млн. евро)
[11-20]	11.4.2003 г.	11.4.2003 г.	[5-15] (+ [2-5], получени от банков заем на 2 май 2003 г.)
[2-5]	17.6.2004 г.	16.6.2004 г.	[2-5]

⁽⁶⁹⁾ Вж. съображение 53.

⁽⁷⁰⁾ Вж. таблица 3.

Размер (в млн. евро)	Дата на кредитното споразумение между EEL GmbH и FN GmbH	Дата на публичните мерки, предоставени на EEL GmbH от Германия	Обем (в млн. евро)
[2-5]	28.7.2004 г.	28.7.2004 г.	[2-5]
Удължаване на срока за погасяване на заема до 31.12.2010 г.	1.7.2005 г.	1.7.2005 г.	Удължаване на срока за погасяване на заема до 31.12.2010 г. и реструктуриране на дълга
Удължаване на срока за погасяване на заема до 31.12.2016 г.	29.11.2010 г.	29.11.2010 г.	Удължаване на срока за погасяване на заема до 31.12.2016 г.

- в) EEL GmbH няма материални активи в счетоводния си баланс освен вземанията си към FN GmbH. (Малката) печалба от дейностите по финансиране на FN GmbH само фигурира в отчетите на EEL GmbH, но не съответства на парични средства или ликвидност, тъй като FN GmbH не е изплатило заема на EEL GmbH.
- г) Действително, като се има предвид стратегията на EEL GmbH за финансиране на FN GmbH, тези лихви имат за цел единствено да позволят на EEL GmbH да приключи без загуба и да плаща лихвите по разсрочените заеми, предоставени от публичните акционери и [банката], както е видно от протоколите на общите събрания на EEL GmbH.
- д) Следователно EEL GmbH не е в състояние да възстанови средствата на двамата си акционери и [банката], докато FN GmbH не погаси заемите и лихвите, дължими на EEL GmbH. Това означава, че EEL GmbH не може да извършва никаква друга стопанска дейност, както твърди Германия.
- (233) Комисията застъпва становището, че следователно изборът на вариант 1, направен от двамата акционери, е бил в съответствие със заявената от тях цел да използват ресурсите на EEL GmbH единствено към финансирането на FN GmbH.
- (234) Освен това Комисията счита, че при вариант 1 разходите за администриране и управление на ДСИЦ като EEL GmbH са сведени до строгия минимум (няма обездвижване на активи освен вземанията от FN GmbH, няма постоянен персонал и ръководство, няма почти никакви оперативни разходи, няма финансови разходи освен възстановяването на заема, отпуснат от [банката]). Това се потвърждава в още по-голяма степен от обстоятелството, че когато двамата публични акционери са взели решение да приложат мярка 1, EEL GmbH вече е съществувало като структура, която не е била активна, и не е трябвало да се учредява *ex nihilo*. Изборът на ДСИЦ също така улеснява управлението на финансови сделки с трети страни (като FN GmbH или частна банка), като същевременно свежда до минимум трансакционните разходи между двамата акционери. И обратно, изборът на вариант 2 би довел до дублиране на въведените механизми за подкрепа на FN GmbH, което би довело до увеличаване на административните и правните разходи за насочване на средства към FN GmbH (напр. дублиране на договори) и евентуално би се отразило на качеството на контрола и координацията на проекта.
- (235) Ето защо би било разумно за двама разумни оператори в условията на пазарна икономика, ръководени от съображения за рентабилност в средносрочен до дългосрочен план и действащи вместо публичните акционери на EEL GmbH, да изберат вариант 1, а не вариант 2. Комисията счита, че критериите на теста за пазарния инвеститор са удовлетворени и че на EEL GmbH не е предоставено икономическо предимство.

8.6.4. Нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията

- (236) От 2003 г. нататък дейността на EEL GmbH е била строго ограничена до предоставянето на финансиране на FN GmbH. EEL GmbH не е можело да извършва друга дейност. Например то не е можело да предоставя заеми на друго образувание.
- (237) Следователно единствената дейност, във връзка с която мярка 4 е можела да засегне динамиката на конкуренцията, е предоставянето на финансиране на FN GmbH. Такъв ефект върху конкуренцията би бил налице, ако при липсата на мярка 4 източници на финансиране, различни от EEL GmbH, като например банки или други инвеститори, биха имали по-голяма възможност да предоставят финансиране на FN GmbH с цел реализиране на печалба.

- (238) Както е посочено в точка 8.5.3 обаче, ясното намерение на окръг Kleve и община Weeze е било сами да изпълнят мярка 1 с цел предоставяне на финансиране на FN GmbH. Действително единствената обосновка за мярка 4 е прилагането на мярка 1.
- (239) Без мярка 4 EEL GmbH не би било в състояние самостоятелно да изпълни мярка 1. Липсата на мярка 4 обаче просто би означавала, че окръг Kleve и община Weeze биха решили да изпълнят мярка 1, без да използват EEL GmbH, например чрез пряко правоотношение между тях и FN GmbH. По тази причина при отсъствие на мярка 4 банките или други инвеститори не биха се ползвали от по-голяма възможност да предоставят финансиране на FN GmbH с цел реализиране на печалба, тъй като при всички случаи необходимото финансиране щеше да се предостави от окръг Kleve и община Weeze.
- (240) Ето защо ако се приеме, че мярка 4 би включвала икономическо предимство в полза на EEL GmbH (*quod non*), това предимство не би имало никакво въздействие върху конкуренцията и търговията и следователно не би представлявало държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

8.6.5. Заключение

- (241) Поради изложените по-горе причини мярка 4 не включва държавна помощ за EEL GmbH по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

8.7. Нова или съществуваща помощ

- (242) Случаите, при които дадена мярка представлява съществуваща помощ, са подробно изброени в член 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 ⁽⁷¹⁾.
- (243) Безспорно е, че разглежданите мерки не са били приведени в изпълнение преди присъединяването на Германия към ЕС (буква б), подточка i) от горепосочения член), че те не могат да се считат за разрешени поради липсата на приемане на решение от Комисията в предвидените срокове от процедурата (буква б), подточка iii) и че също така те не могат да се считат за съществуваща помощ поради изтичането на давностните срокове (буква б), подточка iv)). Те не са станали помощ поради еволюцията на общия пазар и без да са били изменени от държавата членка (буква б), подточка v), първо изречение) ⁽⁷²⁾.
- (244) Тази оценка е валидна по-специално за мярка 2, въпреки че според Германия тя представлява съществуваща помощ (вж. съображение 102). В решението по делото *Leipzig Halle* Съдът на Европейския съюз потвърди, че изграждането на летищната инфраструктура също следва да попадне в обхвата на правилата за държавна помощ от 2000 г. ⁽⁷³⁾, т.е. преди датата на предоставяне на мярка 2 на 15 октомври 2002 г. (вж. съображение 46). Комисията е на мнение, че поради това мярката представлява помощ в момента на въвеждането ѝ в действие. Противно на това, което твърди Германия, фактът, че мярката е била приета по силата на постановлението от 1993 г., не засяга тази оценка. Постановлението от 1993 г. само предоставя правно основание, което позволява евентуални мерки за подкрепа за регионалните летища, които провинция Северен Рейн-Вестфалия може да предвиди, считано от 1993 г., но то не създава само по себе си законно право за тези летища, както изрично се посочва в член 1 от постановлението от 1993 г.
- (245) Датата на предоставяне на мярка 2 следователно е 15 октомври 2002 г., т.е. след решението по дело *Aéroports de Paris*. Следователно мярка 2 вече е представлявала държавна помощ, когато е била предоставена, както се вижда от точка 8.4.6, а не е станала държавна помощ впоследствие поради еволюцията на общия пазар. Освен това мярка 2 е била предоставена по-малко от десет години преди Комисията да открие официалната процедура по разследване във връзка с нея и следователно не е станала съществуваща помощ след изтичане на давностния срок. Поради това мярка 2 не отговаря на условията за съществуваща помощ.

⁽⁷¹⁾ Второто изречение на член 1, буква б), подточка v) от Регламент № 659/1999 гласи: „Когато определени мерки са станали помощ след либерализирането на дадена дейност от правото на Общността, такива мерки не се считат за съществуваща помощ след датата, определена за либерализиране.“

⁽⁷²⁾ „Помощта се счита за съществуваща помощ поради това, че може да се установи, че в момента на въвеждането ѝ в действие не е представлявала помощ и в следствие е станала помощ поради еволюцията на Общия пазар и без да е била изменена от държавата членка. Когато определени мерки са станали помощ след либерализирането на дадена дейност от правото на Общността, такива мерки не се считат за съществуваща помощ след датата, определена за либерализиране.“

⁽⁷³⁾ Съображения 38 и 39.

8.8. Законосъобразност на помощта

- (246) Съгласно член 108, параграф 3 от ДФЕС държавите членки са длъжни да уведомяват Комисията за планове за предоставяне или изменение на дадена помощ и не могат да прилагат предложените мерки, докато уведомителната процедура не приключи с постановяването на окончателно решение.
- (247) Тъй като Германия не е уведомила за всички публични мерки, предмет на проверката, мерки 1, 2 и 3 представляват непропорционална помощ.

9. СЪВМЕСТИМОСТ

9.1. Приложимост на Насоките за въздухоплаването от 2014 и 2005 г.

- (248) За въпросните мерки следва да се направи оценка въз основа на член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС, който предвижда, че: „помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес“, могат да се считат за съвместими с вътрешния пазар.
- (249) В този смисъл Насоките за въздухоплаването от 2014 г. осигуряват рамка за оценяване на това дали помощта за летищата може да бъде обявена за съвместима съгласно член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС.
- (250) Съгласно Насоките за въздухоплаването от 2014 г. Комисията счита, че разпоредбите на Известието на Комисията за определяне на приложимите правила при оценка на незаконосъобразната държавна помощ не следва да се прилагат към нерешени дела за непропорционална оперативна помощ за летища, отпусната преди 4 април 2014 г. Вместо това Комисията ще прилага принципите, определени в насоките от 2014 г., по отношение на всички случаи на оперативна помощ (помощи в процес на уведомяване и непропорционални помощи, за които не е подадено уведомление) за летища, дори когато помощта е била предоставена преди 4 април 2014 г. и преди началото на преходния период ⁽⁷⁴⁾.
- (251) Що се отнася до инвестиционните помощи за летища, Комисията, в съответствие с Известието на Комисията за определяне на приложимите правила при оценка на незаконосъобразната държавна помощ, прилага по отношение на незаконосъобразната инвестиционна помощ в полза на летища правилата, които са били в сила по времето, когато е отпусната помощта. Съответно тя ще прилага принципите, изложени в Насоките за въздухоплаването от 2005 г., в случай на незаконосъобразна инвестиционна помощ за летища, отпусната преди 4 април 2014 г. ⁽⁷⁵⁾
- (252) Комисията вече стигна до заключението, че мерки 2 и 3 представляват непропорционална държавна помощ, предоставена преди 4 април 2014 г., докато мерки 1 и 4 не представляват държавна помощ.
- (253) С оглед на разпоредбите на насоките от 2014 г., посочени в съображения 250 и 251, Комисията е задължена да установи дали въпросните мерки представляват непропорционална оперативна помощ, или инвестиционна помощ.

9.2. Инвестиционна спрямо оперативна помощ

9.2.1. Мярка 1

- (254) Съгласно заключението в раздел 8.3.6 FN GmbH се е възползвало от държавна помощ, съдържаща се в заем 4 и разсрочване 1, както и евентуално в разсрочване 2, които представляват част от мярката 1. Комисията ще направи оценка на характера на всяка подмярка отделно.
- (255) Комисията отбелязва, че заем 4 е бил предоставен с оглед на финансирането на инвестиции, направени от FN GmbH: както е посочено в съображение 39, в параграф 1, точка 2 от споразумението за заем, подписано на 1 юли 2005 г., се уточнява, че заемът е предназначен единствено за инвестиции. Комисията отчита, че EEL GmbH е въвело механизмите за контрол, предвидени в параграф 2 от споразумението за заем, който изисква FN GmbH (а EEL GmbH по собствено усмотрение) да проверява дали фактурите са изцяло свързани с изграждането на летището и EEL GmbH (а не FN GmbH) да изплаща фактурите от заема. Тези механизми за контрол са се оказали

⁽⁷⁴⁾ Съображение 172 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

⁽⁷⁵⁾ Съображение 173 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

ефективни, тъй като Германия успя да докаже, че вноските, изплатени от този заем, са спомогнали единствено за покриването на инвестиционни разходи. Поради това Комисията е на мнение, че заем 4 представлява незаконосъобразна инвестиционна помощ, предоставена преди 4 април 2014 г., и нейната съвместимост трябва да бъде оценена съгласно Насоките за въздухоплаването от 2005 г.

- (256) Що се отнася до разсрочване 1, Комисията отбелязва, че то представлява удължаване на срока за погасяване на заеми 1, 2 и 3. Като такава въпросното разсрочване не е насочено към финансиране на нови инвестиции — нещо, което Германия не успя да докаже. Комисията по-скоро смята, че това разсрочване е било разрешено само за да бъде облекчено FN GmbH от краткосрочното си задължение да изплати всички натрупани заеми и интереси. С това си действие EEL GmbH и неговите публични акционери са искали да гарантират, че FN GmbH няма да остане без ликвидни средства, което би могло да накара бенефициера на помощта да намали своите инвестиции или да се превърне в проблемно дружество. По тези причини гледището на Комисията е, че разсрочване 1 представлява неправомерна оперативна помощ, предоставена преди 4 април 2014 г., и нейната съвместимост трябва да бъде оценена съгласно Насоките за въздухоплаването от 2014 г.
- (257) Подобни съображения се отнасят и до разсрочване 2, ако то би трябвало да се разглежда като държавна помощ.

9.2.2. Мярка 2

- (258) FN GmbH се е възползвало от мярка 2, за да се компенсират разходите за придобиване и инсталиране на дълготрайни капиталови активи, описани в съображение 46. Съгласно точка 25 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. „инвестиционна помощ“ означава помощ за финансирането на дълготрайни капиталови активи, по-конкретно за покриване на недостига на финансиране на капиталови разходи“. Поради това всички разходи, подпомогнати по мярка 2, представляват инвестиционни разходи. Така мярка 2 представлява неправомерна инвестиционна помощ, отпусната преди 4 април 2014 г., и нейната съвместимост трябва да бъде оценена съгласно Насоките за въздухоплаването от 2005 г.

9.2.3. Мярка 3

- (259) Както е описано в раздел 3.3, разглежданата мярка 3 е предоставена с цел да се осигури на FN GmbH мостово финансиране на част от разходите за придобиване на недвижимата собственост на летището (615 ha и около 650 различни видове сгради, които да бъдат преконфигурирани в гражданско летище). Както е посочено в точка 3 от преамбюла и в параграф 1 от споразумението за заем от 14 март 2002 г., мостовото финансиране е предоставено чрез безлихвен заем, изрично предназначен за финансирането на инвестиционните разходи, необходими за завършването на EuZZLG (вж. съображение 21).
- (260) Поради това посоченото мостово финансиране на инвестициите представлява незаконна държавна помощ, предоставена преди 4 април 2014 г., и нейната съвместимост трябва да бъде оценена съгласно Насоките за въздухоплаването от 2005 г.

9.2.4. Заключение

- (261) Както е обяснено по-горе, Комисията смята, че заем 4 от мярка 1, както и мярка 2 и мярка 3 представляват държавна помощ за инвестиции, докато разсрочване 1 и евентуално разсрочване 2 от мярка 1 трябва да се считат за оперативна помощ.

9.3. Съвместимост на мерки за инвестиционна помощ

- (262) Според точка 61 от Насоките от 2005 г. Комисията трябва да проучи дали:
- изграждането и експлоатацията на инфраструктурата изпълняват ясно определена цел от общ интерес (регионално развитие, достъпност и т.н.);
  - инфраструктурата е необходима и отговаря на поставената цел;
  - инфраструктурата има задоволителни средносрочни перспективи за използване, в частност по отношение на използването на съществуващата инфраструктура;

- г) всички потенциални ползватели на инфраструктурата имат равен и недискриминационен достъп до нея;
- д) развитието на търговията не е засегнато до степен, която да противоречи на интересите на Общността.
- (263) В допълнение към изискването за удовлетворяване на конкретни критерии за съвместимост, определени в Насоките за въздухоплаването от 2005 г., за да бъде приета за съвместима, държавната помощ за летища, както всяка друга мярка за държавна помощ, следва да бъде необходима и да отговаря на поставената правомерна цел ⁽⁷⁶⁾.
- 9.3.1. *Изграждането и експлоатацията на инфраструктурата изпълняват ясно определена цел от общ интерес (регионално развитие, достъпност и т.н.)*
- (264) Мерките за инвестиционна помощ, които са предмет на оценка, са имали за цел да се финансира преобразуването на бившата британска военната база във Weeze в гражданско летище, както и значителното развитие на летището. Тези мерки са дали значителен принос за регионалното развитие и създаването на нови работни места в областта, която е била икономически засегната от затварянето на британската военна база. Както е изтъкнато от Германия, закриването на британската военна база, довело до загубата на 400 граждански работни места, пряко свързани с дейността на базата, и загубата на приблизително 102 милиона евро приходи на близо 80 дружества, е накарало приблизително 6 300 души да напуснат областта. Освен това със заминаването на британските военни части са се изпразнили 1 600 жилищни единици, които представляват повече от 30 % от целия жилищен фонд само на община Weeze.
- (265) Комисията отбелязва, че според Германия създаването и развитието на гражданското летище е довело до откриването на над 1 200 работни места в окръг Kleve и струпването на дружества, предоставящи услуги, в помещенията на бизнес парка на летището.
- (266) Както е посочено от Германия, приносът на проекта за регионалното икономическо развитие — а така и за икономическото сближаване, важна цел на Съюза — до известна степен вече е признат от Комисията. Комисията наистина предостави структурни фондове на провинция Северен Рейн-Вестфалия по програмата КонверКонвер II, в която изрично бе предвидено да се финансира преобразуването на бивши военни съоръжения в Kleve.
- (267) Разглежданите мерки за инвестиционна помощ също са допринесли за подобряване на достъпността на района. В действителност най-близките летища до летище Niederrhein-Weeze са Дюселдорф (разположено на 76 km от летището, 51 минути пътуване с кола) и Айнховен, NL (88 km, 1 час и 12 минути пътуване с кола) ⁽⁷⁷⁾.
- (268) Трафикът на летища Дюселдорф и Айнховен се е увеличавал непрекъснато от 2003 г. насам: трафикът в Дюселдорф е нараснал от 14,3 милиона пътници през 2003 г. на приблизително 21 милиона през 2013 г., докато трафикът на летище Айнховен е нараснал от 0,4 милиона през 2003 г. на 3,4 милиона през 2013 г. През посочения период техният постоянен растеж е бил засегнат само от собствени проблеми, свързани с натовареност и ограничен капацитет (по-специално недостатъчния брой налични слотове в Дюселдорф). През 2013 г. капацитетът на летище Дюселдорф е достигнал своят максимум от 22 милиона пътници, докато летище Айнховен е могло да обслужи само 2,5 млн. пътници през 2012 г. Въпреки увеличаването на трафика на летище Niederrhein-Weeze Комисията отбелязва, че работа по разширяването на двете летища с цел увеличаване на капацитета им ⁽⁷⁸⁾ е била приключена или е започната от 2012 г.
- (269) Поради това Комисията прави заключението, че Niederrhein-Weeze не представлява дублиране на съществуваща нерентабилна инфраструктура. Напротив, летище Niederrhein-Weeze е изиграло важна роля за намаляването на натовареността на летище Дюселдорф, без да ограничава плановете за разширяване на летищата на Дюселдорф и Айнховен. При евентуално отсъствие на разглеждания проект е съществувал риск транспортното обслужване на региона да остане недостатъчно.
- (270) Поради това Комисията може да направи заключението, че строителството и експлоатацията на инфраструктурата съответства на ясно определена цел от общ интерес, а именно регионално икономическо развитие и подобрена достъпност на региона.

⁽⁷⁶⁾ Вж. например дело SA. 34586 (12/N) — Greece — Chania Airport Modernisation, точка 49.

⁽⁷⁷⁾ Въпреки че, формално погледнато, летище Маастрихт е отдалечено от Niederrhein-Weeze на по-малко от 100 km (98 km), до него може да се стигне само с кола, което отнема 1 час и 14 минути. По мнението на Комисията не би трябвало да се смята, че това летище е включено в региона на обслужване на летище Niederrhein-Weeze.

⁽⁷⁸⁾ След извършеното през 2012—2013 г. разширение капацитетът на летище Айнховен е нараснал до 5 милиона пътници; работата по разширяването на летище Дюселдорф се очаква да започне през лятото на 2014 г.

9.3.2. *Инфраструктурата е необходима и отговаря на поставената цел*

- (271) Според Германия планираната модернизация на летище Niederrhein-Weeze е била необходима, за да завърши преобразуването на бившата военна база в летище за гражданско въздухоплаване. Изграждането и модернизацията на пътеките за рулиране и пероните са били необходими, за да започне извършването на граждански полети.
- (272) Германия твърди, че инфраструктурният проект е бил предприет единствено в степента, която е била необходима за постигане на целите: при все че построената инфраструктура е била предвидена за максимален пътничопоток от 3,5 милиона пътници, от статистическите данни за трафика, показани в таблица 1, става ясно, че трафикът непрекъснато е нараствал до 2010 г., като е достигнал рекордно равнище от 2,9 милиона пътници, преди да намалее до 2,2 милиона през 2012 г. Това означава, че очакваното търсене по отношение на трафика като цяло е отговорило на действителното търсене и че проектът не е несъответно мащабен или сложен.
- (273) Поради това Комисията може да направи заключението, че въпросната инфраструктура е необходима и отговаря на поставените цели.

9.3.3. *Инфраструктурата има удовлетворителни средносрочни перспективи за използване, в частност по отношение на използването на съществуващата инфраструктура*

- (274) Както е обяснено по-горе, летище Niederrhein-Weeze е достигнало през 2010 г. пътничопоток (2,9 милиона пътници), близък до максималния му капацитет (3,5 милиона пътници). Този трафик е достигнат в рамките на само 6 години експлоатация, което е много по-бързо от други германски летища, които следват същата стратегия за нискотарифни превозвачи (например Касел или Хан). Значителният растеж на летище Niederrhein-Weeze играе важна роля за намаляване на натовареността на летища Дюселдорф и Айндохвен, както и на гъстотата на населението в региона на обслужване (повече от 35 милиона жители).
- (275) Въз основа на гореспоменатите числа за броя на пътниците в средносрочен план проектът за развитие на летище Niederrhein-Weeze е предлагал добри перспективи за използване, особено във връзка с наличната военна инфраструктура на летището, която първоначалните инвестиции са спомогнали да се преобразува в гражданска платформа.

9.3.4. *Всички потенциални ползватели на инфраструктурата имат равен и недискриминационен достъп до нея*

- (276) Комисията отбелязва, че наличните граждански инфраструктури са били винаги отворени за всички потенциални потребители на недискриминационна основа.

9.3.5. *Развитието на търговията не е засегнато до степен, която да противоречи на интересите на ЕС*

- (277) Към момента на отпускането на помощта на 15 октомври 2002 г. летище Niederrhein-Weeze е обслужвало по-малко от 1 милион пътници годишно, което съгласно Насоките за въздухоплаването от 2005 г. го квалифицира като малко регионално летище (категория D) ⁽⁷⁹⁾.
- (278) Регионът на обслужване на летище Niederrhein-Weeze са западните области на Германия и източните области на Нидерландия. Както е обяснено по-горе, летище Niederrhein-Weeze не е накърнило сериозно конкуренцията в посочения регион на обслужване, т.е. летища Дюселдорф и Айндохвен, които са били засегнати от сериозни проблеми, свързани с натовареност и недостиг на слотове (вж. съображение 268).
- (279) Освен това летище Niederrhein-Weeze не се обслужва нито от железопътна връзка, нито от връзка с магистралата, напротив на своите двама конкуренти.
- (280) В допълнение Комисията отбелязва, че сегментът на служебните пътувания заема значителен 40 % пазарен дял на летище Дюселдорф, докато при Niederrhein-Weeze той представлява само 7 %.
- (281) Що се отнася до летище Айндохвен, Комисията отбелязва, че това съоръжение служи за извършването както на граждански, така и на военни полети и че финансирането на разходите за инфраструктура съответно се поделят между гражданските оператори на летището и нидерландските въоръжени сили. През 2010 и 2011 г. летище Айндохвен е изплатило около 1 милион евро годишно за компенсиране на нидерландските въоръжени сили предимно за разходите за поддръжка на инфраструктурата, сигурност, контрол на въздушното движение, но то не е поело първоначалните инвестиционни разходи, които летище Niederrhein-Weeze е трябвало (частично) да поеме.

⁽⁷⁹⁾ Вж. точка 15 от тях.

- (282) Освен това интензитетът на помощта за целия проект е ограничен до недостига на финансиране. Акционерите на летищния оператор ще финансират повече от 50 % от инвестиционните разходи.
- (283) Въз основа на горестоящото Комисията следователно може да направи заключението, че развитието на търговията не е засегнато до степен, която противоречи на общия интерес.

9.3.6. Необходимост и пропорционалност на помощта

- (284) Комисията трябва да установи дали държавната помощ, предоставена на FN GmbH, е променила поведението на предприятието бенефициер по такъв начин, че то да започне дейност, допринасяща за постигането на цел от обществен интерес, която: i) не би предприело без помощта, или ii) би я предприело, но по ограничен или различен начин. Освен това помощта се счита за пропорционална само ако същият резултат не може да бъде постигнат с по-малка помощ и по-малко изкривяване. Това означава, че размерът и интензитетът на помощта трябва да бъдат сведени до необходимия минимум, за да се извърши подпомогнатата дейност.
- (285) Според Германия помощта е била необходима, тъй като развитието на летището би било изложено на риск с оглед на трудната финансова ситуация на FN GmbH към момента на предоставяне на помощта. Германия също така добавя, че при евентуално осъществяване на проекта пряко от публичните органи тези органи е трябвало да покрият както разходите за строителство, така и началните оперативни загуби. Комисията споделя това становище и отбелязва, че публичната подкрепа е предоставена в период, когато частните акционери на FN GmbH са реализирали твърде значителни инвестиции в инфраструктурата в началната фаза на проекта ([20-60] милиона евро през периода 2002—2003 г.), като същевременно са понесли и първоначалните оперативни загуби на летището. Съмнително е дали местни органи с ограничени финансови ресурси като окръг Kleve и община Weeze биха могли самостоятелно да поемат финансовата тежест на такъв широкомащабен проект, докато те биха могли да постигнат същия резултат при ограничено участие чрез оказване на подкрепа на частна инициатива. С оглед на рисковия характер на проекта, който е един от малкото случаи на частни летища в Европа, ограничената публична подкрепа в началната му фаза изглежда добре обоснована.
- (286) Според Германия инвестицията не би могла да бъде извършена в същата степен без помощта на мерки 1, 2 и 3. Както Германия с право изтъква, само ограничен брой инвестиции биха могли да бъдат осъществени, като например разширяването на пистата за излитане и кацане. Би се наложило да се забавят значително някои инвестиции, вследствие на което летището да се сблъска със сериозни оперативни затруднения или да не бъде в състояние да отговори на очакваното търсене на авиокомпаниите и пътниците в региона на обслужване. Поради това може да се заключи, че мерките за помощ 1, 2 и 3 имат стимулиращ ефект, тъй като са позволили на бенефициера да осъществи инвестицията.
- (287) Що се отнася до оценката на пропорционалността на мярка 2, действително предоставеното публично финансиране на летището е било в размер на [2—5] милиона евро. Както е обяснено в съображение 46, тази мярка за подкрепа съответства на финансиране на 50 % от допустимите разходи по силата на постановлението от 1993 г.. Останалата сума ([2—5] милиона евро) е била финансирана от FN GmbH. Следователно интензитетът на помощта е в размер на 50 %.
- (288) Тъй като насоките за въздухоплаването от 2005 г. оставят отворен въпроса за интензитета на помощта, максималният допустим размер на помощта трябва да е ограничен до строго необходимото. Комисията отбелязва, че инвестициите, подпомагани по мярка 2, са финансирани на принципа *pari passu*. Поради това в разглеждания случай интензитетът на помощта от 50 % изглежда основателен.
- (289) По отношение на пропорционалността на заем 4 от мярка 1 и на мярка 3 Комисията отбелязва, че отпускането на заем с ниска лихва или без лихва представлява мярка, която нарушава конкуренцията в по-малка степен, отколкото прякото отпускане на безвъзмездни средства. Освен това, тъй като публичните органи са обезпечили напълно заемите, финансовото им участие е било много ограничено. Що се отнася до пропорционалността на освобождаване от задължението за възстановяване на половината от мостово финансиране, Комисията е съгласна с Германия, че условието за създаване на 350 работни места представлява стимул за частните собственици на летището да завършат изграждането и развитието на летищната инфраструктура. Комисията отбелязва, че този стимул е бил ефективен, тъй като по време на освобождаването са създадени 445 работни места (през 2004 г.), т.е. значително преди изтичането на срока по договора (в края на 2007 г.).

9.3.7. Заключение относно мерки 1 (заем 4), 2 и 3

- (290) С оглед на оценката по-горе Комисията прави заключението, че мерки 1 (заем 4), 2 и 3 са съвместими с вътрешния пазар въз основа на член 107, параграф 3, буква в) от Договора.

9.4. Съвместимост на мярката за оперативна помощ

- (291) В раздел 5.1.2 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. се определят критериите, които Комисията ще прилага при оценката на съвместимостта на оперативна помощ с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС. По-специално съгласно точка 172 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. Комисията ще прилага тези критерии по отношение на всички случаи на оперативна помощ, включително помощи в процес на уведомяване и неправомерни помощи, за които не е подадено уведомление, за летища дори когато помощта е била предоставена преди 4 април 2014 г., т.е. преди влизането в сила на Насоките за въздухоплаването от 2014 г. Критериите за съвместимост за оперативна помощ, която може да се отпуска за преходен период от 10 години, считано от датата на публикуването на Насоките за въздухоплаването от 2014 г., са:
- а) *принос за ясно определена цел от общ интерес*: това условие е изпълнено *inter alia*, ако помощта увеличава мобилността на гражданите на ЕС и свързаността на регионите или улеснява регионалното развитие ⁽⁸⁰⁾;
  - б) *необходимост от държавна намеса*: помощта следва да бъде насочена към ситуации, в които помощта може да доведе до съществено подобрение, което не може да бъде постигнато от самия пазар ⁽⁸¹⁾;
  - в) *наличие на стимулиращ ефект*: това условие е изпълнено, когато при липса на оперативна помощ и предвид на вероятното наличие на инвестиционна помощ и равнището на пътникопотока има вероятност стопанската дейност на съответното летище значително да намалее ⁽⁸²⁾;
  - г) *пропорционалност на размера на помощта (ограничаване на помощта до необходимия минимум)*: за да бъде пропорционална, оперативната помощ за летища трябва да бъде ограничена до минимума, необходим за осъществяване на подпомогнатата дейност ⁽⁸³⁾;
  - д) *избягване на неоправдани отрицателни ефекти върху конкуренцията и търговията*. ⁽⁸⁴⁾
- (292) Като се има предвид, че оперативната помощ, съставена от разсрочване 1 и евентуално от разсрочване 2 от мярка 1, е била предоставена изцяло преди влизането в сила на Насоките за въздухоплаването от 2014 г., тези критерии за съвместимост се прилагат съгласно съображенията, изложени в точка 137 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. (т.е. някои условия не се прилагат).

9.4.1. Оперативната помощ допринася за ясно определена цел от общ интерес

- (293) Подложената на оценка оперативна помощ е имала за цел поддържането на съответно равнище на експлоатация на летище Niederrhein-Weeze.
- (294) Съгласно точка 113 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. оперативната помощ за летища ще бъде считана за допринасяща за постигането на цел от общ интерес за десетгодишен преходен период, ако тя увеличава мобилността на гражданите на Съюза и свързаността на регионите, намалява натовареността на въздушния трафик на възловите летища на Съюза или улеснява регионалното развитие.
- (295) Съгласно заключението в съображение 270 изграждането и експлоатацията на Niederrhein-Weeze отговаря на ясно определени цели от общ интерес, а именно регионално икономическо развитие и подобрена достъпност на региона.

9.4.2. Необходимост от държавна намеса

- (296) Съгласно точка 116 и сл. от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. оперативната помощ за летищата се смята за необходима, ако води до съществено подобрение, което не може да бъде постигнато от самия пазар. Освен това в Насоките се отчита, че необходимостта от публично финансиране, за да се финансират оперативни разходи, обикновено е пропорционално по-голяма за по-малките летища поради високите постоянни разходи и че летищата с годишен пътникопоток между 200 000 и 700 000 пътници могат да не са в състояние да покрият в значителна степен оперативните си разходи.

⁽⁸⁰⁾ Точки 137 и 113 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

⁽⁸¹⁾ Точки 137 и 116 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

⁽⁸²⁾ Точки 137 и 124 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

⁽⁸³⁾ Точки 137 и 125 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

⁽⁸⁴⁾ Точки 137 и 131 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г.

- (297) От началото на дейността на новия терминал през 2003 г. годишният брой на пътниците на летище Niederrhein-Weeze е достигнал 207 992 през 2003 г., 796 745 през 2004 г. и 591 744 през 2005 г. (вж. таблица 1). Комисията отбелязва, че през този начален етап пътничекотопотокът е вариал драстично, а именно значително понижение с 34 % между 2004 и 2005 г. Поради това Комисията смята, че през тези 3 години пътничекотопотокът е останал средно между 200 000 и 700 000 пътници. Едновременно с това Комисията отбелязва също, че FN GmbH е било винаги на загуба (вж. таблица 5) и дори не е успяло да покрие оперативните си разходи (коригираната EBITDA е отрицателна през 2004 г. и 2005 г.), което в Насоките за въздухоплаването от 2014 г. се определя като типично за летища с такъв размер.
- (298) Поради това Комисията смята, че оперативната помощ за летище Niederrhein-Weeze е необходима.

9.4.3. Целесъобразност на държавната помощ като инструмент на политиката

- (299) Съгласно точка 120 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. оперативната помощ трябва да бъде подходящ инструмент на политиката за постигането на преследваната цел или за решаването на проблема, за който е предназначена помощта. Тъй като летище Niederrhein-Weeze генерира загуби на оперативно равнище, единственият подходящ инструмент е оперативна помощ, която позволява на летището да продължи дейността си, осигуряваща свързаността на региона Северен Рейн. Други инструменти, като например инвестиционна помощ или регулаторни мерки, не изглеждат подходящи за преодоляване на финансовите проблеми на летище Niederrhein-Weeze на оперативно равнище. Поради това Комисията смята, че оперативната помощ, предоставена на летище Niederrhein-Weeze, е подходящ инструмент.

9.4.4. Наличие на стимулиращ ефект и пропорционалност на размера на помощта (ограничаване на помощта до необходимия минимум)

- (300) Съгласно точка 124 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г. оперативната помощ има стимулиращ ефект, когато при липса на оперативната помощ и предвид на вероятното наличие на инвестиционна помощ и равнището на пътничекото потока има вероятност стопанската дейност на летището значително да намалее.
- (301) Летище Niederrhein-Weeze е получило инвестиционна помощ за строежа на нов терминал и за изпълнението на нови изисквания за безопасност и сигурност. Това е позволило на летището да отговори на нуждите от свързаност и транспорт на региона Niederrhein, израз на което е нарасналият брой на пътниците през последните години. Въпреки по-скоро нарасналият брой пътници, летището не е в състояние да покрива своите оперативни разходи. Без държавната оперативна помощ летището не би могло да запази настоящото равнище на трафик и инвестиции и неговата стопанска дейност би трябвало да бъде намалена. Същевременно помощта не е надвишила размера, необходим за покриване на оперативните загуби, следователно размерът на помощта е ограничен до необходимия минимум.
- (302) Поради това Комисията смята, че оперативната помощ за летище Niederrhein-Weeze има стимулиращ ефект и е пропорционална.

9.4.5. Избягване на неоправдани отрицателни ефекти върху конкуренцията и търговията

- (303) Съгласно точка 131 от Насоките за въздухоплаването от 2014 г., когато оценява съвместимостта на оперативната помощ, Комисията ще вземе предвид нарушенията на конкуренцията и въздействието върху търговията. Показателен за потенциални нарушения на конкуренцията или засягане на търговията може да бъде фактът, че летището е разположено в същия регион на обслужване като друго летище със свободен капацитет.
- (304) Както е показано в съображение 276 и сл. по-горе, Комисията вече заключи, че развитието на търговията не е засегнато до степен, която противоречи на общия интерес.

9.5. Заключение относно съвместимостта на мерките за помощ

- (305) Всички мерки, които са предмет на настоящото разследване и се квалифицират като държавна помощ, са съвместими с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква в) от Договора. Настоящото заключение не засяга по никакъв начин оценката на други мерки за държавна помощ, предоставени евентуално от публичните органи на FN GmbH, която Комисията може да извърши в бъдеще.

10. ЕЗИК

(306) С писмо от 18 юни 2014 г. Германия е приела настоящото решение да бъде прието на английски език. Следователно само текстът на английски език е автентичен.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Заемите, отпуснати от EEL GmbH на FN GmbH на 11 април 2004 г., на 17 юни 2004 г. и на 28 юли 2004 г., и мерките за подкрепа, предоставени от окръг Kleve и община Weeze на EEL GmbH, не представляват помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 2

1. Заемът, отпуснат от EEL GmbH на FN GmbH на 1 юли 2005 г., както и удължаването от 1 юли 2005 г. на срока на погасяване на всички съществуващи заеми, отпуснати от EEL GmbH на FN GmbH, мярката за подкрепа, предоставена от провинция Северен Рейн-Вестфалия на FN GmbH, и мярката за подкрепа, предоставена от окръг Kleve пряко на FN GmbH във връзка с придобиването на недвижимите имоти на летище Niederrhein-Weeze, представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съвместима с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

2. Удължаването от 29 ноември 2010 г. на срока на погасяване на всички съществуващи заеми, отпуснати от EEL GmbH на FN GmbH, в случай че то представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, е съвместимо с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Федерална република Германия.

Съставено в Брюксел на 23 юли 2014 година.

За Комисията
Joaquín ALMUNIA
Заместник-председател

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2015/1825 НА КОМИСИЯТА**от 31 юли 2014 година****относно Държавна помощ SA.34791 (2013/C) (ex 2012/NN), за която не е постъпило уведомление — Белгия — Помощ за оздравяване на Val Saint-Lambert SA***(нотифицирано под номер C(2014) 5402)***(само текстът на френски език е автентичен)****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като прикани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с горепосочените, разпоредби ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

- (1) На 11 май 2012 г. Белгия изпрати предварително уведомление до Комисията относно помощ за оздравяване на Val Saint-Lambert SA (наричано по-долу „VSL“) под формата на заем при преференциални условия в размер на 1 млн. EUR. Като констатира, че част от помощта за оздравяване, или 400 000 EUR, вече е била предоставена на 3 април 2012 г., Комисията регистрира делото в регистъра на помощите, за които не е постъпило уведомление. Тази помощ остана необявена и впоследствие тя не е била предмет на уведомление.
- (2) На 3 октомври 2012 г. белгийските органи изпратиха уведомление за помощ за реструктуриране в полза на VSL. Тя се изразява в удължаване на срока на заема от 1 млн. EUR с 10 години.
- (3) С писмо от 1 февруари 2013 г. Комисията уведоми Белгия относно решението си да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-долу „ДФЕС“) във връзка с тези две помощи и други мерки, предоставени в полза на VSL.
- (4) Решението на Комисията да открие процедурата беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽²⁾ (наричано по-долу „решението за откриване“). Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си относно въпросните помощ и мерки.
- (5) Комисията не е получила мнения на трети страни по този въпрос.
- (6) Белгия представи мнението си относно решението за откриване на 21 март 2013 г.
- (7) С писмо от 14 ноември 2013 г. белгийските органи уведомиха Комисията, че желаят да оттеглят уведомлението относно помощта за реструктуриране. Поради това тази мярка не е анализирана в рамките на настоящото решение.
- (8) С писма от 17 октомври и 14 ноември 2013 г. и електронно писмо от 10 декември 2013 г. Комисията поиска допълнителна информация от белгийските органи. Белгийските органи отговориха с писмо от 12 декември 2013 г. и с електронно писмо от 11 декември 2013 г. Те поискаха удължаване на срока за отговор на искането за предоставяне на информация от 14 ноември 2013 г. Удължаването на срока им беше предоставено с писмо от 19 декември 2013 г. Отговорът на белгийските органи в крайна сметка беше получен на 6 януари 2014 г.

⁽¹⁾ Държавна помощ SA.34791 20./C (ex 2012/NN) — Белгия — Помощ за оздравяване на Val Saint-Lambert — и държавна помощ SA.35528 20./C (ex 2012/N) — Белгия — Помощ за реструктуриране на Val Saint-Lambert — Покана за представяне на мнения в съответствие с член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ С 213, 26.7.2013 г., стр. 38).

⁽²⁾ Вж. бележка под линия 1.

Комисията изпрати ново искане за предоставяне на информация на 7 февруари 2014 г. Белгийските органи и адвокатът на Société Wallonne de Gestion et de Participations (наричано по-долу „SOGEPА“) отговориха съответно на 25 и 27 февруари 2014 г. Ново искане за предоставяне на информация беше изпратено на белгийските органи на 11 април 2014 г. С писмо от 30 април 2014 г. Комисията удължи срока, предоставен на белгийските органи, до 23 май 2014 г. Отговорът им действително бе получен от Комисията на тази дата.

- (9) С писмо от 18 юни 2014 г. белгийските органи упълномощиха Комисията да приеме и да уведоми за настоящото решение само на френски език.

2. ОПИСАНИЕ НА МЕРКИТЕ И ПОМОЩТЕ

2.1. Получателят на помощта

- (10) Дружеството VSL произвежда кристални изделия от висок клас и луксозни кристални изделия. То е базирано в Серен, Валония, има 52 работници и годишен оборот от приблизително 2 млн. EUR. Изделията на дружеството се ползват с добра репутация, но в историята си то няколко пъти е обявявано в несъстоятелност. По-специално през 2002 г. заводът за кристал SA Cristallerie du Val Saint-Lambert изпада в несъстоятелност и дейността му се поема от дружеството SA La cristallerie du Val Saint-Lambert (наричано по-долу „CVSL“), учредено на 19 декември 2002 г. Впоследствие Търговският съд в Лиеж с решението си от 11 август 2008 г. обявява CVSL в несъстоятелност. Дейността се поема от двама частни акционери: Châteaux Finances Corporation (наричано по-долу „CFC“), холдинг, притежаващ множество дружества за недвижими имоти или такива, свързани с винарството и кулинарията, и Société de Promotion d'Espaces Commerciaux et Industriels (наричано по-долу „SPECI“), дружество за управление и развитие на недвижими имоти.
- (11) Първоначално CFC и SPECI държат съответно 70 % и 30 % от VSL. През март 2011 г. CFC и регион Валония пристъпват към увеличаване на капитала, в което SPECI не участва. Към днешна дата 76 % от VSL са собственост на CFC, 17 % — на регион Валония и 7 % — на SPECI.
- (12) От 14 октомври 2013 г. VSL отново е в производство по несъстоятелност.
- (13) VSL се ползва с изключителен лиценз за използване на търговските марки, дизайн и скици на VSL. Този лиценз е предоставен на дружеството, считано от януари 2009 г., от регион Валония, който е настоящият собственик на марките. Преди това, до октомври 2005 г., марките VSL са били собственост на Compagnie financière du Val (наричано по-долу „CFV“), което е правоприменик на Société de Gestion des marques du Val Saint-Lambert, притежавана изцяло от SOGEPА (която на свой ред е изцяло собственост на регион Валония).
- (14) Със споразумение за прехвърляне от 5 октомври 2005 г. CFV прехвърля тези марки на SA Interagora, дружество майка на CVSL, за сумата от [500 000—800 000] (*) EUR. На 11 август 2008 г. SA Interagora, преобразувано в SA Val Saint-Lambert International (наричано по-долу „VSLI“), обявява несъстоятелност, като балансова сума в размер на 280 000 EUR остава дължима на CFV. Впоследствие регион Валония използва преимущественото си право на закупуване и става собственик на марките за сумата от [700 000—1 000 000] EUR през 2008 г.

2.2. Описание на мерките и на помощите

2.2.1. Мярка 1: помощ за оздравяване в размер на 1 млн. EUR от 3 април 2012 г.

- (15) Помощта за оздравяване в полза на VSL се изразява в заем при преференциални условия в размер на 1 млн. EUR, отпуснат на 3 април 2012 г. от регион Валония, представляван от SOGEPА (SOGEPА действа от името на региона по отношение на всички мерки, при които има намеса на SOGEPА), за срок от 6 месеца при лихва от 3,07 % (основен лихвен процент 2,07 + 100 пункта). Впоследствие лихвата се увеличава с марж от 100 базисни пункта за възстановяване на разходите на SOGEPА и следователно става 4,07 %. Част от заема от 1 млн. EUR, и по-точно 400 000 EUR, е отпусната в деня на сключване на споразумението за заем от 3 април 2012 г., без за това да е било изпратено предварително уведомление до Комисията по смисъла на член 108, параграф 3 от ДФЕС. Остатъкът от заема, или 600 000 EUR, е отпуснат на по-късна дата, за която Комисията не е известна. Въпреки това Комисията счита, че е отпуснат целият заем, а именно 1 млн. EUR, тъй като той е бил вписан в декларацията за предявяване на вземания, представена пред Търговският съд в Лиеж в рамките на обявяването в несъстоятелност на VSL с решение на същия съд от 14 октомври 2013 г.

(*) Търговска тайна.

2.2.2. Мярка 2: помощта за реструктуриране

- (16) На 3 октомври 2012 г. белгийските органи подадоха уведомление за помощ за реструктуриране. Тя се изразява в удължаване на срока на заема от 1 млн. EUR (т.е. на мярка 1) с 10 години. Същевременно с писмо от 14 ноември 2013 г. белгийските органи информираха Комисията, че оттеглят уведомлението относно помощта за реструктуриране. С писмо от 12 декември 2013 г. белгийските органи потвърдиха, че тази помощ не е била осъществена. Поради това тази помощ не е анализирана в настоящото решение.

2.2.3. Мерки 3—8

- (17) Преди горепосочената помощ за оздравяване (мярка 1) регион Валония, представляван от SOGEPА и от други държавни структури, собственост на региона и действащи от негово име, като CFV, е предприемал намеси в полза на VSL шест пъти между 2008 г. и 2011 г. под следните форми: гаранция в размер на 150 000 EUR (мярка 3), използване и прехвърляне на марките Val Saint-Lambert (мярка 4), заем в размер на 1,5 млн. EUR (мярка 5), увеличаване на капитала с 1,5 млн. EUR (мярка 6), помощ в ограничен размер (мярка 7) и финансиране на дейности за почистване в рамките на проекта Cristal Park (мярка 8).

Мярка 3: Гаранция в размер на 150 000 EUR от септември 2008 г.

- (18) CVSL, което е експлоатирало завода за производство на кристал преди VSL, е обявено в несъстоятелност на 11 август 2008 г. от Търговския съд в Лиеж. С цел да се гарантира продължаването на дейността въпреки обявяването в несъстоятелност и за да се намери купувач, с решение от 28 август 2008 г. регион Валония възлага на SOGEPА да издаде гаранция в размер на 150 000 EUR по заем от ING в размер на 300 000 EUR на синдика, назначен във връзка с производството по несъстоятелност на CVSL. Тази гаранция е предоставена без възнаграждение на синдика на CVSL на 24 септември 2008 г.

Мярка 4: Прехвърляне и използване на марките Val Saint-Lambert през януари 2009 г.

- (19) Както беше посочено, до октомври 2005 г. CFV е бил собственик на марките VSL.
- (20) Със споразумение за прехвърляне от 5 октомври 2005 г. CFV отстъпва тези марки на SA Interagoga срещу сумата от [500 000—800 000] EUR. Извършването на плащането на тези 700 000 EUR е трябвало да стане с един транш от [100 000—500 000] EUR и десет годишни вноски от по [10 000—50 000] EUR. В член 7 от това споразумение на регион Валония се предоставя преимуществено право за закупуване, в случай че преди 5 октомври 2010 г. SA Interagoga или неговите правоприменници решат да преотстъпят марките, дизайна, моделите, които са предмет на прехвърлянето.
- (21) На 11 август 2008 г. SA Interagoga, което вече е станало VSLI, изпада в несъстоятелност, като остава да дължи на CFV балансова сума в размер на 280 000 EUR.
- (22) На 1 октомври 2008 г. синдикът, назначен във връзка с производството по несъстоятелност на CVSL, подписва протокол за съгласие със CFC и SPECI (купувачи на CVSL), който също така включва закупуването на марките Val Saint-Lambert de VSLI на цена от [700 000—1 000 000] EUR. Регион Валония се възползва от преимущественото си право за закупуване (член 7 от споразумението от 5 октомври 2005 г.) на същата цена и изпраща известие в този смисъл на синдика на 7 ноември 2008 г. Впоследствие, в споразумението от 29 януари 2009 г., сключено между CFV и VSL, регион Валония предлага следните условия:

— предоставя изключителния неограничен лиценз за целия свят за ползване от страна на VSL на правата върху интелектуалната собственост, свързани изключително с марките, логата и начините на изписване на „Val Saint-Lambert“, които остават собственост на регион Валония. Лицензът е предоставен срещу заплащане, равняващо се на 1,5 % от реализираната печалба преди лихви, данъци и амортизация (ЕБИТДА) за първите 5 финансови години, и на 5 %, считано от шестата финансова година. Предоставянето на лиценза се прекратява в случай на несъстоятелност, ликвидация или споразумение с кредиторите на VSL или при прекратяване на споразумението по вина на VSL.

— предоставя на VSL опция за придобиване на правата на интелектуална собственост. VSL може да се възползва от опцията, считано от четвъртата година след подписването на споразумението и до последния ден на петата година, срещу сумата от [700 000—1 000 000] EUR (цена, предложена от купувачите в протокола за придобиване от 1 октомври). VSL може да се възползва от опцията срещу сумата от 800 000 EUR, индексирани с белгийския индекс на потребителските цени, между шестата и десетата година. От единадесетата година нататък регион Валония може да наложи на VSL да закупи правата на интелектуална собственост на същата цена [700 000—1 000 000] EUR, след индексация.

— в случай че реши да упражни опцията за придобиване, VSL трябва да заплати всички суми, които са останали дължими на CFV (и които са посочени в съображение 21).

- (23) В своите коментари белгийските органи уведомиха Комисията, че след края на производството за реструктуриране по съдебен път ⁽³⁾, започнало на 28 февруари 2012 г., балансовата сума за плащане вече не е била 280 000 EUR, а 61 250 EUR, след приспадане на 43 750 EUR, решено в рамките на производството за реструктуриране по съдебен път и след изплащането на 105 000 EUR, извършено в изпълнение на въпросното производство.

Мярка 5: Заем от 1,5 млн. EUR от август 2009 г.

- (24) На 31 август 2009 г. регион Валония, представляван от SOGEPА, отпуска заем в размер на 1,5 млн. EUR на VSL при лихва от 4,7 % за срок от 7 години, за да се даде възможност на дружеството да закупи нови пещи. Заемът е гарантиран с първична ипотека върху недвижимата собственост на VSL, чиято стойност според твърденията на белгийските органи надвишава размера на заема.

Мярка 6: Увеличаване на капитала с 1,5 млн. EUR през март 2011 г.

- (25) На 17 март 2011 г. регион Валония взема решение за вливане в капитала на VSL на сума в размер на 1,5 млн. EUR с цел закупуване на нова пещ. Между 25 май 2009 г. и 29 март 2011 г. CFC (мажоритарен акционер в VSL) влива във въпросното дружество общо вземане в размер на 5,2 млн. EUR.

Мярка 7: Предходни помощи в ограничен размер

- (26) Между февруари 2010 г. и ноември 2012 г. VSL получава 197 503 EUR чрез различни помощи в ограничен размер. На 25 март 2011 г. SOGEPА предоставя помощ за назначаването на временен управител в размер на 97 785 EUR. На 25 септември 2012 г. обаче SOGEPА е поискало възстановяването на тази помощ с лихвите, след като си дава сметка, че прагът от 200 000 EUR, предвиден в Регламент (ЕО) № 1998/2006 ⁽⁴⁾, е надвишен.

Мярка 8: Почистване на сградите на VSL в рамките на проекта Cristal Park и предоставяне от SPAQUE на VSL на определени сгради за безвъзмездно ползване

- (27) В рамките на проекта Cristal Park се предвижда почистването на сгради, принадлежащи на VSL, с държавни средства.
- (28) С писмо от 20 август 2012 г. Spaque (société publique d'aide à la qualité de l'environnement — общинско дружество за подпомагане на качеството на околната среда) отправя оферта за придобиване под условие на сградите на VSL за 2 040 000 EUR, без разходите за почистване, които предстои да бъдат изчислени. Цената от 2 040 000 EUR е определена от независимия експерт Cushman & Wakefield на 29 март 2012 г., който признава, че не е в състояние сам да оцени разходите за саниране. С писмо от 5 септември 2012 г. VSL съобщава на Spaque размера на разходите за почистване, определени на 219 470 EUR през август 2012 г. от дружеството GEOLYS. В същото писмо VSL уведомява Spaque и за съгласието си да продаде сградите на цена 2 040 000 EUR, намалена с 220 000 EUR. На 13 декември 2012 г. въпросните сгради са продадени на Spaque за сумата от 2 040 000 EUR без разходите за почистване, изчислени на 220 000 EUR, или за 1 820 000 EUR. Междувременно в изпратено от белгийските органи съобщение от 1 декември 2011 г. разходите за почистване са оценени на няколко милиона евро.
- (29) Преди продажбата от 13 декември 2012 г., по време на заседание на общинския съвет от 10 септември 2012 г., общинският съвет на град Серен одобрява две проектоспоразумения за опции, първото между Spaque и град Серен, и второто между град Серен и SPECI. В проектоспоразуменията се описват условията за бъдещото прехвърляне на недвижимостите, продадени на Spaque след почистване, между трите субекта.
- (30) Към онзи момент е осъществена само продажбата от 13 декември 2012 г. Сделките, предвидени в проектоспоразуменията, одобрени от общинския съвет на Серен и посочени в предходните съображения (28 и 29) не са осъществени. Дейностите по почистване не са започнали.

⁽³⁾ Производството за реструктуриране по съдебен път има за цел да гарантира, под контрола на съда, продължаване на функционирането на цялото или на част от предприятието в затруднение или на неговите дейности. То предхожда решението за обявяване в несъстоятелност от 14 октомври 2013 г.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година за прилагане на членове 87 и 88 от Договора за ЕО към помощта *de minimis* (ОВ L 379, 28.12.2006 г., стр. 5).

- (31) Освен това на 11 декември 2012 г. между Sprague и VSL е подписано споразумение за предоставяне за временно ползване на част от заводите на Val Saint-Lambert. С това споразумение дружеството Sprague предоставя на VSL за определен срок и безвъзмездно определен брой от сградите, на които е станало собственик (вж. съображение 27). В замяна на това VSL се ангажира да съдейства на Sprague при предаването на цялата полезна и необходима информация във връзка с дейностите по обновяване и саниране, които трябва да се извършат на обекта.

2.3. Причини, довели до откриването на официална процедура по разследване

- (32) Комисията счита, че всички разглеждани мерки представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. По отношение на мярка 1 (помощ за оздравяване), 3 (безвъзмездна гаранция) и 4 (използване и прехвърляне на марки) Комисията изразява съмнение относно съответствието на тези мерки с принципа на частния инвеститор в условията на пазарна икономика. По отношение на мярка 5 (заем в размер на 1,5 млн. EUR) Комисията изразява съмнения относно това дали лихвата по заема не представлява помощ. Комисията също така повдигна въпроси относно *pari passu* на мярка 6 (увеличаване на капитала) и съответствието с принципа на частния инвеститор в условията на пазарна икономика. Що се отнася до мярка 7, която обхваща мерките с ограничен размер, Комисията не е сигурна, че всяка една от тези мерки отговаря на условията, описани в горепосочения регламент⁽⁵⁾. И накрая, по отношение на мярка 8 (продажба на недвижима собственост и предоставяне на определени сгради за безвъзмездно ползване) Комисията се пита дали е налице помощ по отношение на продажната цена на терените, отстъпени на Sprague от VSL, поради относителната несигурност при оценката на разходите за почистване. Комисията изразява съмнение и за наличието на помощ при сделката, чрез която Sprague предоставя на VSL сгради за безвъзмездно ползване. По отношение на мярка 3 Комисията се пита също дали между CVSL et VSL съществува икономическа приемственост. Най-накрая, Комисията изразява съмнения относно съвместимостта на всички тези мерки с вътрешния пазар и по-точно с Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение⁽⁶⁾ (наричани по-долу „Насоките за оздравяване и реструктуриране“) (мерки 1, 2 и 3).

3. КОМЕНТАРИ НА БЕЛГИЯ ОТНОСНО РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКРИВАНЕ

3.1. Относно определянето на VSL за предприятие в затруднение

- (33) Белгийските органи не оспорват определянето на VSL за предприятие в затруднение, считано от 8 февруари 2012 г., датата на подаване на иска за реструктуриране по съдебен път (което, както ще стане видно, е важно за анализа на няколко от въпросните мерки). Въпреки това те считат, че преди това VSL не е могло да бъде определено като предприятия в затруднение, тъй като според тях VSL е било новосъздадено предприятие и се е ползвало с безусловната подкрепа на своя мажоритарен акционер, т.е. CFC, в съответствие с точки 10 и 11 от Насоките за оздравяване и реструктуриране, както и с практиката по вземане на решения на Комисията⁽⁷⁾.

3.2. Помощта за оздравяване (мярка 1)

- (34) В решението си за откриване Комисията счита, че този заем, отпуснат без никакво обезпечение на предприятие в затруднение, би могъл да представлява помощ, тъй като VSL не би могло да получи заем при тези условия от частна банка.
- (35) В своите коментари белгийските органи не отричат, че заемът при преференциални условия в размер на 1 млн. EUR, отпуснат на 3 април 2012 г. от регион Валония, представлява помощ. Въпреки това те считат, че тази мярка представлява помощ за оздравяване в съответствие с точка 13 от Насоките за оздравяване и реструктуриране, в смисъл че затрудненията на VSL са специфични за дружеството и не са резултат от произволно разпределение на разходите в рамките на групата и че затрудненията са прекалено сериозни, за да бъдат решени от самата група. В действителност белгийските органи обясняват, че CFC, поради своите разнообразни дейности и участия, не може да предостави на VSL всички свои ресурси. Ликвидните активи на CFC са намалели значително след края на финансовата 2011 г. и към 19 октомври 2012 г. вече възлизат едва на 130 000 EUR. Белгийските органи припомнят също, че предвид честотата, с която CFC е предоставяла средства на VSL (9,5 млн. EUR от създаването на VSL) и системно слабите финансови резултати на VSL, CFC вече не е в състояние да решава затрудненията на VSL с ресурсите на групата.

⁽⁵⁾ Вж. бележка под линия 4

⁽⁶⁾ ОВ С 244, 1.10.2004 г., стр. 2.

⁽⁷⁾ Решение от 8 февруари 2010 г. N541/2009 — Швеция — Държавна гаранция в полза на Saab Automobile AB.

- (36) Освен това по отношение на принципа за еднократност на помощта, по силата на който мярка 1 би била несъвместима с точка 72 и следващи от Насоките за оздравяване и реструктуриране, тъй като мерките 3, 5, 6 и 7 представляват помощи за оздравяване или реструктуриране, белгийските органи считат точно обратното, че:
- Мярка 3 (гаранцията от 150 000 EUR) е предоставена на синдика на CVSL през септември 2008 г., а не на VSL. Освен това белгийските органи считат, че не е съществувала икономическа приемственост между VSL и CVSL.
  - Мярка 5 (заем от 1,5 млн. EUR) не включва елементи на помощ предвид приложената лихва и качеството на обезпечението.
  - Мярка 6 (увеличаване на капитала с 1,5 млн. EUR) не включва елементи на помощ, тъй като се осъществява едновременно с вливането на капитал в размер на 5,2 млн. EUR от CFC под формата на преобразуване на вземания.
  - Помощите в ограничен размер не са предоставени на дружество в затруднение и не трябва да се вземат предвид при разглеждането на принципа за еднократност на помощта. В допълнение, те са доста по-малки от сумите, предоставени от CFC от 2009 г. насам.

3.3. Помощта за реструктуриране (мярка 2)

- (37) След оттеглянето на уведомлението относно тази мярка и поради факта, че тя не е приложена от белгийските органи, мярката не е предмет на настоящото решение и следователно коментарите на белгийските органи в това отношение се обезсмислят.

3.4. Гаранцията в размер на 150 000 EUR (мярка 3)

- (38) В решението за откриване Комисията подчертава, че гаранцията от 150 000 EUR е предоставена без възнаграждение на предприятие в затруднение, тъй като CVSL към онзи момент е в несъстоятелност. В този смисъл изглежда тя води до предимство за CVSL, тъй като нито един частен оператор не би предоставил тази гаранция без възнаграждение.
- (39) Белгийските органи не коментират определянето на тази мярка като помощ или не.
- (40) Освен това белгийските органи уточняват, че гаранцията е предоставена на синдика, а не на обявеното в несъстоятелност CVSL. Същевременно те твърдят, че не е имало икономическа приемственост между CVSL и VSL. Те считат, че са представили достатъчно доказателства за прекъсването на икономическата приемственост между CVSL и VSL. Белгийските органи подчертават, че обхватът на прехвърлените активи на VSL е бил по-широк и напълно различен от този на CVSL, което изключва всякаква приемственост.
- (41) Белгийските органи припомнят също, че новите акционери във VSL винаги са искали да обвържат закупуването на CVSL с проект от голям мащаб в областта на недвижимата собственост и туризма — Cristal Park. Така според тях икономическата логика на придобиването влиза в явно противоречие с експлоатацията на завода от CVSL, дружество, което се занимава изключително с производството на кристал.

3.5 Използването и прехвърлянето на марките Val Saint-Lambert (мярка 4)

- (42) В решението за откриване Комисията отбелязва, че механизмът за възнаграждение за концесията, предложено на VSL, който се основава на EBITDA на VSL, изглежда води до икономическо предимство. Действително регион Валония прехвърля ценен актив без никакво гарантирано възнаграждение, тъй като EBITDA на VSL би могла да бъде отрицателна както през предишните години и без да очаква печалба след изтичане на срока на концесията, различна от адаптирането към инфлацията (индекс), което впрочем ще стане едва след шестата година. Частен оператор най-вероятно би предпочел възнаграждение, което да включва поне твърда и сигурна основа. Освен това в решението за откриване се разглежда вероятността за наличие на помощ в условията, свързани с прехвърлянето на марките.

- (43) Белгийските органи считат за необоснован подхода на Комисията да се изтъкват лошите резултати на предшествениците на VSL, за да се критикува изчислението на възнаграждението, получено от регион Валония в замяна на предоставянето на лиценз за марките.
- (44) Напротив, те считат, че изчислението на възнаграждението за използването на марките на основата на EBITDA не е избор, лишен от търговска логика. Според тях този избор е обоснован, доколкото EBITDA е един от счетоводните показатели, позволяващи на органите на Валония да измерят търговския успех, свързан с продажбата на продуктите, чиито марки притежават.
- (45) Белгийските органи не са коментирали условията на бъдещата продажба на марките VSL.

3.6. Заемът в размер на 1,5 млн. EUR (мярка 5)

- (46) В решението за откриване Комисията изразява съмнение относно качеството на обезпечението. В действителност от предоставените на Комисията документи е видно, че ипотеката, поне частично, обхваща недвижима собственост на VSL, която е трябвало да бъде санирана. С други думи, действителната стойност на тези терени не е била известна и може би е била отрицателна. Следователно изглежда, че лихвата по заема, определена на 4,7 %, е прекалено ниска. В действителност, в зависимост от качеството на обезпечението, би било подходящо към основния лихвен процент от 1,778 % да се добавят между 400 и 1 000 базисни пункта.
- (47) Белгийските органи считат, че стойността на обезпечението е била отлична, тъй като е покривала целия заем. Тяхната оценка е изготвена въз основа на експертната на кантората Magengo, извършена през януари и февруари 2009 г.

3.7. Увеличаването на капитала с 1,5 млн. EUR (мярка 6)

- (48) В решението за откриване Комисията констатира, че решението за увеличаване на капитала не е взето въз основа на бизнес-план, а въз основа на обикновена финансова прогноза. Тя не дава никакво обяснение за начина, по който трябва да се осъществи възстановяването на предприятието, нито за възнаграждението, което трябва да се гарантира на доставчика на капитала, а именно регион Валония. Освен това регион Валония и CFC не изглежда да са в еднаква ситуация и да са изложени на едни и същи рискове. Регион Валония не е акционер във VSL преди тази мярка и няма никакъв икономически интерес, свързан с дружеството. Напротив, CFC е акционер във VSL и има интерес дружеството да се възстанови или поне да ограничи загубите си.
- (49) Белгийските органи считат, че към момента на предоставянето на мярката VSL не е в затруднение, доколкото мажоритарният акционер е имал пълно доверие на своето дъщерно дружество и му е предоставял финансовата си подкрепа.
- (50) Белгийските органи упрекуват Комисията, че се основава на последващата рентабилност на инвестицията, за да пресени дали става дума за държавна помощ или не — практика, която е в противоречие с европейската съдебна практика.
- (51) Те твърдят, че вноската в капитала е в по-малък размер и се извършва едновременно с тази, направена от акционерите в CFC. Освен това, дори регион Валония да не е бил акционер във VSL, той е имал икономически интерес от увеличаването на капитала, тъй като според белгийските органи регионът е имал интерес да подкрепя дейността с цел възстановяване на предприятието и последващо изплащане на заема.

3.8. Помощите *de minimis* (мярка 7)

- (52) В решението за откриване Комисията счита, че VSL изглежда в затруднение от 2009 г. до настоящия момент и следователно не може да се ползва от този вид помощ.
- (53) Според белгийските органи VSL не трябва да бъде определено като предприятие в затруднение, доколкото става дума за новосъздадено предприятие на по-малко от три години, което до производството по реструктуриране по съдебен път се ползва с доверието на мажоритарния си акционер. Следователно тези мерки попадат в приложното поле на Регламента за помощ *de minimis* и не могат да бъдат считани за държавна помощ.

3.9. Почистване на сградите на VSL в рамките на проекта Cristal Park и предоставяне от SPAQUE на VSL на определени сгради за безвъзмездно ползване (мярка 8)

- (54) В решението за откриване Комисията счита, че Spaque е поело ангажимент да закупи сградите, без да е наясно с цената за тяхното саниране.
- (55) Белгийските органи обясняват, че що се отнася до разходите за почистване, законодателството на Валония ограничава обхвата на задълженията на собственика на дадена замърсена сграда в случай на натрупано замърсяване и в зависимост от зоните, в които са разположени замърсените сгради, спрямо плановете за устройство на територията. Пак според белгийските органи дори да се предположи, че VSL има задължение да поеме почистването, от дружеството може да се иска да санира обекта само доколкото е необходимо да осигури съответствие с неговото използване съгласно плана за устройство на зоната, в която се намира, т.е. използване с промишлена цел. Следователно разходите за почистване на даден обект трябва да бъдат изчислени по такъв начин, че да се осигури съответствието му с действащото към момента на продажбата му предназначение, в случая — използване с промишлена цел. Белгийските органи считат, че разходите са били изчислени в доклада GEOLYS. Впоследствие те са били приспаднати от продажната цена.
- (56) По-нататък белгийските органи обясняват, че след закупуването на сградите от SPAQUE дейностите по тяхното почистване ще бъдат осъществени с държавни средства от държавния орган SPAQUE. В съответствие с Насоките относно държавната помощ за защита на околната среда дейностите по саниране, извършени от държавен орган на един или повече терени, които са негова собственост, не представляват държавна помощ.
- (57) По отношение на предоставянето за безвъзмездно ползване на сгради в полза на VSL белгийските органи считат, че това предоставяне засяга сградите, принадлежащи на SPECI, акционерно дружество с частен капитал.

4. МНЕНИЯ НА ТРЕТИ СТАНИ ОТНОСНО РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКРИВАНЕ

- (58) Комисията не е получила такива мнения.

5. ОЦЕНКА НА ПОМОЩТА

5.1. Оценка за наличие на помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС

- (59) Съгласно член 107, параграф 1 от ДФЕС всяка помощ, предоставена от държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар.
- (60) От тази разпоредба следва, че за да бъдат признати за държавна помощ, разглежданите мерки трябва i) да произтичат от държавата, т.е. да ангажират държавни ресурси и да бъдат отговорност на държавата, ii) да водят до икономическо предимство за техния получател, iii) да са избирателни и iv) да са в състояние да нарушат конкуренцията и да засягат търговията между държавите членки.
- (61) Белгия не е оспорила определянето на помощта за оздравяване като държавна помощ (мярка 1). Комисията отчете това още с вземането на решението за откриване. Що се отнася до мярка 2, Белгия оттегли уведомлението след откриването на официалната процедура по разследване. Поради това тази мярка не е подложена на анализ в настоящото решение. Белгия обаче оспорва определянето по отношение на мерки от № 3 до 6, 7 и 8, доколкото тези мерки не са довели до икономическо предимство за техния получател или пък са de minimis.

5.1.1. Наличие на държавни ресурси

Мерки 1, 3, 5 и 6

- (62) Мярка 1 (заемът в размер на 1 млн. EUR), мярка 3 (гаранцията в размер на 150 000 EUR), мярка 5 (заемът в размер на 1,5 млн. EUR) и мярка 6 (увеличаването на капитала с 1,5 млн. EUR) са предоставени от SOGEPА за сметка на регион Валония. Тъй като става дума за изцяло публично дружество, неговите средства могат да се считат за държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Вж. също решение от 16 май 2002 г., Френска република/Комисия на Европейските общности, дело C-482/99, Сборник, стр. I-4397, точка 38.

Мярка 4

- (63) Комисията констатира, че споразумението, с което на VSL се предоставя изключителна и неограничена концесия за ползване на марките Val Saint-Lambert и се организира тяхната прехвърляне, е сключено между VSL и регион Валония. Тази мярка, както и условията на бъдещата продажба на марките, предполагат наличието на държавни ресурси.

Мярка 7

- (64) От представената от белгийските органи информация също така е видно, че помощите, определени от тях като *de minimis*, също са били предоставени от публичен орган или дружество, като Белгия всеки път уточнява, че става дума за регион Валония или за SOGEPA. Така или иначе става дума за държавни ресурси, а и освен това белгийските органи не оспорват, че тези мерки произтичат от държавата.

Мярка 8

- (65) Комисията констатира, че Sraque е дружество с държавен капитал, филиал на Société Régionale d'Investissement de Wallonne (SRIW), и че средствата за почитване на сградите на VSL са му били предоставени от правителството на Валония⁽⁹⁾. Закупуването на терените на VSL от Sraque и предоставянето за безвъзмездно ползване на част от тях предполага наличието на държавни ресурси.

5.1.2 Критерий за отговорността

- (66) За да отсъди по отношение на отговорността, Съдът на Европейския съюз се основава на „комплекс от признаци, които са следствие от обстоятелствата по конкретния случай, както и от контекста, в който тази мярка е осъществена“⁽¹⁰⁾.
- (67) Две държавни структури на регион Валония, действащи от негово име, SOGEPA и Sraque, са пристъпили към предоставяне на мерките, изброени в параграф 2.2. по-горе.
- (68) SOGEPA, Société Wallonne de Gestion et de Participations (дружество на Валония за управление на дялови участия), е акционерно дружество с държавен капитал, което се притежава изцяло от регион Валония. То гарантира изпълнението на решенията, взети от правителството на Валония, по отношение на операции в търговски дружества и управлението на тези операции. SOGEPA е създадено през 1999 г. вследствие на сливането на Société Wallonne pour la Sidérurgie (SWS — металургично дружество на Валония) и Société pour la gestion de participations de la Région wallonne dans des sociétés commerciales (SOWAGEP — дружество за управление на дялови участия на регион Валония в търговски дружества).
- (69) SOGEPA действа по искане на правителството на Валония. В член 3, параграф 1 от устава на дружеството се казва следното: „Предметът на дейност на дружеството е изпълнението на всички задачи, които са му възложени от правителството на Валония, (...). В този контекст то по-специално гарантира изпълнението на решенията за операции в търговските дружества, придобити от правителството на Валония, както и управлението на инвестициите, задълженията, авансовите плащания или интересите, които регион Валония или самото то притежава в такива дружества“.
- (70) Създадено през 1991 г., дружеството Sraque има за предмет на дейност почитване на отпадъци и на замърсени промишлени зони. То е натоварено да изготви опис на замърсените обекти във Валония. Sraque е дъщерно дружество на Société Régionale d'investissement de la Wallonie (SRIW), 98,66 % от което са собственост на регион Валония и чиято задача е да допринесе за развитието на икономиката в региона чрез финансова подкрепа за валонските предприятия или за тези, базирани във Валония, които осъществяват промишлени проекти или услуги, водещи до създаване на добавена стойност.
- (71) Съгласно договора за управление, подписан през юли 2007 г. между правителството на Валония и Sraque за периода 2008—2012 г. и подновен през октомври 2012 г. за още шест месеца, в тази рамка Sraque осъществява дейности в рамките на възложените му от регион Валония задачи. Регионът по-специално определя списък с приоритетните обекти и конкретни правомощия за извършване на саниране.
- (72) В контекста на тази информация Комисията счита, че регион Валония взема решения, които след това се изпълняват от SOGEPA. Що се отнася до Sraque, изглежда регионът чрез своите делегирани задачи може да въздейства пряко върху осъществяваните от Sraque дейности.

⁽⁹⁾ С решение от 27 април 2012 г. на министъра на благоустройството.

⁽¹⁰⁾ Съд на ЕС, 16 май 2002 г., Френска република/Комисия на Европейските общности, дело C-482/99.

- (73) Поради това на този етап от процедурата Комисията заключава, че разглежданите мерки включват държавни ресурси и са отговорност на държавата.

5.1.3 Критерий за избирателността

- (74) Условието за избирателност е лесно за доказване. В решението за откриване на процедура Комисията констатира, че всички разглеждани мерки са предоставени в полза на едно и също дружество — VSL, или синдика на CVS — за мярка № 3 (гаранция от 150 000 EUR).

5.1.4 Наличие на икономическо предимство

- (75) Следва да се разгледа критерият за икономическо предимство както по отношение на помощта за оздравяване, така и по отношение на другите разглеждани мерки в контекста на коментарите на белгийските органи във връзка с решението за откриване.

Мярка 1: Помощ за оздравяване от 1 млн. EUR

- (76) Помощта за оздравяване, предоставена под формата на заем в размер на 1 млн. EUR при лихва от 3,07 % плюс 100 базисни пункта, като компенсация за SOGEPA, води до икономическо предимство за VSL. В действителност този заем е бил предоставен без никакво обезпечение на предприятие в затруднение, което по-рано два пъти е внасяло иск за реструктуриране по съдебен път (вж. параграф 5.2.1). Както признават белгийските органи, VSL — тъй като е предприятие в затруднение — никога не би могло да получи заем от частна банка. Следователно тази мярка е предоставила предимство за VSL в размер на 1 млн. EUR (стойността на заема).

Мярка 3: Гаранция от 150 000 EUR

- (77) Съмненията на Комисията се отнасят до съвместимостта на тази държавна намеса с принципа на частния инвеститор в условията на пазарна икономика.
- (78) В своите коментари белгийските органи не разглеждат критерия за икономическо предимство и обсъждат само наличието или липсата на икономическа приемственост между CVSL и VSL.
- (79) Съгласно информацията, с която в крайна сметка разполага Комисията, тази гаранция се отнася за заем в размер на 300 000 EUR, отпуснат от ING на синдика на CVSL. Гаранцията е в размер на 150 000 EUR и е предоставена без възнаграждение. Целта на този заем е била да се даде възможност на CVSL да продължи своята дейност до евентуалната продажба на дружеството.
- (80) Комисията отбелязва, че белгийските органи са я информирали, че към момента на предоставяне на гаранцията нито е изготвено, нито е подписано каквото и да било споразумение. Следователно единственият елемент, с който тя разполага, е писмо от SOGEPA от 24 септември 2008 г., адресирано до ING, в което SOGEPA потвърждава своята гаранция да покрие евентуалните загуби, произтичащи от продължаването на дейностите, до сумата от 150 000 EUR. Поради това Комисията отбелязва, че SOGEPA е предоставила без възнаграждение гаранция на синдика на предприятие в несъстоятелност. Впрочем белгийските органи заявиха, че ING е обвързала предоставянето на заема с получаването на гаранцията. Поради това с оглед на обстоятелствата Комисията счита, че без държавната намеса заемът нямаше да бъде отпуснат в пълния му размер. Освен това Комисията отбелязва, че регион Валония не е имал никаква пряка правна или търговска връзка със CVSL. Регионът не е пряк, нито непряк — чрез посредничеството на SOGEPA — акционер в CVSL. Следователно регионът не е имал никакъв търговски интерес да предоставя тази гаранция на CVSL без възнаграждение.
- (81) Комисията заключава, че предоставянето на тази гаранция без възнаграждение е довело до предимство за CVSL. Предимството съответства на премията, която би поискало частно дружество, за да предостави гаранцията при сходни обстоятелства, и от която премия SOGEPA се е отказало.
- (82) Белгийските органи посочиха, че заемът в размер на 300 000 EUR е бил върнат изцяло на 28 юли 2009 г. от синдика с наличните средства и при усвояване на гаранцията в размер на 150 000 EUR.

- (83) Следователно размерът на държавната помощ съответства на разликата между лихвения процент по заема, който синдикът на CVSL би платил на пазара при отсъствие на държавната гаранция, и действително изплатения лихвен процент при наличието на гаранцията.
- (84) Този подход е в съответствие с точка 4.2. от Известието на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции ⁽¹¹⁾: „За индивидуална гаранция еквивалентът на помощта в брой на гаранцията трябва да бъде изчислен като разликата между пазарната цена на гаранцията и реално платената цена. Когато пазарът не предоставя гаранции за съответния вид транзакция, не съществува пазарна цена за гаранцията. В този случай елементът на помощ трябва да се изчисли по същия начин като еквивалента на помощта за заем при облекчени условия, а именно като разлика между специфичния пазарен лихвен процент, който това дружество би трябвало да плати без гаранцията, и получения благодарение на държавната гаранция лихвен процент, след като се отчетат направени изплащания на премии.“
- (85) Тази сума следва да се изчисли по следната формула:
- $$\text{Размер на помощта} = (14,59 \% - 10,75 \%) \times 300\,000 \times 343/365 = 10\,825,64 \text{ EUR}$$
- (86) 14,59 % са получени по следния начин: 4,59 % (основен лихвен процент в Белгия към август 2008 ⁽¹²⁾), към който следва да се добавят 1 000 базисни пункта заради състоянието на CVSL (предприятие, чийто рейтинг е CCC с ниско равнище на обезпеченост ⁽¹³⁾). 10,75 % е лихвеният процент по заема от ING, а срокът за отпускане на заема до неговото изплащане е 343 дни.

Марка 4: Прехвърляне и използване на марките Val Saint-Lambert

- (87) Съмненията на Комисията се отнасят до съответствието с принципа на частния инвеститор в условията на пазарна икономика на условията, свързани с продажбата и възнаграждението за условията за използване на марките от VSL (възнаграждение, равно на 1,5 % от EBITDA за първите пет финансови години и 5 % от шестата финансова година нататък) ⁽¹⁴⁾.
- (88) В споразумението от 29 януари 2009 г. между Compagnie financière du Val, собственост на регион Валония, и VSL се предвижда предоставянето на изключителен лиценз за използване на марките и условията за обратното изкупуване на марките от VSL (вж. съображение 19 и следващи).
- (89) Комисията отбелязва, че изключителният лиценз относно използването на марките се подчинява на условия, които не биха били наложени от частен оператор. В действителност регион Валония изисква от VSL да изпълни следното условие: „Този лиценз за използване може да бъде прекратен във всеки момент, автоматично и без предизвестие от регион Валония, в случай че VSL (или неговите правоприменици) не изпълни ангажимента си да произведе в завода на Val Saint-Lambert в Серен кристални изделия с висока добавена стойност, като запази минимум 60 % от работните места, еквивалентни на заетост на пълен работен ден, извън съществуващата икономическа безработица към датата на обявяване на CVSL в несъстоятелност (...)“. Комисията констатира, че в замяна на предоставянето на изключителен лиценз регионът налага на VSL задължение да поддържа производството в завода в Серен, както и задължение да поддържа предварително определено равнище на заетост. Тези условия са оказали въздействие върху възнаграждението за лиценза и върху бъдещата продажна цена на марките.
- (90) Комисията счита, че условия от политически характер (запазване на икономическата дейност в Серен и на определено равнище на заетост) са довели до намаляване на възнаграждението за използването на лиценза и на продажната цена. Следователно възнаграждението в размер на 1,5 % от EBITDA през първите 5 финансови години и 5 % след шестата финансова година не може да се счита за възнаграждение, съответстващо на пазарната цена. Цената в размер на [700 000—1 000 000] EUR, предложена от купувачите през октомври 2008 г. в рамките на процедурата по придобиване, също не може да се счита за пазарна цена поради наличието на посочените по-горе условия, които частен инвеститор в условията на пазарна икономика не би наложил и които биха разубедили някои инвеститори да представят оферта.
- (91) Размерът на държавната помощ, произтичаща от използването на марките, съответства на разликата между цената, която би предложил частен инвеститор, без условията от политически характер, наложени от регион Валония, и действително изплатеното възнаграждение. В рамките на процедурата по възстановяване белгийските органи следва

⁽¹¹⁾ ОВ С 155, 20.6.2008 г., стр. 10.

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/base_rates_eu27_en.pdf

⁽¹³⁾ Съобщение на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и сконтони лихвени проценти, (ОВ С 14, 19.1.2008 г., стр. 6).

⁽¹⁴⁾ Вж. съображения 21—23.

да назначат независим експерт, квалифициран да извършва този вид оценки, избран след открита и прозрачна процедура и назначен със съгласието на Комисията. Този експерт ще извърши проучване, което да позволи да се определи възнаграждение, съответстващо на обичайно използваните и одобрени методи за управление на активи на интелектуална собственост.

- (92) Мярката относно прехвърлянето никога не е била приведена в действие поради обявяването на VSL в несъстоятелност. Прехвърлянето на марките не се е осъществило и регион Валония все още е собственик на марките. Поради това Комисията счита, че няма причина да се разпорежда възстановяването на мярката, тъй като тя никога не е била приведена в действие.

Мярка 5: заем от 1,5 млн. EUR

- (93) Съмненията на Комисията се отнасят до стойността, на която е оценено обезпечението по заема, както и до лихвения процент. В действителност Комисията счита, че действителната стойност на терените, използвани като обезпечение, може да е по-ниска и дори отрицателна, тъй като тези терени или части от тях е трябвало да бъдат почистени.
- (94) В действителност Комисията констатира, че от предоставените ѝ документи е видно, че ипотеката се е отнасяла частично до сградите на VSL, които е трябвало да бъдат санирани и почистени, ако те са били обект на продажба. Белгийските органи отговориха, че към датата на изготвяне на експертния доклад собствениците на засегнатите имоти не са обременени с никакво правно задължение. Следователно стойността на сградите не следва да включва евентуалните разходи за почистване.
- (95) В своите коментари относно решението за откриване белгийските органи представиха експертно мнение, изготвено през януари и февруари 2009 г. от Бюрото за експертни оценки Magengo, според което търговската стойност на недвижимите активи, обхванати от ипотеката, се оценява на 3 137 000 EUR. В случай на доброволна публична продажба стойността на тези активи би възлизала на 2 871 000 EUR и на 1 915 000 EUR в случай на ускорена публична продажба. Вследствие на това белгийските органи заключават, че стойността на обезпечението е отлична, тъй като обхваща пълната стойност на въпросния заем.
- (96) Освен това в доклада за управление, изготвен от Съвета на директорите и приложен към годишния финансов отчет за финансовата година, приключила на 31 декември 2009 г., се уточнява, че проучването на Magengo с цел оценка на недвижимите активи на VSL през 2009 г. показва, че посочените стойности са верни само ако терените и сградите са почистени, което все още не е факт. По-нататък в доклада се посочва, че VSL е получило оферта за покупка на всички терени и сгради в състоянието, в което се намират, за сумата от 2 000 000 EUR от дружеството, което е ангажирано с развитието на проекта Cristal Park. С цел да се съобрази с действителното положение Съветът на директорите тогава решава да отрази в баланса само стойността, съответстваща на офертата за закупуване, която е междинна в сравнение с цената при ускорена публична продажба и доброволна продажба, на почистените терени и сгради.
- (97) Поради това Комисията счита, че при наличието на оценка, изготвена от независим експерт, както и на оферта за закупуване, обезпечението може да се определи като високо.
- (98) Освен това Белгия не беше в състояние да предостави на Комисията счетоводен баланс на предприятието към 31 август 2009 г., датата на отпускане на заема, поради компютърен срив през лятото на 2009 г. Комисията не разполага с информация за финансовото състояние на предприятието към 31 август 2009 г., но за сметка на това тя е запозната с неговото състояние към 31 декември 2009 г. Към тази дата VSL отчита загуба в размер на 2 млн. EUR при първоначален капитал от 2 млн. EUR. Също така предприятието има голям запас от стоки на склад в размер на 3 млн. EUR и 5,759 млн. EUR дългове. EBITDA на VSL е отрицателна. Поради това, при отсъствието на други данни, представени от Белгия, Комисията стига до заключението, че VSL се е намирало в сложно финансово състояние въпреки редовните вноски на неговия мажоритарен акционер. Комисията счита, че в контекста на посочените по-горе счетоводни данни рейтингът на VSL към момента на предоставяне на заема е бил CCC в съответствие със Съобщението на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и сконтови лихвени проценти (наричано по-долу „Съобщение относно референтните лихвени проценти“) ⁽¹⁵⁾.
- (99) Комисията констатира, че лихвеният процент, предложен на 31 август 2009 г., е определен от белгийските органи на 4,7 %. В Съобщението относно референтните лихвени проценти се предвижда добавяне на 400 базисни пункта към лихвата от 1,77 % ⁽¹⁶⁾, валидна за Белгия към момента на отпускане на заема, за предприятие, чийто рейтинг може да бъде определен като CCC и което представя високо ниво на обезпечение, или лихвен процент от 5,77 % (1,77 % + 400 базисни пункта).

⁽¹⁵⁾ ОВ С 14, 19.1.2008 г., стр. 6.

⁽¹⁶⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html

- (100) Комисията констатира, че лихвеният процент по заема, отпуснат на 31 август 2009 г., определен на 4,7 % от регион Валония, представляван от SOGEPA, за срок от 7 години, е под прага от 5,77 %, определен в съобщението, и заключава, че е налице държавна помощ в полза на VSL.
- (101) Този елемент на помощта съответства на 1,07 %, т.е. на разликата между двата лихвени процента (5,77 % – 4,7 %), или 16 050 EUR годишно.

Мярка 6: Увеличаване на капитала с 1,5 млн. EUR

- (102) Съмненията на Комисията се отнасят до предполагаемия характер *pari passu* на мярката и в крайна сметка до съответствието на тази мярка с принципа на частния инвеститор в условията на пазарна икономика, от една страна, поради икономическото и финансовото състояние на дружеството към момента на увеличаването на капитала и, от друга страна, поради прекалено общия характер на предоставените от белгийските органи документи, обосноваващи обосноваемостта на тази мярка.
- (103) В своите коментари белгийските органи считат, че Комисията не може да се позовава на рентабилността на инвестицията *ex post*, за да определи дадена мярка като държавна помощ. Те считат също, че макар да не е акционер, регион Валония има интерес да поддържа дейността на VSL в качеството си на основен кредитор (вж. мярка 4).
- (104) Въпреки това Комисията констатира, че регион Валония влива свежи капитали, докато CFC влива вземане, отнасящо се до собственото ѝ пълно дружество. Обратно на твърденията на белгийските органи, намесата на региона на 17 март 2011 г. не се осъществява едновременно с тази на акционера CFC. В действителност приносът на CFC в размер на 5,2 млн. EUR всъщност се състои от множество авансови вноски, направени между 25 май 2009 г. и 29 март 2011 г. Освен това регион Валония и CFC не се намират в една и съща ситуация и не са изложени на едни и същи рискове. Регион Валония не е акционер във VSL преди тази мярка. Напротив, CFC е акционер във VSL и има интерес предприятието да се стабилизира или поне да ограничи своите загуби. Поради това Комисията счита, че увеличаването на капитала не може да се счита за *pari passu*.
- (105) Фактът, че регион Валония е отпуснал заем две години по-рано, не е достатъчен да докаже уместността на увеличаването на капитала. Впрочем фактът, че регион Валония има вземане, чийто първоначален размер е 280 000 EUR, но със сигурност по-малък към момента на увеличаването на капитала, тъй като белгийските органи уточняват, че VSL е изплатило това вземане с вноски от 35 000 EUR годишно, считано от 5 октомври 2008 г., от една страна, и, от друга страна, е отпуснал заем в размер на 1,5 млн. EUR през 2009 г., не доказва уместността на допълнителна инвестиция в размер на 1,5 млн. EUR в дружество, чието финансово състояние продължава да се влошава (вж. параграф 5.2.1.)
- (106) Освен това Комисията констатира, че решението за увеличаване на капитала не е взето въз основа на бизнес-план, а на основата на обикновена финансова прогноза от една страница. В тази прогноза не се дава никакво обяснение за начина, по който дружеството смята да се възстанови, нито за възнаграждението, което смята да осигури на доставчика на капитала, и по-точно на регион Валония. Резултатите през финансовата 2008—2009 г. вече са показали, че предприятието е било в затруднено икономическо и финансова положение (вж. мярка 4). Обикновено увеличаване на оборота само по себе си не може да оправдае увеличаване на капитала с 1,5 млн. EUR, без да се вземат предвид други критерии, като EBITDA или степента на задлъжнялост на предприятието.
- (107) Следователно увеличаването на капитала не може да се счита за равностойно на поведението на частен инвеститор в условията на пазарна икономика, а на държавна помощ в размер на 1,5 млн. EUR, съответстваща на цялата стойност на увеличаването на капитала.

Мярка 7: Предишни помощи с ограничен размер

- (108) Мярка 7 обединява предоставени на VSL предимства на обща сума 197 503,04 EUR. Комисията счита, че за тях следва да се счита, че не изпълняват всички условия, предвидени в член 107, параграф 1 от Договора, и следователно не представляват помощ след влизането в сила на Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията⁽¹⁷⁾. В член 7 от регламента се предвижда, че той се прилага за помощта, предоставена преди влизането му в сила, ако помощта изпълнява всички условия, определени в този регламент.

⁽¹⁷⁾ Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта *de minimis* (ОВ L 352, 24.12.2013 г., стр. 1).

- (109) Получателят на помощта не е предприятие, чийто сектор на дейност попада в изключенията, изброени в член 1 от горепосочения регламент. В съответствие с член 3, параграф 1 от посочения регламент белгийските органи потвърждават, че общата сума на мерките, предоставени от региона, не надвишава 200 000 EUR за период от три финансови години. Наблюдението, предвидено в член 6 от регламента, е осъществено от SOGEPА. От това Комисията заключава, че мерките в този случай изпълняват условията на регламента. Освен това, предвид тяхната форма (субсидия), въпросните мерки могат да се считат за прозрачни по смисъла на член 4 от регламента. И накрая, за разлика от предходния регламент, в понастоящем действащия регламент не се изключва помощта *de minimis* в полза на предприятията в затруднение.
- (110) Поради това се счита, че мерките в конкретния случай не изпълняват всички условия на член 107, параграф 1 от Договора и не представляват държавна помощ.

Мярка 8: почистване на сградите на VSL в рамките на проекта Cristal Park и предоставяне от Spaque на VSL на определени сгради за безвъзмездно ползване

- (111) Комисията изразява съмнение дали продажната цена на терените и сградите, закупени от Spaque, т.е. 2 040 000 EUR, е пазарна цена поради несигурността относно оценката на разходите за саниране, които следва да се поемат от VSL. Също така Комисията си задава въпроси, свързани с предоставянето за безвъзмездно ползване на сгради, собственост на SPAQUE, в полза на VSL.
- (112) Комисията констатира следната хронология на фактите:

— Април 2011 г.: Antea Group изготвя документ, наречен: „Изследване на характеристиките за приоритетност, техническа документация, технически спецификации № 6: тълкуване на резултатите“, в който се описва и подробно се локализира замърсяването на почвата.

— Декември 2011 г.: изготвяне на бележка от 2011 г., чиято цел е „да се намерят решения, позволяващи санирането на терените и някои сгради, понастоящем собственост на Val Saint-Lambert (VSL SA)“. Дейностите по саниране и почистване са оценени на +/- 7,5 млн. EUR.

— Август 2012 г.: докладът на признатия експерт GEOLYS от 23 август 2012 г. представлява писмо в размер на една страница, в което се правят следните уточнения: „Настоящата оценка се основава единствено на предварителното проучване на Antea (март 2011 г.) и на следните хипотези: (...)“. Стойността на санирането се оценява на 219 740 EUR.

— Декември 2012 г.: закупуване от SPAQUE (société publique d'aide à la qualité de l'environnement) на сградите за сумата от 2 040 000 EUR (оценка, извършена от независимото Бюро Cushman & Wakefield) без разходите за почистване, оценени на 220 000 EUR, или 1 820 000 EUR. Същевременно SPAQUE предоставя на кметството на Серен, в съответствие с вече изготвено, но все още неподписано споразумение, опция за закупуване за същите сгради за сумата от 2 090 000 EUR. По силата на второ споразумение, вече изготвено, но все още неподписано, кметството на Серен се ангажира да прехвърли тази опция за закупуване на SPECI.

— Януари 2014 г.: белгийските органи уведомяват Комисията, че дейностите по почистване и саниране не са започнали и че понастоящем SPAQUE все още работи по приключване на проучването относно характеристиките на замърсяването на обекта.

- (113) В конкретния случай Комисията е изправена пред наличието на два документа, които предлагат две различни оценки на разходите за почистване.

- (114) Белгийските органи посочват следните причини, за да отхвърлят бележката от декември 2011 г. Най-напред те считат, че тя не се отнася до дейности по саниране и почистване с оглед да се осигури готовността на обекта за неговото настоящо използване с промишлена цел, а цели да се позволи разработването на търговски комплекс, предназначен за обзавеждане за дома, изделия за украса и отпих, което съответства на бъдещите планове за използване на обекта. Според белгийските органи тази бележка е просто бележка за вътрешна употреба, която не е изготвена от признат експерт и частично се отнася до терени, които не са отстъпени на SPAQUE. Накрая белгийските органи уточняват, че бележката почива на ориентировъчно проучване, което само проверява евентуалното наличие на замърсяване и предоставя описание. В бележката също така се уточнява, че проучването на характеристиките ⁽¹⁸⁾ е в ход.

⁽¹⁸⁾ Според белгийските органи в проучването на характеристиките се описва и подробно се локализира замърсяването на почвата с цел да се позволи на администрацията да се произнесе относно необходимостта от и условията за саниране,.

- (115) По-нататък белгийските органи твърдят, че сградите, посочени в бележката от декември 2011 г., не могат да бъдат идентифицирани, след което обясняват, че тъй като общата им площ е $\pm 67\,000\text{ m}^2$, тя надвишава общата площ ($50\,299\text{ m}^2$) на сградите, описани в акта за продажба от 13 декември 2012 г. Според тях тази разлика от $17\,000\text{ m}^2$ оправдава по-ниските разходи за саниране. Белгийските органи уточняват също, че центърът на бившия промишлен обект, а именно сградите с номера 18, 19, 22 и 22А, не са купени от Sprague и следователно остават собственост на VSL. Освен това според белгийските органи в тези сгради е концентрирано замърсяването от производствената дейност.
- (116) На първо място Комисията констатира, че оценката на продажната цена е направена от независимо експертно бюро през май 2012 г. В тази оценка продажната цена се оценява на 2 090 000 EUR. В доклада се уточнява също, че разходите за почистване към момента се оценяват от специализирано бюро за проучвания, определено от настоящия собственик на обекта. Следователно разходите за почистване също са били предмет на оценка от независим и специализиран експерт, Бюрото GEOLYS.
- (117) В отговора си от 23 май 2014 г. белгийските органи потвърдиха, че терените и сградите, оценени в доклада на GEOLYS, действително са същите като тези, засегнати от продажбата от 13 декември 2012 г. Освен това белгийските органи уточниха, че в случай на натрупано замърсяване и замърсяване, свързано с предназначението на зоните, в които са разположени замърсените терени и сгради съгласно устройствения план, действащото законодателство на Валония ограничава обхвата на задълженията на собственик на замърсен терен или сграда. От това следва, че само разходите за почистване на обекта с цел той да бъде приведен в съответствие с действащото към момента на продажбата предназначение, а именно използване с промишлена цел, трябва да бъдат взети предвид и приспаднати от стойността на терените и сградите. Комисията отбелязва, че в писмото на GEOLYS изрично се уточнява, че разходите са оценени с оглед на използването на обекта с промишлена цел.
- (118) В контекста на гореизложеното Комисията заключава, че продажната цена, на която сградите на VSL са продадени на Sprague (съответстваща на продажната цена, оценена от експерт, без разходите за почистване, оценени от Geolys), е пазарна цена и не съдържа елементи на държавна помощ.
- (119) Що се отнася до предоставянето от Sprague на определени сгради за безвъзмездно ползване, белгийските органи обосновават това с ангажимента на VSL да сътрудничи на SPAQUE при предоставянето на цялата информация, която е полезна и необходима за извършване на дейностите по обновяване и почистване на обекта.
- (120) На първо място Комисията отбелязва, че в своите коментари белгийските органи посочват, че сградите принадлежат на SPECI. Споразумението за предоставяне за безвъзмездно ползване обаче е сключено между SPAQUE и VSL, а SPECI не е страна по споразумението. Освен това белгийските органи не са предоставили доказателство, че SPECI е собственик на сградите.
- (121) Освен това Комисията констатира, че тази обосновка не е придружена с никакво доказателство с цел да се оцени дали стойността на наемите, от които SPAQUE доброволно се отказва, съответства на ангажимента на VSL. В действителност белгийските органи не представят никакви подробности относно условията и ефективността на изпълнението на този ангажимент.
- (122) Поради това Комисията счита, че предоставянето за безвъзмездно ползване на терените, посочени в споразумението за временно предоставяне за ползване на част от обекта „Cristalleries du Val Saint-Lambert“ от 11 декември 2012 г., предоставя предимство на VSL.
- (123) Размерът на помощта съответства на размера на наемите, които VSL би платило в условията на отдаване под наем на пазарни цени. Тази сума следва да се изчисли въз основа на кадастралния доход (индексирани), определен от компетентните белгийски органи (а именно службата по кадастъра, имотния регистър и поземлената собственост — ACED) за всяка наета сграда и в зависимост от срока на отдаването под наем. В действителност кадастралният доход (индексирани) се определя по такъв начин, че да отразява средния нетен доход, който даден недвижим имот би донесъл на своя собственик за една година, като се отчете пазарът за отдаване под наем на недвижими имоти, и по тази причина се приема от Комисията за разумна основа за изчисляване на стойността на отдаването под наем на въпросните имоти. В рамките на процедурата по възстановяване белгийските органи могат, въз основа на становището на признат независим експерт, който подлежи на одобрение от Комисията, да предоставят доказателство, че промените в размера на въпросната сума са необходими с цел да се отчетат особеностите на въпросните имоти.

5.1.5. Засягане на конкуренцията и на търговията между държавите членки

- (124) По отношение на условията, свързани със засягането на конкуренцията и търговията между държавите членки, Комисията отбелязва, че в Европейския съюз има множество производители на кристал и на кристални изделия, като последните могат да се използват като функционални аксесоари или като произведения на изкуството и луксозни изделия. От предоставената от Белгия информация е видно, че например следните дружества извършват дейност, която е поне отчасти сходна на тази на VSL: Baccarat (Франция), Saint-Louis (Франция), Lalique (Франция), Daum (Франция), Arc International (Франция), Montbronn (Франция) и Bohemian glassworks (Чешка република). Комисията отбелязва, че изделията, произведени от тези предприятия и от другите участници на пазара, се търгуват между държавите членки.
- (125) Що се отнася по-специално до мярка 3 (гаранция в размер на 150 000 EUR) и до мярка 5 (заем от 1,5 млн. EUR), размерът на помощта, макар и да не може да бъде изчислен точно поради липсата на определени данни, е по-малък от прага на помощ *de minimis*. Въпреки това обаче Комисията счита, че тази мярка не може да бъде определена като помощ *de minimis* и тя засяга конкуренцията и търговията между държавите членки. Мерките, предоставени през 2008 г. и 2009 г., в действителност не могат да бъдат определени като помощ *de minimis*, тъй като по силата на предходния регламент, в сила до 31 декември 2013 г. ⁽¹⁹⁾, предприятията в затруднение не могат да получават подобен вид помощ. Към момента на предоставяне на гаранцията CVSL е било в производство по несъстоятелност. Освен това съгласно новия регламент, който е в сила от 1 януари 2014 г. ⁽²⁰⁾, този, както и предходният регламент, се прилагат само по отношение на прозрачни помощи. В този случай обаче гаранцията не може да бъде считана за такава. В действителност в член 4, точка 6, буква а) от регламента се предвижда, че: „Помощта под формата на гаранции се счита за прозрачна помощ *de minimis*, ако бенефициерът не е субект на процедура по обявяване в несъстоятелност (...)“. Както вече беше установено по-горе, към момента на предоставяне на гаранцията CVSL е било в производство по обявяване в несъстоятелност. По отношение на заема в член 4, параграф 3, букви а) и б) се предвижда, че: „Помощта под формата на заеми се счита за прозрачна помощ *de minimis*, ако бенефициерът не е субект на процедура по обявяване в несъстоятелност (...) и заемът е гарантиран с обезпечение, покриващо най-малко 50 % от неговия размер, като заемът възлиза на 1 000 000 EUR (...) за период от пет години или на 500 000 EUR (...) за срок от десет години“. В конкретния случай последното условие по отношение на заема не е спазено.
- (126) Освен това Комисията счита, че понятието за държавна помощ не налага нарушаването на конкуренцията или засягането на търговията да са осезаеми или конкретни. Фактът, че размерът на помощта е малък или че предприятието е скромно по мащаб, не изключва сам по себе си нарушаването на конкуренцията или заплахата от нарушаване на конкуренцията, при условие все пак, че вероятността за такова нарушаване не е чисто хипотетична. В конкретния случай, с оглед на естеството на пазара, описано в съображение 124 по-горе, тази вероятност не е хипотетична. Според белгийските органи съществуват около четиридесет действащи предприятия за производство на кристални изделия и извън Европа. Val Saint-Lambert е активно на пазара на кристални изделия, свързани с изкуството на сервирането и украсата. От момента, в който потребителят има избор между множество сходни изделия, например кана на VSL или кана, произведена от друго предприятие за кристал с различна марка, всяка помощ, получена от един от производителите в сектора, води до нарушаване на конкуренцията при другите производители.
- (127) Вследствие на това Комисията заключава, че разглежданите мерки, с изключение на мярка 7, представляват помощ, която може да засегне конкуренцията и търговията между държавите членки.

Заключение относно наличието на помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС

- (128) Комисията заключава, че разглежданите мерки в тяхната цялост, с изключение на мярка 7 и на продажбата на сградите на VSL на Sprague (част от мярка 8), представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

5.2. Съвместимост на помощта с вътрешния пазар

- (129) Забраната за държавна помощ, предвидена в член 107, параграф 1 от ДФЕС, не е абсолютна, нито безусловна. По-специално параграфи 2 и 3 от член 107 от ДФЕС представляват правната основа, която дава възможност някои помощи да бъдат считани за съвместими с вътрешния пазар. В конкретния случай е уместно по-специално да се анализира дали разглежданите мерки биха могли да се считат за съвместими въз основа на член 107, параграф 3 от ДФЕС при прилагане на критериите, посочени в Насоките за оздравяване и реструктуриране. За тази цел е уместно най-напред да се определи за кои периоди CVSL и VSL могат да се считат за предприятия в затруднение.

⁽¹⁹⁾ Регламент (ЕО) № 1998/2006.

⁽²⁰⁾ Регламент (ЕС) № 1407/2013.

- (130) Освен това относно мярка 3, предоставена през септември 2008 г., е важно също така да се установи дали съществува икономическа приемственост между обявеното в несъстоятелност дружество CVSL и дейностите, прехвърлени на купувачите, учредили VSL, за да се определи дали VSL се е възползвало от предимствата, свързани с предоставянето на тази мярка. Заключениеята от този анализ в действителност оказват въздействие върху последиците от анализа относно съвместимостта на мерки 3 и 1.

5.2.1. Допустимост на VSL и CVSL съгласно Насоките

- (131) Следва да се определи в кои периоди CVSL и VSL могат да се считат за предприятия в затруднение.
- (132) В своите коментари белгийските органи не оспорват статута на предприятие в затруднение на CVSL към момента на предоставяне на гаранцията от септември 2008 г. (мярка 3), но според тях от тази намеса се е възползвало дружеството CVSL, а не VSL.
- (133) Освен това те считат, че VSL може да бъде определено като предприятие в затруднение единствено считано от 8 февруари 2012 г., датата на подаване на иска за реструктуриране по съдебен път. Преди това VSL не може да бъде определено като предприятие в затруднение, тъй като съгласно белгийските органи VSL е новосъздадено предприятие и се ползва с безусловната подкрепа на мажоритарния акционер във VSL, т.е. CFC, в съответствие с точки 10 и 11 от Насоките за оздравяване и реструктуриране с оглед на практиката по вземане на решения на Комисията.
- (134) Комисията констатира, че към момента на предоставяне на мярка 3 CVSL е в несъстоятелност, считано от датата на решението от 11 август 2008 г.
- (135) По отношение на мерки 5, 6 и 8 белгийските органи се позовават на решението Saab ⁽²¹⁾, за да обосноват факта, че VSL не е в затруднение. По-специално те са предоставили хронологична справка за счетоводните отчети, показващи финансовите потоци между VSL и неговия мажоритарен акционер CFC с цел да се докаже, че поведението на CFC може в действителност да се счита за сходно на това на General Motors, който продължи да подкрепя своето дъщерно дружество Saab чрез вливане на капитал и на ликвидни средства, за да компенсира неговите загуби, което стана причина Комисията да изключи Saab от предприятията в затруднение по смисъла на Насоките (вж. съображение 59 от решението).
- (136) В действителност от 25 май 2009 г. досега в допълнение към капитала, внесен в момента на придобиването, CFC редовно е осъществявало финансови инжекции на стойност над 8 млн. EUR, което показва, че в първия период след ликвидацията на активите на CVSL, VSL не може да се счита за предприятие в затруднение въз основа на точки 12 и 13 от Насоките за оздравяване и реструктуриране. В действителност в рамките на този период мажоритарният акционер във VSL е бил в състояние да подкрепя предприятието чрез редовни вноски, което доказва, че затрудненията на VSL е можело да бъдат поети от мажоритарния акционер. Поради това Комисията счита, че от януари 2009 г. до февруари 2012 г. VSL не отговаря на критериите за предприятие в затруднение по смисъла на Насоките.
- (137) От февруари 2012 г. обаче VSL отново е в производство за реструктуриране по съдебен път. Освен това белгийските органи доказват, че CFC вече не е било в състояние да подкрепя своето дъщерно предприятие, както го е правило до тогава. В решението за откриване се уточнява, че равнището на ликвидни средства на CFC е възлизало на 1,26 млн. EUR и следователно предоставянето на еквивалентна сума на VSL (необходима като минимум за оздравяването) би лишило предприятието от почти всичките му ликвидни средства. Следователно VSL трябва да бъде считано за предприятие в затруднение по смисъла на точка 10, буква в) от Насоките за оздравяване и реструктуриране към момента на предоставяне на помощта за оздравяване (мярка 1) през април 2012 г.
- (138) В резюме, Комисията счита, че CVSL е в затруднение от 11 август 2008 г. (датата на произнасяне на решението за обявяване в несъстоятелност) до края на ноември 2008 г. (акт за учредяване на VSL). VSL следва да се счита за предприятие в затруднение от 9 февруари 2012 г. (датата на започване на производството за реструктуриране по съдебен път) до решението от 14 октомври 2013 г. (датата на решението за обявяването му в несъстоятелност).
- (139) Следователно CVSL и VSL са били предприятия в затруднение по време на предоставянето на мерки 1 и 3. Анализът на съвместимостта им трябва да се извърши въз основа на Насоките.

⁽²¹⁾ SA N 541/09 — Швеция — Държавна гаранция в полза на Saab Automobile AB, 8 февруари 2010 г.

5.2.2. *Съвместимост на помощта (мерки 1 и 3)*

Мярка 1: помощ за оздравяване от 3 април 2012 г.

- (140) Белгия счита, че тази помощ е съвместима с Насоките за оздравяване и реструктуриране. Напротив, Комисията счита, че принципът за еднократност на помощта, предвиден в точка 72 и следващи от Насоките, не е бил спазен. В действителност VSL е получило несъвместима помощ за оздравяване през септември 2008 г. (вж. съображение 141). Следователно дружеството не би могло да получи нова помощ за оздравяване преди 2018 г. Освен това белгийските органи потвърдиха, че заемът в размер на 1 млн. EUR е бил вписан в декларацията за предявяване на вземания на синдика към 5 ноември 2013 г. в полза SOGEPA. Това вземане е вписано в пасивите на VSL и към днешна дата не е изплатен. Следователно заемът не е изплатен в срок от шест месеца от отпускането му в съответствие с точка 25, буква а) от Насоките. Поради това Комисията счита, че помощта за оздравяване от 3 април 2012 г., която съответства на размера на заема, или 1 млн. EUR, е несъвместима с общия пазар.

Мярка 3: гаранцията в размер на 150 000 EUR

- (141) В параграф 5.2.1. Комисията счита, че CVSL е предприятие в затруднение към момента на предоставяне на гаранцията. Елементът на помощта, произтичащ от безвъзмездното предоставяне на гаранцията, би могъл да се обяви за съвместим само ако отговаря на условията, установени в Насоките за оздравяване и реструктуриране. Както се вижда обаче, тази гаранция е предоставена без възнаграждение. В точка 25, буква а) от Насоките за оздравяване и реструктуриране се посочва, че държавната помощ под формата на гаранции по кредити трябва да се облагат „с лихва, най-малкото сравнима с тези, наблюдавани при заемите за предприятия в добро състояние (...)“. Освен това белгийските органи, въпреки изричното искане за изпращане на информация във връзка с това, не са предоставили данни относно спазването на задължението за прекратяване на гаранцията след изтичане на шест месеца (точка 25, буква а) от Насоките). Въз основа на тези елементи Комисията счита, че елементът на помощта, произтичащ от безвъзмездното предоставяне на гаранцията, не може да се счита за помощ за оздравяване, съвместима с общия пазар, нито може да се обяви за съвместима на други основания.
- (142) Следователно, тъй като мярката 3 е несъвместима помощ за оздравяване, предоставена през 2008 г., преди придобиването на CVSL, трябва да се установи дали е имало икономическа приемствеността между обявеното в несъстоятелност дружество CVSL и дейностите, прехвърлени на купувачите, които учредяват VSL, за да се определи дали VSL се е възползвало от предимствата, свързани с предоставянето на тази мярката.

5.2.3. *Оценка на наличието на икономическа приемственост между CVSL и VSL*

- (143) В решението за откриване Комисията си задаваше въпроси дали е възможно да се установи икономическа приемственост между CVSL и VSL, с други думи дали предимствата, свързани с предоставянето на гаранцията от 150 000 EUR през септември 2008 г., са били прехвърлени на купувачите на CVSL, учредили VSL. От заключенията от този анализ зависят едновременно определянето на субекта, на който ще бъде вменена отговорността да върне помощта, ако се докаже, че тя е неправомерна и несъвместима, както и анализът на съвместимостта на мярката 1, по специално по отношение на принципа за еднократност на помощта.
- (144) В това отношение белгийските органи считат, че мярката е била от полза за CVSL, а не за VSL, както и че е налице прекъсване на икономическата приемственост между CVSL и купувачите.
- (145) Съгласно съдебната практика задължението за възстановяване може да обхване новосъздадено предприятие, на което предприятието получател е прехвърлило своите активи, когато това прехвърляне позволява да се установи наличие на икономическа приемственост между двете предприятия⁽²²⁾. В действителност възможността задължението за възстановяване да обхване друг субект не би могла да се изключи от момента, в който се установи, че той действително се ползва от разглежданата помощ поради икономическата приемственост между двата субекта.
- (146) Съгласно решението на Съда от 8 май 2003 г. по съединени дела C-328/99 и C-399/00 *Италианска република/Комисия* ⁽²³⁾, разследването за икономическата приемственост между старо предприятие и новосъздадена структура се осъществява въз основа на съвкупност от признаци: по-специално предмета на продажбата (активи и пасиви, запазване на работната сила, групи активи), цената на прехвърлянето, самоличността на акционерите или на собствениците на новосъздадено предприятие, момента на прехвърлянето (след началото на разследването, започване на официалната процедура по разследване или окончателното решение), както и икономическата логика на сделката.

⁽²²⁾ Решение на Съда от 28 март 2012 г. по дело T-123/09, точка 155 Ryanair Ltd/Европейска комисия

⁽²³⁾ Rec. P. I-4035

Оценка на критерия за предмета на продажбата (активи и пасиви, запазване на работната сила, групи активи)

- (147) Най-напред белгийските органи са уточнили, че активите, свързани със CVSL, са разпръснати между различни субекти (предприятието майка VSLI, SARL VSLI във Франция и CVSL). За да улеснят продажбата, на 23 октомври 2008 г. синдиките сключват споразумение за сделка, насочено към осъществяване на прехвърлянето към дружеството в несъстоятелност на активите, разпределени в рамките на тези различни предприятия.
- (148) Съгласно меморандума за разбирателство от 1 октомври 2008 г. и споразумението за закупуване от 31 август 2009 г. VSL поема всички активи на CVSL без текущите активи: сградите, в които се намират цеховете на CVSL, и зоните за съхранение, терените, върху които те са построени, материалите и търговските площи на CVSL, с други думи — средствата за производство, формите за отливки, евентуалните патенти и свързани марки, които са принадлежали на CVSL към тази дата, поръчките в процес на изпълнение, стоките наличности, включително онези от тях, които са били продадени на SARL Val Saint-Lambert International, дружество по френското право, поставено от синдиките на разположение на купувачите.
- (149) Отстъпени са също част от активите, принадлежали на VSLI, а именно марките, чертежите и моделите, както и друга интелектуална собственост (елементите, посочени в споразумението от 5 октомври 2005 г., и в допълнение — плановете, формите за отливки, чертежите, скиците ...), застроените и незастроените терени, които VSLI е притежавала в Серен, складовите наличности от продукти на VSL, търговските площи в Серен (изложбена зала), наличностите в търговските обекти в Серен и Брюксел (Саблон).
- (150) На VSL също така е преотстъпена пълната собственост върху средствата за производство (машини за рязане, пещи и накрайници за пещи), които са били предмет на лизинг.
- (151) VSL се ангажира да изпълнява, освобождавайки напълно CVSL от отговорност, всички трудови договори, подписани от VSL, които са в сила към 30 септември 2008 г. VSL също така се ангажира да спазва сключените социални, колективни и индивидуални споразумения, като в същото време си запазва възможността да преговаря някои условия с цел, ако това е целесъобразно, да ги адаптира към нови обстоятелства.
- (152) И накрая, VSL също така поема пасив в размер на 280 000 EUR, произтичащ от прехвърлянето на интелектуалните права на CVSL, осъществено от CFV. Съгласно споразумението от 29 януари 2009 г. между SA Compagnie financière du Val и VSL, VSL заменя Interagora и поема за своя сметка задълженията на SA Interagora към CFV със споразумението от 5 октомври 2005 г. По силата на това споразумение CFV отстъпва на SA Interagora всички марки, чертежи и модели, които са пряко или непряко свързани със CVSL. От договорената цена остава неизплатена сума в размер на 280 000 EUR.
- (153) Прехвърлянето на активите на CVSL е признато и от Търговския съд в Лиеж на 20 октомври 2009 г.
- (154) Предвид тези факти Комисията стигна до следното заключение по отношение на предмета на продажбата: прехвърлянето обхваща почти всички активи на CVSL (включително поръчките в процес на изпълнение), всички трудови договори, подписани от дружеството в несъстоятелност, които са в сила към 30 септември 2008 г., както и използването на марките и правата върху интелектуалната собственост.
- (155) Поради това Комисията отбелязва, че обхватът на поетите дейности е бил същият като тези на CVSL и че обхватът на придобиването дори надхвърля CVSL, включвайки активите на VSLI, които са необходими за продължаването на дейността на завода за кристал.

Оценка на трансферната цена

- (156) За да се установи дали е налице икономическа приемственост след продажбата на активите на CVSL, трябва също така да се прецени дали тази продажба е извършена на пазарна цена. Това условие се прилага в еднаква степен както по отношение на материалните, така и на нематериалните активи.
- (157) Белгийските органи уточняват, че съгласно белгийското законодателство в областта на несъстоятелността определящият критерий за продажбата на активите е интересът на кредиторите. Член 75, параграф 3 от Закона за несъстоятелността позволява на кредиторите и на субектите в несъстоятелност да се противопоставят на определени видове продажба на активи, ако считат, че съществува риск планираната продажба да им навреди. Белгийските органи уточняват, че предоставянето на държавната гаранция в размер на 150 000 EUR е обосновано именно от желанието да се гарантира продължаването на дейността и насърчаването на процедурите по прехвърляне на активите.

- (158) Комисията отбелязва, че продажбата на активите на CVSL е осъществена чрез открита процедура, управлявана от синдика на дружеството в несъстоятелност. Синдиците са получили 36 оферти, от които в края на първия етап са избрали 12. Организирана е зала за данни за разкриване на през определен кръг лица на поверителна информация, където са събрани данни за CVSL. По всичко личи, че публичността е обхванала всички активи, без предварително да са определяни групи активи.
- (159) Комисията констатира, че тази процедура би позволила априори да се увеличи в максимална степен продажната цена на всеки актив на CVSL.
- (160) Въпреки това два елемента накараха Комисията да счита, че тази процедура сама по себе си е недостатъчна, за да се гарантира, че предложената от купувачите цена за активите съответства на пазарната цена.
- (161) Продажбата на активите на CVSL е обвързана с продължаването на всички трудови договори. Това показва, че продажбата не е безусловна и че това задължение би могло да снижи продажната цена.
- (162) И накрая, изключителният лиценз за използване на марките също е обвързан с условия, които частен оператор не би наложил. В замяна регион Валония изисква от VSL компенсация, вписана в споразумението за подновяване на задължението от 29 януари 2009 г. между регион Валония (представявана от CFV) и VSL: „Настоящият лиценз за използване може да бъде прекратен във всеки момент, автоматично и без предизвестие от регион Валония, в случай че VSL (или неговите правоприменици) не изпълни ангажимента си да произвежда в завода на Val Saint-Lambert в Серен кристални изделия с висока добавена стойност, като запази минимум 60 % от работните места, еквивалентни на заетост на пълен работен ден, извън съществуващата икономическа безработица към датата на обявяване CVSL в несъстоятелност (...)“. Комисията констатира, че регионът налага на VSL, в замяна на предоставянето на изключителен лиценз, задължение да поддържа производството в завода в Серен, както и задължение да поддържа предварително определено равнище на заетост. Тези условия от политически характер биха могли да намалят продажната цена и да разубедят други потенциални кандидати, като по този начин са засегнали конкуренцията в рамките на тръжната процедура и са довели до ситуация, при която най-изгодната представена финансова оферта да не отговаря на действителната пазарна стойност ⁽²⁴⁾.
- (163) С оглед на тези фактически елементи Комисията счита, че критерият, свързан с трансферната цена, не е спазен.

Оценка на критерия за икономическата логика на сделката

- (164) Критерият за икономическата логика на сделката има за цел да се провери дали купувачът на активите използва преотстъпените активи по същия начин като прехвърлителя с цел продължаване на същата икономическа дейност.
- (165) Белгийските органи считат, че следваната от VSL логика е коренно различна от тази на неговите предшественици, по-специално поради обвързването на закупуването на дейностите на завода за кристал с проекта за недвижими имоти Cristal Park.
- (166) В конкретния случай Комисията отбелязва, че белгийските органи не са доказали съществуването на пряка връзка, считано от октомври 2008 г., между закупуването на CVSL и проекта Cristal Park. Най-старите документи, свързани с проекта Cristal Park, които са представени от белгийските органи, са от декември 2011 г.
- (167) Във всеки случай Комисията отбелязва, че купувачите са придобили търговската марка с цел да продължат да я използват, както и всички активи и средства за производство. Предметът на дейност, посочен в учредителния акт на VSL от 20 ноември 2008 г., всъщност е доста близък до този на CVSL. Целта на VSL в действителност е да продължи дейността на завода за кристал CVSL със същия човешки и производствен ресурс. Впрочем самата гаранция е предоставена с цел да се поддържа продължаването на дейността.
- (168) Поради това с оглед на горепосочените причини Комисията стигна до заключението, че е налице икономическа приемственост между CVSL и VSL. Придобиването на всички средства за производство (на обвързана с изпълнението на условия цена, която не съответства на действителната пазарна стойност), трудовите договори и договорите за изключително и неограничено използване на марките с цел продължаване на производството на кристални изделия е определящ фактор за установяване на икономическа приемственост. Предимството, произтичащо от предоставянето на гаранция на CVSL, което тогава е в несъстоятелност, продължава след придобиването, като VSL продължава да се ползва от това предимство.

⁽²⁴⁾ Вж. по аналогия Решение 2008/717/ЕО на Комисията от 27 февруари 2008 г. относно държавна помощ C-46/07 (ex NN 59/07), която Румъния е привела в действие в полза на Automobile Craiova (бивша Daewoo Румъния) (ОВ L 239, 6.9.2008 г., стр. 12).

5.2.4. *Съвместимост на мерки 4 (прехвърляне и използване на марките), 5 (заем в размер на 1,5 млн. EUR), 6 (увеличаване на капитала с 1,5 млн. EUR) и 8 (предоставяне на определени сгради от SPAQUE за ползване от VSL)*

- (169) В коментарите си във връзка с решението за откриване на процедурата Белгия не е посочила никакво основание относно съвместимостта на тези мерки и Комисията не разполага с елементи, които да ѝ позволят да заключи, че би могло да се приложи някое от изключенията, предвидени в член 107, параграфи 2 и 3. Поради това Комисията счита, че тези помощи са несъвместими с общия пазар.

5.3. Възстановяване

- (170) Комисията припомня, че съгласно член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета ⁽²⁵⁾ всяка неправомерна и несъвместима с общия пазар помощ следва да бъде възстановена от нейния получател.

- (171) В конкретния случай от предходните съображения следва, че следните мерки съдържат елементи на помощ, че тази помощ е неправомерна и несъвместима и следва да бъде възстановена в размера, в който е предоставена на VSL:

Мярка 1: заем при преференциални условия в размер на 1 млн. EUR, отпуснат на VSL на 3 април 2012 г. от регион Валония, представляван от Société Wallonne de Gestion et de Participations (наричано по-долу „SOGEPA“).

Пълният размер на заема представлява помощ. 400 000 EUR са били отпуснати в деня на сключване на споразумението. Оставашите 600 000 EUR са били отпуснати на по-късна дата, която не е съобщена от белгийските органи.

Мярка 2: помощ за реструктуриране, изразяваща се в удължаване на срока на заема в размер на 1 млн. EUR.

Тази мярка не е приведена в действие, така че няма основание да се изисква нейното възстановяване.

Мярка 3: гаранция в размер на 150 000 EUR, отпусната на 24 септември 2008 г. от SOGEPА на синдика на CVSL.

Тази гаранция съдържа елемент на помощ, доколкото не е била платена по пазарни цени. Елементът на помощта следва да се изчисли съгласно посочената в настоящото решение методика.

Мярка 4: прехвърляне и използване на марките Val Saint-Lambert, договорено на 29 януари 2009 г. между CFV и VSL.

Мярката, засягаща прехвърлянето на марките, не е приложена в действие, и поради това не се налага да се разпоредва нейното възстановяване. Елементът на помощта, засягащ използването на марката, следва да се изчисли съгласно обичайно използваните методики, възприети за управлението на активи в областта на интелектуалната собственост.

Мярка 5: заем в размер на 1,5 млн. EUR, предоставен от SOGEPА на VSL на 31 август 2009 г.

Този заем съдържа елемент на помощ в полза на VSL, който съответства на разликата между пазарния лихвен процент и лихвения процент, при който е отпуснат заемът, т.е. на 1,07 %, (5,77 % – 4,7 %), или 16 050 EUR годишно. Помощта е приведена в действие неправомерно и следва да бъде възстановена.

Мярка 6: увеличаване на капитала на VSL с 1,5 млн. EUR от регион Валония с решение от 17 март 2011 г.

Пълната сума на това увеличаване на капитала представлява помощ, доколкото тя не отговаря на поведението на частен инвеститор. Тази помощ е приложена в действие неправомерно и следва да бъде възстановена.

Мярка 8: частта, засягаща предоставянето за безвъзмездно ползване на част от обекта „Cristalleries du Val Saint-Lambert“

Споразумението за временно предоставяне за ползване на част от обекта „Cristalleries du Val Saint-Lambert“, сключено на 11 декември 2012 г. между la SPAQUE и VSL, предоставя предимство на VSL, което се изразява в стойността на наемите, от които SPAQUE доброволно се е отказала. Точният размер на тази помощ ще бъде изчислен, както е посочено в съображение 123.

⁽²⁵⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1).

- (172) За целите на това възстановяване белгийските органи следва освен това да добавят към сумата на помощите текущия размер на лихвите за възстановяване, считано от датата, на която въпросните помощи са били предоставени на предприятието, до тяхното действително възстановяване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията ⁽²⁶⁾.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

- (173) Комисията констатира, че Белгия неправомерно е приложила в действие набор от мерки в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Мерките са следните: помощ за оздравяване в размер на 1 млн. EUR (мярка 1), гаранция в размер на 150 000 EUR (мярка 3), прехвърляне и използване на марките Val Saint-Lambert (мярка 4), заем в размер на 1,5 млн. EUR (мярка 5), увеличаване на капитала с 1,5 млн. EUR (мярка 6) и предоставяне от SPAQUE на VSL на определени сгради за безвъзмездно ползване (част от мярка 8).
- (174) С писмо от 18 юни 2014 г. белгийските органи упълномощават Комисията да приеме и да уведоми за настоящото решение само на френски език,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Следните мерки: помощ за оздравяване в размер на 1 млн. EUR (мярка 1), гаранция в размер на 150 000 EUR (мярка 3), прехвърляне и използване на марките Val Saint-Lambert (мярка 4), заем в размер на 1,5 млн. EUR (мярка 5), увеличаване на капитала с 1,5 млн. EUR (мярка 6) и предоставяне от SPAQUE на VSL на определени сгради за безвъзмездно ползване (част от мярка 8) съдържат елементи на помощ, която Белгия неправомерно е привела в действие в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, и са несъвместими с вътрешния пазар.

В съответствие с член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999 Белгия оттегли уведомлението си относно мярка 2 (помощ за реструктуриране) след решението за откриване на официална процедура по разследване.

Член 2

1. Белгия следва да направи необходимото за възстановяването от получателя на помощта, посочена в предходния член.
2. Сумите, подлежащи на възстановяване, включват лихви, изчислени от датата на предоставянето им на получателя, до датата на действителното им възстановяване.
3. Лихвата се начислява с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 и с Регламент (ЕО) № 271/2008 на Комисията ⁽²⁷⁾ за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004.

Член 3

1. Възстановяването на помощта, посочена в член 1, се извършва незабавно и ефективно.
2. Белгия гарантира изпълнението на настоящото решение в срок от четири месеца, считано от датата, на която е уведомена за него.

Член 4

1. В срок от два месеца от уведомяването за настоящото решение Белгия предоставя на Комисията следната информация:
  - а) общата сума (главница и лихви), която следва да бъде възстановена от получателя;
  - б) подробно описание на вече предприетите и на планираните мерки за изпълнение на настоящото решение;
  - в) документите, доказващи, че на получателя е наредено да възстанови помощта.

⁽²⁶⁾ Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за прилагането от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽²⁷⁾ Регламент (ЕО) № 271/2008 на Комисията от 30 януари 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004 за прилагането на Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 82, 25.3.2008 г., стр. 1).

2. Белгия уведомява редовно Комисията за напредъка по отношение на националните мерки, предприети за изпълнение на настоящото решение, до окончателното възстановяване на помощта, посочена в член 1. При искане от страна на Комисията Белгия предоставя незабавно информация за вече предприетите и за планираните мерки за изпълнение на настоящото решение. Освен това тя предоставя подробна информация за размера на помощта и лихвите за възстановяване, които вече са възстановени от получателя.

Член 5

Адресатът на настоящото решение е Белгия.

Съставено в Брюксел на 31 юли 2014 година.

За Комисията
Joaquín ALMUNIA
Заместник-председател

_____

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2015/1826 НА КОМИСИЯТА**от 15 октомври 2014 година****относно държавната помощ, SA.33797 — (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) предоставена от
Словакия на NCHZ***(нотифицирано под номер C(2014) 7359)***(само текстът на словашки език е автентичен)****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2 от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като взе предвид решенията, с които Комисията откри процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз ⁽¹⁾,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с горепосочените разпоредби и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

- (1) С електронно писмо от 13 октомври 2011 г. Комисията получи жалба ⁽²⁾, в която се твърди, че Словакия е предоставила неправомерна помощ на дружество, наречено Novácké chemické závody, a.s. (наричано по-нататък „NCHZ“).
- (2) На 17 октомври 2011 г. Комисията препрати жалбата на Словакия, заедно с искане за информация. Словашките органи поискаха документите в превод на словашки език и такива им бяха изпратени с електронно писмо на 16 януари 2012 г.
- (3) Словашките власти предоставиха поисканата информация с писмо от 17 февруари 2012 г. Допълнителни искания за информация бяха изпратени от Комисията на 22 март 2012 г. и 21 юни 2012 г. Словакия отговори на 23 април 2012 г. и 11 септември 2012 г.
- (4) Жалбоподателят изпрати допълнителна информация във връзка със своята жалба на 14 юни 2012 г. По искане на жалбоподателя на 24 януари 2013 г. се състоя среща между Комисията и жалбоподателя. Допълнителна информация бе предоставена от жалбоподателя с електронни писма от 8 и 22 март 2013 г.
- (5) С писмо от 2 юли 2013 г. Комисията уведоми Словакия за своето решение да открие процедурата, описана в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, по отношение на помощта.
- (6) Решението на Комисията за откриване на процедурата бе публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽³⁾. Комисията прикани заинтересованите страни да представят своите мнения относно предполагаемата мярка за помощ.
- (7) Словакия предостави мнения относно решението за откриване на процедурата на 3 септември 2013 г. и на 2 и 30 декември 2013 г. По искане на словашките органи на 7 октомври 2013 г. и 17 февруари 2014 г. се състоя среща между Словакия и Комисията.
- (8) Комисията получи две мнения от заинтересовани страни (и двете на 12 ноември 2013 г.). Тя ги препрати на Словакия на 2 декември 2014 г. заедно с набор от допълнителни въпроси. На Словакия бе дадена възможността да отговори и нейните мнения бяха получени с писмо от 14 януари 2014 г.

⁽¹⁾ Решение на Комисията C(2013) 3555 final от 2 юли 2013 г. (ОВ С 297, 12.10.2013 г., стр. 85).

⁽²⁾ Жалбоподателят е поискал самоличността му да не бъде разкривана.

⁽³⁾ Вж. бележка под линия 1.

- (9) На 2 май 2014 г. Комисията зададе на Словакия допълнителни въпроси, на които Словакия отговори на 14 и 30 май 2014 г. Комисията изпрати също така допълнително искане за пояснение с електронно писмо до една от заинтересованите трети страни от 20 март 2014 г., на което третата страна отговори по-късно, на 6 май 2014 г.

2. КОНТЕКСТ И ОПИСАНИЕ НА МЕРКИТЕ

2.1. Получател

- (10) NCHZ (чиито дейности се осъществяват понастоящем от дружеството Fortischem, a.s.) е било производител на химикали с три подразделения. Основните дейности на дружеството са били производство на калциев карбид и технически газове, производство на поливинилхлорид (PVC) и продуктите за неговото получаване, както и — в нарастващи количества — основни и специални леки химикали.
- (11) NCHZ е притежавало химически завод (основан през 1940 г.), разположен в региона на Тренчин, Западна Словакия, който е допустим за предоставяне на помощ съгласно член 107, параграф 3, буква а) от ДФЕС. Дружеството е било частна собственост ⁽⁴⁾.

2.2. Процедура по несъстоятелност на NCHZ

- (12) На 8 октомври 2009 г. започва процедура по несъстоятелност на NCHZ с твърдението, че дружеството не може да продължи дейностите си поради глоба от 19,6 млн. EUR, наложена от Комисията за участието му в картел за калциев карбид ⁽⁵⁾. Комисията отбелязва обаче, че глобата не е била единственият голям пасив на NCHZ и че NCHZ е подало заявление за несъстоятелност, преди глобата за картела да стане дължима.

2.2.1. Закон за дружествата от стратегическо значение

- (13) Един месец след началото на процедурата по несъстоятелност на NCHZ, Словакия прие Закон № 493 от 5 ноември 2009 г. относно някои мерки във връзка с дружествата от стратегическо значение, който дава на държавата преимуществено право на изкупуване на дружества от стратегическо значение в процедура по несъстоятелност и задължава синдика да осигури продължаване на дейността на дружеството от стратегическо значение по време на процедурата. Правителството обявява NCHZ за дружество от стратегическо значение съгласно този закон на 2 декември 2009 г., т.е. един ден след влизането на закона в сила. Действието на закона изтича на 31 декември 2010 г. NCHZ е единственото дружество, спрямо което е приложен този закон.

2.2.2. Решение за продължаване на дейността в несъстоятелност

- (14) През януари 2011 г., въз основа на решение на комитета на кредиторите и на обезпечените кредитори, синдикът на дружеството получава указания NCHZ да продължи дейността си в условията на несъстоятелност, дори след като е изтекло действието на закона. Решението е взето въз основа на икономически доклад, в който е направен анализ на положението на дружеството и се стига до заключението, че резултатът от процедурата по несъстоятелност ще бъде по-благоприятен за кредиторите, ако дружеството продължи своите операции. Решението за продължаване на дейността е одобрено и от Тренчинския съд през 2011 г.
- (15) Два органа на съответните кредитори са участвали във вземането на решението дали NCHZ да продължи дейността си: комитетът на кредиторите, състоящ се от 5 субекта ⁽⁶⁾, четири от които са частна собственост. Единственият публичноправен субект в комитета е Словашкият фонд за държавна собственост (Fond národného majetku Slovenskej Republiky). Освен това NCHZ е имал шест обезпечени кредитори. От тези шест обезпечени кредитори четири са публичноправни субекти — Фондът за държавна собственост, Екологичният фонд (Environmentálny fond), Словашката банка за гаранции и развитие (Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s.) и общината на град Nováky.

2.2.3. Продажба на стопанските дейности на NCHZ

- (16) По време на процедурата по несъстоятелност от синдика са организирани две открити тръжни процедури за продажба на стопанските дейности на NCHZ. Първата е неуспешна, тъй като на последния етап участва само един оферент с оферта от 2 млн. EUR. Синдикът отказва тази оферта и тръжната процедура е отменена с решение на Тренчинския съд. Стопанските дейности са продадени след втора тръжна процедура, организирана през 2011 г.

⁽⁴⁾ Собственикът на дружеството е бил Disor Holdings Limited — дружество без обявена стопанска дейност, регистрирано в Кипър, чиито крайни собственици не са публично известни.

⁽⁵⁾ Глобата беше наложена с решение на Комисията от 22 юли 2009 г. по дело COMP/39.396 — Калциев карбид и реагенти на базата на магнезий за стоманодобивната и газовата промишленост (ОВ С 301, 11.12.2009 г., стр. 18).

⁽⁶⁾ В съответствие с приложимите правила членовете на комитета на кредиторите са необезпечени кредитори, избрани на общото събрание на кредиторите, където гласовете на всеки кредитор отговарят на размера на неговите вземания.

При тази тръжна процедура двама оференти са били допуснати до последния етап — единият с оферта от 2 046 000 EUR и другият с 2 200 000 EUR. Избран е оферентът с най-високата оферта. Спечелилият оферент е чешко дружество — Via Chem Slovakia. Договорът за продажба с Via Chem Slovakia е сключен на 16 януари 2012 г. и продажбата е приключила на 31 юли 2012 г. NCHZ получава [...] (*), като тази сума е била включена в общите постъпления от продажбата. Освен това Via Chem Slovakia се е съгласило да поеме изпълнението на частните задължения от стопанските дейности на NCHZ, възникнали по време на процедурата по несъстоятелност и възлизащи общо на [10—13] млн. EUR.

- (17) В съответствие с условията на втората тръжна процедура потенциалните оференти са имали две възможности: те са могли да представят оферта или като поемат „задълженията на прехвърлителя“, посочени в член 1.7 от тръжните условия, или без да поемат тези задължения. Задълженията включват условията, че:

— през период от пет години след придобиването на стопанските дейности на NCHZ производството ще бъде запазено на равнище, не по-малко от 75 % от производството през 2010 г.;

— инвестиции от минимум 11 млн. EUR ще бъдат направени в мерки за опазване на околната среда, необходими за продължаването на химическото производство; и

— купувачът няма да продава отново, нито да прехвърля стопанските дейности на NCHZ през период от пет години по начин, който може да застраши продължаването на дейността на дружеството.

- (18) Правилата на тръжната процедура определят, че ако най-високата оферта се даде от оферент, който не поема задълженията, представилият най-висока оферта участник, който ги поема, ще има възможността да се изравни с най-високата оферта. Съгласно информацията, предоставена от Словашката република, никой от участниците във втората тръжна процедура не е подал оферта с поемане на задълженията. Поради тази причина стопанските дейности на NCHZ са продадени на оферент, който не е поел изплащането на задълженията.

- (19) На 1 август 2012 г., един ден след приключването на сделката между NCHZ в несъстоятелност и Via Chem Slovakia, основната стопанска дейност на NCHZ — химическото производство, беше продадена от Via Chem Slovakia на Fortischem за [...] EUR. Дружеството Fortischem освен това пое изпълнението на всички задължения и договори, свързани с химическото производство. Повечето от 1 412-те работници и служители на NCHZ също бяха прехвърлени във Fortischem. Словакия твърди, че е прехвърлена по-малко от 60 % от първоначалната собственост на NCHZ, тъй като в сделката не са включени недвижими активи. Въз основа на договора Fortischem има обаче право да използва недвижимото имущество, принадлежало първоначално на прехвърлените стопански дейности, но останало като собственост на Via Chem Slovakia.

- (20) Въпреки че всички активи на NCHZ бяха продадени по време на процедурата по несъстоятелност, тя не беше още приключила (една от причините са продължаващите съдебни дела във връзка с някои икове). През 2012 г. част от исковите на публичните кредитори в размер на приблизително 4,0 млн. EUR бе изплатена от постъпленията от продажбата на стопанските дейности на NCHZ. Остават обаче още постъпления от продажбата на активите, които не са разпределени.

2.3. Описание на мерките

- (21) Мерките, подлежащи на оценка, са неизплащането на задълженията към различни държавни субекти по време на процедурата по несъстоятелност на NCHZ.

- (22) Неуредените задължения на NCHZ към публичноправни субекти или държавни дружества, възникнали по време на процедурата по несъстоятелност, са възлизили общо на 13 353 877,46 EUR към 1 август 2012 г., датата на продажба на стопанските дейности на NCHZ. Тези задължения представляват само задълженията, възникнали по време на процедурата по несъстоятелност (те не са общите задължения към държавата). Такива задължения са определени в член 87 от словашкия закон за несъстоятелността (?) като „искове към недвижимото имущество“. Исковите към недвижимото имущество включват искове, възникващи след изпадане в несъстоятелност по отношение на администрацията и ликвидацията на активи при несъстоятелност, и искове, възникващи след несъстоятелност по отношение на данъците, таксите, митата, здравните и социалноосигурителните вноски и възнагражденията на работниците и служителите на дружеството, изпаднало в несъстоятелност. Всички задължения, възникнали в резултат на продължаващата дейност на дружеството по време на процедурата по несъстоятелност, които не могат да бъдат изплатени от приходите от тази продължаваща дейност, също се разглеждат като искове към недвижимото имущество.

(*) Поверителна информация.

(?) Zákon č. 7/2005 Z.z. z 9. decembra 2004 o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov [Закон № 7/2005 от 9 декември 2004 г. за несъстоятелността и реструктурирането и за изменение на някои закони].

- (23) Публичните задължения на NCHZ, възникнали по време на процедурата по несъстоятелност, са изложени в следната таблица 1.

Таблица 1

Задължения на NCHZ към държавата или към държавни дружества, възникнали по време на процедурата по несъстоятелност (състояние към 1 август 2012 г.)

Публични органи/Държавно дружество	Сума на задължението в EUR
Социалноосигурително дружество (Sociálna poisťovňa)	[...]
Všeobecná zdravotná poisťovňa (Здравноосигурително дружество, държавна собственост)	[...]
Държавно предприятие за управление на водите (Slovenský vodohospodársky podnik, š.p.)	[...]
Община на град Nováky (такса за отпадъци, данък за недвижимо имущество)	[...]
Екологичен фонд	[...]
RTVS, s.r.o.	[...]
Няколко общини (такса за отпадъци, данък за недвижимо имущество)	[...]
Дружество за общо здравно осигуряване (Spoločná zdravotná poisťovňa)	[...]
Орган за данъчно облагане на МПС (Daň z motorových vozidiel)	[...]
ОБЩО	13 353 877,46

- (24) Съгласно член 88, параграф 5 от словашкия закон за несъстоятелността задълженията, възникващи в резултат на стопанската дейност, се уреждат от синдика от постъпленията от продажбата на онази дейност, за която са дължими.
- (25) От информацията, с която разполага Комисията, следва, че поне някои държавни институции (напр. Социалноосигурителното дружество) са се опитали да получат вземанията, дължими им съгласно процедурата по несъстоятелност. Продължилата дейност на NCHZ не е донесла достатъчно приходи за покриването на всички оперативни разходи, включително социалноосигурителните вноски и други държавни вземания, възникнали по време на процедурата по несъстоятелност. Приходите на NCHZ са използвани главно за покриване на разходите, пряко свързани със стопанските дейности (доставка на суровини, енергия и т.н.), с оглед да се поддържа търговската му дейност, а задълженията към държавата не са били изплатени и са продължили да нарастват по време на продължаването на дейността на NCHZ в несъстоятелност.
- (26) Продължилата дейност на NCHZ, която е главната причина за тези натрупани вземания, се основава на два различни акта по време на процедурата по несъстоятелност: на закона — от декември 2009 г. до декември 2010 г. — и на решението на кредиторите от януари 2011 г.

2.3.1. Дейност съгласно закона

- (27) От влизането в сила на закона на 1 декември 2009 г. и правителственото решение от 2 декември 2009 г. до изтичането на действието на закона на 31 декември 2010 г. NCHZ се е ползвало от статута на „дружество от стратегическо значение“. В съответствие със закона синдикът е длъжен: i) да осигури непрекъснатата дейност на дадено дружество от стратегическо значение, дори ако приходите му не покриват изцяло неговите оперативни разходи, в това число данъци и социалноосигурителни вноски; и ii) да предотврати необоснованото колективно освобождаване на работници и служители.

- (28) Законът е следвало да се прилага за търговски дружества от стратегическо значение, които са в процедура по несъстоятелност. Целта на закона е да се поддържа дейността на предприятия, които са в несъстоятелност, но са обявени от словашкото правителство за дружества от стратегическо значение. Освен това законът дава на словашкото правителство преимуществено право на изкупуване на дружества от стратегическо значение, които са изпаднали в несъстоятелност.
- (29) За да попадне дадено дружество в приложното поле на закона, трябва да са едновременно изпълнени следните изисквания:
- дружеството трябва да бъде търговско дружество, чиито активи са предмет на обявена процедура по несъстоятелност;
  - дружеството трябва да бъде важно за защитата на здравето, националната сигурност или нормалното функциониране на икономиката;
  - дружеството трябва да има повече от 500 работници и служители или да бъде важен доставчик на енергия, газ, топлина или продукти на рафинерийната промишленост за обществеността, други промишлености или националния транспорт, или да е оператор на водни помпени станции, публично предприятие за пречистване на отпадъчни води, публично предприятие за канализация или за водоснабдяване;
  - дружеството трябва да е обявено от словашкото правителство за дружество от стратегическо значение.
- (30) NCHZ е единственото дружество, което е могло да се възползва от този закон. Законът е приет на 5 ноември 2009 г. и е влязъл в сила на 1 декември 2009 г. На 2 декември 2009 г. словашкото правителство обявява NCHZ за дружество от стратегическо значение с решение № 534/2009.
- (31) С решението, че NCHZ е дружество от стратегическо значение, словашкото правителство изтъква факта, че несъстоятелността му може да доведе до загуба на повече от 1 700 преки работни места и да застраши други 5 000 работни места при доставчиците на NCHZ в Словакия. В него се заявява освен това, че спирането на производството на NCHZ ще упражни отрицателно въздействие върху ефективността и конкурентоспособността на химическата промишленост в Словакия и по този начин ще влоши значително състоянието на цялата словашка икономика ⁽⁸⁾.

2.3.2. Дейност съгласно решението на комитета на кредиторите

- (32) След като действието на закона изтича на 31 декември 2010 г., синдикът, който е длъжен да спазва указанията на комитета на кредиторите, решава да продължи дейността на NCHZ в съответствие с разпоредбите на словашкия закон за несъстоятелността.
- (33) Съгласно словашкия закон за несъстоятелността кредиторите на всички необезпечени вземания, регистрирани при процедурата по несъстоятелност, трябва да изберат комитет на кредиторите, който да упражнява техните права през периода на несъстоятелност. Комитетът има правомощия да дава указания на синдика при обстоятелствата, изрично посочени в словашкия закон за несъстоятелността, в това число когато разходите за дейността на дружеството в несъстоятелност надвишават приходите от тях и с това водят до допълнително натрупване на задължения. При това положение синдикът трябва да иска указания за това до каква степен да бъде продължена дейността на дружеството (член 88 от словашкия закон за несъстоятелността). Тези указания трябва да се гласуват от комитета на кредиторите съвместно с обезпечените кредитори, след което да бъдат одобрени и от съда по несъстоятелността, който ги обявява за задължителни.
- (34) В случая с процедурата по несъстоятелност на NCHZ комитетът се състои от пет субекта, четири от които са частна собственост ⁽⁹⁾. Публичноправният субект в комитета е Фондът за държавна собственост (Fond národného majetku). В допълнение, съгласно информацията, с която разполага Комисията, NCHZ е имало шест обезпечени кредитори. Четири от тези обезпечени кредитори са държавни/публични предприятия: Фондът за държавна собственост, Екологичният фонд (Environmentálny fond), Словашката банка за гаранции и развитие (Slovenská záručná a rozvojová banka, a.s.) и общината на град Nováky.

⁽⁸⁾ Обяснителен меморандум към Правителствено решение № 534/2009 от 2 декември 2009 г. за обявяване на NCHZ за дружество от стратегическо значение.

⁽⁹⁾ Частните членове на комитета на кредиторите са INVEST — KREDIT, s.r.o. (притежавано от DISOR HOLDINGS LIMITED, единственият акционер на NCHZ); Novácká Energetika, a.s. (първоначално дъщерно дружество на NCHZ, чийто мажоритарен акционер от януари 2011 г. е STUPEFY HOLDINGS LIMITED); M-ENERGO, s.r.o. (мажоритарен акционер STUPEFY HOLDINGS LIMITED) и DAK KĽABA, s.r.o.

- (35) Съгласно изискванията на словашкия закон за несъстоятелността синдикът е уведомял както необезпечените, така и обезпечените кредитори (на съвместното им заседание на 26 януари 2011 г.), че разходите за стопанските дейности на NCHZ са по-големи от приходите от тях. Синдикът освен това е предоставил на кредиторите икономически анализ от 23 декември 2010 г. с описание на няколко възможни сценария и сравнение на разходите и приходите от гледна точка на кредиторите на NCHZ. Анализът заключава, че е в интересите на кредиторите NCHZ да продължи дейността си и дружеството да се продаде като действащо предприятие. Анализът на синдика е допълнен от презентация на ръководството на NCHZ под надслов „NCHZ Nováky — проучване за осъществимост на реструктурирането“, в която също се твърди, че най-доброто решение за кредиторите е NCHZ да се продаде като действащо дружество. Като вземат под внимание тези проучвания, на 26 януари 2011 г. всички кредитори в комитета на кредиторите и всички обезпечени кредитори вземат решение дружеството да продължи своята дейност. Това решение е одобрено от Тренчинския съд с определение от 23 февруари 2011 г., с което то става задължително за синдика.
- (36) След одобрението от страна на кредиторите и на Тренчинския съд, NCHZ е продължило стопанските си дейности без прекъсване до продажбата на дружеството като действащо предприятие на Via Chem Slovakia през юли 2012 г.

2.3.3. Решение на Комисията за откриване на официалната процедура по разследване

- (37) В решението за откриване на процедурата от 2 юли 2013 г. се прави констатацията, че NCHZ не е изплатило изцяло социалноосигурителните вноски за своя персонал, нито каквито и да са други задължения към различни държавни субекти по време на процедурата по несъстоятелност. Сумата на публичния дълг за периода 2009—2011 г. е възлизала общо на 12,1 млн. EUR. С оглед на финансовите затруднения на NCHZ, довели до обявяването в несъстоятелност, като е позволила NCHZ да продължи дейността си, държавата е поела реален риск от натрупване на публични задължения, които NCHZ няма да бъде в състояние да обслужва. Следователно чрез спиране на дейността на NCHZ по време на процедурата по несъстоятелност е можело да се избегне натрупването на неизплатени задължения или поне те да бъдат значително намалени.
- (38) Имало е също сериозни индикации, че за решението на кредиторите дейността на NCHZ да продължи след изтичането на действието на закона е отговорна държавата и че това решение е предоставило на дружеството неправомерно селективно икономическо предимство.
- (39) Поради това Комисията първоначално заключи, че като е било разрешено на NCHZ да продължи операциите и пазарните дейности, без да се налага дружеството да плаща социалноосигурителни вноски и други публични задължения през значителен период от време, на това предприятие е предоставено предимство спрямо неговите конкуренти, което то не би получило при нормални пазарни условия.
- (40) Комисията имаше също съмнения дали тръжната процедура, чрез която е продадено NCHZ, е била безусловна, тъй като някои от участниците в търга са имали възможност да повишат своите оферти на по-късен етап, когато всички оферти вече са били представени. Затова Комисията имаше съмнения дали цената, платена за активите на дружеството от спечелилия оферент, е била пазарна цена, която гарантира максималните възможни приходи, предназначени за удовлетворяване на кредиторите, включително на държавата. Освен това е имало ясно изразени индикации, че икономическата приемственост между NCHZ и новия субект не е била прекъсвана. Това би означавало, че всяка несъвместима държавна помощ, предоставена на NCHZ, би могла да бъде възстановена от новия собственик на дружеството.
- (41) Във връзка с това Комисията реши да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

3. МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ

- (42) Две трети страни представиха мнения относно решението за откриване на процедурата: жалбоподателят и друга заинтересована трета страна, която пожела да остане анонимна. И двете заинтересовани страни одобриха фактите и аргументите, изложени от Комисията в решението за откриване на официалната процедура по разследване.
- (43) Третите страни подчертаха очевидната времева връзка между икономическите затруднения на NCHZ и въвеждането на Закона за дружествата от стратегическо значение, приет по ускорена законодателна процедура. Освен това само един ден след влизането в сила на закона словашкото правителство е приело решението, обявило NCHZ за дружество от стратегическо значение по смисъла на този закон. И двете заинтересовани страни твърдят, че държавата е могла да предотврати предвидимия риск от натрупване на неизплатени публични задължения, като не предостави на NCHZ статут на дружество от стратегическо значение.

- (44) Освен това NCHZ вероятно се е възползвало от предимството на статута на фирма, която по закон не може да излезе от пазара и поради това остава надежден бизнес партньор, докато за други дружества в положението на NCHZ, т.е. в процедура по несъстоятелност, бизнес отношенията им с техните доставчици и клиенти щяха по всяка вероятност да се влошат поради възможността те да излязат от пазара.
- (45) Що се отнася до дейността на NCHZ след решението на комитета на кредиторите, една от заинтересованите страни твърди, че притежаваният от държавата член на комитета на кредиторите е имал възможност и е трябвало да се опита да постигне различен резултат — като убеди другите членове на комитета или поне като гласува срещу продължаването на дейността на NCHZ. Същите аргументи се отнасят и до държавата като един от обезпечените кредитори, който според заинтересованите страни е имал правото на вето върху решението за одобряване на продължаването на дейността на NCHZ. Заинтересованите страни считат, че това бездействие означава, че решението на комитета на кредиторите и обезпечените кредитори може да бъде вменено на държавата.
- (46) Във всеки случай заинтересованите страни твърдят също така, че решението на Тренчинския съд да позволи продължаването на дейността на NCHZ също следва да бъде вменено на държавата.
- (47) Двете заинтересовани страни твърдят, че продължаването на дейността на NCHZ е нарушило конкуренцията, по-специално на пазара на калциев карбид, и че NCHZ е имало много агресивна ценова политика през този период.
- (48) Що се отнася до продажбата на NCHZ, една от заинтересованите страни твърди, че задълженията съгласно тържната процедура са направили изхода от нея несигурен и че именно поради това тази страна не е участвала в търга, въпреки че придобиването на търговските дейности на NCHZ би представлявало интерес за нея.
- (49) Накрая заинтересованите страни заявяват, че като цяло дейността и присъствието на Fortischem на пазара са по принцип идентични с предишната търговска дейност на NCHZ. Единствената видима промяна е промяната на наименованието и собственика.

4. МНЕНИЯ ОТ СЛОВАКИЯ

Съществуване на икономическо предимство за NCHZ

- (50) Словакия твърди, че синдикът на процедурата по несъстоятелност на NCHZ е бил длъжен да продължи дейността на дружеството въз основа на закона до 31 декември 2010 г. Що се отнася до характера на закона, Словакия твърди, че той е обща мярка, приложима към всички дружества, които отговарят на условията.
- (51) Словакия твърди, че макар да не е било взето решение от кредиторите или от съда през първия период, имало е вероятност при липсата на закон кредиторите така или иначе да решат NCHZ да продължи дейността си. Словакия се позовава на предварителния анализ и публичните изявления на синдика от октомври 2009 г. (т.е. преди влизането в сила на закона), изразяващи предпочитание за продължаване на дейността на NCHZ. Законът следователно не е оказал съществено влияние, тъй като NCHZ е щяло да продължи дейността си — дори и без да има приет закон, единствено въз основа на стандартните правила за несъстоятелността.
- (52) По-късно, когато действието на закона е изтекло през декември 2010 г., синдикът е поискал указания относно продължаване на дейността на дружеството от комитета на кредиторите. Комитетът се е съгласил и това решение е потвърдено от Тренчинския съд⁽¹⁰⁾. Словакия предостави икономическия анализ, който е бил изготвен като основание за вземане на решение от комитета на кредиторите. Дружеството е продължило своите операции до продажбата си през 2012 г.
- (53) Словакия предостави също хипотетичен анализ от синдика въз основа на методологията, използвана за анализ през втория период (продължаване на дейността на базата на решението на кредиторите и съда), който показва, че ако е била разгледана възможността за ликвидация в началото на първия период (продължаване на дейността въз основа на акта), резултатът от анализа е щял да бъде същият. Въпреки по-малкия размер на текущите задължения, възлизали на 8,5 млн. EUR, постъпленията от ликвидацията е нямало да са по-големи от разходите и текущите задължения.

⁽¹⁰⁾ Obchodný vestník [Търговски вестник] № 37B, 23.2.2011 г.

- (54) С оглед на това Словакия твърди, че поведението на държавата през цялото време на процедурата по несъстоятелност е било в съответствие с принципа на кредитор в пазарна икономика. Следователно тя не е предоставила икономическо предимство и действията ѝ не представляват държавна помощ.

Възстановяване на вземанията на Словакия от NCHZ в несъстоятелност

- (55) Словакия твърди, че при администрирането и възстановяването на вземанията от NCHZ, основният кредитор, Социалноосигурителното дружество (Sociálna poisťovňa), е действало в съответствие с изменения Закон за социално осигуряване № 461/2003 и в съответствие със словашкия закон за несъстоятелността. Sociálna poisťovňa е изчерпало всички правни средства съгласно закона. Дружеството не е приело неизплащането на вноските и надлежно е депозирало своя иск при синдика.
- (56) Социалноосигурителното дружество не е разполагало с никакви писмени данни за задълженията на NCHZ, възникнали преди обявяването в несъстоятелност, каквито е трябвало да бъдат представени при процедурата по несъстоятелност в съответствие с член 28 от словашкия Закон за несъстоятелността⁽¹⁾. Поради това дружеството не е могло да стане член на органите на кредиторите, вземащи решението относно продължаването на дейността на NCHZ.
- (57) Поради това единственото налично средство за гарантиране на плащането на неговите вземания е било да ги регистрира в продължаващата процедура по несъстоятелност като искове към недвижимото имущество. Именно така е действало във всички случаи Социалноосигурителното дружество (чрез своя клон в Prievidza) в съответствие с членове 87 и 88 от словашкия закон за несъстоятелността (за подробности вж. таблица 2).
- (58) Съгласно член 87, параграф 3 от словашкия закон за несъстоятелността исковите към недвижимото имущество трябва да бъдат изплатени от синдика от постъпленията в резултат на ликвидацията на активите на въпросното недвижимо имущество до датата на изискуемата вноска. Синдикът е длъжен да удовлетвори иск на кредиторите към недвижимото имущество за загуби, понесени от тях, когато техният иск към недвижимото имущество не е бил адекватно и бързо удовлетворен в съответствие с тази разпоредба, освен ако може да докаже, че е действал с дължимата професионална грижа. На 24 август 2011 г. в клона в Prievidza е проведена среща на представителите на Социалноосигурителното дружество и NCHZ. На тази среща синдикът е уведомил представителите на Социалноосигурителното дружество, че не е в състояние да удовлетвори исковите към недвижимото имущество, тъй като трябва да отдаде приоритет на продължаването на стопанската дейност, за да може дружеството да бъде продадено на възможно най-добрата цена.
- (59) Съгласно член 47, параграф 1 от словашкия закон за несъстоятелността обявяването в несъстоятелност спира всички съдебни и други процедури относно активите, които са предмет на процедурата по несъстоятелност и са собственост на страната, изпаднала в несъстоятелност. Сроковете, установени или определени при тази процедура, не изтичат през периода на спиране.
- (60) Съгласно член 47 от словашкия закон за несъстоятелността Социалноосигурителното дружество не може да предяви иск въз основа на решение съгласно Закона за социално осигуряване, нито впоследствие да търси изпълнение по иска, като започне производство по принудително изпълнение (вж. член 48 от словашкия закон за несъстоятелността). В таблица 2 по-долу е даден преглед на исковите, регистрирани от Социалноосигурителното дружество през периода от септември 2009 г. до януари 2012 г.
- (61) При все това на 15 ноември 2011 г. Социалноосигурителното дружество (клон Prievidza) е подало до прокурора на област Prievidza жалба срещу лица, които са оправомощени да действат от името на NCHZ, в която се твърди, че през периода от юни 2011 г. до септември 2011 г. те са извършили престъпно деяние, като не са изпълнили задължението си да изплатят осигурителни вноски в съответствие с членове 277 и 278 от изменения Закон № 300/2005 („Наказателния кодекс“). На 7 февруари 2012 г. следователят от Областната дирекция на полицията в Prievidza е прекратил наказателното производство, тъй като не е било възможно да се установят факти, позволяващи наказателно преследване на съответните лица.

Таблица 2

Искове, регистрирани при процедурата по несъстоятелност (в хиляди EUR)⁽¹⁾ от Социалноосигурителното дружество през периода от септември 2009 г. до януари 2012 г.

Описание на иска	Дата на регистриране при синдика	Сума в хиляди EUR
Социално осигуряване и пенсионно осигуряване	11.10.2010 г.	[...]
Социално осигуряване и пенсионно осигуряване	24.6.2011 г.	[...]

⁽¹⁾ Социалноосигурителното дружество не е било обезпечен кредитор, тъй като задълженията към него са възникнали едва след началото на процедурата по несъстоятелност.

Описание на иска	Дата на регистриране при синдика	Сума в хиляди EUR
Социално осигуряване и пенсионно осигуряване	Декември 2011 г.	[...]
Гаранционни застраховки	11.10.2010 г.	[...]
Гаранционни застраховки	24.6.2011 г.	[...]
Гаранционни застраховки	18.1.2012 г.	[...]
Обща сума на исковете, регистрирани до 31 януари 2012 г.		[...]

(¹) Всички числени данни са закръглени.

Продажба на NCHZ

- (62) Що се отнася до продажбата на NCHZ, Словакия твърди, че тя е извършена открито, прозрачно и безусловно и че посредством тръжната процедура е избран участникът с най-добрата оферта. По отношение на вида на продажбата Словакия твърди, че този случай следва да се разглежда като специфичен случай на сделка с активи, при която всички активи са прехвърлени заедно с правата и някои задължения, свързани с тях.
- (63) Словакия твърди по-нататък, че в този конкретен случай условията към втората тръжна процедура едва ли са повлияли на възможността за получаване на възможно най-добрата цена, тъй като никой от двамата оференти, участвали във втората тръжна процедура, не е бил готов да поеме задълженията. Освен това получената в крайна сметка цена (2,2 млн. EUR) е много близка до цената от първата тръжна процедура, която е била отменена (2 млн. EUR). Първата тръжна процедура не е включвала поемане на задължения.
- (64) С оглед на това, че NCHZ е продадено според Словакия на достатъчно открито, прозрачно и безусловно тръжна процедура, за активите на NCHZ е получена пазарна цена. Според Словакия няма връзка на икономическа приемственост между NCHZ, Via Chem Slovakia и cega Fortischem. Словакия твърди, че при сделката между Via Chem Slovakia и Fortischem са били прехвърлени по-малко от 60 % от стопанските дейности, по-специално затова, защото в продажбата не е било включено недвижимо имущество. Накрая Словакия твърди, че Комисията няма доказателства, че NCHZ е продадено като действащо предприятие с цел да се избегне възстановяването на държавната помощ.
- (65) Словакия потвърди, че всички непарични задължения във връзка с договори с персонала са били също прехвърлени на новия купувач — Via Chem Slovakia. Словакия поясни също така, че не е бил изготвен доклад за оценка на общите активи, нито на дружеството като действащо предприятие. Освен това Словакия потвърди, че всички задължения към държавата, възникнали по време на процедурата по несъстоятелност, продължават да се дължат от NCHZ и ще бъдат уредени от постъпленията от продажбата.

5. ОЦЕНКА НА МЯРКАТА

5.1. Наличие на държавна помощ

- (66) В съответствие с член 107, параграф 1 от ДФЕС всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар.
- (67) За да се установи дали е налице държавна помощ, трябва следователно да се прецени дали кумулативните критерии, посочени в член 107, параграф 1 от ДФЕС (т.е. прехвърляне на държавни ресурси, вменияване на държавата, избирателно предимство, вероятност от нарушаване на конкуренцията и засягане на вътрешната търговия в ЕС), са изпълнени в разглеждания случай. Това следва да се оцени по-специално по отношение на неизплащането на социалноосигурителните вноски и други задължения към държавата по време на дейността на NCHZ в несъстоятелност: i) във връзка с прилагането на закона след правителственото решение, обявяващо NCHZ за дружество от стратегическо значение по смисъла на закона (вж. точка 5.2), и ii) с оглед на продължилата дейност в съответствие с решението на комитета на кредиторите със съгласието на публичните кредитори (вж. точка 5.3).

- (68) Оценката трябва да се извърши, като се има предвид, че с оглед на финансовите затруднения на NCHZ, довели до обявяването в несъстоятелност, като е признало NCHZ за дружество от стратегическо значение, правителството е поело реален риск NCHZ да натрупа публични задължения, които вероятно няма да е в състояние да изпълни. Съществувал е значителен риск, че продължилите операции на NCHZ по време на процедурата по несъстоятелност няма да генерират достатъчни приходи за покриване на всички оперативни разходи, включително социалноосигурителните вноски и други държавни вземания, и че нарастващите задължения към държавата няма да бъдат надлежно изплатени. Тъй като този сценарий всъщност се реализира през 2010 г., въпросният риск от по-нататъшно нарастване на неизплатените задължения към държавата се очертава дори по-ясно в началото на 2011 г., когато, след изтичане на действието на закона, комитетът на кредиторите решава NCHZ да продължи дейността си. Всъщност синдикът е обърнал изрично внимание на кредиторите на NCHZ към този проблем.
- (69) Продължилата дейност на дружеството в несъстоятелност е довела до все по-голям дълг към държавата. Размерът на неизплатения дълг, натрупан през периода на процедурата по несъстоятелност (2009—2012 г.), възлиза на повече от 13,3 млн. EUR.
- (70) Следва също да се отбележи, че натрупаните публични задължения едва ли ще бъдат изцяло изплатени от постъпленията от продажбата на стопанските дейности на NCHZ (продажна цена 2,2 млн. EUR и [...] постъпления от [...]). Всъщност досега около 4,0 млн. EUR от исковите на публичноправни субекти са били изплатени от постъпленията от продажбата.

5.2. Прилагане на закона към NCHZ

- (71) В течение на 13 месеца (от влизането в сила на закона на 1 декември 2009 г. до изтичането на неговото действие на 31 декември 2010 г.) прилагането на закона към NCHZ е основанието за продължаване на дейността на NCHZ въпреки факта, че оперативните разходи за стопанските дейности са били значително по-големи от приходите, получени от тях, което е довело до нарастване на дълга.
- (72) В съответствие с член 5, буква а) от закона синдикът е бил длъжен да осигури дейността на дружество, което е обявено от правителството за дружество от стратегическо значение. В отговора си на искане за информация синдикът заяви, че продължаването на дейността на дружеството в несъстоятелност е било неизбежен резултат от спазването на неговите задължения, произтичащи пряко от закона. По този начин NCHZ е могло да продължи дейността си и да запази своите търговски взаимоотношения, въпреки че е било в положение, в което синдикът е трябвало да обсъди възможността за спиране на операциите и прекратяване на стопанската дейност (тъй като дружеството не е било в състояние да изплати всичките си задължения).

5.2.1. Прехвърляне на държавни ресурси и вменяване на държавата

- (73) Както е посочено по-горе, Словакия е приела закона и е обявила NCHZ за дружество от стратегическо значение въз основа на този закон. Поради това синдикът е бил длъжен да приложи закона и да продължи дейността на NCHZ по време на процедурата по несъстоятелност.
- (74) По силата на обявяването на дружеството за дружество от стратегическо значение дейността на дружеството е била запазена, макар да е имало определен риск (който всъщност се е реализирал), че приходите няма да са достатъчни за покриване на оперативните разходи за стопанските дейности в периода на несъстоятелност, включително социалноосигурителните вноски и други задължения към държавата.
- (75) Следователно този предвидим риск от натрупване на неизплатени задължения към държавата е можел да бъде избегнат от нея, като тя упражни правото си съгласно закона и не предостави на NCHZ статута на дружество от стратегическо значение, което е задължило синдика да продължи дейността на NCHZ по време на процедурата по несъстоятелност.
- (76) Освен това продължаването на дейността и натрупването на допълнителни задължения в резултат от прилагането на закона е направило по-трудно за съществуващите публични кредитори на NCHZ да възстановят дължимите им догогава суми.
- (77) Поради това Комисията стига до заключението, че обявяването на NCHZ за дружество от стратегическо значение е довело до прехвърляне на държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Това прехвърляне е станало под формата на пропуснати приходи от социалноосигурителните вноски и други публични задължения, неизплатени от NCHZ през периода на действие на закона. Комисията отбелязва също така, че решението за обявяване на NCHZ за дружество от стратегическо значение е било прието от правителството и поради това безспорно се вменява на словашката държава.

5.2.2. Икономическо предимство

- (78) Прилагането на закона към NCHZ е предоставило на дружеството икономическо предимство, тъй като го е защитило от нормалния ход на процедурата по несъстоятелност съгласно стандартното законодателство за несъстоятелността. В течение на почти 13 месеца NCHZ е продължило своята дейност единствено поради прилагането на този закон. Синдикът е бил длъжен да гарантира дейността на предприятието, въпреки че приходите му не са покривали оперативните му разходи, включително данъци и социалноосигурителни вноски. По този начин прилагането на закона е лишило синдика и кредиторите от тяхното право да решат дали продължаването на дейността на дружеството е икономически изгодно.
- (79) Поради понесените загуби в резултат на продължаващите операции NCHZ не е било в състояние да изплати изцяло задълженията си, включително социалноосигурителните и здравноосигурителните вноски за своя персонал, както и други задължения към различни държавни субекти, по време на процедурата по несъстоятелност.
- (80) Прилагането на закона към NCHZ е задължавало синдика: i) да осигури продължаване на дейността на NCHZ и ii) да предотврати неоправдано колективно освобождаване на работници и служители. Въз основа на това самият синдик е заявил, че в резултат на прилагането на закона е бил длъжен да продължи изцяло дейността на NCHZ без възможност за анализиране на алтернативи и избор на най-изгодната от тях за кредиторите на дружеството в несъстоятелност.
- (81) Докато законът е бил в сила, не е било възможно да се свика заседание на кредиторите, което да вземе решение относно икономическото бъдеще на NCHZ, и не е бил правен анализ, който да пресени дали продължаването на дейността на NCHZ е в интерес на кредиторите на този етап. Едва когато е наблизил срокът на изтичане на действието на закона, синдикът е възложил всеобхватен икономически анализ и е свикал заседание на кредиторите на дружеството, което да реши дали да бъде продължена дейността на NCHZ или не.
- (82) Освен това прилагането на закона към NCHZ е ставало въз основа не на съображения, които кредиторите на дружеството биха взели под внимание, а на други съображения, свързани с обществената политика. В обяснителния меморандум към правителственото решение от 2 декември 2009 г., обявяващо NCHZ за дружество от стратегическо значение съгласно закона, се посочва заплахата от загубване на 1 700 работни места непосредствено в NCHZ и на допълнителни 5 000 работни места, които ще бъдат загубени при доставчиците на дружеството, ако то бъде затворено. В него се заявява освен това, че спирането на производството на NCHZ ще упражни отрицателно въздействие върху ефективността и конкурентоспособността на целия сектор на химическата промишленост в Словакия и по този начин ще влоши значително състоянието на цялата словашка икономика. Следователно прилагането на закона към NCHZ от правителството не е било обосновано на принципа на кредитор в пазарна икономика. Словакия твърди, че макар през първия период да не било вземано решение нито от кредиторите, нито от съда, по всяка вероятност кредиторите са щели да решат да продължат дейността на NCHZ, дори ако законът не е бил приложен към дружеството. Словакия се позовава на предварителен анализ от 26 октомври 2009 г. и публични изявления на синдика през октомври 2009 г. (т.е. преди влизането на закона в сила), в които се посочва, че продължаването на дейността на NCHZ е предпочитания от него вариант.
- (83) Предварителният анализ на синдика е обаче непълен, не съдържа анализ на алтернативни възможности (продажба на активи или ликвидация) и не може поради това да се разглежда като солидна основа, която кредиторите биха използвали, за да вземат решение относно продължаване на дейността на NCHZ. Освен това през декември 2009 г. съдът е заменил първоначално назначения синдик на NCHZ с нов, който е можел да стигне до различно заключение въз основа на по-задълбочен анализ. Всяка нова оценка на проблема е станала обаче невъзможна с влизането в сила на закона, така че на кредиторите и на съда не е била дадена възможност да обсъдят въпроса и да вземат решение по него от гледна точка на техните икономически интереси.
- (84) Въпреки че след изтичането на действието на закона кредиторите и съдът са решили дейността на NCHZ да продължи, това решение е било взето при различни икономически обстоятелства и се е основавало на значително по-сложна и солидна икономическа оценка, извършена през декември 2010 г. с оглед на изтеклото действие на закона. Този анализ е трябвало на първо място да вземе под внимание, че след първия период NCHZ е имало неуредени задължения (както публични, така и частни) от продължилата преди това дейност в общ размер на 16 млн. EUR и че те са били с приоритет пред всички задължения, възникнали преди процедурата по несъстоятелност. Следователно положението на кредиторите не е било същото, както в началото на процедурата по несъстоятелност, когато голяма част от тези задължения не са били още възникнали.
- (85) Освен това несигурността, която е присъща на вземането на решения при стандартните правила за несъстоятелността, е била премахната с прилагането на закона към NCHZ, което е гарантирало, че поне до изтичането на действието на закона в края на 2010 г. NCHZ ще продължи в пълен обхват дейността си. Това е изпратило силен сигнал на доставчиците и клиентите на дружеството, които са били успокоени, че могат да търгуват с NCHZ,

защото поради своя статут на дружество от стратегическо значение то ще продължи в пълен обхват дейността си. Тъй като сигурността на доставките е важен елемент за клиентите в химическия сектор, прилагането на закона е предоставило значително предимство на NCHZ в сравнение със стандартната процедура по несъстоятелност. То е дало на клиентите на NCHZ значително по-голяма увереност, че въпреки евентуални бъдещи загуби и независимо от мненията и интересите на своите кредитори NCHZ ще продължи дейността си най-малко до изтичането на действието на закона. По този начин NCHZ е получило привилегировано третиране в сравнение със своите конкуренти в подобно положение.

- (86) Рискът от прехвърляне на клиентите към други доставчици в резултат на несъстоятелност не е просто хипотетичен. Всъщност дори при гаранцията, предоставена от прилагането на закона, някои клиенти са били изгубени през 2009 г. и 2010 г., както е посочено в икономическия анализ на синдика, изготвен след изтичането на действието на закона. Без прилагането на закона рискът, че дори повече продажби ще бъдат изгубени поради несигурностите, създадени от процедурата по несъстоятелност, щеше да е значително по-висок. Това щеше да увеличи също риска кредиторите евентуално да приемат, че продължаването на дейността на NCHZ вече няма икономически смисъл.
- (87) Словакия предостави хипотетичен анализ от синдика въз основа на методологията, използвана за анализа през втория период, който показва, че ако ликвидацията е била обсъдена в началото на първия период, резултатът от анализа нямаше да бъде различен от резултата от анализа през втория период. Независимо от по-малкия размер на текущите задължения, възлизащи на 8,5 млн. EUR, постъпленията от ликвидацията нямаше да надвишават разходите и текущите задължения. Този анализ обаче е много кратък и хипотетичен, и е направен от синдика едва след събитието ⁽¹²⁾, тъй като не е бил изготвен и предоставен преди март 2014 г.
- (88) Словакия не е доказала, че продължаването на дейността на NCHZ е щяло наистина да бъде одобрено в началото на процедурата по несъстоятелност въз основа на истински задълбочен анализ и обсъждане от всички заинтересовани страни, дори ако законът не е бил приложен към NCHZ. Всъщност ако законът не е бил приложен към NCHZ, дружеството щеше да се сблъска с допълнителни отрицателни последици (като например преминаване на клиентите към по-сигурни доставчици), което би увеличило значително риска кредиторите да предпочетат да прекъснат дейността на този етап.
- (89) Прилагането на закона към NCHZ по този начин е предоставило избирателно икономическо предимство на дружеството, тъй като го е защитило от нормалния ход на процедурата по несъстоятелност съгласно стандартното законодателство за несъстоятелността. То е лишило синдика, кредиторите и съда от възможността за спиране на дейността на NCHZ или за извършване на значителни съкращения на персонала (вж. съображение (27)), било в началото на процедурата по несъстоятелност, или по-късно (напр. в течение на 2010 г.), с оглед на промените в икономическото положение на NCHZ. Прилагането е дало освен това на NCHZ и на трети страни (като напр. клиенти и доставчици) сигурност за продължаване на дейността, която съгласно стандартните правила за несъстоятелността никога не е гарантирана.
- (90) С оглед на гореизложеното Комисията счита, че прилагането на закона е предоставило на NCHZ неправомерно икономическо предимство.

5.2.3. Селективност на мярката

- (91) Решението за прилагане на закона към NCHZ, с което се гарантира продължаване на дейността на дружеството, е индивидуална мярка, приета от правителството конкретно за NCHZ и следователно по определение селективна.
- (92) Словашките органи твърдят, че законът е обща мярка, приложима към всички дружества, които отговарят на определените в него критерии. Като се остави настрана фактът, че съответната мярка не е самият закон, а неговото прилагане към NCHZ със съответното правителствено решение, Комисията отбелязва, че в съответствие с установената съдебна практика на съдилищата на ЕС фактът, че законът е обща мярка, не изключва възможността той да предостави селективно предимство на даден субект.
- (93) Първо, дори ако законът е обща законодателна мярка, обстоятелствата по случая показват, че той всъщност е бил предназначен конкретно за NCHZ (някои статии в печата наричат дори закона „lex NCHZ“). Законът е бил приет един месец след като дружеството е обявено в несъстоятелност, и NCHZ е единственото дружество, към което е приложен законът.

⁽¹²⁾ Решение от 5 юни 2012 г. по дело *Комисията/EDF* (C-124/10, EU:C:2012:318), точки 83—85 и 105; Решение от 16 май 2002 г. по дело *Франция/Комисия* (C-482/99, EU:C:2002:294), точки 71 и 72; Решение от 30 април 1998 г. по дело *City Flyer Express Ltd/Комисия* (T-16/96, EU:T:1998:78), точка 76.

- (94) Второ, за да бъде законът приложен към дадено дружество, е било необходимо правителствено решение, обявяващо, че то е от стратегическо значение, тъй като законът не се е прилагал автоматично към всяко дружество, отговарящо на условията, посочени в член 1, параграф 2 от закона. Освен това, с оглед на общата формулировка на тези условия, държавата е имала значителни правомощия да определя кои дружества според нея са от стратегическо значение ⁽¹³⁾.
- (95) Поради това Комисията счита, че мярката, позволяваща натрупване на неплатени задължения на NCHZ към държавата, представлява селективна мярка по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

5.2.4. Нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията между държавите членки

- (96) Продължаването на дейността на NCHZ по силата на прилагането на закона е довело до намаляване на разходите, които NCHZ е трябвало иначе да поеме. Дейността на NCHZ не е донесла достатъчно приходи за покриване на всички оперативни разходи, включително социалноосигурителните вноски и други държавни вземания, възникнали по време на процедурата по несъстоятелност. Въпреки невъзможността си да покрие всички свои задължения и по-специално тези към държавата (които са останали неплатени през 13-те месеца, докато законът е бил в сила) NCHZ е останало активно на пазара, предлагайки продуктите си в конкуренция с други европейски производители на химически продукти.
- (97) Освен това, както е описано по-горе, прилагането на закона е предоставило на NCHZ икономически предимства, с каквито не са се ползвали други дружества в подобно положение. По-специално е била налице вероятност да бъдат значително намалени рисковете от загуба на клиенти и доставчици по време на процедурата по несъстоятелност. Фактът, че дружеството е било длъжно съгласно закона да продължи дейността си, е насърчил бизнес партньорите на NCHZ да поддържат своите взаимоотношения с дружеството. Сигурността на доставките за клиентите на NCHZ, която е от особено значение в химическата промишленост, е била гарантирана от продължаването на стопанската дейност по силата на закона. Ако законът не е бил приложен, шеше да има по-голяма вероятност клиентите на NCHZ да потърсят алтернативни източници на доставки поради опасения от внезапно прекъсване на дейността в резултат на влошаващото се финансово и икономическо състояние на дружеството в несъстоятелност.
- (98) Намаляването на разходите на едно-единствено дружество представлява оперативна помощ и следователно нарушава конкуренцията, тъй като конкурентите на NCHZ е трябвало да понесат тези разходи или последиците от неспособността за плащане. Освен това възможно е мерките да са нарушили конкуренцията, като изкуствено са задържали NCHZ на пазара на калциев карбид и на други пазари, където дружеството е било активно.
- (99) Тъй като броят на производителите на калциев карбид в ЕС е твърде ограничен и продуктите се продават в цяла Европа, въпросната мярка засяга очевидно и търговията между държавите членки.

5.2.5. Заключение относно наличието на държавна помощ

- (100) С оглед на гореизложеното Комисията достига до заключението, че обявяването на NCHZ за дружество от стратегическо значение съгласно закона представлява селективно предимство в полза на това дружество, може да бъде вменено на държавата и води до използването на държавни ресурси, нарушаващо конкуренцията на пазар, отворен за търговията между държавите членки. Ето защо мярката представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.
- (101) Размерът на помощта отговаря на неизплатените задължения към държавата и държавните субекти, натрупани през периода, когато законът се е прилагал към NCHZ. Въз основа на информацията, предоставена от Словакия, неизплатеният дълг в началото на периода е бил в размер 735 817,44 EUR ⁽¹⁴⁾. При изтичане на действието на закона неуредените задължения са били в размер на 5 519 241,54 EUR ⁽¹⁵⁾. Следователно размерът на помощта е 4 783 424,10 EUR.

⁽¹³⁾ В тази връзка вж. по-специално Решение по дело *Hijos de Andrés Molina, SA (HAMSA)/Комисия* (T-152/99, EU:T:2002:188), точка 157.

⁽¹⁴⁾ Този размер отговаря на неуредените задължения към публичните кредитори на 31 декември 2009 г. Словашките органи твърдят, че нямат точна информация за сумите към конкретната дата, когато NCHZ е било обявено за дружество от стратегическо значение. Ето защо тази сума е най-точната възможна оценка (при това доста консервативна) на размера на неуредените задължения в началото на периода на прилагане на закона.

⁽¹⁵⁾ Този размер отговаря на неуредените задължения към публичните кредитори към 31 декември 2010 г. Словашките органи твърдят, че нямат точна информация за сумите към точната дата, когато NCHZ е престанало да бъде дружество от стратегическо значение съгласно закона. Ето защо тази сума е най-точната възможна оценка (при това доста консервативна) на размера на неуредените задължения в края на периода на прилагане на закона.

5.3. Продължаване на дейността съгласно решението на комитета на кредиторите

(102) След изтичане на действието на закона синдикът не е бил вече правно задължен да продължи дейността на дружеството. Той е уведомил кредиторите (както обезпечените, така и необезпечените), че загубите на NCHZ са нараствали постоянно след обявяването му в несъстоятелност и че оперативните разходи за дейността са по-големи от постъпленията от нея. Макар да са били информирани за лошото състояние на дружеството, всички кредитори в комитета на кредиторите и обезпечените кредитори са се съгласили през януари 2011 г., че NCHZ трябва да продължи своята дейност. Това решение е било впоследствие потвърдено от съда по несъстоятелността в съответствие със словашкия закон за несъстоятелността и с това е станало задължително за синдика.

5.3.1. Вменяване и икономическо предимство

(103) Продължаването на дейността на NCHZ след изтичане на действието на закона се е основавало на решението на комитета на кредиторите (представителен орган на необезпечените кредитори), чиито членове са били предимно частни дружества. Официалната процедура по разследване установи, че никой от членовете на комитета на кредиторите и никой от обезпечените кредитори няма право на вето съгласно словашкия закон за несъстоятелността. Всъщност гласуването в тези органи е ставало с мнозинство. Поради това никой държавен субект не е бил в състояние да наложи своите интереси, като спре по-нататъшното натрупване на задължения.

(104) Може следователно да се заключи, че продължаването на дейността на NCHZ се е основавало на решение, взето от частните кредитори, тъй като публичните кредитори не са имали възможност да наложат вето на продължаването на дейността на NCHZ. Поради тази причина решението за продължаване на дейността на NCHZ след изтичане на действието на закона не може да бъде вменено на държавата.

(105) Това означава също, че решението на различните публични кредитори да подкрепят активно продължаването на дейността на NCHZ през втория период е било взето в същото време и при същите условия (*pari passu*), както и решенията на сравнимите частни кредитори, което означава, че публичните кредитори са действали в съответствие с принципа на кредитор в пазарна икономика.

(106) Освен това за пълнота Комисията провери икономическия анализ, представен от синдика, който е бил на разположение на кредиторите и на съда в съответния момент от времето. В анализа са посочени няколко възможни сценария и се прави сравнение на разходите и приходите от гледна точка на кредиторите на NCHZ. По-конкретно в анализа се посочва, че спирането на дейността на NCHZ ще доведе до значителни разходи, възлизащи на повече от 48 млн. EUR. Основната част от разходите е за затварянето и почистването от екологична гледна точка на обектите за химическо производство (прибл. 37,3 млн. EUR) и разходи за персонала (10,5 млн. EUR, ако се изпълнят всички изисквания на закона). Същевременно очакваните приходи от продажбата на отделните активи са били от порядъка на 47—52 млн. EUR (без да се вземат предвид допълнителните разходи за демонтиране и премахване на съоръженията).

(107) Тъй като неуредените (публични и частни) задължения, възникнали в резултат на дейността, извършвана по време на процедурата по несъстоятелност (16 млн. EUR към онзи момент), са подлежали на преференциално третиране, никое от вземанията от времето преди тази процедура е нямало да бъде уредено. Според анализа обаче продажбата на предприятието при продължаване на дейността му ще донесе по всяка вероятност по-високи приходи, тъй като някои от технологичните съоръжения ще бъдат непоправимо повредени, ако дейността бъде прекъсната. В анализа се заявява също, че въпреки неуспеха на първата тръжна процедура, има няколко заинтересовани купувачи. В обобщение анализът заключава, че е в интересите на кредиторите NCHZ да продължи дейността си и дружеството да се продаде като действащо предприятие.

(108) Икономическият анализ на синдика е придружен и от анализ, извършен от ръководството на NCHZ. Според този анализ очакваната реална стойност на активите на дружеството в случай на прекъсване на дейността възлиза само на 15,5 млн. EUR, което прави прекъсването на дейността на NCHZ дори още по-малко атрактивно за кредиторите. Освен това в проучването се твърди, че дружеството може да бъде успешно продадено след приемането на определени мерки за реструктуриране; тъй като законът е направил освобождаването на персонал доста трудно, съкращенията са били осъществени от NCHZ, едва след като действието на закона е изтекло в началото на втория период. В обобщение проучването стига също до заключението, че за кредиторите ще бъде най-изгодно, ако NCHZ бъде продадено като действащо предприятие.

(109) Предложението за продължаване на дейността въз основа на тези документи е било след това прието от всички кредитори — както публични, така и частни. Комисията отбелязва, че задълженията към поне някои от частните кредитори също са нараствали през периода на несъстоятелност, възлизайки в крайна сметка на 11,5 млн. EUR.

- (110) Освен това задълбоченото разследване показва, че само двама от четиримата публични кредитори, представени в органите на кредиторите (Фондът за държавна собственост, Екологичният фонд, Словашката банка за гаранции и развитие и общината на град Nováky) са били пряко засегнати от опасността от по-нататъшно натрупване на задълженията към тях от страна на NCHZ по време на продължилите операции. Това са били Екологичният фонд, чиито допълнителни вземания през втория период са били само [100—500] хил. EUR, и общината на град Nováky, чиито допълнителни неуредени вземания през втория период са възлезли на [300—800] хил. EUR. Основните публични кредитори, дължимите суми към които са нараснали по време на процедурата по несъстоятелност, и по-специално здравноосигурителните и социалноосигурителните дружества, не са били представени в никой от органите на кредиторите, вземащи решение относно продължаването на дейността на NCHZ. Поради това те не са имали възможност да повлияят непосредствено върху процеса на вземане на решения и следователно не са могли да предотвратят продължаването на дейността на NCHZ. Тези публични кредитори са направили всичко възможно, за да получат дължимите им суми, като са регистрирали своите иски при синдика и са използвали всички механизми за принудително изпълнение, предоставени от Закона за несъстоятелността.
- (111) С оглед на гореизложеното Комисията счита, че поведението на различните държавни субекти е било в съответствие с теста на частния инвеститор.
- (112) Ето защо Комисията достига до заключението, че NCHZ не се е ползвало с предимство пред своите конкуренти, което не би получило при нормални пазарни условия през втория период, когато законът не е бил вече в сила и NCHZ е продължило дейността си въз основа на решението на комитета на кредиторите.

5.3.2. Заключение относно наличието на държавна помощ

- (113) Тъй като поне две от кумулативните условия за определяне на държавна помощ (вменяване на държавата и наличие на икономическо предимство) не са изпълнени, Комисията достига до заключението, че продължаването на дейността на NCHZ съгласно решението на комитета на кредиторите не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

5.4. Неправомерна помощ

- (114) Комисията отбелязва, че тъй като прилагането на закона към NCHZ представлява държавна помощ, тя е била предоставена в нарушение на задълженията за уведомяване и непредприемане на действия, изложени в член 108, параграф 3 от ДФЕС. Комисията следователно отбелязва, че помощта, предоставена на NCHZ, представлява неправомерна държавна помощ.

5.5. Съвместимост на мерките с вътрешния пазар

- (115) Тъй като посочената по-горе мярка представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, нейната съвместимост трябва да бъде преценена с оглед на изключенията, изложени в параграфи 2 и 3 на този член.
- (116) В съответствие със съдебната практика на Съда на ЕС задължение на държавите членки е да посочат евентуални основания за съвместимост и да докажат, че условията за такава съвместимост са изпълнени⁽¹⁶⁾. Словашките органи считат, че мерките не представляват държавна помощ и не са посочили евентуални основания, на базата на които да се направи оценка на съвместимостта.
- (117) Комисията извърши все пак оценка на това дали основанията, изложени в ДФЕС, не могат да се приложат *prima facie* към оценяваните мерки.
- (118) Тъй като NCHZ е било в процедура по несъстоятелност по времето, когато мерките са предоставени, то очевидно е било предприятие в затруднение по смисъла на Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение (наричани по-нататък „Насоките“) (17).
- (119) Поради тази причина всяка оценка на съвместимостта на държавна помощ с вътрешния пазар следва по принцип да се извършва въз основа на критериите, изложени в тези Насоки.
- (120) Комисията отбелязва, че условията за оздравяване, изложени в точка 3.1 от Насоките, очевидно не са изпълнени: по-конкретно, мерките не представляват подкрепа за осигуряване на ликвидност под формата на гаранции по заеми или на заеми и не са придружени от поемане на задължение от Словакия да представи на Комисията план за реструктуриране или план за ликвидация и пр.

⁽¹⁶⁾ Дело *Италия/Комисия*, (С-364/90, EU:C:1993:157), точка 20.

⁽¹⁷⁾ ОВ С 244, 1.10.2004 г., стр. 2.

- (121) Що се отнася до помощта за реструктуриране, определена в точка 3.2 от Насоките, Комисията отбелязва, че Словакия не е уведомила за никоя от мерките, посочени по-горе, като за помощ за реструктуриране и че не е изпълнила задължението си да докаже, че са налице някои от необходимите елементи, за да може мерките да се разглеждат като помощ за реструктуриране (план за реструктуриране, собствен принос, компенсаторни мерки и пр.).
- (122) В точка 34 от Насоките се изисква предоставянето на помощта да се обуславя от изпълнението на план за реструктуриране, който трябва да бъде одобрен от Комисията при всички случаи на индивидуална помощ. Помощта в разглеждания случай е била предоставена без надежден план за реструктуриране, отговарящ на всички условия, изложени в Насоките. Това обстоятелство би било самодостатъчно, за да се изключи съвместимостта на мерките с вътрешния пазар.
- (123) Освен това Комисията отбелязва, че Словакия не е представила на вниманието на Комисията никакви факти, които да гарантират изпълнение на необходимите изисквания за определяне на помощта за реструктуриране като съвместима: възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на NCHZ, приемливи равнища на собствения принос, адекватни компенсаторни мерки и пр.
- (124) Комисията достига до заключението, че посочената по-горе мярка е несъвместима въз основа на Насоките и следователно представлява държавна помощ, която е несъвместима с вътрешния пазар.

5.6. Възстановяване на помощта

- (125) В съответствие с Договора и установената съдебна практика на Съда на ЕС Комисията следва по принцип да реши, че съответната държава членка трябва да отмени неправомерно предоставената помощ, когато бъде установено, че тази помощ е несъвместима с вътрешния пазар⁽¹⁸⁾. Съдът също така нееднократно е постановявал, че задължението на дадена държава членка да отмени помощ, счтена от Комисията за несъвместима с вътрешния пазар, цели да възстанови съществуващата преди това ситуация⁽¹⁹⁾.
- (126) В този контекст Съдът е постановил, че целта е постигната, когато получателят е изплатил сумите, предоставени чрез неправомерна помощ, като с това се е отказал от предимството, което е имал пред конкурентите си на пазара, и ситуацията от преди плащането на помощта е възстановена⁽²⁰⁾.
- (127) В съответствие със съдебната практика в член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета се заявява, че „когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от получателя ...“⁽²¹⁾.
- (128) Следователно, тъй като в нарушение на член 108 от Договора Комисията не е била уведомена за нито една от въпросните мерки, които обаче трябва да се разглеждат като неправомерна и несъвместима помощ, предоставените суми трябва да бъдат възстановени с цел да се възстанови ситуацията, съществуваща на пазара преди тяхното предоставяне. Възстановяването следва да обхваща периода от момента на придобиване на предимството от получателя, т.е. когато помощта му е била предоставена, до ефективното възстановяване, като подлежащите на възстановяване суми следва да бъдат олихвени до ефективното възстановяване. При възстановяването ще се вземат под внимание сумите на неуредените задължения, представляващи държавна помощ, за които е доказано, че са били вече изплатени от постъпленията от продажбата на активи на NCHZ.
- (129) Като има предвид продажбата на стопанските дейности на NCHZ на Via Chem Slovakia и Fortischem, Комисията проучи евентуалната икономическа приемственост между тези дружества, за да извърши анализ дали възстановяването на помощта следва да включва и тях, или не.

5.7. Икономическа приемственост на NCHZ посредством продажбата на стопанските дейности

- (130) Както бе посочено, в случай на отрицателно решение на Комисията относно възстановяването на несъвместима помощ на предприятие в контекста на членове 107 и 108 от ДФЕС, въпросната държава членка е длъжна да възстанови несъвместимата помощ. Задължението за възстановяване може да бъде разширено към ново дружество, на което въпросното дружество е прехвърлило или продало част от своите активи, когато структурата на прехвърлянето или продажбата води до заключението, че между двете дружества има икономическа приемственост⁽²²⁾.

⁽¹⁸⁾ Вж. дело *Комисия/Германия*, (С-70/72, ЕУ:С:1973:87), точка 13.

⁽¹⁹⁾ Вж. съединени дела *Испания/Комисия* (С-278/92, С-279/92 и С-280/92, ЕУ:С:1994:325), точка 75.

⁽²⁰⁾ Вж. дело *Белгия/Комисия*, (С-75/97, ЕУ:С:1999:311), точки 64 и 65.

⁽²¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1).

⁽²²⁾ Решение на Общия съд от 28 март 2012 г. по дело *Ryanair Ltd/Комисия* (Т-123/09), точка 155.

- (131) Що се отнася до целта на сделката, Комисията отбелязва, че макар да не разполага с преки доказателства, че намерението на сделката е било да се избегнат последиците от възможно решение за възстановяване, за словашките органи е било все пак ясно, че от 17 октомври 2011 г. Комисията извършва предварително разследване на жалба срещу NCHZ (вж. съображение (2)) и че е имало вече иск за изплащане на глобата за картела от 19,6 млн. EUR, наложена на NCHZ с решение от 22 юли 2009 г. (вж. съображение (12)).
- (132) Съгласно решението на Съда по дело Италия и SIM 2/Комисия (23), на което Комисията е основала своите решения относно дружествата Olympic Airlines, Alitalia и SERNAM (24), оценката на икономическата приемственост между получателя на помощта и предприятието, на което са прехвърлени неговите активи, е извършена въз основа на набор от показатели. Следните фактори могат да бъдат взети под внимание: дали продажната цена отговаря на пазарната, обхватът на продадените активи (активи и пасиви, запазване на работната сила, активите като цяло), самоличността на купувача (купувачите), времето на продажбата (след започване на предварителната оценка, официалната процедура за разследване или окончателното решение) и икономическата логика на операцията. Този набор от показатели е потвърден от Съда в неговото Решение от 28 март 2012 г. по дело Ryanair/Комисия, което потвърди решението за Alitalia (25).
- (133) Като има предвид продажбата на стопанските дейности на NCHZ на Via Chem Slovakia и впоследствие на Fortischem, Комисията следователно ще извърши анализ въз основа на посочените по-горе критерии на това дали има икономическа приемственост между NCHZ и стопанските дейности, в крайна сметка придобити и понастоящем осъществявани от Fortischem.
- (134) Комисията счита, че не е уместно да се анализира поотделно икономическата приемственост на двете сделки, довели до придобиване на стопанските дейности от Fortischem, т.е. първо продажбата на Via Chem Slovakia и след това продажбата на Fortischem. Via Chem Slovakia е продало стопанската дейност на Fortischem във втората сделка на 1 август 2012 г., т.е. само един ден след приключването на първата сделка. Следователно Via Chem Slovakia всъщност никога не е управлявала и ръководила придобитите от нея стопански дейности на NCHZ.
- (135) Комисията признава, че обхватът на двете сделки не съвпада изцяло, тъй като Via Chem Slovakia си е запазило собствеността на някои недвижими активи (сгради и земя). От предоставената информация става обаче ясно, че всички стопански дейности на NCHZ, придобити от Via Chem Slovakia, са били незабавно прехвърлени на Fortischem. С единственото изключение на недвижимите активи, Fortischem е поело от Via Chem Slovakia всички активи и права, свързани с химическото производство (машини и оборудване за производство, договори и пр.), както и поетите ангажименти във връзка с химическото производство (включително всички трудови договори). Недвижимите активи, които не са били продадени на Fortischem, но са били необходими за продължаване на стопанските дейности на NCHZ, са били предоставени за ползване от Fortischem въз основа на договор за лизинг. Ето защо Комисията ще извърши непосредствен анализ на това дали е налице икономическа приемственост между NCHZ и неговите стопански дейности, придобити от Fortischem. Специфичните характеристики на двете сделки ще бъдат взети предвид, доколкото са относими към тази оценка.

5.7.1. Продажна цена

- (136) В своето решение за откриване на официалната процедура Комисията изрази съмнения дали цената от 2,2 млн. EUR, изплатена за активите на дружеството от Via Chem Slovakia, спечелилия оферент, представлява пазарна цена.
- (137) Тръжната процедура е обявена с условия, които изглежда са понижали стойността на активите. Съгласно условията на търга потенциалните оференти се имали избор дали да направят офертата си със или без да поемат „задълженията на прехвърлителя“ (за подробности вж. съображения (17) и (18)).
- (138) Правилата на тържната процедура са определяли, че ако най-високата оферта се даде от оферент, който е предпочел да не поема задълженията, представилите най-висока оферта участник, който ги поема, ще има възможността да се изравни с най-високата оферта. Комисията счита, че възможността един от оферентите да повиши офертата си, след като всички оферти са били подадени, по всяка вероятност ще обезкуражи потенциалните участници и/или ще има отрицателно въздействие върху направените оферти.

(23) Решение на Съда от 8 май 2003 г. по съвместни дела *Италианска република и SIM 2/Комисията на Европейските общности* (C-328/99 и C-399/00).

(24) Решение на Комисията от 17 септември 2008 г., Държавна помощ N 321/2008, N 322/2008 и N 323/2008 — Greece — Vente de certains actifs d'Olympic Airlines/Olympic Airways Services; Решение на Комисията от 12 ноември 2008 г., Държавна помощ N 510/2008 — Италия — Продажба на активи на Alitalia; Решение на Комисията от 4 април 2012 г., SA.34547 — Франция — Reprise des actifs du groupe SERNAM dans le cadre de son redressement judiciaire.

(25) Решение на Общия съд от 28 март 2012 г. по дело *Ryanair Ltd/Комисия* (T-123/09).

- (139) Всъщност един от елементите, които гарантират, че се постига най-високата цена на търга, е несигурността по отношение на цените, предлагани от останалите оференти. Ако оферент, който подава оферта със задълженията, знае, че е достатъчно неговата оферта да бъде най-висока само измежду офертите с поети задължения и че ще има възможност да изравни офертата си с тази на участника с най-високата оферта, който не е поел задълженията, много вероятно е той да даде по-ниска оферта, отколкото в ситуация, при която възможността за изравняване на цената не е предложена в условията на тръжната процедура.
- (140) Освен това посоченото условие може да обезкуражи участниците, които не желаят да оферират с поемане на задълженията, тъй като знаят, че дори ако офертата им е най-добрата, тя може да бъде отхвърлена, защото друг купувач, който е готов да поеме задълженията, може да повиши предлаганата от него цена. Ако стане така, на оферента, който не е поел задълженията, не се дава възможност да промени офертата си и да предложи по-висока покупна цена.
- (141) С оглед на гореизложеното условията на търга дават, както изглежда, предпочитание на оференти, които поемат задълженията, тъй като, ако двама оференти предложат една и съща цена — един с поемане и друг без поемане на задълженията, офертата с поемане на задълженията е предпочетена пред другата. Оттук очевидно следва, че цената, която ще бъде постигната без задълженията, може евентуално да бъде по-висока от цената, предложена от спечелилия оферент. Има основания да се предположи, че поемането на задълженията има финансови последици за купувача, който той взема предвид, когато дава своята оферта. Следователно при отсъствие на тези задължения предложената цена от този купувач ще бъде по всяка вероятност по-висока.
- (142) Словакия твърди, че дори оферент, който приема задълженията, не може да бъде сигурен, че няма да има друг оферент, който ги поема, предлагайки евентуално по-висока цена. Това обаче не омаловажава факта, че оферентите без поемане на задълженията са били по принцип третираны по-малко благоприятно от оферентите с поемане на задълженията и че това може да обезкуражи потенциалните оференти, които не са готови да поемат задълженията, за участие в търга.
- (143) Словакия твърди също така, че като се вземе под внимание общият обем на задълженията, който надхвърля 11 млн. EUR, много малка е вероятността някой участник да подаде оферта с поемане на тези задължения. Тя твърди, че по-специално, като се има предвид цената от едва 2 млн. EUR, предложена на първата тръжна процедура, никой разумен участник в търга не би поел задължения с такива финансови последици. Задълженията включват всъщност инвестиции от минимум 11 млн. EUR. Инвестициите обаче са определени за финансиране на мерки, които гарантират спазване на приложимите правила за опазване на околната среда, необходимо за продължаване на химическото производство. Всеки оферент, който иска да продължи химическото производство, ще трябва да направи такива инвестиции, така че тази сума трябва да бъде взета предвид и от оферентите, които не поемат задълженията. Другите две задължения (посочени в съображение (17)) имат наистина потенциално въздействие върху цената, но купувач, който възнамерява да запази или дори да разшири дейностите на NCHZ, няма да счете тези задължения за прекомерно натоварващи, като се има предвид предимството, предоставено в тръжната процедура на оференти, които поемат задълженията. Ето защо възможността за оферта с поемане на задълженията не може да бъде отхвърлена като „изключително малко вероятна“, така че тази възможност е можела да повлияе на цената, предлагана в търга.
- (144) Макар в крайна сметка да не са били получени оферти с поемане на задълженията, условията не са давали възможност за включването на максимално възможния брой оференти, конкуриращи се помежду си със своите най-добри предложения, което е предпоставка за продажба на възможно най-високата пазарна цена.
- (145) Освен това продажбата е била организирана като продажба на всички стопански дейности като действащо предприятие, т.е. с всички активи вкупом и никой оферент не е имал възможност да купи някой от активите поотделно. Това изключва възможността да се постигне максимална крайна цена чрез оферирание за отделни части от дейностите на NCHZ (като същевременно отстранява или ограничава потенциални затруднения, произтичащи от евентуално прекъсване на дейността). Комисията отбелязва, че документите, представени от словашките органи, показват, че е имало потенциални оференти, които са били заинтересовани от придобиването само на някои части от стопанските дейности на NCHZ (напр. bluO Epsilon Limited се е интересувало от придобиване само на съоръженията за производство на карбид). Не може следователно да се изключи, че продажбата на отделни части от стопанските дейности на NCHZ е щяла да доведе до по-висока обща продажна цена.
- (146) Що се отнася до продажбата от Via Chem Slovakia на Fortischem, това е била сделка между два частноправни субекта, при която не е била организирана тръжна процедура. Цената е била просто договорена между двата частноправни субекта без възможност за други страни да предложат по-висока цена. Поради това съмненията дали цената, заплатена от Via Chem Slovakia, е отговаряла на пазарната цена, се отнасят и до цената, заплатена от Fortischem.
- (147) С оглед на гореизложеното изглежда вероятно, че активите на NCHZ не са били продадени по начин, който да осигури максимални приходи за прехвърлените стопански дейности.

- (148) Предвид изложените съображения Комисията достига до заключението, че цената, заплатена от Via Chem Slovakia за стопанските дейности на NCHZ, не е била по всяка вероятност истинската пазарна цена, тъй като условията на тръжната процедура, както и фактът, че участниците са били длъжни да оферират за всички активи вкупом, са повлияли на цената.

5.7.2. Обхват на сделката

- (149) За да се избегне икономическа приемственост, активите и други елементи на прехвърлените стопански дейности трябва да представляват само част от предишното дружество или неговите активи. Колкото по-голяма е частта от първоначалните стопански дейности, които са прехвърлени на нов субект, толкова по-голяма е вероятността стопанската дейност, свързана с тези активи, да продължи да се ползва от несъвместимата помощ.
- (150) Макар Словакия да твърди, че продажбата е била „сделка с активи“, условията на сделката сочат всъщност, че дружеството е продадено като действащо предприятие. Както е посочено в съображение (19) по-горе, всички активи и най-малко част от прехвърлимите задължения са били продадени на новия собственик.
- (151) Продажбата на NCHZ на Via Chem Slovakia е била одобрена от словашкия орган за защита на конкуренцията на 19 юли 2012 г. От това решение става ясно, че всички стопански дейности на NCHZ като действащо предприятие са били предмет на сливането, за което е постъпило уведомление, и следователно на продажбата ⁽²⁶⁾.
- (152) Обхватът на стопанските дейности, придобити от Fortischem, остава същият като предишния обхват на дейностите на NCHZ. Това се доказва, като се сравни програмата за производство на NCHZ в самото начало на процедурата по несъстоятелност ⁽²⁷⁾ с настоящата програма за производство според уебсайта на Fortischem ⁽²⁸⁾. И в двата случая основните области на дейност съответно на NCHZ и Fortischem се състоят от неорганични (електролитни) химикали, включително калциев карбид, органични химикали, полимери и продукти за получаване на PVC. Всичките 14 основни продукта от тези области на производство, представляващи 99 % от приходите на NCHZ през 2008 г. ⁽²⁹⁾, се произвеждат и от Fortischem. Приходите, генерирани от горните продукти, продадени от Fortischem, възлизат общо на 161,3 млн. EUR през 2013 г. ⁽³⁰⁾ Тези приходи са сравними с приходите на NCHZ от приблизително 150—160 млн. EUR по време на процедурата по несъстоятелност ⁽³¹⁾. Следователно както програмата за производство, така и приходите от прехвърлените стопански дейности са останали същите като тези на NCHZ. Повече от 95 % от 1 412-те работници и служители на NCHZ са били също прехвърлени във Fortischem. Работниците и служителите не са били освободени и след това отново наети от Fortischem, а вместо това техните трудови договори са били просто прехвърлени на Fortischem.
- (153) Словакия твърди, че по-малко от 60 % от стопанските дейности са били прехвърлени, по-специално защото не е било включено недвижимо имущество. Както обаче е обяснено по-горе (вж. съображение (134)), Fortischem наема от Via Chem Slovakia недвижимото имущество (земя и сгради), необходимо за химическото производство. С изключение на недвижимото имущество всички други активи, права и задължения, свързани с прехвърлените стопански дейности, са поети от Fortischem. Fortischem следователно осъществява стопанските дейности на NCHZ и продължава със същото продуктово портфолио.
- (154) Освен това Fortischem е запазило и съществуващото ръководство на NCHZ. Така например главният изпълнителен директор на NCHZ преди прехвърлянето на стопанските дейности е станал председател на управителния съвет на Fortischem.
- (155) Към момента на придобиването на стопанските дейности на NCHZ Fortischem е обявило и публично в печата, че не предвижда съществени промени по отношение на персонала или производството и че ще запази съществуващото ръководство ⁽³²⁾.

⁽²⁶⁾ Вж. по-специално съображения (25) — (29) от решението за одобрение на сливането (Решение № 2012/FH/3/1/032), което може да се намери на: <http://www.antimon.gov.sk/2012fh31032/>.

⁽²⁷⁾ Вж. презентацията на синдика на 26 октомври 2009 г. „Novácké chemické závody, a.s. — Prezentácia správcu“, диапозитиви 4 и 5.

⁽²⁸⁾ Вж. www.fortischem.sk.

⁽²⁹⁾ Вж. диапозитив 5 от презентацията на синдика на 26 октомври 2009 г. „Novácké chemické závody, a.s. — Prezentácia správcu“.

⁽³⁰⁾ Вж. годишния доклад за 2013 г. на Energochemica Group, чийто най-крупен член е Fortischem, http://www.energochemica.eu/data/files/Vyroccka_ECH_2013.pdf.

⁽³¹⁾ Вж. напр. икономическия анализ, изготвен от синдика през декември 2010 г., стр. 3 (вж. съображение (106)).

⁽³²⁾ Вж. напр. статията „Novácku chemicku bude prevádzkovať spoločnosť Fortischem“ [Дейността на NCHZ ще се осъществява от Fortischem] от 2 август 2012 г., публикувана на сайта Webnoviny: <http://www.webnoviny.sk/ekonomika/novacku-chemicku-bude-prevadzkovat-s/526742-clanok.html>

- (156) Следователно, що се отнася до обхвата на сделката, Fortischem е поело ефективно всички стопански дейности на NCHZ заедно с всички свързани с тях активи, права и задължения. Обстоятелството, че част от активите се използват въз основа на договор за лизинг, а не на пряка собственост, не променя факта, че Fortischem просто продължава стопанските дейности на NCHZ в същия обхват, както преди сделката.
- (157) Освен това двете заинтересовани страни, които представиха мнения, също твърдят, че Fortischem продължава да оперира по същия начин, както преди това NCHZ, предлагайки същото продуктово портфолио на същия географски пазар, и че единствената видима промяна е промяната на наименованието.
- (158) Следователно Fortischem продължава стопанските дейности на NCHZ без съществени изменения на политиката в областта на търговията, персонала или производството.

5.7.3. Идентификация на собствениците

- (159) Когато собствениците на едно придобиващо дружество са същите като на продаващото дружество, това е важен признак за икономическа приемственост.
- (160) В този случай Комисията не можа да събере доказателства, които да потвърждават твърденията на жалбоподателя, че има връзки между първоначалните и крайните собственици на стопанските дейности на NCHZ. Преките собственици са различни, но не е възможно да се провери от независими и надеждни източници кои са крайните собственици зад някои от установените в Кипър преки или непреки дружества майки.
- (161) Словашките органи обаче представиха клетвени декларации от Energochemica, настоящото дружество майка на Fortischem, че собствениците на Fortischem не са по никакъв начин свързани с предишните собственици на NCHZ.
- (162) При отсъствието на каквито и да са доказателства за обратното, Комисията приема, че няма връзки между първоначалните и новите собственици на стопанските дейности на NCHZ, прехвърлени на Fortischem.

5.7.4. Време на продажбата

- (163) Продажбата е извършена, след като Комисията е започнала предварителното разследване по жалбата и е препратила жалбата за мнения от държавата. Следователно поне словашката държава е знаела, че има възможност въпросните мерки да представляват неправомерна и несъвместима помощ, която ще трябва да бъде възстановена.

5.7.5. Икономическа логика на операцията

- (164) Целта на критерия за икономическа логика е да се провери дали придобилият активите ги използва по същия начин като продавача или, напротив, включва активите в своята собствена търговска стратегия и така осъществява полезни взаимодействия, оправдавайки интереса си за придобиване на тези активи.
- (165) Придобиването на Fortischem е включвало цялото химическо производство на NCHZ, т.е. основната част от стопанските дейности на NCHZ като действащо предприятие, заедно с повече от 95 % от персонала и съответните права и задължения. Както беше доказано по-горе, продуктово портфолио и обхватът на дейностите на Fortischem са същите като тези на NCHZ.
- (166) Fortischem съобщи публично в печата и това, че няма планове за големи промени в начина, по който са провеждани стопанските дейности на NCHZ, и в обема на тези дейности⁽³³⁾. Въпреки че Fortischem е част от по-голяма група дружества, групата Energochemica, не се забелязват никакви съществени полезни взаимодействия с други членове на групата. Макар някои от тях да извършват също дейности в химическата промишленост, тяхната сфера на дейност е различна (светлинни стабилизатори, фенолни смоли, детергенти и пр.) и поради това там очевидно липсва съществена връзка с дейностите на Fortischem.
- (167) Следователно не е била променена търговската стратегия и Fortischem просто използва активите по същия начин, както продавачът.

⁽³³⁾ Вж. бележка под линия 31.

5.7.6. *Заключение относно икономическа приемственост между NCHZ и стопанските дейности, придобити и извършвани от Fortischem*

- (168) Общо взето, изглежда, че единствените изменения се отнасят до наименованието на дружеството и юридическото лице, на което то е собственост. В член 1.2 от условията на тържната процедура се определя, че се предвижда NCHZ да бъде продадено в своята цялост като набор от материални и нематериални активи, заедно с персонала си. В член 3.1 от споразумението за продажба между Via Chem Slovakia и NCHZ от 16 януари 2012 г. се заявява, че „действащото предприятие, прехвърлено съгласно настоящото споразумение, включва всички недвижими активи, движими активи, други права и стойности на имоти, които: i) служат за дейността като действащо предприятие или, поради своето естество, са предназначени да служат за тази цел и ii) към определящата дата принадлежат на продавача.“ Освен това придобилият активите продължава с продуктовото портфолио и търговската политика на NCHZ. И накрая, цената, платена за стопанските дейности на NCHZ, по всяка вероятност не представлява пазарна цена.
- (169) В резултат Комисията достига до заключението, че е налице икономическа приемственост между NCHZ и Fortischem.
- (170) Като следствие от гореизложеното Комисията счита, че предимството, предоставено от Словакия на NCHZ, представлява неправомерна и несъвместима държавна помощ и че възстановяването на тази несъвместима държавна помощ, предоставена на NCHZ, следва да обхване и новия собственик на стопанските дейности. С продължаващото си оперативно присъствие на пазара Fortischem продължава да се ползва от държавната помощ, получена за стопанските дейности на NCHZ, и продължава да нарушава пазара.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

- (171) Комисията достига до заключението, че решението на словашкото правителство да обяви NCHZ за дружество от стратегическо значение съгласно закона, защитавайки го по този начин от нормалното прилагане на законодателството за несъстоятелността, представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.
- (172) Комисията освен това констатира, че тази помощ е предоставена неправомерно в нарушение на задължението за уведомяване и непредприемане на действия, изложено в член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (173) И накрая, Комисията достига до заключението, че тази помощ е несъвместима с вътрешния пазар, тъй като не са изпълнени съответните условия на Насоките за оздравяване и реструктуриране от 2004 г. и не са установени други основания за съответствие.
- (174) Тази помощ трябва да бъде възстановена от NCHZ, като нареждането за възстановяване следва да обхване и дружество Fortischem, което има връзка на икономическа приемственост с NCHZ,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Държавната помощ в размер на 4 783 424,10 EUR, предоставена на NCHZ посредством обявяването му за дружество от стратегическо значение в съответствие със Закона за дружествата от стратегическо значение, чрез което дружеството е било защитено от нормалното прилагане на законодателството за несъстоятелността, е неправомерно предоставена от Словакия в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз и е несъвместима с вътрешния пазар.

Член 2

Решението да се позволи продължаване на дейността на NCHZ след изтичане на действието на закона въз основа на решението на комитета на кредиторите не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

Член 3

1. Словакия следва да получи обрано от NCHZ несъвместимата помощ, посочена в член 1.
2. С оглед на икономическата приемственост между NCHZ и Fortischem задължението за възстановяване на помощта следва да обхване и Fortischem.

3. Сумите, които следва да бъдат възстановени, включват лихви от датата, на която са били предоставени на NCHZ, до действителното им възстановяване.
4. Лихвата се изчислява с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 ⁽³⁴⁾ и Регламент (ЕО) № 271/2008 ⁽³⁵⁾ за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004.

Член 4

1. Възстановяването на помощта, посочена в член 1, се извършва незабавно и ефективно.
2. Словакия прави необходимото настоящото решение да бъде изпълнено в срок от четири месеца от датата, на която е уведомена за него.

Член 5

1. В срок от два месеца след уведомяването за настоящото решение Словакия предоставя следната информация:
  - а) общата сума (главница и лихви), която получателите трябва да възстановят;
  - б) подробно описание на вече предприетите или планирани мерки за спазване на настоящото решение;
  - в) документите, доказващи, че на получателя е наредено да възстанови помощта.
2. Словакия е длъжна да информира Комисията за напредъка на предприетите на национално равнище мерки за изпълнение на настоящото решение до пълното възстановяване на помощта, посочена в член 1. По искане на Комисията тя предоставя незабавно информация за вече предприетите и планирани мерки за изпълнение на настоящото решение. Тя предоставя също така подробна информация относно сумите на помощта и лихвите, които вече са възстановени от получателите.

Член 6

Адресат на настоящото решение е Словакия.

Брюксел, 15 октомври 2014 г.

За Комисията
Joaquín ALMUNIA
Заместник-председател

⁽³⁴⁾ Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за прилагането от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽³⁵⁾ Регламент (ЕО) № 271/2008 на Комисията от 30 януари 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004 за прилагането на Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 82, 25.3.2008 г., стр. 1).

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2015/1827 НА КОМИСИЯТА**от 23 март 2015 година****относно Държавна помощ SA 28876 (12/C) (ex CP 202/09), приведена в действие от Гърция в полза на Piraeus Container Terminal S.A. & Cosco Pacific Limited**

(нотифицирано под номер C(2015) 66)

(само текстът на гръцки език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с член 6 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз ⁽¹⁾ и като взе предвид мненията, представени от Гърция и Piraeus Container Terminal S.A.,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

- (1) С писмо от 30 април 2009 г. префектът на Пирея подаде жалба до Комисията, в която се твърди, че гръцката държава е предоставила неправомерна държавна помощ на новия концесионер на част от пристанището на Пирея — Piraeus Container Terminal S.A. (наричано по-нататък РСТ), дъщерно дружество със специална цел на COSCO Pacific Limited (наричано по-нататък COSCO). Предполагаемата помощ е предоставена под формата на освобождаване от данъчно облагане и благоприятни условия, заложи в договора за концесия след търга.
- (2) На 7 май 2009 г. Федерацията на гръцките пристанищни работници изпрати писмо ⁽²⁾, с което информира Комисията за предполагаемите данъчни облекчения, които гръцката държава е предоставила на РСТ. С писмо от 31 август 2009 г. Федерацията на гръцките пристанищни работници потвърди, че нейното първоначално писмо следва да се третира като жалба, и изказа твърдението, че е предоставена помощ под формата на данъчни облекчения, а така също и под формата на благоприятни условия, заложи в договора за концесия.
- (3) С писмо от 23 септември 2009 г. ⁽³⁾ Международният съвет на докерите подаде жалба, съдържаща подробно описание на мерките, които предполагаемо представляват държавна помощ.
- (4) С писмо от 14 октомври 2009 г. Комисията поиска информация от Гърция относно предполагаемите мерки за държавна помощ. С писмо от 12 ноември 2009 г. гръцките органи поискаха удължаване на крайния срок за отговор, с което Комисията се съгласи в свое писмо от 18 ноември 2009 г. На 3 февруари 2010 г. Комисията изпрати напомняне относно тази молба и на 23 февруари 2010 г. гръцките органи отговориха на това искане за предоставяне на информация.
- (5) На 5 май 2010 г. службите на Комисията се срещнаха с представителите на гръцките органи, за да обсъдят допълнителни разяснения.
- (6) С писмо от 27 октомври 2010 г. Комисията поиска допълнителна информация от гръцките органи. С писмо от 18 ноември 2011 г. гръцките органи поискаха удължаване на крайния срок, с което Комисията се съгласи в свое писмо от 2 декември 2011 г. На 8 февруари 2011 г. гръцките органи отговориха на това искане за предоставяне на информация.

⁽¹⁾ ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регистрирано от Комисията на 13 май 2009 г.

⁽³⁾ Регистрирано от Комисията на същия ден.

- (7) С писмо от 11 юли 2012 г. ⁽⁴⁾ Комисията информира Гърция, че е решила, че разликите между договора за концесия и обявлението за обществена поръчка, както и фискалната мярка, свързана с освобождаването от корпоративен данък за стоки, строителни работи и услуги, доставяни на РСТ извън Гърция, не представляват държавна помощ. Тя реши също така да открие процедурата, посочена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, по отношение на всички останали предполагаеми мерки за държавна помощ.
- (8) Решението на Комисията да открие процедурата беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 5 октомври 2012 г. ⁽⁵⁾ Комисията покани заинтересованите страни да представят мненията си по отношение на мерките.
- (9) На 5 ноември 2012 г. Комисията получи мненията на получателя. На 14 януари 2013 г. тези мнения бяха препратени на Гърция, на която предостави възможност за отговор. Предоставените от нея мнения и допълнителна информация бяха получени с писма от 2 ноември 2012 г., 27 март 2013 г. и 10 юли 2013 г. На 13 септември 2013 г. се проведе среща между службите на Комисията и гръцките органи, придружени от получателя. На 23 октомври 2013 г. гръцките органи предоставиха допълнителна информация. На 17 януари 2014 г. Комисията изпрати напомняне относно все още липсващата информация. На 4 февруари 2014 г. гръцките органи отговориха и на 10 февруари 2014 г. беше проведена друга среща. На 10 март 2014 г. гръцките органи отговориха и на 12 март 2014 г. беше проведена друга среща. След тази среща гръцките органи предоставиха допълнителна информация на 31 март 2014 г., 16 април 2014 г. и 28 април 2014 г. На 19 май 2014 г. и 8 декември 2014 г. бяха проведени допълнителни срещи с гръцките органи и получателя.

2. ОПИСАНИЕ НА ПОЛУЧАТЕЛЯ И НА ПРЕДПОЛАГАЕМИТЕ МЕРКИ ЗА ПОМОЩ

2.1. Пристанището на Пирея

- (10) Пристанището на Пирея е разделено на две зони: търговско пристанище и пътническо пристанище. Търговското пристанище разполага с 3 терминала: контейнерен терминал, товарен терминал и автомобилен терминал.
- (11) Контейнерният терминал разполага с два кея. Piraeus Port Authority (наричано по-нататък PPA) е взело решение за развитие на инфраструктурата на контейнерния терминал чрез разширяване на кей I, модернизиране на оборудването на кей II и изграждане на кей III.

2.2. Piraeus Port Authority S.A.

- (12) Дружеството Piraeus Port Authority S.A. е учредено по силата на Закон 2688/1999 чрез преобразуване на публично-ноправен орган — създаденият през 1930 г. Piraeus Port Authority, в дружество за комунални услуги.
- (13) На 13 февруари 2002 г. между гръцката държава и PPA е сключен 40-годишен договор за концесия. Този договор е ратифициран по силата на Закон 3654/2008. Съгласно този договор PPA разполага с изключително право да използва и експлоатира земята, сградата и инфраструктурата на сухоземната пристанищна площ на пристанището на Пирея. ⁽⁶⁾ По-специално договорът за концесия предвижда правото на PPA да възлага експлоатацията на част от пристанището на трета страна срещу заплащане. ⁽⁷⁾

2.3. Договор за концесия между PPA и РСТ и инвестиционен проект

- (14) С цел отдаване на концесия на кейове II и III PPA е провело европейски публичен търг ⁽⁸⁾ за услуги по пристанищно управление. При този търг PPA е получило две заявления от COSCO и от консорциум от дружества, състоящ се от Hutchinson Port Holdings L.T.D., Hutchinson Ports Investments S.A.R.L., Alapis Joint Stock Company S.A. и Lyd S.A.

⁽⁴⁾ Решение на Комисията C(2012) 4217 final от 11 юли 2012 г. по дело SA. 28876 (C (12/C) (ex CP 202/09) — Гърция — Container Terminal Port of Piraeus & Cosco Pacific Limited (ОВ С 301, 5.10.2012 г., стр. 55).

⁽⁵⁾ Вж. бележка под линия 4.

⁽⁶⁾ Вж. член 1.1 от договора за концесия относно неговия обхват и раздел 3 относно правото на използване и експлоатация.

⁽⁷⁾ Вж. член 3.1.iii от договора за концесия.

⁽⁸⁾ Обявен в Официален вестник. Обявление 2008/S 20-026332 от 30 януари 2008 г. е изменено с обявление 2008/S 54-072476 от 18 март 2008 г., с което крайният срок за подаване на оферти се удължава до 19 май 2008 г.

- (15) В поканата за представяне на оферти са предвидени процедури за обжалване. Въпреки това нито един от участниците не е подал жалба пред съдебните органи относно тръжната процедура или крайния резултат. В допълнение към това процедурата и проектът на договора са проверени и одобрени от гръцката Сметна палата.
- (16) През ноември 2008 г. РРА подписва с РСТ договор за концесия, по силата на който РРА предоставя на РСТ на концесия експлоатацията и изключителното използване на т. н. „нов контейнерен терминал“ (НКТ), обхващаш съществуващия кей II, подлежащ на модернизация, предвидения за изграждане нов кей III и прилежащата към него зона, както и използването на прилежащата морска зона за маневри за акостиране, позволяваща безопасното приставане и обслужване на корабите.
- (17) Съгласно договора за концесия РСТ има задължението да модернизира съществуващия кей II, да изгради новия кей III и да осигури пълната гама пристанищни услуги, свързани с експлоатацията на контейнерния терминал. Освен това концесионерът ще финансира изцяло за собствена сметка всички модернизации на кей II, както и изграждането и експлоатацията на кей III. Поради това тръжните условия и договорът за концесия предвиждат концесионерът да не получава никакви държавни средства за своите инвестиции.
- (18) В допълнение към това се предвижда концесионерът да поеме всички (търговски) рискове по отношение на модернизацията и изграждането на необходимата инфраструктура. Той поема също така определен брой задължения по отношение на осигуряването на гарантиран капацитет на новия контейнерен терминал.
- (19) Договорът за концесия между РРА и РСТ е ратифициран по силата на Закон 3755/2009 („Законът“). Член 1 от Закона съдържа договора за концесия във вида, в който е подписан, докато в член 2 се посочва специфично данъчно освобождаване на РСТ, а в член 3 се предвижда възможността инвестициите на РСТ, свързани с договора за концесия, да се ползват със специален режим за защита на чуждестранните инвестиции съгласно Законодателен декрет 2687/1953.

3. ОСНОВАНИЕ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ОФИЦИАЛНА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

- (20) В свое решение от 11 юли 2012 г. ⁽⁹⁾ Комисията реши, че разликите между договора за концесия и обявлението за обществена поръчка, както и двете фискални мерки, ⁽¹⁰⁾ не представляват държавна помощ. В същото решение Комисията посочи своите съмнения и откри официалната процедура по разследване по отношение на другите предпологаеми мерки за държавна помощ:
1. освобождаване от подоходен данък върху лихвите, натрупани до датата на започване на експлоатацията на кей III; ⁽¹¹⁾
  2. право на възстановяване на данъчен кредит по ДДС независимо от етапа на завършеност на обекта по договора; определяне на понятието „инвестиционна стока“ за целите на правилата относно ДДС; право на лихви за забава, считано от първия ден след шестдесетия ден от подаването на искане за възстановяване на ДДС; ⁽¹²⁾
  3. прехвърляне на загуби към бъдещи периоди без времево ограничение; ⁽¹³⁾
  4. избор между 3 амортизационни метода относно инвестиционните разходи за реконструкцията на кей II и изграждането на кей III; ⁽¹⁴⁾
  5. освобождаване от гербови налози върху споразуменията за заем и всички допълнителни споразумения за финансирането на проекта; ⁽¹⁵⁾

⁽⁹⁾ Вж. бележка под линия 4.

⁽¹⁰⁾ i) Освобождаване от корпоративен подоходен данък за стоки, строителни работи и услуги, предоставяни на РСТ извън Гърция от страна на дружества или съвместни предприятия, базирани извън Гърция, при условие че съществува двустранно данъчно споразумение за избягване на двойно данъчно облагане между Гърция и държавите на регистрация, ii) възстановяване на ДДС в рамките на 60 дни от момента на подаване на съответното заявление и лихвен процент, приложим за изчисляването на лихвата в случаите, когато държавата не възстанови дължимия ДДС в рамките на 60 дни от подаването на съответното заявление.

⁽¹¹⁾ Член 2, параграф 1 от Закона.

⁽¹²⁾ Член 2, параграфи 3 и 4 от Закона.

⁽¹³⁾ Член 2, параграф 5 от Закона.

⁽¹⁴⁾ Член 2, параграф 6 от Закона.

⁽¹⁵⁾ Член 2, параграф 8 от Закона.

6. освобождаване от данъци, гербови налози, вноски и всички права в полза на държавата или на трети страни по договорите между кредиторите по споразуменията за отпускане на заем, в рамките на които се прехвърлят задълженията и правата, произтичащи от тях; ⁽¹⁶⁾
  7. освобождаване от гербови налози за всяка компенсация, изплатена от РРА на РСТ по силата на договора за концесия, попадаща извън обхвата на Кодекса за ДДС; ⁽¹⁷⁾
  8. закрила по силата на специалния режим за защита на чуждестранните инвестиции. ⁽¹⁸⁾
  9. освобождаване от общите правила за принудително отчуждаване.
- (21) По-специално Комисията изрази становище, че въпросните мерки предоставят изборително предимство на РСТ, тъй като представляват дерогация от обичайно приложимите данъчни правила, която не може да бъде обоснована с изтъкнатите от гръцките органи съображения на икономическата политика. По-специално Комисията счете, че целта да се насърчат инвестициите, предприети в рамките на мащабни инфраструктурни проекти, е съображение на икономическата политика, което е неприемливо за разглежданата данъчна система и не може да оправдае диференцираното третиране в полза на РСТ.
- (22) Освен това Комисията счете, че фактът, че някои от тези или подобни на тях освобождавания от данъчно облагане са били включени в предходни обществени поръчки, по отношение на които Комисията е приела положителни решения, не е достатъчно доказателство, че тези мерки са обосновани от логиката на гръцката фискална система.
- (23) Освен това Комисията изрази съмнения по отношение на съвместимостта на въпросните мерки с член 107, параграф 3, буква а) и член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС, твърдяна от гръцките органи. По специално Комисията изрази съмнения относно прилагането на член 107, параграф 3, буква а) от ДФЕС, тъй като условията за съвместимостта на този член са разработени от Комисията в нейните Насоки за национална регионална помощ за 2007—2013 г. и гръцките органи не са предоставили подходящи аргументи по отношение на съответствието на мерките с условията на тези насоки. Що се отнася до приложимостта на член 107, параграф 3, буква в), Комисията изрази своите съмнения относно необходимостта и пропорционалността на мерките.

4. МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ И ГЪРЦИЯ

- (24) Гърция и получателят предоставиха съвместни мнения по случая. Комисията не получи мнения от никоя друга трета страна след откриването на официалната процедура по разследване.

4.1. По отношение на наличието на държавна помощ

Липса на предимство

- (25) Гръцките органи и РСТ твърдят, че освобождаването от общоприложимо данъчно правило не предоставя задължително изборително предимство, както и че Комисията не прави разлика между съществуването на изборителност и на предимство. Поради това дори и когато бъде идентифицирана изборителна мярка не може да се твърди, че тя автоматично предоставя предимство, и обратно. Прилагането на едно и също общо правило по отношение на различни ситуации може да доведе до дискриминация или до неизгодна позиция за определени лица, за които е приложимо това правило. Освобождаването може да има за цел да гарантира различното третиране на обективно различни ситуации, като по този начин не възниква нито дискриминация, нито неспреднамерено поставяне в неизгодно положение.
- (26) Освен това те твърдят, че по същия начин като предприятията, на които е възложено извършването на услуги от общ икономически интерес, предприятията, на които са предоставени дългосрочни концесии за изграждане и експлоатация на публична инфраструктура чрез частни средства, поемат договорни задължения да инвестират значителни парични суми за инфраструктура, която ще бъде върната на държавата в края на концесионния

⁽¹⁶⁾ Член 2, параграф 9 от Закона.

⁽¹⁷⁾ Член 2, параграф 10 от Закона.

⁽¹⁸⁾ Член 3 от Закона.

период. По този начин въпросните данъчни мерки имат за цел да компенсират „структурно неблагоприятното положение“ на тези дружества. В тази връзка те се позовават на решението *Combuis* ⁽¹⁹⁾, в което Общият съд постановява, че отстраняването на „структурно неблагоприятно положение“ не е равностойно на предоставянето на „предимство“ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

Липса на избирателност и/или обосноваване от логиката на данъчната система

i. Относно „референтната система“ на разглежданите мерки

- (27) Според гръцките органи и РСТ правилната референтна система е общият режим, прилаган по отношение на проекти за публична инфраструктура в Гърция, включително публично-частни партньорства. Тази схема се прилага за всички предприятия, участващи в мащабни инфраструктурни проекти, и публични/частни партньорства и при нея не се правят разграничения между тях. Фискалните разпоредби на Закон 3755/2009 са отражение на индивидуалното прилагане на тази обща схема.
- (28) Тъй като тези проекти имат специални характеристики ⁽²⁰⁾, които ги отличават от други проекти, предприятията, отговарящи за проекти за публична инфраструктура, обективно се намират в очевидно различно правно и фактическо положение в сравнение с други предприятия, ангажирани с други видове дейности. Поради това общоприложимите данъчни правила не могат да се считат за валидната „референтна система“. Правилната референтна система е тази, в която се вземат под внимание тези характеристики, признати и от законодателството на ЕС ⁽²¹⁾, което налага специално третиране. ⁽²²⁾
- (29) По този начин механизмът, установен от Гърция за осигуряване на подходящо третиране на специфичните характеристики на проектите за публична инфраструктура, отличаващи ги от други дейности, се състои във въвеждането на определени фискални разпоредби, разясняващи правилата относно определени области на данъчното облагане, чието прилагане i) би могло при други обстоятелства да доведе до дискриминация спрямо проектите за публична инфраструктура, ii) се характеризира с липсата на яснота и съгласуваност с общите принципи на данъчната система или iii) се обезсилва от горепосоченото задължително изискване по отношение на осигуряването на най-ефективното използване/разпределяне на публични ресурси.
- (30) Освен това те посочват, че законодателната техника, използвана за въвеждането на дадена данъчна мярка, не определя общия характер на мярката. Позовавайки се на решение *Gibraltar* ⁽²³⁾, те твърдят, че въвеждането от страна на дадена държава членка на освобождаване от общоприложими правила не води автоматично до избирателност и предимство. Следването просто на подход, основаващ се на дерогация, би било формалистична методология, която може лесно да бъде заобиколена.

ii. Цел на въпросната мярка

- (31) Гръцките органи и РСТ твърдят, че с оглед на дело *Adria-Wien* целта на мярката, по смисъла на която трябва да бъдат оценени разпоредбите в полза на РСТ, се състои в насърчаването на успешното изпълнение на проекти за публична инфраструктура. Те отхвърлят оценката на Комисията в решението за откриване, че подобна цел е „неуместна“ и „невалидна“.

⁽¹⁹⁾ Решение от 16 март 2004 г. по дело *Danske Busvogmaend*/Комисия, T-1 57/01, Recueil, стр. I-917.

⁽²⁰⁾ i) дългосрочен характер на договорите, ii) необходимост от значителни начални инвестиции, което на практика означава ограничени или нулеви приходи през първоначалния период, iii) необходимост от осигуряване на външно финансиране, iv) несигурен характер на финансовата възвръщаемост, v) общ публичен интерес от изграждането на нова публична инфраструктура, vi) силен и публичен интерес от успешното и рентабилно осъществяване на проекта.

⁽²¹⁾ Регламент (ЕС) № 670/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2012 г. за изменение на Решение № 1639/2006/ЕО за създаване на Рамкова програма за конкурентоспособност и иновации (2007—2013 г.) и на Регламент (ЕО) № 680/2007 за установяване на общи правила за отпускане на финансова помощ от Общността в областта на трансевропейските транспортни и енергийни мрежи (ОВ L 204, 31.7.2012 г., стр. 1) и Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и № 1107/70 (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 1).

⁽²²⁾ По-специално те посочват, че в Регламент (ЕО) № 1370/2007 относно ЗОУ се признава, че когато е обоснована от необходимостта от осигуряване на данъчни облекчения или пълна амортизация на капитала, свързана с извънредна инфраструктура, подвижен състав или инвестиции в превозни средства, обществената поръчка за услуги може да има по-голяма продължителност от нормално позволената.

⁽²³⁾ Решение от 15 ноември 2011 г. по съединени дела Комисия и Кралство Испания/правителството на Гибралтар и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, C-106/09 P и C-107/09 P, ECLI:EU:2011:732, точки 90—92.

- (32) Те се позовават също така на целта на екологичните такси, за да изтъкнат, че в резултат на заключението на Комисията в решението за откриване всяка данъчна мярка с конкретна цел, различна от събирането на данъчни приходи, никога не би могла да бъде обоснована от характера на общата данъчна система. Държавите членки имат свободата, в границите на спазването на законодателството на ЕС, да прилагат подходящата според тях политика чрез своите данъчни системи.
- (33) Освен това те твърдят, че заключението на Комисията, че въпросната цел на данъчната система е „неуместна“⁽²⁴⁾, е било неправилно, тъй като по делото Azores⁽²⁵⁾ Съдът не е постановил, че целта не е от значение. Целта на анализа на избирателността не е да се определи дали „самата“ „цел“ на разглежданата мярка е „валидна“ или „уместна“. „Целта“ на мярката се състои в „базата“, върху която може да се извърши сравнението на „правното и фактическото положение“ на дружествата.
- (34) Те заявяват, че Комисията не обяснява защо „целта“ на политиката не е „валидна“ или „уместна“ за целите на оценката на избирателността. За целта те се позовават на решенията Adria-Wien⁽²⁶⁾, Regione Sardegna⁽²⁷⁾ и British Aggregates⁽²⁸⁾, заявявайки, че Съдът не се е произнесъл срещу тези цели, а единствено е оценил дали въпросните мерки са избирателни.

iii. Правно и фактическо положение на РСТ с оглед на целта на въпросната мярка

- (35) Гръцките органи и РСТ твърдят, че с оглед на целта за успешно осъществяване на проекти за публична инфраструктура РСТ и други предприятия, изпълняващи мащабни инфраструктурни проекти, се намират в различно правно и фактическо положение спрямо други предприятия. Въз основа на това те заявяват, че в своето решение за откриване Комисията е пропуснала да вземе под внимание условията/специфичните характеристики на тези проекти. Данъчното третиране, приложимо за РСТ и други субекти в подобно положение, не може да осигури конкурентно предимство спрямо други предприятия, които не получават такова третиране, тъй като двата вида предприятия не се конкурират по отношение на изпълнението на въпросните проекти за публична инфраструктура.
- (36) Всички предприятия, които осъществяват подобни проекти, са еднакво подчинени на тази схема и нито едно от тях не следва да бъде изключено и не съществуват никакви ограничения по отношение на региона или сектора на прилагане, бюджета или сроковете. Поради това фактически не съществува никаква избирателност.
- (37) Освен това гръцките органи не са запазили никакви дискреционни правомощия по отношение на прилагането на тези фискални разпоредби, които са били системно въвеждани във всички проекти за публична инфраструктура в продължение на години.

iv. Логика на данъчната система

- (38) Гръцките органи и РСТ твърдят, че въпросните фискални разпоредби и схемата, към която те спадат, съответстват на основните или водещите принципи, ръководещи съответните гръцки данъчни правила, тъй като те а) са предназначени да изпълняват цел на публичната политика, съвместима с основните принципи на общата данъчна система, по-специално принципа за пропорционалност, целта на данъчната система за стимулиране на икономиката и повишаване на приходите, както и ключови политики на Гърция по отношение на изграждането на публична инфраструктура, б) имат за цел да гарантират, че обективно различни ситуации се третират различно, като по този начин се прилагат принципите за равнопоставеност и пропорционалност и се гарантира, че преследваните от данъчната система резултати не са накърнени, в) се прилагат въз основа на обективни критерии, г) са разработени специално като законодателен механизъм, третиращ ключови финансови проблеми, възникващи при изпълнението на проекти за публична инфраструктура, които излагат на риск участието на частния сектор.⁽²⁹⁾

⁽²⁴⁾ Съображение 115 от решението за откриване на Комисията.

⁽²⁵⁾ Решение от 6 септември 2006 г. по дело Португалия/Комисия, C-88/03, Recueil, стр. I-7115, точка 81.

⁽²⁶⁾ Решение от 8 ноември 2001 г. по дело Adria-Wien Pipeline, C-143/99, Recueil, стр. I-8384.

⁽²⁷⁾ Решение от 17 ноември 2009 г. по дело Presidente del Consiglio del Ministri/Regione Sardegna C-169/08, Recueil, стр. I-10821.

⁽²⁸⁾ Решение от 7 март 2012 г. по дело British Aggregates Association/Европейска комисия, T-210/02 RENV.

⁽²⁹⁾ Вж. например анализа на Общия съд в това отношение в решение от 7 март 2012 г. по дело British Aggregates Association/Европейска комисия, T-210/02 RENV, точки 83—91.

- (39) Освен това чрез осигуряването на правна сигурност посредством тези разпоредби и чрез гарантирането на способността на данъкоплатците да заплащат данъци се насърчават инвестициите от частния сектор в публична инфраструктура, а следователно и разширяването на данъчната основа и събирането на по-високи данъчни приходи. По този начин съответните мерки се обосновават от логиката на системата.

Липса на оценка относно условията, свързани с нарушаването на конкуренцията и засягането на търговията

- (40) Гръцките органи и РСТ твърдят, че Комисията не е определила услугите и географските пазари, свързани с оценката на конкурентоспособността, не е анализирала условията на конкуренция на съответните пазари и не е установила, че конкурентните пристанища в ЕС, посочени в решението за откриване, са реални или потенциални конкуренти на пристанището на Пирей и РСТ.
- (41) В допълнение към това те заявяват, че Комисията не е анализирала съответния пазар, на който контейнерният терминал на РСТ осъществява дейност, както и конкурентните условия на съответния пазар. Подобен анализ би показал, че въпросните фискални разпоредби нямат неблагоприятен ефект върху конкуренцията и търговията в ЕС.
- (42) По отношение на конкурентните условия на пазара те твърдят, че въз основа на решението WAM⁽³⁰⁾ самият факт, че между държавите — членки на ЕС, се търгуват контейнерни товари, както и че съществуват различни пристанища, които се конкурират помежду си по отношение на предоставянето на пристанищни контейнерни услуги, не означава автоматично, че дадена помощ, предоставена на пристанищен оператор, отговаря на критерия за засягане на търговията и/или нарушаване на конкуренцията, посочен в член 107, параграф 1 от ДФЕС. В този смисъл те заявяват, че Комисията не е анализирала как фискалните разпоредби засягат конкуренцията и търговията на съответните пазари.
- (43) РСТ предостави по-подробни мнения във връзка с горепосочените аргументи.

Определяне на съответния пазар

- (44) По отношение на определянето на съответния пазар РСТ се позовава на решения на Комисията в областта на сливанията⁽³¹⁾, за да се аргументира, че съществуват два ясно разграничени съответни пазара за пристанищни контейнерни услуги: трафик към хинтерланда и трафик по трансбордиране.
- (45) Той твърди също така, че що се отнася до трафика към хинтерланда, в своето решение за откриване Комисията изглежда счита, че географският обхват на пазара включва „Гърция и Източното Средиземноморие“, без да обяснява защо го определя по различен начин от гръцката Комисия по конкуренцията, постановила, че географският обхват на пазара за товарни услуги по отношение на трафика към хинтерланда се ограничава до Централна и Южна Гърция⁽³²⁾.
- (46) Освен това РСТ заявява, че от гледна точка както на предлагането, така и на търсенето, централната и южната част на Гърция представлява географски пазар, който е ясно разграничен от северната част на Гърция поради: а) способността на пристанищния контейнерен терминал на РСТ да обслужва много по-голям обем трафик от пристанището на Солун и всяко друго гръцко пристанище при по-конкурентни условия благодарение на своя по-висок технически капацитет, б) концентрацията на индустрията, търговията и населението принципно в широкия район на Атина и като цяло в централната/южната част на страната, в) топографията на Гърция, която изисква допълнителните транспортни разходи за контейнерни превози между пристанището на Солун и северната част на Гърция и централната и южната част на страната, и обратно.

⁽³⁰⁾ Решение от 6 септември 2006 г. по съединени дела Италия и WAM SpA/Комисия, T-316/04 и T-304/04, Recueil, стр. II-64.

⁽³¹⁾ Дела COMP/M.5398 — HUTCHINSON/EVERGREEN, COMP/M.5450 — KUHNE/HGV/TIU/HAPAG-LLOYD, COMP/JV.55 — HUTCHINSON/RCPM/ECT, COMP/JV.56 — HUTCHINSON/ECT, COMP/M.3863 — TUI/CP SHIPS, COMP/M.5398 — HUTCHINSON/EVERGREEN, COMP/M.3576 — ECT/PONL/EUROMAX, COMP/M.3973 — CMA CGM/DELMAS, COMP/M.3829 MAERSK/PONL, COMP/M.1674 — MAERSK/ECT, IV/M.831 — P&O/ROYAL NEDLLOYD.

⁽³²⁾ Дело 409/V/2009, решение от 23 януари 2009 г., стр. 22.

- (47) По отношение на контейнерите услуги по трансбордиране РСТ се позовава на решенията на Комисията Maersk/ECT и Hutchinson/Evergreen, в които тя е счела, че географският пазар за контейнери услуги по трансбордиране обхваща Източното Средиземноморие и Черноморския регион. То счита също така, че в своето решение за откриване Комисията определя географския обхват на пазара като обхващаш „Гърция и Източното Средиземноморие“.

Конкурентни условия на съответния пазар

- (48) По отношение на трафика по трансбордиране РСТ счита, че контейнерният терминал на РСТ не се конкурира с пристанища в ЕС относно предоставянето на товарни услуги за дълбоководен трафик по трансбордиране на контейнери в Източното Средиземноморие, освен с кей I на контейнерния терминал на РРА. Освен това то твърди, че Комисията не е обяснила защо счита, че съществуват различни пристанища в държавите — членки на ЕС ⁽³³⁾, на този пазар, които се конкурират с пристанищния контейнерен терминал на РСТ. Според РСТ становището на Комисията, че „... пристанището на Солун, пристанището на Констанца в Румъния, пристанището на Копер в Словения и определен брой пристанища в Италия могат да се считат за преки конкуренти“, противоречи на констатациите на Комисията по дело С 21/2009 ⁽³⁴⁾. Според РСТ пристанищата на Италия и пристанището на Копер в Словения не са разположени в идентифицирания от Комисията източносредиземноморски пазарен сегмент, а по-скоро в централносредиземноморския. Освен това трафикът по трансбордиране, предназначен за хинтерланда, обхванат от тези пристанища („регион на обслужване“), понастоящем не се обслужва от пристанището на Пирея. ⁽³⁵⁾
- (49) От гледна точка на предлагането РСТ твърди, че тези пристанища могат да се считат до известна степен за алтернативни на пристанищния контейнерен терминал на РСТ, тъй като, биха могли да обслужват някои от видовете контейнеровози, които пристанищният контейнерен терминал на РСТ може да обслужва, но не всички, поради факта, че те са по-плитководни и са с по-нисък капацитет на крановете. ⁽³⁶⁾ От гледна точка на търсенето тези пристанища не могат да се считат за алтернативни на пристанището на Пирея, тъй като: а) Пирея предлага най-краткото и най-рентабилното ⁽³⁷⁾ отклонение от оста Суец/Гибралтар, която обслужва основните линии за дълбоководен контейнерен превоз в Средиземно море ⁽³⁸⁾, б) Пирея предлага най-ниските цени на корабни горива в световен мащаб, в) по-специално пристанището на Констанца би породило допълнителни разходи за лощманско корабоводене през Дарданелите и Босфора.
- (50) С оглед на гореизложеното РСТ твърди, че пристанищата, посочени в решението за откриване, не могат да се считат за реални или потенциални алтернативи на контейнерното пристанище РСТ от гледна точка на предоставянето на товарни услуги за трафика по трансбордиране в Източното Средиземноморие.
- (51) В допълнение към това РСТ се позовава на решението на Комисията относно инвестиции в пристанището на Пирея, в което Комисията е счела, че конкуренцията между определени пристанища и пристанището на Пирея е незначителна. ⁽³⁹⁾ Освен това то твърди, че Комисията не е анализираща как фискалните разпоредби засягат конкуренцията и търговията на съответните пазари. В допълнение оценката на това въздействие би изисквала анализ на еквивалентните данъчни системи, прилагани в рамките на съответните пазари, тъй като други пристанища могат да се възползват от подобни или еквивалентни фискални разпоредби.

⁽³³⁾ Пристанището на Солун, пристанището на Констанца в Румъния, пристанището на Копер в Словения и определен брой пристанища в Италия (вж. бележка под линия 173 от решението за откриване).

⁽³⁴⁾ Решение на Комисията от 18 декември 2009 г. по дело С 21/09 (ex N 105/08, N 168/08 и N 169/08) — Гърция — Публично финансиране на инфраструктура и оборудване в пристанището на Пирея (ОВ С 402, 29.12.2012 г., стр. 25).

⁽³⁵⁾ Поради: отдалечеността на Пирея от тези зони; липсата на модерна железопътна връзка и услуги; значителните допълнителни разходи, които биха възникнали; както и осигуряването на основните линии за дълбоководен контейнерен превоз, които обслужват Централното Средиземноморие, чрез пристанищните контейнерни терминали в Малта (напр. Maersk), Таранто (напр. Evergreen), Венеция (напр. MSC) и Джоя Тауро (напр. MSC).

⁽³⁶⁾ Например Копер предлага морска дълбочина от около 9 метра спрямо дълбочина от 15—19 метра, предлагана от пристанището на Пирея (като корабите, които то обслужва, обикновено изискват дълбочина, много по-голяма от 12 метра). Контейнеровози с капацитет 13 500 TEU посещават контейнерното пристанище на Пирея всяка седмица — обем, който не може да бъде обслужен от никое от тези пристанища.

⁽³⁷⁾ Значителните разходи за допълнителната навигация, свързани с трафика по трансбордиране към всяко от другите пристанища, биха направили тези пристанища непривлекателни за този вид трафик.

⁽³⁸⁾ За един стандартен кораб за далечно плаване двупосочното разстояние от Пирея до тази корабна линия е само около 16 часа плавателно време спрямо 44 часа за Солун, 120 часа за Копер и няколко дни за Констанца (поради необходимостта от преминаване през Дарданелите и Босфора и характерните за тях задръствания).

⁽³⁹⁾ Съгласно параграф 117 от решението на Комисията: „Единствените пристанища в ЕС, които формират част от източносредиземноморския пазар, са разположените на Черно море (като например Констанца в Румъния, Варна в България). Въпреки това, поради специфичните особености на проливите, свързващи Черно море с Егейско море, черноморските пристанища не са основните конкуренти на пристанището на Пирея. Аналогично, дори и да не може да се изключи напълно възможността други пристанища в ЕС, като например адриатическите пристанища на Италия и Словения, също да се конкурират с пристанището на Пирея, конкуренцията между тях и пристанището на Пирея е незначителна“.

- (52) РСТ твърди също така, че то изпитва конкуренция единствено на пазарите, представляващи интерес за РРА, което оперира на кей 1 на контейнерния терминал на пристанището на Пирея. Въпреки това, що се отнася до РРА, Комисията е признала, че концесията, възложена на РСТ, ще увеличи конкуренцията за товарни услуги за контейнерен трафик в пристанището на Пирея. ⁽⁴⁰⁾
- (53) Що се отнася до появата на потенциални конкуренти вследствие на приватизацията на РРА и на други гръцки пристанища, РСТ твърди, че гръцките пристанищни оператори, на които не е възложена подобна концесия, не се намират в сходно положение, поради което въпросните фискални разпоредби не водят нито до конкурентно предимство, нито до нарушаване на конкуренцията.
- (54) То твърди също така, че Комисията не се позовава на никакви доказателства, че други пристанищни оператори биха били заинтересовани да предприемат мащабни инвестиции за изграждане на ключов пристанищен контейнерен терминал в Гърция. Според РСТ е много малко вероятно да възникне подобна конкуренция, тъй като нито едно друго съществуващо пристанище в Гърция не би съчетало характеристиките на Пирея ⁽⁴¹⁾.
- (55) На последно място, що се отнася до конкуренцията от страна на РРА, то твърди, че становището на Комисията е неточно, тъй като РСТ вече изпитва конкуренция в лицето на кей I на контейнерния терминал на РРА и концесията е довела до отварянето на пазара за конкуренция, а не до нарушаване на конкуренцията. В този смисъл то заявява също така, че РРА се възползва от определени законодателни разпоредби с фискален характер, в контекста на които приемането на някои от въпросните фискални разпоредби е счтено за необходим механизъм за възпрепятстване на поставянето на РСТ в неизгодна конкурентна позиция.

4.2. Относно сравнението на предполагаемите мерки за държавна помощ с подобни разпоредби в други договори за мащабни инфраструктури проекти ⁽⁴²⁾

- (56) Гръцките органи и РСТ посочват, че разпоредби, подобни на заложените в членове 2 и 3 от Закона, са включени в гръцките закони, с които са одобрени няколко отделни проекта за публична инфраструктура, както и в Закон 3389/2005 относно публично-частните партньорства. Тъй като Комисията е анализирала тези закони по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС и е взела решение, че те не водят до държавна помощ, заключението, че фискалните разпоредби в полза на РСТ представляват изборителна мярка и предоставят неправомерно предимство, попадащо в обхвата на член 107, параграф 1 от ДФЕС, би застрашило правната сигурност и би влязло в противоречие с практиката и предходните становища на Комисията относно прилагането на такива разпоредби спрямо проекти за публична инфраструктура в Гърция.
- (57) Що се отнася до делото за международно летище на Атина ⁽⁴³⁾, в което Комисията е счела, че фискалните разпоредби, прилагани по отношение на летищни услуги, не са били либерализирани към дадения момент, те твърдят, че същото заключение може да се направи и относно услугите на пристанищната инфраструктура по настоящото дело. Освен това гръцките органи поддържат своето твърдение, че Комисията е анализирала въпросните разпоредби в рамките на това дело.
- (58) По отношение на делото за околоръстния път на Атина ⁽⁴⁴⁾ и делото за магистралния мост Рио-Антирио според тях Комисията е анализирала внимателно финансовите вноски от публичния и частния сектор за разходите за проекта, както и съответните фискални разпоредби. Комисията е заключила също така, че сумата на вноската от публичния сектор (под формата на безвъзмездни средства и държавни гаранции) е определена като „пазарна цена“ (т.е. като най-ниския размер на изискваната вноска от публичния сектор) чрез открита, недискриминационна и конкурентна процедура за възлагане на обществена поръчка. В решението по делото за околоръстния път на Атина Комисията е заключила, че фискалните разпоредби представляват разяснение на приложимия данъчен режим, при липсата на което успехът на проекта би бил застрашен, и не ги е счела за част от възнаграждението на концесионера. Всяка финансова стойност, която може да бъде свързана с прилагането на приетите фискални разпоредби, не може да е счтана за част от вноската от публичния сектор, тъй като нейното точно определяне е

⁽⁴⁰⁾ Параграфи 114 и 115 от решение на Комисията по дело С 21/2009, посочено в бележка под линия 4.

⁽⁴¹⁾ i) неговото местоположение в най-голямата градска зона на Гърция, населявана от над 5 млн. души, както и най-голямата промишлена/търговска област, разполагаща с най-добрите железопътни и пътни връзки в страната, ii) обширно пространство за акостиране, складови съоръжения и голяма зона за заставане на котва, iii) най-голямата морска дълбочина, iv) най-близкото разстояние до оста Суец/Гибралтар, v) един от най-конкурентните пазари на корабни горива в световен план, vi) мащабни съоръжения за ремонт на кораби и предлагане на широк набор от услуги, изисквани от корабни оператори.

⁽⁴²⁾ Решения на Комисията по дела N 508/07 Йония Одос, N 45/08 — Магистрала Елевсина-Коринт-Патра-Пиргос-Цакона, N 566/07 — Магистрала Коринт-Триполи-Каламата и отсечката Левктро-Спарта, N 565/07 — Магистралата на Централна Гърция, N 633/07 — Договор за концесия на отсечката Малиакос-Клеиди от магистралата Патра-Атина-Солун-Евзони, N 134/07 — Договор за концесия на подводен тунел в Солун, N 462/99 — Атики Одос, NN 143/97 — Магистрален мост Рио-Антирио, NN 27/96 — Международно летище Спата.

⁽⁴³⁾ Решение на Комисията по дело NN 27/96 — Международно летище Спата.

⁽⁴⁴⁾ Решения на Комисията по дела N 462/99 — Атики Одос и NN 143/97 — Магистрален мост Рио-Антирио.

можело да се извърши само след изтичането на концесионния период. Тези разпоредби са били само необходими разяснения, целящи частните инвеститори да не бъдат демотивирани, по-специално що се отнася до този вид нежизнеспособни строителни проекти с висок риск. В този смисъл РСТ не може да бъде разграничено от концесионерите при тези дела, тъй като във всички случаи тези разпоредби са представлявали „разяснение“, а не „възнаграждение“, както Комисията е счела в своето решение за откриване.

- (59) Освен това съдебната практика ⁽⁴⁵⁾, която Комисията посочва в своето решение за откриване във връзка с факта, че мълчанието на Комисията по отношение на определени мерки не означава, че те са одобрени ⁽⁴⁶⁾, не може да бъде приложена за случаи с изпратено уведомление като тези, на които се позовават гръцките органи и РСТ.
- (60) По отношение на последващите решения за държавна помощ за останалите инфраструктурни проекти не е било необходимо Комисията да се позовава подробно на въпросните фискални разпоредби, тъй като тя не е променила своята позиция, изразена в делата за магистралния мост Рио-Антирио и околновръстния път на Атина. ⁽⁴⁷⁾
- (61) Те твърдят, че въпросът, който възниква, е дали с оглед на одобрението на Комисията в горепосочените предходни решения въпросните фискални разпоредби могат да се считат за съответстващи на правилата за държавна помощ, а не дали тези разпоредби са засегнати от предходната оценка на Комисията, както е посочено в решението за откриване. Освен това, ако тези разпоредби бяха включени в тръжната документация за тази концесия, Комисията би направила същото заключение като направеното в нейните предходни решения.
- (62) Те твърдят също така, че разликата между настоящото дело и предходните дела, направена от Комисията в нейното решение за откриване, се основава на техническо съображение, т.е. приемането на фискалните разпоредби в Закон 3755/2009 вместо включването им в договора за концесия. В допълнение към това се подчертава, че: i) участниците в тръжната процедура са знаели за прилагането на тези фискални разпоредби като стандартна рамка, използвана от Гърция по отношение на проекти за публична инфраструктура и относно ПЧП в Гърция; ii) РСТ е осъществило контакти по отношение на концесиите на контейнерните пристанища на Пирея и Солун с министър-председателя на Гърция и с гръцкия министър на корабоплаването, които са представяли тези проекти на инвеститори на международно равнище и са предлагали пълния пакет от мерки, с които Гърция разполага по отношение на проекти за публична инфраструктура, финансирани с ресурси от частния сектор; iii) РСТ е знаело, че Комисията е анализирала всички такива предходни проекти и не е повдигнала никакви възражения; iv) по време на тръжната процедура РСТ се е обърнало с молба към гръцкото правителство и РРА тези разпоредби да бъдат включени в договора за концесия; v) РСТ отново е повдигнало този въпрос пред министър-председателя на Гърция и гръцкия министър на корабоплаването и отново е получило уверения, че такова законодателство ще бъде въведено; vi) с оглед на тези уверения и в хода на тръжната процедура и изготвянето на своята оферта РСТ е взело под внимание факта, че договорът за концесия ще бъде управляван на същата основа като всички други концесии за публична инфраструктура и че съответно заемодателите следва да са запознати с концесионните условия.
- (63) Поради това тръжната процедура за възлагане на договора за концесия на РСТ не може да бъде разграничена от миналите случаи, тъй като стандартната фискална рамка за мащабни инфраструктурни проекти е била известна на всички участници. Освен това те посочват, че не е съществувала специална причина за водене на документация за тази комуникация в контекста на тръжната процедура, тъй като РРА няма правомощия да приема такива разпоредби и при всички случаи тяхното прилагане е било въпрос на установена практика в Гърция в съответствие със стандартите на Комисията.
- (64) В този смисъл, ако Комисията се позовава на техническо съображение като единствената причина за разграничаване на РСТ от всички предприятия, осигуряващи публична инфраструктура в Гърция, тази формалност би влязла в противоречие с принципа за правна сигурност и правни очаквания.
- (65) Що се отнася до становището на Комисията, че „доказателството, предоставено от гръцките органи, потвърждава констатацията, че участниците не са взели под внимание специфичните предимства...“ ⁽⁴⁸⁾, РСТ заявява, че не е запознато с посоченото доказателство, както и че приемането на тези разпоредби чрез закона, ратифициращ договора за концесия, не е равностойно на доказателство.

⁽⁴⁵⁾ Решение от 30 ноември 2009 г. по съединени дела Франция/Комисия и France Telecom/Комисия, T-427/04 и T-17/05, Сборник, стр. II-0435, точки 264—266, Решение от 28 юли 2011 г. по съединени дела Territorio Historico de Vizcaya, C-474/09 P—C-476/09 P, ECLI:EU:C:2011:522, точка 70.

⁽⁴⁶⁾ Вж. съображение 221 от решението за откриване.

⁽⁴⁷⁾ Следвайки същата логика, Комисията е одобрила схема за широколентовата инфраструктура в селските райони (SA. 32866 (11/N)), която има за правна основа Закон 3389/2005 относно ПЧП, който съдържа фискални разпоредби, подобни на заложените в Закон 3755/2009.

⁽⁴⁸⁾ Вж. съображения 225 и 226 от решението за откриване.

4.3. Относно съвместимостта на предполагаемите мерки за държавна помощ

- (66) Гръцките органи и РСТ твърдят, че ако Комисията заключи, че въпросните фискални разпоредби водят до държавна помощ, тази помощ следва да се счита за съвместима с вътрешния пазар въз основа на член 107, параграф 3, буква а) и член 107, параграф 3, буква в) с оглед на значението на съответните инвестиции, инфраструктура и услуги за икономическото развитие на Гърция и по-специално за развитието и модернизацията на сектора за контейнерен морски транспорт.
- (67) Въпросният инвестиционен проект има за цел развитието на пристанището на Пирея като модерен морски контейнерен терминал в Средиземно море, увеличавайки неговия капацитет и складово пространство и повишавайки неговата ефективност при обработката на морския контейнерен трафик. Показателите за дейността на кей II ⁽⁴⁹⁾ вече свидетелстват за постигането на тази цел. Освен това проектът е насочен към постигането на целта на Комисията от общ интерес във връзка с транспортната политика на ЕС, както е анализирана в различни регламенти и съобщения на ЕС.
- (68) Закупуването на оборудване и изграждането на кей III се считат за първоначална инвестиция съгласно съответните правила на ЕС за регионална помощ по отношение на прилагането на член 107, параграф 3, буква а) от ДФЕС. Те възлизат на [...] млн. EUR (*) и са създали около 900 преки и непреки работни места на пълно работно време, които ще се запазят през 35-годишния концесионен период. Като се отчита високият размер на инвестицията, всяка възможна помощ би била много по-ниска от максималния таван на помощта от 30 %, приложима за региона на Атика до края на 2010 г., или максималните размери на помощите, одобрени от Комисията в решенията относно пристанищна инфраструктура ⁽⁵⁰⁾. В този смисъл мерките за помощ представляват минималните необходими и подходящи мерки за подкрепа на подобен мащабен инфраструктурен проект. Собствената вноска на РСТ за проекта е изцяло в рамките на праговете, посочени в правилата за регионална помощ. Освен това всяка възможна помощ би била съвместима с общия пазар въз основа на член 107, параграф 3, буква а) от ДФЕС на същите основания като помощта за РРА, одобрена от Комисията в дело С 21/2009 ⁽⁵¹⁾.
- (69) По-специално помощта може да бъде сметена за необходима с оглед на нуждата от публично финансиране за развитието на пристанищната инфраструктура в условията на финансовата криза в съответствие с политиката на ЕС в това отношение ⁽⁵²⁾, както и с цел осигуряване на яснота, гъвкавост и предсказуемост на приложимата данъчна система спрямо концесии като разглежданата. Що се отнася до необходимостта от мерките за помощ, те твърдят, че фискалните разпоредби са осигурили съответствие с режима за финансиране на проекти от частния сектор и предотвратяване на несъстоятелност на дружеството поради невъзможност да изплаща своите заеми и потенциални задължения. При липсата на тези финансови разпоредби режимът на финансиране на проекти, който РСТ би договорил, би бил съществено по-неблагоприятен, което би изложило на риск неговата оферта или изпълнението на договора за концесия (неефективност на пазара). На практика фискалните разпоредби са били необходими с цел осигуряване на достъп на концесионера до нужното финансиране от финансиращи организации от частния сектор. ⁽⁵³⁾ На последно място предоставянето на парични безвъзмездни средства вместо прилагането на тези мерки би било неуместен и излишен стимул, като се имат предвид затрудненията при предварителното точно определяне на изискванията за финансиране, възникващи в резултат на тази пазарна неефективност.
- (70) Освен това те твърдят, че мерките имат категоричен стимулиращ ефект, тъй като началото и изпълнението на споразумението за концесия, както и всякакви инвестиционни дейности са настъпили след приемането на тези фискални разпоредби. С оглед на икономическата криза и липсата на финансово кредитиране, наблюдавани в Гърция и в световен мащаб в периода 2008—2009 г., РСТ е имало стимул да продължи реализацията на

⁽⁴⁹⁾ През 2012 г. а) трафикът на кей II е нараснал със 76,5 % спрямо 2011 г. (2,108 млн. TEU през 2012 г. спрямо 1,188 млн. TEU през 2011 г.), б) капацитетът е надвишавал предвидения в договора за концесия със 700 000 TEU, в) приходите са нараснали с 43 % спрямо 2011 г. (от 72,87 млн. EUR на 104,3 млн. EUR). През 2012 г. РСТ, TRAINOSE и Hewlett Packard подписват споразумение по силата на което Hewlett Packard ще разпространява своите продукти през Гърция до други съседни държави.

(*) Обхванато от задължението за професионална тайна.

⁽⁵⁰⁾ Решения на Комисията по дела С 39/2009 — Латвия — Ventspils Free Port Authority (интензитет на помощта — 50 %), SA. 30742 — Изграждане на инфраструктура за фериботния терминал на Клайпеда (интензитет на помощта — 65 %), SA 34940 (2012/N) — Пристанище Аугуста (интензитет на помощта — 68,87 %), N 649/2001 — Безвъзмездни средства за товарни съоръжения (интензитет на помощта — 94 %), С 21/2009 — Публично финансиране на инфраструктура и оборудване в пристанището на Пирея.

⁽⁵¹⁾ Вж. бележка под линия 34.

⁽⁵²⁾ Регламент (ЕС) № 670/2012.

⁽⁵³⁾ В това отношение те се позовават на факта, че Китайска банка за развитие, един от кредиторите на РСТ, е изчаквала приемането на закона за ратификация, за да подпише споразумението за заем в полза на РСТ. Освен това те се позовават на електронно съобщение, изпратено от [...] на РСТ през януари 2009 г., в което се изразяват основни опасения относно финансирането на въпросното споразумение за концесия. Съгласно това електронно съобщение споразумението за концесия не осигурява защита срещу обща или дискриминационна законодателна промяна и те твърдят, че това се отнася за фискалната рамка на споразумението за концесия.

концесията само след приемане на закона. В противен случай то е можело се откаже от концесията, понасяйки единствено загубата на своята банкова гаранция в размер на 5 млн. EUR. Стимулиращият ефект е доказан и от факта, че РСТ е поело риска за цялостното финансиране на проекта.

- (71) В допълнение към това те твърдят, че предоставените от тях оценки ⁽⁵⁴⁾ показват, че фискалните разпоредби осигуряват сума в размер между [...] млн. EUR и [...] млн. EUR ⁽⁵⁵⁾ за целия концесионен период, т.е. от [...] % до [...] % от общите инвестиционни разходи в размер на [...] млн. EUR, което е много под размера на помощите, одобрени от Комисията по дела, касаещи инвестиции за пристанища.
- (72) Освен това те твърдят, че предварителните количествени оценки на специфичните предимства не са били необходими за одобрение или за осъществяване на инвестицията. Според тях този предварителен подход за целите на оценката по член 107 от ДФЕС на всяка предполагаема полза, която би могла да се счете за възникваща вследствие на някоя от фискалните разпоредби, е подходящ съгласно установената съдебна практика ⁽⁵⁶⁾.
- (73) Те се позовават също така на определени решения на Комисията ⁽⁵⁷⁾, в които Комисията е одобрила държавна помощ, за която не е постъпило уведомление, установявайки стимулиращия ефект и необходимия и пропорционален характер на тази помощ в случаи, при които помощта не е била количествено оценена на предварителна база и/или не е било възможно да бъде количествено определена дори към момента на вземане на окончателното решение на Комисията. В този смисъл изчисляването ⁽⁵⁸⁾ на финансовата полза не е било необходимо за установяването на стимулиращ ефект и пропорционалност.
- (74) На последно място те са посочили, че нито една от разглежданите мерки не е приложена на практика.

5. ОЦЕНКА ДАЛИ МЕРКИТЕ ИМАТ ХАРАКТЕР НА ДЪРЖАВНА ПОМОЩ

- (75) Член 107, параграф 1 от ДФЕС определя държавната помощ като всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки. Следователно, за да се определи дали

⁽⁵⁴⁾ Предоставените оценки се основават на проучване, проведено от PricewaterhouseCoopers Business Solutions S.A. Тези оценки се състоят в сравнение между допусканията в бизнес плана на Cosco към момента на публикуване на закона за ратификация (март 2009 г.) и общоприложимите разпоредби. Въз основа на резултата от това сравнение те са изчислили сумата, съответстваща на нуждите от допълнително финансиране, които РСТ би имало при липсата на фискалните мерки. Накрая сумата, получена в резултат на тези изчисления, е изразена в дисконтирани стойности (при използването на годишен сконтов процент от 9,0 %, т.е. сконтовия процент, използван от РРА за дисконтирането на минимално гарантираните концесионни такси, предложени от РСТ в хода на тръжната процедура, но така също и на годишен сконтов процент от 4,47 % към март 2009 г., т.е. референтния процент, посочен в съобщението на Комисията). На последно място тези изчисления не включват мерките по членове 2.3, 2.5, 2.9, 2.10 и член 3 от Закона.

⁽⁵⁵⁾ При най-неблагоприятния сценарий.

⁽⁵⁶⁾ Например Решение от 8 ноември 2001 г. по дело *Adria-Wien Pipeline GmbH* и *Wieterdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH/Finanzlandesdirektion für Kärnten*, C-143/99, Recueil, стр. I-8365, точка 41; Решение от 1 юли 2010 г. по дело *BNP Paribas* и *Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL)/Комисия, T-335/08*, Сборник, стр. II-3323, точка 204; както и Решение от 21 май 2010 г. по дела *Франция, France Télécom Bouygues SA, Bouygues Télécom SA* и *AFORS Télécom/Комисия, T-425/04, T-444/04, T-450/04* и *T-456/04*, Сборник, стр. II-2009, точка 216.

⁽⁵⁷⁾ Решение на Комисията по дело SA.21918 — Франция — Регулирани тарифи на електроенергията във Франция (ОВ С 398, 22.12.2012 г., стр. 10), Решение 98/353/ЕО на Комисията от 16 септември 1997 г. относно държавна помощ за *Gemeinnützige Abfallverwertung GmbH* (ОВ L 159, 3.6.1998 г., стр. 58), Решение C(2007) 134 на Комисията от 24 януари 2007 г. по дело за държавна помощ NN 67/05 — Литва — Намаляване на ставката на данък печалба за *UAB „Bite GSM“*, Решение 2003/227/ЕО на Комисията от 2 август 2002 г. относно различните мерки и държавната помощ, инвестирана от Испания в *Terra Mítica SA*, тематичен парк в близост до Бенидорм (Аликанте) (ОВ L 91, 8.4.2003 г., стр. 23), Решение на Комисията от 14 април 2010 г. по дело за държавна помощ NN 30/2009 — Ирландия — Капиталови отчисления за хотел *Ritz-Carlton, Powerscourt, Co. Wicklow*, Решение 2003/590/ЕО на Комисията от 5 март 2003 г. относно държавна помощ, която Обединеното кралство планира да предостави на *CDC Group plc* (ОВ L 199, 7.8.2003 г., стр. 28), Решение 2009/476/ЕО на Комисията от 28 януари 2009 г. относно помощ под формата на компенсационен фонд, създаден в рамките на организацията на пазара на електроенергия, приведена в действие от Люксембург (С 43/02 (ex NN 75/01) (ОВ L 159, 20.6.2009 г., стр. 11), Решение 98/212/ЕО на Комисията от 16 април 1997 г. относно помощ, предоставена от Италия на *Enirisorse SpA* (ОВ L 80, 18.3.1998 г., стр. 32), Решение на Комисията от 1 март 2007 г. относно държавна помощ NN4/07 — „*Deltissime Sp. z o.o.*“ към документ C(2007) 769.

⁽⁵⁸⁾ Според изчисленията на РСТ въздействието от приемането на фискалните разпоредби върху реалната вътрешна норма на възвръщаемост (IRR), взета под внимание в примерния бизнес план на РСТ от март 2009 г., се изчислява на [...] базисни пункта (т.е. [...] %), което сочи увеличение на тази вътрешна норма на възвръщаемост, изчислена, без да се вземат под внимание въпросните фискални разпоредби, на около [...] % (т.е. от [...] % до [...] %).

въпросните мерки представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, трябва да бъдат изпълнени всички от посочените по-долу условия. А именно мярката трябва: а) да бъде предоставена чрез ресурси на държава членка, б) да предоставя икономическо предимство на определено предприятие, в) да бъде избирателна, г) да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията и да засяга търговията между държавите членки.

5.1. Понятие за предприятие

- (76) Въз основа на член 107, параграф 1 от ДФЕС правилата за държавна помощ се прилагат само когато получателят на помощта е „предприятие“. Съгласно установената съдебна практика предприятие е субект, осъществяващ икономическа дейност, независимо от неговия правен статут и начина, по който се финансира.⁽⁵⁹⁾ В допълнение към това всяка дейност, състояща се в предлагането на стоки и/или услуги на даден пазар, е икономическа дейност.⁽⁶⁰⁾
- (77) Комисията вече е счела, че изграждането и експлоатацията на някои видове инфраструктура може да се счита за икономическа дейност.⁽⁶¹⁾ Освен това съгласно установената съдебна практика⁽⁶²⁾ предоставянето на инфраструктурни съоръжения на трети страни срещу възнаграждение представлява икономическа дейност.
- (78) Тъй като РСТ е модернизирало съществуващия кей II, изградило е новия кей III и осигурява пълната гама пристанищни услуги, свързани с експлоатацията на контейнерния терминал, то може да се счете за предприятие за целите на правилата за държавна помощ. Следователно РСТ подлежи на правилата за държавна помощ.

5.2. Ресурси на държава членка

- (79) Въз основа на член 107, параграф 1 от ДФЕС предполагаема мярка за държавна помощ се предоставя от държава членка или чрез ресурси на държава членка. Решение за мярката се взема от държавата и мярката може да бъде приписана на държавата. Като позволява на РСТ да се ползва със специфично данъчно третиране, гръцката държава се отказва от държавни ресурси, които би получила, ако не беше приела предполагаемо облагодетелстващите фискални разпоредби. Следователно въпросните мерки са свързани със загуба на държавни ресурси и могат да се считат за предоставени чрез държавни ресурси.

5.3. Наличие на избирателно предимство

- (80) Съгласно постоянната съдебна практика, за да се определи дали дадена държавна мярка представлява държавна помощ, трябва да се установи дали предприятието получател получава икономическо предимство, което не би получило при нормални пазарни условия, т.е. при липсата на държавна намеса.⁽⁶³⁾
- (81) От значение е единствено ефектът от мярката върху предприятието, а не причината за или целта на държавната намеса.⁽⁶⁴⁾ С цел извършване на тази оценка финансовото състояние на предприятието след прилагането на мярката следва да се сравни с финансовото състояние, ако мярката не е била въведена. Понятието за помощ обхваща не само положителни ползи, но и мерки, които под различни форми облекчават разходите, които

⁽⁵⁹⁾ Решение от 12 септември 2000 г. по съединени дела Павлов и други, C-180/98—C-184/98, Recueil, стр. I-6451.

⁽⁶⁰⁾ Решение от 16 юни 1987 г. по дело *Комисия/Италия*, 118/85, Recueil, стр. 2599, точка 7, Решение от 18 юни 1998 г. по дело *Комисия/Италия*, C-35/96, Recueil, стр. I-3851, точка 36, Решение от 12 септември 2000 г. по съединени дела C-180/98—C-184/98, Recueil, стр. I-6451.

⁽⁶¹⁾ Решения на Комисията по дела за държавна помощ: N 44/10 — Публично финансиране на пристанищна инфраструктура в Криеву Сала (ОВ С 215, 21.7.2011 г., стр. 21, параграфи 60—68); C 39/2009 — Публично финансиране на пристанищна инфраструктура на пристанище Вентспилс (ОВ С 62, 20.3.2010 г., стр. 7, параграфи 53—58), N 60/06 — Пристанището на Ротердам (ОВ С 196, 24.8.2007 г., стр. 1, параграфи 42—52); N 520/03 Фламандски пристанища (ОВ С 176, 16.7.2005 г., стр. 12, параграфи 34—54).

⁽⁶²⁾ Вж. *inter alia* Решение от 24 октомври 2002 г. по дело *Aéroport de Paris*, C-82/01P, Recueil стр. I-9297, както и Решение от 24 март 2011 г. по съединени дела *Flughafen Leipzig-Halle GmbH* и *Mitteldeutsche Flughafen AG* и *Freistaat Sachsen* и *Land Sachsen-Anhalt/Комисия*, T-455/08 и T-443/08, Сборник, стр. II-1311.

⁽⁶³⁾ Решение от 11 юли 1996 г. по дело C-39/94 SFEI и други, Recueil, стр. I-3547, точка 60; Решение от 29 април 1999 г. по дело C-342/96 Испания/Комисия, Recueil, стр. I-2459, точка 41.

⁽⁶⁴⁾ Решение от 2 юли 1974 г. по дело 173/73 Италия/Комисия, Recueil 709, точка 13.

обичайно натоварват бюджета на предприятието и които, без да са субсидии в строгия смисъл на думата, имат същото естество и последици. ⁽⁶⁵⁾ По отношение на данъчното облагане Съдът е изяснил, че мярка, чрез която публичните органи предоставят на някои предприятия данъчно освобождаване, което поставя получателите в по-благоприятно положение спрямо други данъчнозадължени лица, представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. По подобен начин мярка, предоставяща на определени предприятия намаление на дължимия данък или отсрочено плащане на обичайно дължимия данък, представлява държавна помощ. ⁽⁶⁶⁾

- (82) Разглежданите мерки се състоят в освобождаване от или отсрочено плащане на обичайните данъци и налози, които РСТ би платило при липсата на съответните разпоредби, или в диференцирано третиране, позволяващо на РСТ да осигури по-добър паричен поток през първите години от фазата на изграждане (вж. по-долу описанието на обичайната данъчна система или референтните системи). Следователно тези мерки подобряват финансовото състояние на РСТ в сравнение с неговото финансово състояние при липсата на мерките. В този смисъл те предоставят предимство на РСТ.
- (83) Съществуването на предимство може да се изключи, ако въпросното предприятие предоставя услуги от общ икономически интерес — въз основа на критериите, установени в съдебната практика по делото *Altmark* ⁽⁶⁷⁾, или когато държавната намеса е извършена в съответствие с нормалните пазарни условия ⁽⁶⁸⁾. Тези два сценария обаче не са приложими в настоящия случай.
- (84) Що се отнася до „структурния недостатък“, който посочват получателят и гръцките органи, Комисията отбелязва на първо място, че съгласно установената съдебна практика наличието на структурен недостатък не е предпоставка за изключване на съществуването на предимство и съответно на държавна помощ. ⁽⁶⁹⁾ В допълнение към това при всички положения делото *Combus* не е приложимо за разглеждания случай. В случая с *Combus* действително е съществувал структурен недостатък в сравнение с конкурентите от частния сектор и мярката в този случай действително е изключила наличието на предимство. Това се е дължало на факта, че по-голямата част от шофьорите на *Combus* са имали статут на служители, което е обуславяло по-високи разходи за персонал в сравнение с наемането на шофьори на договорна основа като всички останали автобусни оператори. Въпреки това РСТ няма структурен недостатък в сравнение със своите конкуренти, тъй като фактът, че е предприело инвестиция в мащабен проект за публична инфраструктура, не представлява сам по себе си структурен недостатък, а решение на частен инвеститор, взето от неговото дружество майка в контекста на обичайната му стопанска дейност. Следователно констатациите по делото *Combus* не са приложими в настоящия случай.
- (85) По-специално, що се отнася до мярката за освобождаване от данъчно облагане, вноски и всички права в полза на държавата или на трети страни по договорите между кредиторите и по-специално дружеството майка *Cosco* по споразуменията за отпускане на заем, в рамките на които се прехвърлят задълженията и правата, произтичащи от тях ⁽⁷⁰⁾, Комисията счита, че тази разпоредба е равностойна на безвъзмездно предоставяне на застрахователен договор от страна на държавата в полза на кредиторите на РСТ. По същество кредиторите на РСТ, и по-специално *Cosco*, могат да се ползват от освобождаване от данъчно облагане, вноски и всички права в полза на държавата или на трети страни, които гръцката държава може да реши да наложи в бъдеще, без да е необходимо да заплащат компенсация на държавата за това освобождаване. Следователно поради тази мярка *Cosco* се намира в по-благоприятна позиция от кредиторите на други инвеститори, тъй като не е необходимо да заплаща премия на държавата за това освобождаване.
- (86) Поради характера на тази мярка, която се предвижда да бъде прилагана, в случай че държавата приеме общоприложими правила, налагащи косвени данъци за този вид трансакции, на практика тя предвижда данъчен имунитет в полза на кредиторите на РСТ, по-специално *Cosco*, в сравнение с дружествата, намиращи се в същото правно и фактическо положение, като например други кредитори на дружества, осъществяващи инвестиции. В случай че държавата приеме общоприложими правила, налагащи косвени данъци върху извършвано от дружества прехвърляне на задължения по заеми, кредиторите на всички други инвеститори ще бъдат задължени да заплащат

⁽⁶⁵⁾ Решение от 8 ноември 2001 г. по дело *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, Recueil, стр. I-8365, точка 38; Решение от 15 март 1994 г. по дело *Banco Exterior de España*, C-387/92, Recueil, стр. I-877, точка 13; както и Решение от 1 декември 1998 г. по дело *Ecotrade*, C-200/97, Recueil, стр. I-7907, точка 34.

⁽⁶⁶⁾ Решение от 10 януари 2006 г. по дело *Cassa di Risparmio di Firenze* и други, C-222/04, Recueil, стр. I-289, точка 132.

⁽⁶⁷⁾ Решение от 24 юли 2003 г. по дело *Altmark Trans*, C-280/00, Recueil, стр. I-7747.

⁽⁶⁸⁾ Решение от 11 юли 1996 г. по дело *SFEI* и други, C-39/94, Recueil, стр. I-3547, точки 60—61.

⁽⁶⁹⁾ Вж. Решение от 9 юни 2011 г. по съединени дела *Comitato „Venezia vuole vivere“*, *Hotel Cipriani Srl* и *Società Italiana per il gas SpA (Italgas)*/Комисия, C-71/09P, C-73/09 P и C-76/09 P, стр. I-4727, точки 92 и 94—96 и Определение на председателя на Общия съд от 10 юни 2014 г. по дело *Stahlwerk Bous*/Комисия, T-172/14 R, точки 59 и 60.

⁽⁷⁰⁾ Член 2, параграф 9 от Закона.

такива косвени данъци в случай на прехвърляне на права по заеми. В случая с РСТ обаче прехвърлянето на право, произтичащо от заем за финансиране на негова инвестиция, между неговите кредитори, и по-специално Cosco, няма да подлежи на такова данъчно облагане и държавата няма да бъде компенсирана за предоставянето на това освобождаване. Следователно въпросното предимство е избиращо, тъй като то се отнася единствено за кредиторите на РСТ, по-специално Cosco, които прехвърлят права и/или задължения, произтичащи от заемите за финансирането на договора за концесия и РСТ.

- (87) За да попадне в обхвата на член 107, параграф 1 от ДФЕС, дадена държавна мярка трябва „да поставя в по-благоприятно положение определени предприятия или производството на някои стоки“ в сравнение с други, които с оглед на целта на този режим се намират в аналогично правно и фактическо положение. ⁽⁷¹⁾ Следователно като общо правило по отношение на фискалните мерки Комисията трябва да оценява материалната избиращост на мярката посредством анализ, състоящ се от три етапа.
- (88) На първо място е необходимо да се идентифицира общият или „обичайният“ режим съгласно приложимата данъчна система („референтна система“). На второ място трябва да се оцени дали мярката представлява дерогация от тази референтна система, доколкото при нея се прави разграничение между икономическите оператори, които с оглед на целта на системата се намират в аналогично правно и фактическо положение ⁽⁷²⁾.
- (89) Ако през третия етап бъде установена такава дерогация, т.е. ако въпросната мярка е *prima facie* избираща, следва да се анализира дали мярката за дерогация произтича от характера или от общата схема на данъчната система, към която тя принадлежи, и следователно може да бъде обоснована. В този контекст съгласно съдебната практика на Съда държавата членка трябва да покаже дали разграничението произтича пряко от основните или ръководните принципи на тази система. ⁽⁷³⁾
- (90) Гръцките органи и РСТ са предоставили подробни аргументи, за да докажат, че за всички фискални мерки правилната референтна система е общата схема, прилагана за мащабни проекти за публична инфраструктура в Гърция, с оглед улесняване на достъп до финансиране за тях предвид високите рискове, характерни за тези проекти, както и че от решението по делото Gibraltar ⁽⁷⁴⁾ следва, че въвеждането от страна на държава членка на освобождаване от общоприложими правила не обуславя автоматично избиращост и предимство.
- (91) На първо място Комисията ще анализира дали тази аргументация може да бъде приета по отношение на всички елементи на анализа на избиращостта, т.е. референтна система, цел на системата, сравнение на аналогични правни и фактически положения от гледна точка на тази цел и обосновка въз основа на тази цел. След това тя ще пристъпи към анализа на избиращостта на всяка отделна мярка.

i. Относно „референтната система“ и нейната цел

- (92) Референтната система представлява рамката, спрямо която се оценява избиращостта на дадена мярка. Тя определя границите на анализа дали определени предприятия се ползват с дерогация от обичайните правила, които заедно формират тази референтна система, и по този начин биват третирани по по-благоприятен начин в сравнение с други предприятия, за които се прилагат общите правила на системата.
- (93) При очертаването на тази референтна данъчна рамка трябва да се използва последователен подход за определянето на нейния обхват, за да се избегне залагането на външни за системата цели в нейната основа. Ако определянето на референтната система се основава на външна за логиката на данъчната система цел на политиката, която държавите членки преследват във всеки отделен случай, тогава всички фискални мерки, които държавите членки прилагат за насърчаване на определени сектори, дейности или видове предприятия, на практика биха били освободени от прилагането на разпоредбите на член 107, параграф 1 от ДФЕС. ⁽⁷⁵⁾

⁽⁷¹⁾ Решение от 8 ноември 2001 г. по дело *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, Recueil, стр. I-8365, точка 41; Решение от 29 април 2004 г. по дело *GIL Insurance* и други, C-308/01, Recueil, стр. I-4777, точка 68; Решение от 3 март 2005 г. по дело *Heiser*, C-172/03, Recueil, стр. I-1627, точка 40.

⁽⁷²⁾ Вж. Решение от 8 ноември 2001 г. по дело *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, Recueil, стр. I-8365, точка 41; Решение от 29 април 2004 г. по дело *GIL Insurance* и други, C-308/01, Recueil, стр. I-4777, точка 68; Решение от 3 март 2005 г. по дело *Heiser*, C-172/03, Recueil, стр. I-1627, точка 40; Решение от 6 септември 2006 г. по дело *Португалия/Комисия*, C-88/03, Recueil, стр. I-7115, точка 54; Решение от 10 април 2008 г. по дело *Нидерландия/Комисия*, T-233/04, точка 86.

⁽⁷³⁾ Вж. например Решение от 8 септември 2011 г. по дело *Комисия/Нидерландия (NOx)*, C-279/08P, Сборник, стр. I-7671, точка 62.

⁽⁷⁴⁾ Решение от 15 ноември 2011 г. по съединени дела *Комисия и Кралство Испания/правителството на Гибралтар и Обединеното кралство*, C-106/09 P и C-107/09 P, Сборник, стр. I-11113.

⁽⁷⁵⁾ Вж. Решение от 6 март 2002 г. по съединени дела *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava и Ramondín, SA и Ramondín Cápsulas/Комисия*, T-92/00 и T-103/00, Recueil, стр. II-1385, точка 51.

- (94) В настоящия случай целта за подпомагане на дружества, ангажирани в мащабни инфраструктурни проекти, чрез осигуряване на правна сигурност и допълнителен паричен поток по време на фазата на строителство, на която се позовават гръцките органи и РСТ, е външна за данъчните съображения цел на политиката и не може да бъде използвана за целите на анализа на избирателността. Характеристиките на мащабните проекти за публична инфраструктура са външни за данъчната система и не могат да служат като основа за определяне на приложимата референтна система. При всички случаи фактът, че гръцката държава приема специален закон всеки път, когато желае да предостави специфично фискално третиране на определено дружество, не може да се счита за обща рамка, която администрацията прилага без право на преценка.

ii. Правно и фактическо положение на РСТ с оглед на целта на въпросната мярка

- (95) След очертаването на референтната система следващата стъпка от анализа се състои в преценката дали при дадена мярка се прави разграничение между предприятия, възползващи се от дерогация от тази система. За тази цел е необходимо да се определи дали мярката облагодетелства определени предприятия или производството на определени стоки в сравнение с други предприятия, които се намират в подобно фактическо и правно положение, от гледна точка на присъщата цел на референтната система. За тази цел обаче външните цели на политиката не могат да се използват за анализа на диференцираното третиране на предприятия съгласно определен данъчен режим.
- (96) Що се отнася до „горизонталния“ характер на оспорваната схема, приложима за всички предприятия, изпълняващи мащабни инфраструктурни проекти, установената съдебна практика ⁽⁷⁶⁾ сочи, че фактът, че броят на предприятията, които могат да се ползват от дадена мярка, е много голям или че тези предприятия са от различни сектори на дейност, не е достатъчно, за да отпадне избирателният характер на тази мярка и следователно да се изключи квалификацията ѝ като държавна помощ. ⁽⁷⁷⁾ Поради това фактът, че дружества, предприемащи мащабни инфраструктурни проекти, могат да се ползват от редица освобождавания от данъчно облагане, не е достатъчен, за да се изключи избирателният характер на въпросните мерки. Напротив, критериите, съгласно които тези дружества получават достъп до такива освобождавания, могат фактически да обусловят избирателност. ⁽⁷⁸⁾
- (97) Следователно аналогичното правно и фактическо положение на РСТ трябва да се анализира във всеки отделен случай с оглед на целта на съответната приложима данъчна система, а не на базата на външни цели на политиката.

iii. Обосноваване от логиката на данъчната система

- (98) Мярка, която представлява дерогация от референтната система и следователно е *prima facie* избирателна, може все пак да бъде квалифицирана като неизбирателна, ако е обоснована от характера или общата схема на тази система. Такъв е случаят, когато дадена мярка произтича пряко от присъщите или основните ръководни принципи на референтната система или когато е резултат от вътрешноприсъщи механизми, необходими за функционирането и ефективността на системата. ⁽⁷⁹⁾ Напротив, външните цели на политиката, които не са присъщи за системата, не могат да бъдат използвани в тази насока. ⁽⁸⁰⁾ Следователно освобождаванията от данъчно облагане, произтичащи от цел, която не е свързана с данъчната система, към която те принадлежат, не могат да заобиколят изискванията на член 107, параграф 1 от ДФЕС.
- (99) В това отношение Съдът е постановил, че дори и ако цел на политиката е една от ключовите цели на Европейския съюз, необходимостта от вземането под внимание на тази цел не е основание избирателните мерки да не бъдат класифицирани като помощ. ⁽⁸¹⁾ Успешната реализация на мащабни инфраструктурни проекти и правната сигурност за изпълнението на тези проекти не могат да се считат за присъща цел на данъчната система. Освен това гръцките органи и РСТ не са доказали по какъв начин тази цел съответства на принципа за равностепеност и

⁽⁷⁶⁾ Решение от 8 септември 2011 г. по дело Комисия/Кралство Нидерландия, C-279/08 P, Сборник, стр. I-7671, точка 50.

⁽⁷⁷⁾ Решение от 17 юни 1999 г. по дело Белгия/Комисия, C-75/97, Recueil, стр. I 3671, точка 32; Решение от 8 ноември 2011 г. по дело Adria Wien Pipeline и Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, C-143/99, Сборник, стр. I -8365, точка 48; Решение от 13 февруари 2003 г. по дело Испания/Комисия, C- 409/00, Recueil, стр. I-1487, точка 48.

⁽⁷⁸⁾ Решение от 6 март 2002 г. по съединени дела Ramondín SA и Ramondín Cápsulas SA/Комисия, T-92/00 и T-103/00, Recueil, стр. II-1385, точка 39; в това решение Съдът е постановил, че прилагането на данъчна мярка само по отношение на инвестиции, надвишаващи определен праг, означава, че мярката фактически се прилага изключително за предприятия, разполагащи със значителни финансови ресурси.

⁽⁷⁹⁾ Вж. например Решение от 8 септември 2011 г. по съединени дела Paint Graphos и други, C-78/08—C-80/08, Сборник, стр. I-7611, точка 69.

⁽⁸⁰⁾ Вж. Решение от 8 септември 2011 г. по съединени дела Paint Graphos и други, C-78/08—C-80/08/Сборник, стр. I-7611, точки 69 и 70; Решение от 6 септември 2006 г. по дело Португалия/Комисия, C-88/03, Recueil, стр. I-7115, точка 81; Решение от 8 септември 2011 г. по дело Комисия/Нидерландия (NOx), C-279/08 P, Сборник, стр. I-7671; Решение от 22 декември 2008 г. по дело British Aggregates/Комисия, C-487/06 P, Сборник, стр. I-10515.

⁽⁸¹⁾ Вж. *inter alia* Решение от 8 септември 2011 г. по дело Комисия/Кралство Нидерландия (NOx), C-279/08P, Сборник, стр. I-07671, точка 75, Решение от 22 декември 2008 г. по дело British Aggregates/Комисия, C-487/06 P, Сборник, стр. I-10505, точка 92; Решение от 26 септември 1996 г. по дело Франция/Комисия, C-241/94, Recueil, стр. I-4551, точка 21; Решение от 29 април 1999 г. по дело Испания/Комисия, C-342/96, Recueil, стр. I-2459, точка 23; Решение от 17 юни 1999 г. по дело Белгия/Комисия, C-75/97, точка 25.

пропорционалност на общата данъчна система и по-специално на нейната цел за събиране на приходи. Последната цел трудно може да бъде съчетана с предоставянето на данъчни намаления. ⁽⁸²⁾ Основните финансови нужди на дружествата, изпълняващи мащабни инфраструктурни проекти, също не могат да се считат за цели, които могат да обосноват диференцирано третиране на тези конкретни дружества и по-специално на РСТ.

- (100) Следователно ако фискалните мерки, които ще бъдат разгледани по-долу, представляват изборителни мерки, те не могат да бъдат счестени за обосновани от целта на публичната политика, изтъкната от гръцките органи и получателя.

5.3.1. Освобождение от подоходен данък върху лихвите, натрупани до датата на започване ⁽⁸³⁾ на експлоатацията на кей III ⁽⁸⁴⁾

Референтна система

- (101) Съгласно гръцката система за подоходно данъчно облагане по принцип всички печалби на акционерни дружества, дружества с ограничена отговорност и частни капиталови дружества, установени в Гърция, които са генерирани в Гърция и чужбина, включително тези под формата на лихви, се облагат ⁽⁸⁵⁾ с приложимата ставка през съответната финансова година, а печалбите след данъчно облагане могат да бъдат разпределени между акционерите, заделени като резерви или включени/преобразувани в собствен капитал чрез увеличение на капитала. След като печалбите след данъчно облагане бъдат разпределени между акционерите или включени/преобразувани в собствен капитал, те се облагат отново с приложимата ставка през съответната финансова година. ⁽⁸⁶⁾

- (102) Следователно референтната система за данъчното облагане на лихви, натрупани до датата на започване на експлоатацията на кей III, е гръцката система за корпоративно подоходно данъчно облагане, по-специално корпоративното данъчно облагане на печалби, включително на произтичащите от натрупани лихви.

Дерогация от референтната система

- (103) „Натрупаните лихви“ ⁽⁸⁷⁾ представляват част от brutния облагаем приход на РСТ и по правило биха подлежали на данъчно облагане. РСТ обаче е освободено от подоходен данък върху лихви, натрупани до започването на експлоатацията на кей III ⁽⁸⁸⁾, и най-вече от подоходния данък върху приходите съгласно гръцкия кодекс за подоходно данъчно облагане (ГКПДО), като това третиране е в разрез с референтната система. РСТ може да се счита за намиращо се в аналогично правно и фактическо положение като на това на всички акционерни дружества, чиито печалби се облагат съгласно общоприложимата рамка. Следователно може да се направи заключението, че то е получило изборително предимство.

- (104) Според гръцките органи и РСТ член 99 от ГКПДО предвижда освободените от данъчно облагане приходи да подлежат на корпоративно подоходно данъчно облагане към момента на тяхното разпределяне или капитализация. На тази основа те твърдят, че въпросната разпоредба предоставя на РСТ единствено отсрочване на плащането на данъци, т.е. щом РСТ капитализира или разпредели своите печалби, той ще бъде задължен да заплати корпоративен подоходен данък върху тях, както и данък при източника върху дивидентите на акционерите.

⁽⁸²⁾ В това отношение вж. Решение от 6 март 2002 г. по съединени дела Ramondin SA и Ramondin Cápsulas SA/Комисия, T-92/00 и T-103/00, Recueil, стр. II-1385, точка 62.

⁽⁸³⁾ Или до 31 октомври 2015 г. най-късно.

⁽⁸⁴⁾ Член 2, параграф 1 от Закон 3755/2009.

⁽⁸⁵⁾ Член 99, параграф 1, буква а), първо тире в комбинация с член 12, параграф 1, член 105, параграф 1, буква б) и член 109, параграф 1 от гръцкия Кодекс за подоходно данъчно облагане; този корпоративен подоходен данък възлиза на 25 % през финансовата 2010 година, на 24 % през финансовата 2011 година, на 20 % през финансовата 2012 година, на 22 % през финансовата 2013 година и на 26 % през финансовата 2014 година и периода след нея.

⁽⁸⁶⁾ Към този момент е приложим данък при източника съгласно член 99, параграф 1, буква а) от ГКПДО.

⁽⁸⁷⁾ Според гръцките органи терминът „натрупани лихви“ се използва за описание на счетоводния метод, прилаган за изчисляването на натрупването на лихви, съгласно който лихвите се натрупват в зависимост от датите на паричните потоци и съответните суми. С други думи „натрупаните лихви“ са лихвите върху определена сума за определен период от време (независимо дали въпросната лихва представлява задължение или вземане). Според гръцките органи РСТ обикновено очаква да натрупува такива лихви по парични депозити в кредитни институции.

⁽⁸⁸⁾ Освобождението от данъчно облагане върху натрупани лихви ще се прилага за период от време, който може да варира в зависимост от по-ранното или по-късното приключване на строителните работи, но който има фиксиран край. Съгласно член 12 от договора за концесия експлоатацията на кей III трябва да започне 48 месеца след датата на започване на изграждането, но при всички случаи не по-късно от 31 октомври 2015 г.

- (105) Комисията отбелязва, че в член 99, параграф 1, буква а), трето тире от ГКПДО се посочва, че при дружествата, които са освободени от корпоративно подоходно данъчно облагане по силата на специално законодателство (в този случай разглежданата разпоредба), се облагат единствено капитализираните или разпределените печалби, след като от тяхната стойност бъде приспаднат съответният корпоративен подоходен данък. Следователно това означава, че по силата на тази разпоредба РСТ не е задължено да заплаща подоходен данък за натрупаните лихви до момента, когато съответният приход бъде капитализиран или разпределен или най-късно до започването на експлоатацията на кей III. В този смисъл отсрочването на плащането на данъци се отнася единствено за печалби, които могат да бъдат разпределени или капитализирани. Поради тази разпоредба РСТ може да използва своите печалби, произтичащи от натрупани лихви, до момента на започване на експлоатацията на кей III, за да натрупва резерви, без да е необходимо да заплаща корпоративен подоходен данък в тази връзка. Освен това, тъй като според гръцките органи гръцкото законодателство не предвижда задължение за преобразуване на резерви в акционерен капитал или за разпределяне на печалби, РСТ може поради тази разпоредба да се ползва с пълно освобождаване от данъчно облагане на своите печалби, произтичащи от натрупани лихви, генерирани в Гърция и чужбина. ⁽⁸⁹⁾ При всички случаи отсрочването на плащането на данъци представлява изборително предимство за РСТ.
- (106) Гръцките органи и РСТ посочват, че РСТ трябва да поддържа значителни парични депозити, за да финансира инвестициите, необходими по време на фазата на изграждане и периода преди пускането в експлоатация на кей III, както и че това освобождаване има за цел улесняване на тези инвестиции в публична инфраструктура. В този смисъл те считат, че РСТ се намира в аналогично правно и фактическо положение като това на всички дружества, предприемащи мащабни инвестиции в публична инфраструктура.
- (107) Въпреки това фактът, че мярката е достъпна за всички дружества, реализиращи инвестиции в публични инфраструктури, не означава, че мярката не е изборителна. Напротив, само определена категория дружества — тези, инвестиращи в публични инфраструктури, могат да се възползват от мярката. Други дружества, които не осъществяват дейност в този сектор, не могат да се възползват от същата мярка. Освен това, както вече беше анализирано по-горе ⁽⁹⁰⁾, целта на политиката, изразяваща се в насърчаване на дружества, ангажирани в мащабни инфраструктурни проекти, по време на фазата на изграждане не може да се счита за присъща цел на даден фискален режим, въз основа на която може да бъде определено аналогичното правно и фактическо положение на дружества.
- Обосноваване от логиката на данъчната система*
- (108) Гръцките органи и РСТ посочват, че освобождаването от данъчно облагане на натрупани лихви се основава пряко на обща разпоредба от ГКПДО ⁽⁹¹⁾, според която в обхвата на определени видове приходи, освободени от данъчно облагане, попадат и „приходи, освободени по силата на ратифициран със закон договор“. Те твърдят, че тъй като гръцките законодателни органи използват последователно това общо освобождаване, за да въведат освобождавания от данъчно облагане, приложими изрично за всички големи проекти за публична инфраструктура, предприемани в Гърция, разглежданата разпоредба не въвежда специално данъчно освобождаване. Напротив, тя формира част от обща схема, базирана на общата данъчна система, имаща за цел улесняване и подпомагане на изпълнението на големи проекти за публична инфраструктура или инвестиционни проекти. Тази разпоредба е прилагана последователно за всички проекти за публична инфраструктура, за да се гарантира, че дружествата, предприемащи такива проекти, не са обект на дискриминация и нямат „структурен недостатък“.
- (109) Съдебната практика на съдилищата на ЕС сочи, че третирането на икономически субекти на дискреционна основа може да означава, че индивидуалното прилагане на обща мярка приема характера на изборителна мярка, особено в случаите, когато упражняването на дискреционното правомощие излиза извън рамките на управлението на данъчни приходи въз основа на обективни критерии. ⁽⁹²⁾
- (110) Въз основа на тази съдебна практика може да се направи заключението, че предполагаемата „обща“ разпоредба предоставя на законодателя пълна свобода за освобождаване на всякакви приходи от данъчно облагане, на практика след като държавата е договорила и сключила споразумение с данъчнозадължено лице. Поради това на практика тази „обща“ разпоредба позволява данъчни освобождавания, които се обуславят не от логиката на общата

⁽⁸⁹⁾ В случай че не се прилага спогодба за избягване на двойното данъчно облагане.

⁽⁹⁰⁾ Вж. съображения 95—97.

⁽⁹¹⁾ т.е. член 103, параграф 1, буква м).

⁽⁹²⁾ Решение от 26 септември 1996 г. по дело Франция/Комисия (Kimberly Clark), C-241/94, Recueil, стр. I-4451. Вж. също съображение 21 от Известие за данъчно облагане.

данъчна система, а от логиката на облагодетелстването на конкретно дружество, с което може да бъде договорено и сключено споразумение във всеки отделен случай. Следователно предполагаемата „обща“ разпоредба от ГКПДО не може да се счита за част от логиката на системата за подоходно данъчно облагане.

- (111) Що се отнася до обосноваването на мярката с факта, че е съгласувана с целта на публичната политика, изразяваща се в насърчаването на проекти за публична инфраструктура, Комисията счита, че тези аргументи не могат да се вземат под внимание при оценката на понятието за помощ.
- (112) Поради това Комисията достига до заключението, че мярката представлява избиращо предимство в полза на РСТ, равностойно на подоходния данък върху натрупаните лихви, който РСТ нормално би трябвало да заплаща до започването на експлоатацията на кей III.

5.3.2. *Възстановяване на кредитно салдо по ДДС независимо от етапа на завършеност на обекта по договора — „единична инвестиционна стока“ — възстановяване на данъчен кредит по ДДС в рамките на 60 дни от подаването на заявлението; лихви за забава* ⁽⁹³⁾

Референтна система

- (113) Съгласно гръцката система за облагане с ДДС данъчнозадължено лице има право на приспадане на ДДС върху покупките, пряко свързан с осъществяването на дейности, които са облагаеми ⁽⁹⁴⁾ или не са облагаеми, но предоставят право на приспадане. Приспадането се предоставя за тези от стоките и услугите, които са реално използвани за осъществяването на дейности, подлежащи на облагане с данъка. Освен това данъчният кредит по ДДС, произтичащ от приспадането на ДДС върху покупките и ДДС върху продажбите през определен данъчен период, не се възстановява, а се прехвърля към следващия данъчен период. ⁽⁹⁵⁾ Възстановяване се допуска, ако дружеството не може да компенсира своя данъчен кредит по ДДС с ДДС върху продажбите през период от три години и след изтичането на този период. ⁽⁹⁶⁾
- (114) Данъчният кредит по ДДС може да бъде възстановен, а не прехвърлен към следващия данъчен период само на основание на изключенията, предвидени в член 34 от Кодекса за ДДС. Едно от тези изключения се отнася за ДДС, платен за „инвестиционни стоки“, както са определени в Кодекса за ДДС ⁽⁹⁷⁾, т.е. „материални активи, притежавани и постоянно експлоатирани от дружеството, както и сградите и други видове съоръжения, построени от данъчнозадълженото дружество върху недвижима собственост, която не е притежавана от дружеството, но която то има право да използва въз основа на правоотношение за срок от най-малко 9 години ... Разходите за ремонт и поддръжка не се включват в стойността на инвестиционната стока“.
- (115) Съгласно член 5 от Министерско решение 1073/2004 ⁽⁹⁸⁾ в предвидените изключителни случаи ⁽⁹⁹⁾ данъчен кредит по ДДС може да бъде възстановен както следва: а) за първото заявление за възстановяване на ДДС — в рамките на два месеца от датата на заявлението; б) за последващите заявления за възстановяване на ДДС в размер над 6 000 EUR: i) 90 % се възстановяват в рамките на един месец от датата на заявлението, а ii) останалите 10 % в рамките на два месеца от датата на заявлението; в) за последващи заявления за възстановяване на ДДС в размер под 6 000 EUR се възстановява целият размер на ДДС в рамките на един месец от датата на заявлението.
- (116) Както гръцките органи и РСТ с основание изтъкват, по отношение на строежа на недвижима собственост възстановяването на данъчен кредит по ДДС се извършва след началото на строителните работи и до размера, съответстващ на разходите, свързани с извършените и фактурирани строителни работи през всеки период, за който може да се заяви възстановяване на ДДС. ⁽¹⁰⁰⁾
- (117) По-специално по отношение на инвестиционни стоки правото на приспадане на ДДС се установява окончателно към момента на въвеждане на инвестиционните стоки в експлоатация. В допълнение към това, с цел избягване на злоупотреби с механизма за възстановяване на данъчен кредит по ДДС, ако в рамките на 5 години от извършването на разходите за придобиване или изграждане на инвестиционна стока тази стока не бъде въведена в експлоатация, приспаднатият ДДС върху покупките трябва да бъде възстановен на държавата, тъй като се счита, че той не е бил използван за облагаеми дейности. ⁽¹⁰¹⁾

⁽⁹³⁾ Член 2, параграфи 2 и 3 от Закон 3755/2009.

⁽⁹⁴⁾ Член 30, параграф 1 от Кодекса за ДДС.

⁽⁹⁵⁾ Член 32, параграф 3 от Кодекса за ДДС.

⁽⁹⁶⁾ Поради наличието на тригодишен срок за прехвърляне на кредитно салдо по ДДС.

⁽⁹⁷⁾ Член 33, параграф 4 от Кодекса за ДДС.

⁽⁹⁸⁾ В актуалния вид на това решение към момента на приемане на закона за ратификация.

⁽⁹⁹⁾ Включително в случай на инвестиционна стока.

⁽¹⁰⁰⁾ Член 2, параграф 7 от Министерско решение 1073/2004.

⁽¹⁰¹⁾ Член 33, параграф 3 от Кодекса за ДДС. Това ограничение от 5 години не е приложимо за дружества за комунални услуги.

- (118) На последно място, съгласно общоприложимата рамка, изчисляването на лихвата върху данъка или подлежащите на възстановяване неправомерно платени суми започва 6 месеца след първия ден от месеца, следващ месеца на подаването на данъчна декларация от данъчнозадълженото лице. ⁽¹⁰²⁾ Въпреки това гръцките административни съдилища са счели, че тази разпоредба не съответства на конституционния принцип за равнопоставеност на данъкоплатците. ⁽¹⁰³⁾ Затова те са обявили тази разпоредба за противоконституционна, считайки, че лихвата трябва да бъде изчислявана от деня, в който данъчнозадълженото лице е подало жалба срещу решение на данъчния орган за обявяване на данъчен кредит по ДДС да не бъде възстановен. ⁽¹⁰⁴⁾
- (119) Комисията счита, че тези разпоредби представляват референтната система относно възстановяването на данъчен кредит по ДДС в Гърция.

Дерогация от референтната система

— Относно възстановяването на данъчен кредит по ДДС независимо от етапа на завършеност на обекта по договора

- (120) Съгласно член 2, параграф 3 от Закон 3755/2009 РСТ има право на възстановяване на данъчен кредит по ДДС независимо от степента на завършеност на строителния проект или на отделни съоръжения или части от него. Освен това съгласно същия член РСТ не губи своето право на възстановяване на данъчен кредит по ДДС, ако не е използвало инвестиционната стока в срок от 5 години от извършването на съответните разходи, макар и общоприложимите правила да предвиждат обратното.
- (121) Гръцките органи и РСТ твърдят, че тъй като всички дружества имат право на възстановяване на данъчен кредит по ДДС, след като съответните разходи бъдат извършени и фактурирани, разпоредбата по отношение на РСТ не му предоставя допълнително предимство, тъй като при всички случаи РСТ има право на възстановяване на данъчен кредит по ДДС след започването на строителните работи, а не единствено след тяхното завършване.
- (122) Въз основа на предоставената допълнителна информация и разяснения Комисията е достигнала до заключението, че РСТ действително би имало при всички случаи право на възстановяване на данъчен кредит по ДДС след започването на строителните работи по проекта и до размера, съответстващ на издадените фактури. Това право обаче се установява окончателно, след като инвестиционната стока бъде пусната в експлоатация. Като се има предвид, че РСТ има право на възстановяване на данъчен кредит по ДДС независимо от степента на реализация на инвестиционния проект и същевременно не губи това право, в случай че не въведе инвестиционната стока в експлоатация в рамките на 5 години, нарушавайки по този начин обичайно приложимите правила, то се ползва с избиращо предимство.
- (123) Това предимство се състои в правото на възстановяване на данъчен кредит по ДДС, което РСТ запазва, ако в рамките на 5 години от извършването на разходите, свързани с това възстановяване, експлоатацията по проекта не е започнала, докато други дружества биха били задължени да изплатят обратно на гръцката държава възстановения данъчен кредит по ДДС, в случай че експлоатацията по проекта не е започнала в рамките на 5 години (считано от извършването на съответните разходи). Припомня се, че съгласно общоприложимите правила в такива случаи съответните дейности (свързани с тези разходи) вече не биха били считани за облагаеми дейности (вж. съображение 117 по-горе). Това означава, че при подобни обстоятелства други дружества обичайно биха били възпрепятствани да използват данъчния кредит по ДДС, свързан с тези разходи, с цел погасяване на дължим ДДС през следващ период. Следователно предимството, с което РСТ се ползва по силата на тази разпоредба, е равностойно на пълния размер на възстановяване на данъчен кредит по ДДС, който РСТ запазва (съгласно тази разпоредба), в случай че 5 години след извършването на съответните разходи експлоатацията по проекта не е започнала.
- (124) Гръцките органи и РСТ твърдят, че това отклонение от общото правило е приложимо и по отношение на дружества за комунални услуги, тъй като те най-често осъществяват инфраструктурни проекти, които могат да продължат по-дълго от този общоприложим петгодишен период. Според тях същата логика е валидна и за РСТ,

⁽¹⁰²⁾ Член 38, параграф 2 от Закон 1473/1984.

⁽¹⁰³⁾ Съдебни решения 1948/1992, 3035/1992, 1274/2002, 1207/2012, 1501/2012 на Conseil d'Etat, както и 222/2009, 223/2009 и 2141/2009 на Административния съд на Атина и 4793/2013 на Административния съд на Солун. Това тълкуване се основава на член 21 от Разпоредително постановление 26-6/10-7/1944 (процесуален кодекс на държавния съд), според който „установената със закон обичайна лихва и лихвата за забавени плащания ... се начислява от момента, в който държавата бъде уведомена за правното действие“.

⁽¹⁰⁴⁾ Съгласно Кодекса за данъчно съдопроизводство данъчнозадълженото лице може да подаде жалба в срок от 20 дни, считано от деня, в който е уведомено за решението.

което би предприело мащабен инфраструктурен проект с вероятна продължителност над 5 години. Това е и причината, поради която тази разпоредба е включена във всички останали договори за концесия, свързани с мащабни инфраструктурни проекти. Следователно те считат, че това отклонение от общоприложимите правила не представлява изключение, а различно прилагане на правилата в различни ситуации, които не са сравними.

- (125) Комисията счита, че това отклонение от общото правило представлява изборително предимство, тъй като позволява на РСТ гъвкавостта да получава достъп до възстановяване на данъчен кредит по ДДС независимо от момента на въвеждане на инвестиционната стока в експлоатация, т.е. за неопределен период от време. По този начин, дори и никога да не въведе инвестиционната стока в експлоатация, неговото право на възстановяване на данъчен кредит по ДДС никога няма да бъде окончателно установено и съответно коригирано, което на практика означава, че ако той не завърши проекта, няма да бъде задължен да възстанови данъчния кредит по ДДС, получен от него през целия период на изграждане. Фактът, че дружествата за комунални услуги биха могли да се възползват от същото предимство, не означава, че това предимство не е изборително. Дружествата за комунални услуги представляват категория дружества, които могат да се възползват от мярката. Следователно такава мярка е изборителна.

— Относно определението за инвестиционна стока

- (126) Член 2, параграф 3 от Закон 3755/2009 предвижда, че за целите на Кодекса за ДДС проектът за изграждане по споразумението за концесия и всяка доставка на стоки, строителни работи, услуги и спомагателни дейности, свързани с изграждането, се считат за „единична инвестиционна стока“. На практика тази разпоредба сочи, че за целите на споразумението за концесия понятието за „инвестиционна стока“ съгласно кодекса за ДДС включва всички дейности, свързани с предмета на споразумението за концесия, т.е. не само изградените „материални активи“⁽¹⁰⁵⁾, но така също всички доставки на стоки, строителни работи и услуги, които са свързани със или спомагателни по отношение на предмета на споразумението за концесия.
- (127) Гръцките органи и РСТ твърдят, че по силата на членове 34 и 33, параграф 4 от Кодекса за ДДС, третиращи понятието „инвестиционна стока“, разглежданата разпоредба представлява единствено разяснение на общоприложимите правила с цел предотвратяване на погрешно прилагане на правилата за възстановяване на данъчен кредит по ДДС от страна на данъчните органи поради специфичните особености и големите суми, свързани с мащабните инфраструктурни проекти. Според тях, предвид специфичните характеристики на споразумението за концесия, разглежданата мярка има за цел да третира всеки елемент от инвестиционните разходи като отделна стопанска единица за целите на ДДС. Тъй като всички разходи, свързани с инвестиционния проект, при всички случаи се включват в инвестиционната стока от счетоводна гледна точка, тази разпоредба единствено разяснява вече приложими правила. Поради факта, че РСТ е предприело значителни инвестиции, които ще включват отделни дейности и етапи и видове разходи за стоки и услуги, ако всеки от тези разходи се третира самостоятелно, то за целите на режима за ДДС РСТ ще бъде третирано по различен начин спрямо всяко предприятие, инвестиращо с цел извършване на икономическа дейност.
- (128) В подкрепа на своите аргументи гръцките органи и РСТ се позовават на съдебната практика по делото INZO⁽¹⁰⁶⁾, съгласно която икономическите дейности по смисъла на директивата за ДДС „... могат да представляват няколко последователни трансакции и подготвителни действия ...“⁽¹⁰⁷⁾, които позволяват съответното възстановяване на данъчен кредит по ДДС през периода на изграждане. В допълнение към това те посочват, че по същата логика през 2011 г. законът относно ПЧП е изменен⁽¹⁰⁸⁾, за да позволи на ПЧП да заявяват възстановяване на данъчен кредит по ДДС ежегодно след подаване на тяхната годишна декларация за ДДС, без да е необходимо да прехвърлят кредитното салдо към следващия счетоводен период.
- (129) На последно място те заявяват, че дори ако инвестицията не бъде счетена за попадаща в обхвата на определението за „инвестиционна стока“, РСТ ще има право да заяви възстановяване i) на годишна база, ако може да докаже, че няма да бъде в състояние да компенсират своя данъчен кредит по ДДС с ДДС върху продажбите в рамките на тригодишен период, и ii) след изтичане на три години.
- (130) Комисията отбелязва, че разглежданата разпоредба съдържа специфично определение на понятието за „инвестиционна стока“, което е по-широко за РСТ, отколкото за други дружества, намиращи се в същото правно и

⁽¹⁰⁵⁾ Съгласно определението, посочено в член 33, параграф 4 от Кодекса за ДДС.

⁽¹⁰⁶⁾ Решение от 29 февруари 1996 г. по дело *Intercommunale voor Zeewaterontziltling (INZO)*, C-110/94, Recueil, стр. I-870.

⁽¹⁰⁷⁾ Параграф 15 от Решение от 29 февруари 1996 г. по дело *Intercommunale voor Zeewaterontziltling (INZO)*, C-110/94.

⁽¹⁰⁸⁾ Вж. член 29, параграф 3 от Закон 3389/2005, изменен от член 18, параграф 2 от Закон 4013/2011.

фактическо положение. На практика в резултат на това определение РСТ получава право на възстановяване на данъчен кредит по ДДС по отношение на всички строителни работи, услуги и стоки, свързани със строителния обект, макар и съгласно общоприложимите правила тази възможност да съществува само за материални активи, но не и за разходи за услуги, строителни работи, ремонт и поддръжка. Тъй като съгласно общоприложимите правила РСТ би имало право на възстановяване на данъчен кредит на годишна основа, ако бъде установено, че не може да компенсира своя данъчен кредит по ДДС с ДДС върху продажбите през период от три години и след изтичането на този период, по-широкото определение за единична инвестиционна стока за целите на договора за концесия на практика води до предварително предоставяне на РСТ на допълнителен паричен поток от данъчен кредит по ДДС, който при нормални условия би бил възстановен по-късно. ⁽¹⁰⁹⁾

- (131) В действителност благодарение на тази разпоредба РСТ може да възстановява данъчен кредит не само по отношение на материални активи, но и относно разходи, свързани с услуги, строителни работи, ремонт и поддръжка, докато по отношение на такива разходи други дружества могат единствено да компенсират ДДС върху покупките с ДДС върху продажбите или да изчакат в продължение на 3 години, за да получат възстановяване. Следователно предимството, с което РСТ се ползва благодарение на тази разпоредба, е равностойно на натрупаната лихва върху възстановения данъчен кредит по ДДС за всички разходи, различни от разходи за материални активи (свързани с инвестиционната стока), от момента, в който възстановяването е предоставено на РСТ, до момента, в който РСТ би получило право на такова възстановяване, а именно 3 години по-късно или до момента, в който РСТ би имало възможност да компенсира своя данъчен кредит по ДДС (във връзка с тези разходи) с ДДС върху продажбите.
- (132) Фактът, че при липсата на това определение данъчните органи вероятно биха приложили правилата за възстановяване на данъчен кредит по ДДС по различен начин, показва, че това определение предоставя на РСТ изборително предимство, което не е приложимо за всички дружества. Освен това фактът, че законът относно ПЧП, приложим основно за инфраструктурни проекти, е бил изменен, за да предвиди правото на ПЧП да заявяват възстановяване на данъчен кредит по ДДС и да избягват прехвърляне на данъчен кредит по ДДС към следващата година, също доказва, че съгласно общоприложимите правила всеки разход, свързан с инфраструктурен проект, няма да бъде третиран като „единична инвестиционна стока“ за целите на прилагането на правилата за възстановяване на данъчен кредит по ДДС. Писмото от Министерството на търговския флот до Министерството на икономиката ⁽¹¹⁰⁾, с което се изискват специални правила за възстановяване на данъчен кредит по ДДС ⁽¹¹¹⁾ за РСТ и спечелилия тържен участник за пристанището на Солун към този момент, показва, че общоприложимите правила, свързани с възстановяването на данъчен кредит по ДДС, не биха били същите. На последно място фактът, че след министерското решение от 2013 г. не се прави разграничение в правилата за възстановяване независимо от определението за инвестиционна стока, също доказва, че това определение е предоставило изборително предимство в полза на РСТ към момента на неговото регламентиране.
- (133) Освен това Комисията отбелязва, че посочената съдебна практика по делото INZO се отнася за правото на приспадане на ДДС за облагаеми с ДДС транзакции, свързани с икономическата дейност на данъчнозадълженото лице, а не с правото на възстановяване.

— Относно изчисляването на лихви, считано от първия ден след изтичането на крайния срок от 60 дни

- (134) Разглежданата разпоредба предоставя на РСТ също така правото да изисква от държавата лихви върху данъчния кредит по ДДС, което възниква автоматично след изтичането на крайния срок от 60 дни, без да е необходимо да се следват процедурните или времевите изисквания, заложили в общоприложимата рамка, свързана с възстановяването на данъчен кредит по ДДС, т.е. на по-ранен етап в сравнение с други дружества и без да е необходимо да се прилага административната съдебна процедура. Следователно тя предоставя допълнително изборително предимство на РСТ.
- (135) Това предимство се състои в лихвите, които РСТ може да изиска (по силата на тази разпоредба) от гръцката държава след изтичането на 60 дни от момента на подаване на съответната данъчна декларация (за изискване на възстановяване на данъчен кредит по ДДС), докато след същия период други дружества, намиращи се в подобно положение, не биха имали право на начисляване на лихви.

⁽¹⁰⁹⁾ Това включва също така правната сигурност, че всички видове разходи на РСТ ще бъдат третирани по един и същ начин, макар и общоприложимите правила да не предвиждат това.

⁽¹¹⁰⁾ Това писмо е с дата 31 октомври 2008 г. и е представено от гръцките органи в хода на процедурата преди откриването на официалната процедура по разследване под формата на приложение 2 към писменото изложение от 1 февруари 2011 г. То е регистрирано от Комисията на 8 февруари 2011 г. под номер 2011/013591.

⁽¹¹¹⁾ По-специално е поставено изискване за възстановяване на 90 % от данъчния кредит по ДДС в рамките на един месец от датата на заявлението и на останалите 10 % в рамките на 1 година. По същество това възстановяване съответства на възстановяването, приложимо за инвестиционни стоки.

- (136) Гръцките органи поддържат своята аргументация, подкрепяна от РСТ, позовавайки се на съдебната практика на ЕС относно ДДС⁽¹¹²⁾, според която възстановяването на кредитното салдо по ДДС представлява възстановяване на ресурси на данъчнозадълженото лице, а не на държавни ресурси. В допълнение към това те заявяват, че срокът от 60 дни е обусловен от принципа за неутралитет и равнопоставеност, произтичащ от съдебната практика на ЕС относно ДДС.⁽¹¹³⁾ В случаите, когато държавата не възстанови кредитното салдо по ДДС в рамките на определения от нея „разумен срок“, тя е задължена да заплати лихви за забава, обезщетявайки по този начин данъкоплатеца, заявил възстановяването. В този смисъл заплащането на този вид лихви за забава върху кредитното салдо по ДДС не включва държавни ресурси.
- (137) Комисията счита, че изчисляването на лихви по отношение на забавяне на възстановяването на данъчен кредит по ДДС касае държавни ресурси поради допълнителните лихви, които държавата трябва да заплати на РСТ по силата на тази разпоредба. На практика поради тази разпоредба държавата ще заплаща лихви автоматично от деня, следващ шестдесетдневния период, а не от датата на подаване на съответната жалба от РСТ, какъвто би бил случаят, ако се следват приложимите правила. Тъй като единствено РСТ получава това право автоматично, макар по принцип това да е възможно единствено след подаване на жалба, разпоредбата предоставя избирателно предимство на РСТ.
- (138) Гръцките органи и РСТ твърдят, че тази разпоредба единствено предотвратява финансовото облагодетелстване на държавата за сметка на РСТ. При този вид споразумения за концесия голямото забавяне на възстановяването на данъчен кредит по ДДС би довело до значителни разходи и следователно до сериозен структурен недостатък за РСТ. Освен това евентуалното изплащане на по-ниски размери на лихви за забава в полза на други предприятия не намалява разходите, които РСТ би понесло при нормални условия в хода на своята стопанска дейност. Следователно РСТ не се ползва с конкурентно предимство и не е третирано по различен начин в сравнение с други дружества.
- (139) Комисията не счита, че РСТ се намира в различно положение от това на други дружества, за да бъде с основание третирано по различен начин. Както вече беше посочено, фактът, че РСТ реализира мащабна инвестиция, не представлява аргумент по отношение на понятието за избирателност. Освен това автоматичното заплащане на лихва в полза на РСТ намалява нормалните разходи на дружеството и предоставя на РСТ предимство спрямо други дружества.

Обосноваване от логиката на данъчната система

- (140) Гръцките органи и РСТ твърдят, че дори и разпоредбите относно възстановяването на данъчен кредит по ДДС да съдържат елемент на избирателност, това би било оправдано от основните или ръководните принципи, присъщи за системата на ДДС, както е потвърдено от ЕС и гръцките съдилища.
- (141) Комисията отбелязва, че в този случай мерките в полза на РСТ показват, че РСТ е получило благоприятно третиране по отношение на възстановяването на ДДС в сравнение с други дружества, извършващи инвестиции и приспадащи ДДС, и това не може да се счита за обосновано от принципа за неутралитет и още по-малко от принципа за равнопоставеност на системата на ДДС.
- (142) По-специално що се отнася до възстановяването на данъчен кредит по ДДС независимо от етапа на завършеност на обекта по договора, дори и теоретично да се приеме, че е допустимо отклонение от общото правило въз основа на по-дългия период на изграждане, който може да се очаква при по-машабни проекти, неопределената продължителност на това отклонение не може да се счита за съответстваща на принципа за равнопоставеност или за неутралитет на системата на ДДС. По-специално, тъй като по силата на договора за концесия РСТ е задължено да завърши кей II до 30 април 2014 г. и кей III до 31 октомври 2015 г. най-късно, посочената гъвкавост за неопределен период от време не може да обясни по какъв начин аналогичното правно и фактическо положение на

⁽¹¹²⁾ Решение от 12 септември 2007 г. по дело Olympic Airways/Комисия, T-68/03, Сборник, стр. II-2911, точка 361, Решение от 10 юли 2008 г. по дело Alicja Sosnowska/Dyrektor Izby Skarbowej, C-25/07, Сборник, стр. I-5129.

⁽¹¹³⁾ Задължението за възстановяване на данъчен кредит по ДДС възниква в момента, в който ДДС върху покупките бъде платен, и правото на приспадане на ДДС „... се упражнява незабавно... макар държавите членки със сигурност да разполагат със свобода на действие при установяването на реда и условията за възстановяване на надвзетия ДДС, този ред и условия не могат да накърняват принципа за неутралитет на системата на ДДС, като възлагат на данъчнозадълженото лице да понесе изцяло или отчасти тежестта на този данък“... Това означава, че възстановяването трябва да е направено в разумен срок. Решение от 10 юли 2008 г. по дело Alicja Sosnowska/Dyrektor Izby Skarbowej, C-25/07, Сборник, стр. I-5129, точки 15—61.

РСТ е различно от това на други предприятия, които извършват инвестиции и получават възстановяване на данъчен кредит по ДДС. С оглед на принципите на системата на ДДС, съгласно които е необходимо да се гарантира, че дружествата не се възползват от неправомерно предимство от действащата система на ДДС, подобно специално третиране не може да бъде счетено за обосновано от логиката на системата.

- (143) Що се отнася до широкото определение на понятието за инвестиционна стока, Комисията отбелязва, че директивата за ДДС предоставя на държавите членки свобода за преценка дали дружествата могат да получат възстановяване на данъчен кредит по ДДС или дали ще прехвърлят данъчния кредит по ДДС към следващата година, както и как ще определят понятието „инвестиционна стока“ за целите на ДДС. По този начин гръцката държава е имала свободата да регламентира приложимите в това отношение права и да определи в кои случаи и на каква основа може да бъде заявявано възстановяване. Въпреки това широкото определение за инвестиционна стока, позволило на РСТ улеснено и по-ранно възстановяване на данъчен кредит по ДДС, не може да се счита за обосновано от логиката на данъчната система, тъй като това би влязло в противоречие с принципа за равнопоставеност, който следва да се прилага спрямо всички дружества, които извършват инвестиции, а не само по отношение на РСТ.
- (144) По отношение на изчисляването на лихвите след крайния срок от 60 дни Комисията счита, че то също не може да бъде обосновано от логиката на гръцката система на ДДС. Общият принцип на неутралитет на ДДС може да е основание за начисляване на лихви в случай на забавяне на възстановяването на ДДС с цел задължаване на държавата да не прехвърля товара на системата на ДДС върху данъкоплатеца. Гръцките съдилища са тълкували гръцките разпоредби в тази насока по такъв начин, че всеки вид данъкоплатец да не понася последствията от евентуална пасивност от страна на държавата. В това тълкуване не се вземат под внимание сумите, които държавата трябва да върне на данъкоплатеца. По този начин предимството, което РСТ получава по силата на разглежданата разпоредба, която би оказала допълнителен натиск върху гръцката държава, в случай че тя не възстанови своевременно ДДС, не може да се счита за основателно с оглед на значителната стойност на инвестицията.
- (145) Следователно Комисията счита, че горепосочените мерки относно условията за възстановяване на ДДС предоставят избирателно предимство в полза на РСТ.

5.3.3. *Прехвърляне на загуби към бъдещи периоди без времево ограничение — подоходен данък (член 2, параграф 5 от Закон 3755/2009)*

Референтна система

- (146) Съгласно общата приложима рамка ⁽¹⁴⁾ за целите на изчисляването на подоходния данък загубите за една година от търговски дейности и упражняване на свободна професия могат да бъдат прехвърляни за максимален период от 5 години. ГКПДО не предвижда никакво изключение по отношение на това правило.

Дерогация от референтната система

- (147) Съгласно член 2, параграф 5 от Закон 3755/2009 РСТ може да прехвърля своите загуби към бъдещи периоди без всякакво ограничение във времето. Тази мярка предоставя на РСТ категорично избирателно предимство, тъй като се отклонява от общоприложимото правило, по отношение на което ГКПДО не предвижда никакви изключения. Благодарение на тази разпоредба РСТ ще може да прехвърля своите загуби към всеки най-изгоден за него период, предимно когато настъпи промяна в баланса между неговите инвестиционни разходи и неговите облагаеми приходи, т.е. когато той реализира големи печалби, за да избегне заплащането на данъци, които при нормални обстоятелства би било задължено да заплати при липсата на това облагодетелстващо изключение.
- (148) Следователно тази разпоредба предоставя на РСТ предимство, което е равностойно на разликата между подоходния данък, който РСТ реално заплаща, и корпоративния данък, който би платило при липсата на възможността за прехвърляне на своите загуби към бъдещи периоди за период от повече от 5 години след тяхното възникване.

⁽¹⁴⁾ Член 105, параграф 11 в комбинация с член 4, параграф 3 от ГКПДО.

- (149) Гръцките органи и РСТ твърдят също така, че правото на прехвърляне на загуби към бъдещи периоди за целия срок на концесията в този случай е сметено за уместно въз основа на прилагането на принципа на съпоставянето на приходите и разходите. Според гръцките органи и РСТ това е един от основните принципи на ГКПДО в това отношение и е приложен като такъв в общата схема, към която принадлежи член 2, параграф 5 и която според тях трябва да се бъде сметена за референтна система.
- (150) Освен това те твърдят, че при дългосрочни концесии за изграждане и експлоатация на публична инфраструктура съществува силно изразен дисбаланс между първоначалния период на изграждане на инфраструктурата и последващите етапи на експлоатация на инфраструктурата, при които се очаква реализация на печалба с цел покриване на първоначалните загуби. Тъй като първоначално необходимите инвестиции водят до значителни загуби за период от повече от 5 години, които могат да бъдат компенсирани едва на по-късен етап от периода на концесията, петгодишното ограничение би лишило концесионера от ползата от правилото за прехвърляне на загуби към бъдещи периоди. В това отношение предприятията, отговарящи за мащабни инфраструктурни проекти, биха се намирали в различно положение спрямо типичните предприятия.
- (151) Комисията счита, че тази дерогация от общото правило не може да се счита за присъща на логиката на гръцката данъчна система. Тъй като нормативният петгодишен срок за прехвърляне на загуби към бъдещи периоди е общ и недиференциран, прехвърлянето на загуби към бъдещи периоди без всякакво времево ограничение не може да се счита за основателно по отношение на проекти за публична инфраструктура. Приложимото понастоящем десетгодишно ограничение за ПЧП затвърждава заключението, че предвиденият специално за РСТ неопределен период представлява категорично избирателно предимство за него. На последно място Комисията счита, че всички предприятия, извършващи инвестиции, които могат да продължат няколко години, се намират в същото правно и фактическо положение като РСТ и останалите концесионери в Гърция от гледна точка на целите на Кодекса за общо подоходно данъчно облагане. Тъй като гръцката данъчна система не позволява разграничения в зависимост от продължителността на инвестициите на предприятията, а регламентира този общ нормативен петгодишен срок за всички предприятия, РСТ не може да бъде третирано по различен начин спрямо останалите дружества. Както е посочено в точка 107, мярка, приложима за всички предприятия, отговарящи за мащабни инфраструктурни проекти, е избирателна, тъй като се прилага само за ограничена категория предприятия.

Обосноваване от логиката на данъчната система

- (152) Гръцките органи и РСТ твърдят, че а) „целта“ на тази мярка следва да бъде целта, преследвана от разпоредбата за дерогация, б) тази разпоредба има за цел прилагането на заложения в данъчната система общ принцип за съпоставяне на приходите и разходите по отношение на конкретните параметри на концесиите, в) прилагането на този принцип по отношение на тези проекти не води до отстраняване на риска, който концесионерът понася, а има за цел да осигури равностойно третиране и отстраняване на „структурен недостатък“ на тези проекти, г) тази разпоредба е прилагана последователно за всички мащабни проекти за публична инфраструктура в Гърция, д) възможността за прехвърляне на загуби към бъдещи периоди през целия срок на концесията е подходящият механизъм за отчитане на специфичните характеристики на тези концесии и на обективната разлика между концесионера и други търговски предприятия.
- (153) Комисията отбелязва, че целта на данъчната система трябва да бъде установена на равнището на референтната система, а не на равнището на мярката за дерогация⁽¹¹⁵⁾. Ако самата мярка представлява референтната система, то всяка фискална мярка би избегнала класификацията като държавна помощ независимо от това колко дерогационна е тя. Целта на системата за корпоративно подоходно облагане е да генерира приходи за държавния бюджет и тя би била застрашена, ако се допусне определени дружества да намаляват своята данъчна основа, когато това отговаря на техните финансови интереси. В допълнение към това големият размер на инвестициите, характерен за мащабните инфраструктурни проекти, не означава, че дружествата, които предприемат такива проекти, имат структурен недостатък, който трябва да бъде отстранен чрез системата за подоходно данъчно облагане. Всички дружества, които извършват инвестиции, отбелязват загуби през първите години от инвестицията, и не могат да реализират приходи в рамките на петгодишния период, предвиден от ГКПДО. При всички случаи подобна обосновка не би произтекла от принципите на гръцката система за подоходно данъчно облагане. Освен това фактът, че подобна разпоредба е приложена за определени мащабни инфраструктурни проекти в Гърция, не означава, че мярката може да бъде обоснована за РСТ. На последно място предполагаемите специфични характеристики на мащабните концесии не могат да бъдат приети за валидна цел на общоприложимите правила по отношение на прехвърлянето на загуби към бъдещи периоди, както е разяснено в съображения 98—100 по-горе. В този смисъл гръцките органи и РСТ не са успели да докажат, че разграничението в полза на РСТ може да бъде обосновано от гледна точка на принципите на гръцката система за подоходно данъчно облагане.

⁽¹¹⁵⁾ Решение от 29 септември 2000 г. по дело Confederación Española de Transporte de Mercancías (CETM)/Комисия, T-55/99, Recueil, стр. II-03207, точка 53.

- (154) Следователно Комисията счита, че разглежданата избирателна мярка не може да бъде обоснована от логиката на гръцката референтна данъчна система, описана по-горе.

5.3.4. Избор между три амортизационни метода

Референтна система

- (155) Съгласно ГКПДО общото правило за амортизацията на активи е „линейният метод“ на амортизация. ⁽¹¹⁶⁾ ⁽¹¹⁷⁾ По силата на член 1, параграф 2 от Президентски указ 299/2003 ⁽¹¹⁸⁾ дружествата са задължени да амортизират ежегодно своите дълготрайни активи, прилагайки посочените в този указ амортизационни ставки, независимо дали реализират печалби или загуби през амортизационния период. Следователно ако се прилагат по-високи амортизационни ставки от предвидените в президентския указ, те не се вземат под внимание за данъчни цели.
- (156) По-специално по отношение на договори за концесии резервите за възстановяване на активи, които ще бъдат върнати на държавата или трети страни ⁽¹¹⁹⁾ след определен период от време въз основа на договор, се приспадат от brutните приходи. ⁽¹²⁰⁾ Съгласно Министерско решение 100/2005 ⁽¹²¹⁾ резервите за възстановяване на активи, които ще бъдат върнати на държавата или трети страни без компенсация, се формират всяка година в продължение на целия срок на концесията. Тези резерви се приспадат от brutните приходи и не се формират от печалбите на дружеството. Поради тази специфична разпоредба, както и поради факта, че изградените от дружеството обект не принадлежи на дружеството, а на държавата или на трета страна, дружеството няма право да изчислява амортизации въз основа на общоприложимия Президентски указ 299/2003. Въпросното приспадане се изчислява независимо от наличието на печалби.
- (157) На последно място разходите, свързани с подобрения и разширения на наета недвижима собственост, се амортизират на равни вноски за целия срок на наема, при условие че приложимата амортизационна ставка не е по-ниска от ставката, предвидена в Президентски указ 299/2003. ⁽¹²²⁾
- (158) В този смисъл общата референтна система по отношение на тази мярка се състои в общоприложимия линейен амортизационен метод за целия срок на концесията, който е срокът, определен за договори, по силата на които амортизираните активи ще бъдат върнати на държавата или на трета страна.
- (159) Гръцките органи и РСТ твърдят, че разпоредбите относно амортизацията позволяват гъвкавост за избор между алтернативни амортизационни методи и амортизационни ставки с цел осигуряване на подходящо третиране на различни обстоятелства. От тази гледна точка те изтъкват възможността на промишлените, добивните и смесените предприятия от този вид да избират между линейния амортизационен метод и дегресивния амортизационен метод. Според тях изборът на амортизационен метод, както и изборът на амортизационни ставки, се извършва по

⁽¹¹⁶⁾ При линейния метод амортизацията се изчислява въз основа на фиксирана ставка върху първоначалната стойност на придобиване или върху сбора от коригираната стойност на придобиване плюс стойността на подобренията или на допълнителните части.

⁽¹¹⁷⁾ Към момента, когато разглежданата разпоредба е приета, член 31, параграф 1, буква е) от ГКПДО предвижда изключение от това правило, що се отнася до амортизацията на нови машини и механични или технически съоръжения на промишлени, добивни и смесени предприятия от този вид. В тези случаи дружествата могат също така да използват дегресивния метод. Тази разпоредба е била изменена и понастоящем предвижда единствено използването на общия линейен метод за всички случаи.

⁽¹¹⁸⁾ Президентски указ 299/2003 относно „Определянето на най-високите и най-ниските амортизационни ставки“. Този указ определя диапазона от най-високата до най-ниската амортизационна ставка по категории дълготрайни активи. Данъчнозадължените дружества могат да избират всякаква амортизационна ставка в този диапазон. След като дадено дружество е избрало амортизационна ставка от този диапазон, то е задължено да използва тази ставка за целия амортизационен срок по отношение на всички активи от една и съща категория, придобити от дружеството през един и същ данъчен период. За активи от една и съща категория, придобити през различни данъчни периоди, дружествата имат право да използват различна амортизационна ставка, но при всички случаи са задължени да прилагат първоначалната амортизационна ставка през целия амортизационен срок по отношение на всички активи от една и съща категория, придобити през един и същ данъчен период.

⁽¹¹⁹⁾ Този вид „резерви“ не представлява реален актив на дружеството, а амортизация на дълготрайни активи, които ще бъдат върнати на държавата или на трета страна.

⁽¹²⁰⁾ Член 31, параграф 1, буква ж) от ГКПДО.

⁽¹²¹⁾ УА 100/2005 (УА 1003821/10037/В0012, ДВ В 80, 2005 г.): Разходи, подлежащи на приспадане от brutните приходи на дружествата въз основа на административни решения и съдебната практика.

⁽¹²²⁾ Член 31.1.1) от ГКПДО.

преценка на данъкоплатците. В съответствие с тези два метода, както и с оглед на принципа за гъвкавост в тази връзка, те изтъкват възможността на ПЧП да избират между линейния амортизационен метод, приложим за целия срок на проекта, и десетгодишния линеен амортизационен метод с опция за избор на по-дълъг амортизационен период в рамките на един месец от приключването на проекта.⁽¹²³⁾ На последно място те отново изтъкват аргументите, представени преди решението за откриване, посочвайки, че гъвкавостта на тази система се доказва и от факта, че други дружества, на които са възложени концесии за мащабни проекти за публична инфраструктура в Гърция, имат право на избор между различни амортизационни методи.

- (160) Комисията отбелязва, че възможността промишлените, добивните и смесените предприятия от този вид да избират между два амортизационни метода не би била приложима за РСТ, тъй като тази възможност не обхваща договори, по силата на които активът се връща на държавата или на трета страна след изтичане на срока на договора.
- (161) Освен това фактът, че е възможно други дружества да са се възползвали от подобни предимства, не означава, че тези предимства могат да представляват референтна система. По-специално фактът, че други дружества, на които са възложени концесии за мащабни проекти за публична инфраструктура в Гърция, имат право на избор между различни амортизационни методи, показва единствено, че тази възможност е ограничена до определена категория дружества, а именно дружества, изпълняващи мащабни проекти за публична инфраструктура.
- (162) Следователно Комисията счита, че референтната система по отношение на тази мярка е системата, описана по-горе в съображения 155—156.

Дерогация от референтната система

- (163) Член 2, параграф 6 от разглеждания закон предоставя на РСТ право на избор между 3 различни амортизационни метода:
- а. Линеен амортизационен метод през целия срок на концесията.
  - б. Амортизация на разходите за изграждане в рамките на 10 години от момента на приключване на дейностите чрез равни годишни вноски.⁽¹²⁴⁾ Ако РСТ желае да амортизира такива разходи в рамките на по-дълъг период, то може да направи това, но тогава трябва да уведоми данъчния орган за това в срок от един месец от изтичането на фискалната година, през която са извършени дейностите.
  - в. Амортизация на всяка сума в размер до 100 % от разходите за изграждане в рамките на 5 години от започването на търговската експлоатация на изградения обект.⁽¹²⁵⁾ През всички следващи години могат да се амортизират до 50 % от остатъчната стойност на разходите за изграждане на завършения обект, независимо от момента на неговото завършване. Ако РСТ желае да използва този метод, то трябва да декларира това свое намерение пред компетентния данъчен орган по всяко време в рамките на 6 години след началото на концесията.
- (164) РСТ е получило възможността да избира между общоприложимия стандартен линеен амортизационен метод и два други амортизационни метода, приложими за някои от мащабните инфраструктурни проекти в Гърция. Разпоредбата предоставя на РСТ правото да избира амортизационни методи, които могат да осигурят предимство в сравнение с общата система. Ако например РСТ избере един от двата метода на ускорена амортизация, то ще може да намали своята данъчна основа в по-голяма степен и на по-ранен етап в сравнение със случая, в който би приложило стандартния линеен метод. Освен това предоставеното му право да избере третия амортизационен

⁽¹²³⁾ Член 105, параграф 12 от ГКПДО, изменен със Закон 4013/2011. Това е методът, предвиден в член 97, параграф 5 от Закон 1892/1990 по отношение на изграждането на паркоместа.

⁽¹²⁴⁾ Метод, предвиден в Закон 1914/1990 по отношение на проекти за строеж, експлоатация и трансфер. Съгласно член 9, параграф 8 от Закон 2052/1992, по отношение на строителни работи, осъществявани чрез пълно или частично финансиране от трети страни, амортизацията на разходите за изграждане и на лихвите по заеми и кредити през периода на изграждане, които се считат за разходи за изграждане, се отчита по същия метод.

⁽¹²⁵⁾ Амортизационен метод, предназначен за дружества за изграждане на летища, посочен в член 26, параграф 8 от Закон 2093/1992.

метод в рамките на 6 години от началото на концесията на практика означава, че РСТ може да избере начина на действие и равнището, до което ще намали своята данъчна основа, на по-късен етап, когато ще бъде в състояние да изчисли по-прецизно своите облагаеми приходи. По този начин, в зависимост от своите приходи към съответния момент, то може да се възползва от предимството да намали своите облагаеми печалби и да плати по-ниски данъци, отколкото би платило, в случай че е отчитало амортизацията на всички свои активи съгласно общоприложимите правила.

- (165) Гръцките органи и РСТ твърдят, че изборът на амортизационен метод не може да представлява предимство, тъй като ползата от данъчната преференция се изразява в разходите за пълна амортизация и единствената разлика се състои в броя на годините, през които се разпределя преференцията.
- (166) В тази връзка Комисията отбелязва, че пълната амортизация на даден актив в рамките на по-къс или по-дълъг период от време може да доведе до различен финансов резултат и данъчен статут на дружеството към определен период от време и следователно до облагодетелстване. Ако например дадено дружество амортизира напълно даден актив за 10, вместо за 35 години, то ще може да намали своята данъчна основа на по-ранен етап. В първия случай стойността на амортизационните разходи, която ще бъде взета под внимание, ще бъде по-висока от стойността на съответните амортизационни разходи в случай на по-дълъг период от време. Поради това Комисията счита, че в действителност данъчната преференция при всички случаи се изразява в разходите за пълна амортизация, но начинът, по който тези амортизационни разходи се използват за данъчни цели, може да доведе до допълнително предимство за РСТ, с което други дружества не се ползват.
- (167) Гръцките органи и РСТ посочват, че гъвкавостта, характерна за амортизационните правила в Гърция, следва да обхваща набор от опции с цел осигуряване на подходящо третиране на специфичните характеристики на проектите за публична инфраструктура, гарантирайки в същото време пълната амортизация на стойността на активите.
- (168) Въпреки това общоприложимият линеен амортизационен метод по отношение на договори за концесия за дружества, които се намират в едно и също правно и фактическо положение, е ясно предвиден в закона, а „гъвкавостта“ по отношение на диапазона от амортизационни ставки не е общоприложима за разходи по договори за концесия, а за други видове инвестиционни разходи.
- (169) Гръцките органи твърдят също така, че в своето решение за откриване Комисията е изтъквала погрешно предоставяната на РСТ допълнителна гъвкавост, която не води автоматично и задължително до осигуряване на предимство. Параметрите на всеки от наличните амортизационни методи и по-специално диапазонът на амортизационните ставки в рамките на всеки метод, в съчетание със специфичните характеристики ⁽¹²⁶⁾ сочат, че принципно не може да се изключи възможността всеки един от алтернативните методи да доведе до подобен резултат. Освен това самият факт, че дадено предприятие разполага с повече алтернативи от друго, не означава автоматично, че възниква предимство. Съществуването на конкурентно предимство може да се установи единствено въз основа на оценка на конкурентните условия и различните резултати, които могат да възникнат при конкретни обстоятелства в резултат на прилагането на наличните алтернативни амортизационни методи за всеки конкурент.
- (170) Комисията счита, че изложените в решението за откриване мотиви ⁽¹²⁷⁾ в това отношение на практика се потвърждават от изложените по-горе аргументи. Тъй като всеки амортизационен метод включва различни параметри, които трябва да бъдат анализирани, за да се избере най-изгодният метод, благодарение на тази разпоредба РСТ има свободата да извърши изчисления и да избере този от различните амортизационни методи, който в най-голяма степен съответства на неговите интереси. По-специално фактът, че то дори може в рамките на 6 години от началото на проекта да реши да промени приложимия амортизационен метод, показва, че то има по-голяма свобода от един обичаен оператор. ⁽¹²⁸⁾ Освен това, тъй като РСТ може да избере предпочитания от него амортизационен метод, за разлика от други предприятия, които могат единствено да прилагат обичайните амортизационни правила по отношение на концесии, то със сигурност се ползва с изборително предимство в сравнение с тези дружества. В този смисъл е неуместно да бъдат анализирани конкурентните условия и различните резултати, които могат да възникнат за различните конкуренти при конкретните обстоятелства, тъй като това не е целта, спрямо която трябва да бъде преценено аналогичното правно и фактическо положение на РСТ.

⁽¹²⁶⁾ Например стойност на актива, рентабилност, бизнес план.

⁽¹²⁷⁾ Вж. съображение 165 от решението за откриване.

⁽¹²⁸⁾ Тя е по-голяма дори от предвидената например за ПЧП (това не засяга становището, което Комисията може да изрази по отношение на фискални разпоредби, приложими за ПЧП).

- (171) Освен това гръцките органи поддържат своите първоначални аргументи по отношение на амортизационните правила, приложими за РРА и пристанището на Солун ⁽¹²⁹⁾ — другите две основни гръцки пристанища, и настояват, че въпросната разпоредба гарантира, че РСТ не е третирано по-неблагоприятно спрямо тези два други пристанищни оператора.
- (172) Комисията отбелязва, че при всички случаи фактът, че е възможно определени амортизационни ставки да са били приложими за РРА и пристанището на Солун към съответния момент, не означава, че РСТ има право на специално третиране, нито че подобно специално третиране е основателно. Следователно Комисията счита, че разглежданата разпоредба предоставя изборително предимство за РСТ.
- (173) Това предимство се състои във възможността РСТ да избира между 3 амортизационни метода и възлиза на разликата между подоходния данък, който РСТ би платило в случай на прилагане на линейния метод, и подоходния данък, който впоследствие е платило, прилагайки различен амортизационен метод.

Обосноваване от логиката на данъчната система

- (174) Гръцките органи и РСТ твърдят, че а) изборът на алтернативни амортизационни методи е част от общата схема, прилагана за всички предприятия, отговарящи за проекти за публична инфраструктура във всички сектори на икономиката, б) не съществува дискриминация, тъй като концесионерите по мащабни инфраструктурни проекти се намират в различно правно и фактическо положение спрямо тези от други сектори, в) разпоредбата съответства на своята цел и е приложима за всички дружества, г) уместните съображения са преследваната цел, избраният механизъм и принципът за гъвкавост на общата система за амортизация на активи, д) при липсата на тази разпоредба би възникнала правна несигурност поради наличието на активи, за които не съществуват амортизационни ставки, е) същността на тази разпоредба се състои в осигуряването на по-голяма гъвкавост за амортизиране на активи, които не са обхванати от стандартни ставки поради специфичните особености на концесиите за публична инфраструктура, ж) тъй като този механизъм се прилага системно за всички концесии за публична инфраструктура във всички сектори, той е съгласуван със съответния принцип за гъвкавост от амортизационната система, з) този механизъм е подходящ и пропорционален, тъй като прилага принципа за гъвкавост, и не съществува по-подходяща алтернатива за осигуряване на такава гъвкавост по отношение на амортизацията, като се има предвид, че обстоятелствата, с които предприятията се сблъскват към момента на избиране на своя амортизационен метод, не могат да са предварително известни, и) РСТ не разполага със специално право на преценка, различно от произтичащото от общия принцип за гъвкавост.
- (175) На първо място Комисията припомня, че съгласно стандартната съдебна практика държавата членка следва да предостави обосновката на изборителните мерки. ⁽¹³⁰⁾ В предоставените от гръцките органи и получателя аргументи не се посочва защо мярката, която предоставя на получателя право на преценка, може да се счита за обоснована от логиката на данъчната система. Затова Комисията поддържа изложените в решението за откриване предварителни заключения, че тази мярката не може да бъде обоснована от характера и общата схема на системата.
- (176) Освен това тя отбелязва, че гъвкавостта, предоставяща на получателя пълна свобода на преценка по отношение на амортизацията на неговите активи, не може да се счита за основен принцип на данъчната система, който да обоснова мярката. По същество това би довело до заключението, че самата мярката представлява общата система и че нейните механизми са целта, спрямо която мярката може да бъде обоснована. Ако тези мотиви са приложими, то всяка дискреционна данъчна мярката би могла да избегне класификацията като държавна помощ. Освен това всички представени аргументи относно факта, че подобни правила се прилагат по отношение на други договори за концесия на публична инфраструктура в Гърция, не могат да се считат за обосноваващи мярката. ⁽¹³¹⁾ Следователно тази мярката представлява изборително предимство, което не може да бъде обосновано от логиката или общата схема на системата.

⁽¹²⁹⁾ Разглежданата разпоредба е спомогнала за отстраняването на пропуск в общата гръцка данъчна система по отношение на амортизацията на активи, използвани при експлоатацията на пристанищен контейнерен терминал, като например тези, които ще бъдат използвани от РСТ за целите на споразумението за концесия. Член 34 от Закон 2937/2001 регламентира специални амортизационни ставки, които РРА и пристанището на Солун следва да прилагат в рамките на линейния амортизационен метод по отношение на използваните от тях специфични видове пристанищни активи. Гръцките органи заявяват, че тези ставки не са приложими за РСТ. Според гръцките органи, ако РСТ избере да прилага линейния метод и му бъде предоставено правото да използва тези амортизационни ставки, амортизационният период би надвишил периода на концесията. От друга страна, ако РСТ бъде задължено да прилага линейния метод при различни амортизационни ставки от прилаганите за РРА и пристанището на Солун, то ще бъде поставен в по-неблагоприятно положение спрямо тези оператори (съображение 166 от решението за откриване).

⁽¹³⁰⁾ Вж. дело Португалия/Комисия, точка 81 в бележка под линия 80.

⁽¹³¹⁾ В тази връзка вж. оценката на Комисията, представена в съображения 98—100 по-горе.

5.3.5. Освобождаване от гербови налози върху споразуменията за заем и всички допълнителни споразумения за финансирането на инвестиционния проект (член 2, параграф 8)

Референтна система

- (177) Съгласно общоприложимото законодателство гербови налози се прилагат за редица писмени актове на гражданското и търговското право, поради което обхващат споразумения за заем, за кредит и допълнителни споразумения. По силата на президентския указ за гербовите налози ⁽¹³²⁾ гербови налози се събират по отношение на определен писмен документ, описващ транзакция. Гербовият налог е свързан със самия акт; поради това страните се споразумяват коя от тях има задължението да заплати налога. На практика обаче това означава, че по отношение на споразумения за заем, за кредит и допълнителни споразумения заемополучателят носи основната отговорност за заплащането на съответните гербови налози, тъй като заемодателят има право да изиска това заплащане. Въвеждането на ДДС като общ данък върху разходите в гръцкия правен ред със Закон 1642/1986 е довело да замената на определени гербови налози и данъци върху оборота с ДДС. ⁽¹³³⁾
- (178) Съгласно член 16 от Закон 1676/1986 и член 36 от Закон 3220/2004 освободени от гербови налози са споразуменията за заем и за кредит, както и допълнителните споразумения към тях, сключени с гръцки банки и чуждестранни банки в Гърция или със свързани с Гърция банки, т.е. споразумения, които са сключени и/или изпълнявани в Гърция, създават изпълними в Гърция задължения или са свързани с обезпечения в Гърция (териториален принцип). ⁽¹³⁴⁾ В този смисъл съгласно действащия кодекс за гербовите налози заеми, предоставени от предприятия, различни от банки, подлежат на облагане с гербов налог ⁽¹³⁵⁾ освен ако не са свързани с Гърция или са сключени под формата на облигационни заеми. Заеми, прехвърляни между предприятия, различни от банки, също подлежат на облагане с гербов налог ⁽¹³⁶⁾, ако основният заем първоначално е подлежал на облагане с гербов налог.
- (179) Комисията отбелязва, че законодателството относно гербовите налози предвижда няколко освобождавания, по-специално след въвеждането на системата на ДДС и/или замената на гербовия налог с други такси или данъци. Въпреки това общата приложима рамка по отношение на тази мярка остава гръцката система за гербови налози във вида, в който е била към момента на приемане на разглежданата разпоредба. Наличието на изключения от тази система не означава, че системата за гербови налози не съществува, а че всяко освобождаване ⁽¹³⁷⁾ трябва да се оценява само по себе си.

Дерогация от референтната система

- (180) Тъй като съгласно общоприложимата рамка споразуменията за заем, за кредит и допълнителните споразумения с дружества, различни от банки, които са сключени или изпълнявани в Гърция или са свързани с Гърция ⁽¹³⁸⁾, подлежат на облагане с гербови налози, по правило РСТ следва да заплаща гербови налози за този вид актове. Въз основа на разглежданата разпоредба обаче РСТ е било освободено от гербови налози, които по правило следва да заплаща за този вид актове. РСТ е било освободено от гербови налози, които по правило следва да заплаща по отношение на споразумения за заем, сключени с всякакъв вид дружества, различни от банки, и по-специално със своето дружество майка Cosco. ⁽¹³⁹⁾

⁽¹³²⁾ Президентски указ от 28 юли 1931 г., ДВ А 239, 1931 г., изменен изрично със Закон 2873/2000.

⁽¹³³⁾ Въпреки това въвеждането на ДДС не е засегнало гербовите налози върху споразуменията за заем.

⁽¹³⁴⁾ Съгласно установената съдебна практика заем, сключен извън Гърция чрез частен акт, подлежи на облагане с гербов налог в Гърция, ако заемът се изпълнява в Гърция. „Изпълняване в Гърция“ е налице, когато предоставянето на сумата по заема от страна на чуждестранния заемодател в полза на базирания в Гърция заемополучателя се извършва в Гърция. „Предоставяне на сумата по заема в Гърция“ е налице, когато заемодателят ефективно внася сумата по заема в сметката на заемополучателя, открита в гръцка банка (Становище 964/1955 на Правния съвет на гръцката държава, 2123/1963 на Първоинстанционния съд на Солун, 2163/1967 на Първоинстанционен данъчен съд, 6043/2001 на Първоинстанционния административен съд и 2996/1991 и 984/1992 на Държавния съвет). В допълнение към това в съдебно решение 3639/2013 на Conseil d'Etat се постановява, че „... споразумение за заем, сключено чрез частен акт в чужбина, подлежи на облагане с гербов налог, доколкото предвижда изпълнители в Гърция задължения, и по силата на това споразумение заемополучателят има задължение да прехвърли в Гърция чрез нареждане до чуждестранната банка договорената сума по заема, депозирана от заемодателя в чужбина на илето на [заемополучателя].“

⁽¹³⁵⁾ При ставка от 2,4 %.

⁽¹³⁶⁾ Отново при ставка от 2,4 %.

⁽¹³⁷⁾ Оценката на Комисията в настоящия случай не засяга позицията относно освобождаванията, която Комисията може да заеме извън тази процедура.

⁽¹³⁸⁾ Както е описано в бележка под линия 134 по-горе.

⁽¹³⁹⁾ Гръцките органи и РСТ посочват две споразумения за заем съответно за 54,8 млн. EUR и [...] млн. EUR, които РСТ е сключило със своето дружество майка Cosco, за да започне своите инвестиции в пристанището на Пирея.

- (181) По този начин РСТ би се ползвало с избирателно предимство спрямо други предприятия, намиращи се в аналогично правно и фактическо положение. Това предимство е равностойно на гербовия налог, който РСТ би следвало да заплати по силата на общоприложимите правила.
- (182) Гръцките органи и РСТ не отричат, че тези операции по заеми са освободени от заплащането на гербови налози, които по правило са дължими. Те обаче оспорват, че това освобождаване предоставя на РСТ по-голяма гъвкавост за получаване на финансирането, необходимо за изпълнението на неговите концесионни задължения, без понасяне на допълнителни разходи, когато такава гъвкавост се счита за необходима поради изключителни обстоятелства. Освен това те се позовават на факта, че РРА също се е възползвало от това освобождаване в контекста на своята концесия за управлението на пристанището на Пирея. Следователно тази мярка следва да се счита за част от обща мярка, заложена в гръцката данъчна система и имаща за цел улесняване на финансирането на мащабни инфраструктурни проекти.
- (183) Въпреки това, както вече беше посочено по-горе по отношение на другите мерки, улесняването на финансирането на мащабни инфраструктури представлява елемент, който трябва да се вземе под внимание при оценката на потенциалната съвместимост на държавната помощ, а не на наличието на държавна помощ.
- (184) Освен това гръцките органи и получателят твърдят, че двата подчинени заема за [...] млн. EUR и 54,8 млн. EUR, които Cosco е предоставило на РСТ с цел започване на неговите инвестициите в пристанището на Пирея, не са подлежали на облагане с гербов налог по силата на общоприложимите правила, тъй като а) те са изпълнени извън Гърция, б) те са платени по банкова сметка на РСТ, открита в банка извън Гърция, в) те са погасени от РСТ чрез паричен трансфер от негова банкова сметка извън Гърция. В подкрепа на това те предоставиха доклад от редовния данъчен одит на РСТ за съответната фискална година, който потвърждава това освобождаване.
- (185) На първо място Комисията отбелязва, че фактът, че РСТ не е заплатило гербов налог по горепосочените трансакции, не доказва, че те не са дължими съгласно общоприложимите правила. Разглежданата разпоредба изрично се посочва в предоставения доклад от данъчния одит. Освен това въпросните трансакции са напълно идентични с подобна трансакция, по отношение на която Апелативният административен съд на Атина е счел ⁽¹⁴⁰⁾, че териториалният принцип на Кодекса за гербовите налози ⁽¹⁴¹⁾ е бил нарушен. По-специално в този случай споразумението за заем е сключено между базирано в Гърция дружество, в качеството на заемополучател, и базирано извън Гърция чуждестранно дружество, в качеството на заемодател. Споразумението за заем е подписано извън Гърция. Заемодателят е депозирал сумата по заема в банкова сметка на заемополучателя извън Гърция, след което чуждестранната банка е имала задължението да прехвърли сумата по заема към банковата сметка на заемополучателя в Гърция на същия ден. Апелативният административен съд е счел, че този заем има същите правни последици като подписан в Гърция заем, чиято сума е прехвърлена директно в Гърция без посредничеството на чуждестранната банка, и следователно той е подлежал на облагане с гербов налог.
- (186) Същият сценарий се прилага и за заемите, които Cosco е предоставило на РСТ. По-специално споразумението за заем е подписано извън Гърция, сумите по заема са депозирани по сметка на РСТ в HSBC в Люксембург на 21 април 2009 г., а на 22 април 2009 г. са прехвърлени към сметка на РСТ в HSBC в Пирея. Съгласно предоставената от гръцките органи информация РСТ е използвало 50 млн. EUR плюс ДДС като писмо за гаранция, което РСТ е имало задължението да предостави на РРА за влизането в сила на споразумението за заем. ⁽¹⁴²⁾ В този смисъл фактическите обстоятелства, свързани със споразумението за заем в посочения по-горе случай, са еквивалентни на тези, свързани със споразуменията за заем между Cosco и РСТ. По-специално, въпреки че споразумението за заем е подписано извън Гърция и сумата е депозирана по банкова сметка извън Гърция, впоследствие сумата е прехвърлена към сметка на РСТ в Гърция, за да бъде използвана за целите на споразумението за концесия в Гърция. Следователно съгласно териториалния принцип, заложен в член 8 от Кодекса за гербовите налози, както е тълкуван от гръцките съдилища, въпросните споразумения за заем са подлежали на заплащане на гербов налог по силата на общоприложимите правила. С оглед на това Комисията счита, че РСТ вече се е възползвало от конкретно финансово предимство благодарение на тази разпоредба, която не съответства на общоприложимите правила, а представлява дерогация от тях.
- (187) Гръцките органи и получателят твърдят, че това решение на Съда не е приложимо за случая на РСТ, тъй като фактическите обстоятелства са различни от тези, свързани със споразуменията за заем, сключени от РСТ. Те твърдят, че РСТ е имало възможност да използва извън Гърция тези суми по заема за своите цели. Освен това те

⁽¹⁴⁰⁾ Решение 617/2006 относно тълкуването на член 8 от Кодекса за гербовите налози.

⁽¹⁴¹⁾ Член 8 от Кодекса за гербовите налози. Вж. съдебната практика в тази насока в бележка под линия 134 по-горе.

⁽¹⁴²⁾ В съответствие с член 3.1 от договора за концесия.

твърдят, че това решение е било обжалвано пред гръцкия Върховен административен съд и че гръцката администрация прилага разяснително циркулярно писмо ⁽¹⁴³⁾, според което подобна транзакция не подлежи на облагане с гербов налог. Това циркулярно писмо е общовалидно и обвързващо за публичната администрация. Следователно фактът, че за тези две транзакции не са заплатени гербови налози, не представлява отклонение от общоприложимите правила.

- (188) Комисията отбелязва, че разяснителното циркулярно писмо относно прилагането на Кодекса за гербовите налози не може да има по-голяма сила от решенията на Съда. Фактът, че решението на Апелативния административен съд на Атина е обжалвано, не означава, че това решение не е приложимо. Освен това тълкуването на териториалния принцип от гръцките съдилища, както е описано по-горе ⁽¹⁴⁴⁾, е в съответствие с въпросното решение. В допълнение към това Комисията отбелязва, че обстоятелствата, свързани със сключените от РСТ споразумения за заем, са идентични, поради което може да се направи заключението, че по силата на обичайно приложимите правила, както са тълкувани от гръцките съдилища, РСТ е имало задължението да заплати съответния гербов налог. С оглед на това тълкуване разглежданата разпоредба категорично предоставя избирателно предимство в полза на РСТ.

Обосноваване от логиката на данъчната система

- (189) Гръцките органи твърдят, че това освобождаване е в съответствие с общата схема на постепенно премахване на гербовия налог, когато законодателят постановява, че освобождаването от гербов налог е подходящ механизъм за гарантиране, че обективно различни ситуации се третират по различен начин за данъчни цели. В този смисъл това освобождаване се прилага за всички предприятия, осъществяващи проекти за публична инфраструктура. Като механизъм за отчитане на техните специфични характеристики то също е и пропорционално, тъй като не излага на риск събирането на приходи от гербови налози, като се има предвид, че тези предприятия могат да използват няколко други алтернативни видове транзакции, които също са освободени от гербов налог.
- (190) Комисията счита, че постепенното премахване на гербовия налог не може да се прилага като принцип на системата за гербовите налози, обосноваващ тази мярка, тъй като подобно премахване може да се предвиди единствено по отношение на всички споразумения за заем, а не само за сключените от РСТ. Що се отнася до специфичните характеристики на проектите за публична инфраструктура, Комисията се позовава отново на своя анализ, представен в съображения 98—100 от настоящото решение. Следователно Комисията достига до заключението, че гръцките органи и РСТ не са доказали, че тази избирателна мярка е обоснована от логиката на данъчната система.

5.3.6. Освобождаване от гербови налози върху договорите между кредиторите по споразуменията за отпускане на заем, в рамките на които се прехвърлят задълженията и правата, произтичащи от тях (член 2, параграф 9)

- (191) Съгласно действащия Кодекс за гербовите налози заемите, прехвърляни между предприятия, различни от банки, подлежат на облагане с гербов налог ⁽¹⁴⁵⁾, ако основният заем първоначално е подлежал на облагане с гербов налог.
- (192) Комисията счита, че условията на член 2, параграф 9 по-горе предоставят пряко предимство в полза на кредиторите на РСТ, сред които е и неговото дружество майка Cosco. Това предимство е равностойно на гербовия налог, който кредиторите на РСТ би следвало да заплатят по силата на общоприложимите правила в случай на прехвърляне на заем, свързан със споразумението за концесия, договорено с РСТ. Тази разпоредба предоставя също така косвено предимство на РСТ от гледна точка на обстоятелството, че може да улесни РСТ в получаването на заем.
- (193) Според гръцките органи през 2009 г. Cosco е предоставило на РСТ два заема, които според гръцките органи и РСТ са погасени през 2011 г. Посредством разглежданата разпоредба Cosco — дружеството майка на РСТ, може да се възползва от освобождаване от гербов налог, ако прехвърли тези заеми към други предприятия. Според

⁽¹⁴³⁾ Разяснително циркулярно писмо 1027/1990.

⁽¹⁴⁴⁾ Вж. бележка под линия 134.

⁽¹⁴⁵⁾ Отново при ставка от 2,4 %.

гръцките органи и РСТ тези заеми вече са погасени от РСТ. С оглед на това Комисията няма причини да счита, че е осъществено подобно прехвърляне. Въпреки това тази разпоредба може да предостави изборително предимство в полза на Cosco или други кредитори на РСТ.

- (194) Предоставените от гръцките органи и РСТ аргументи относно това освобождаване от гербов налог са идентични с аргументите по отношение на освобождаването от гербов налог на заеми в полза на РСТ. Въз основа на това Комисията достига до заключението, че нейните мотиви относно това освобождаване са валидни и за тази мярка. Следователно тази мярка е изборителна и не може да се счита за обоснована от характера или общата схема на системата.

5.3.7. *Освобождаване от гербови налози за всяка компенсация, изплатена от РРА на РСТ по силата на договора за концесия, попадаща извън обхвата на Кодекса за ДДС (член 2, параграф 10)*

Референтна система

- (195) Референтната система по отношение на тази мярка е режимът за гербовите налози, приложим за актове на гражданското или търговското право в Гърция. Правилата, уреждащи този режим, вече са посочени в съображения 177 и 179 от настоящото решение. Съгласно правилата за гербовите налози гербови налози се налагат по отношение на правните документи, към които те се прикрепят, а не спрямо конкретните данъчнозадължени лица, подписали тези документи. Съгласно Министерско циркулярно писмо 44/1987⁽¹⁴⁶⁾, в което се тълкуват разпоредбите относно гербовите налози след въведените с режима за ДДС промени, облагаемите с ДДС договори, правни актове или трансакции не подлежат на облагане с гербов налог.
- (196) В допълнение към това съгласно общоприложимото право, както е тълкувано и прилагано от компетентните гръцки данъчни органи, заплащането на компенсация попада извън обхвата на ДДС и следователно подлежи на облагане с гербов налог.⁽¹⁴⁷⁾
- (197) Съгласно същото циркулярно писмо прилагането на допълнително споразумение (обезпечение, гаранция, ипотека, клауза за неустойка и всеки друг вид гаранция), свързано с договор, подлежащ на облагане с ДДС и следователно освободен от облагане с гербов налог, не подлежи на облагане с пропорционален гербов налог. Когато основният договор обаче подлежи на облагане с ДДС или с фиксиран (а не пропорционален) гербов налог, прилагането на допълнителното споразумение към този договор подлежи на облагане с фиксиран гербов налог.
- (198) На последно място заплащането на други видове компенсации, като например нанесени щети или санкции за нарушаване на международни договори, подлежи на облагане с гербов налог.
- (199) Гръцките органи посочиха, че според разпоредбите на гръцкия Кодекс за гербовите налози платените в Гърция компенсации поради причинени щети подлежат на облагане с гербов налог в размер на 3,6 %. Заплащането на компенсация по силата на договорна клауза за обезщетение подлежи на облагане с гербов налог в размер на 2,4 %.

Дерогация от референтната система

- (200) Член 2, параграф 10 от закона за ратификация предвижда, че всеки вид компенсация, платима от РРА на РСТ по силата на споразумението за концесия и попадаща извън обхвата на Кодекса за ДДС, се освобождава от гербов налог.

⁽¹⁴⁶⁾ Член 3 от Министерско циркулярно писмо 44/1987: Прилагане на разпоредбите за налагане на гербови налози по отношение на различни договори и актове.

⁽¹⁴⁷⁾ По силата на член 57, параграф 1, буква б) от Закон 1642/1986 трансакциите, които подлежат на облагане с ДДС съгласно член 2 от същия закон, както и допълнителните споразумения към тях са освободени от облагане с гербов налог. По силата на член 2 от гръцкия Кодекс за ДДС (Закон 2859/2000, заменящ Закон 1642/1986, въвел ДДС в гръцкия правен ред), ДДС се прилага за доставката на стоки и услуги, когато тази доставка се извършва срещу заплащането на компенсация. Съгласно преобладаващото тълкуване на тези разпоредби заплащането на компенсация не представлява предоставяне на услуги срещу възнаграждение и следователно попада извън обхвата на ДДС, поради което подлежи на облагане с гербов налог.

- (201) Като се има предвид, че съгласно общоприложимата рамка гербовият налог се прилага по отношение на правните документи, а не конкретно за страните по транзакцията, и с оглед на това, че РРА е бил освободено по закон от облагане с гербов налог ⁽¹⁴⁸⁾ към момента на приемане на закона за ратификация, всеки път, когато заплащане на компенсация от името на РРА по отношение на договора за концесия попада извън обхвата на Кодекса за ДДС и подлежи на облагане с гербов налог, РСТ ще бъде задължено да заплати гербовия налог по силата на общоприложимите правила. По-специално поради тази разпоредба РСТ е освободено от заплащане на фиксиран гербов налог в случай на задействането на клауза за неустойка от договора за концесия, както и в случай че РРА заплаща компенсация поради шети във връзка с договора за концесия или нарушение на договора за концесия. Освен това, както посочват гръцките органи и получателят, като се има предвид, че към този момент РРА е бил освободено от заплащането на гербов налог по отношение на транзакции, свързани с изпълнението на строителни работи от негово име от трети страни, въз основа на тази разпоредба РСТ също следва да е освободено от заплащането на гербов налог по отношение на неговите споразумения с РРА, подлежащи на облагане с гербов налог. Следователно въпросното изключение води до освобождаване на РСТ от задължението да заплаща гербови налози в такива случаи, като по този начин категорично му предоставя избирателно предимство.
- (202) Гръцките органи и РСТ твърдят, че когато заплащането на компенсация има причинна връзка с договор, който по силата на заложен в него клауза за обезщетение („клауза за неустойка“) попада в обхвата на режима за ДДС, то е освободено от гербов налог. Това се дължи на обстоятелството, че такава клауза за обезщетение се счита за допълнително споразумение, освободено от гербов налог, ако основното споразумение попада в обхвата на Кодекса за ДДС. Тъй като договорът за концесия подлежи на облагане с ДДС, всяко плащане съгласно клауза за неустойка, заложен в договора за концесия, е освободено от гербов налог в съответствие с общоприложимите правила.
- (203) Комисията отбелязва, че действително съгласно общоприложимата рамка не се налага пропорционален гербов налог върху задействането на клауза за неустойка от договор, подлежащ на облагане с ДДС. В такива случаи обаче се налага фиксиран гербов налог по силата на циркулярното писмо, на което се позовават гръцките органи. Съответно, в случай че РРА трябва да заплати компенсация вследствие на задействането на клауза за неустойка от договора за концесия, поради разглежданата разпоредба РСТ няма да заплати приложимия фиксиран гербов налог. Следователно разпоредбата е предоставила избирателно предимство в полза на РСТ.
- (204) Гръцките органи и РСТ също посочват, че заплащането на други видове компенсация, като например за шети или нарушаване на международни договори, подлежи на облагане с гербов налог. В този смисъл член 2, параграф 10 въвежда освобождаване по отношение на тези други видове компенсация. Според тях обаче това освобождаване е част от общата схема, която има за цел третирането на обективно различни характеристики/особености на концесиите за публична инфраструктура. Следователно в това отношение не възниква същинско разграничаване и избирателност.
- (205) Комисията отбелязва, че гръцките органи и РСТ потвърждават нейната констатация, че в случаите, когато РРА заплаща компенсация на РСТ поради шети, свързани с договора за концесия и/или неговото нарушаване, поради разглежданата разпоредба РСТ няма да заплати по правило дължимия от него гербов налог. Следователно тази разпоредба предоставя на РСТ предимство, което е равностойно на гербовия налог, което то би трябвало да заплати при такива обстоятелства и от който то е освободено. Що се отнася до аргументите по отношение на общата схема за проекти за публична инфраструктура, Комисията се позовава на своя анализ, представен в съображения 92—97 и 107 по-горе. По-специално Комисията счита, че мярка, приложима за дружества, отговарящи за проекти за публична инфраструктура, се отнася само за определена категория предприятия и следователно е избирателна.

Обосноваване от логиката на данъчната система

- (206) Гръцките органи и РСТ твърдят, че това освобождаване е в съответствие с общата схема на постепенно премахване на гербовия налог и с принципа за равнопоставеност, тъй като то е механизмът за гарантиране, че специфичните характеристики на проектите за публична инфраструктура се вземат под внимание за данъчни цели. Комисията не може да се съгласи, че тези „цели“ обосновават въпросната мярка, и се позовава на всеки от анализите по отношение на освобождаването на заемите на РСТ от гербов налог, представени в съображения 189—190 по-горе.

⁽¹⁴⁸⁾ Съгласно член 2 от Закон 2688/1999 в съчетание с член 362 от Закон 1559/1950. Позицията на Комисията в настоящото решение не засяга бъдещите позиции, които тя може да заеме по отношение на тази разпоредба.

- (207) Освен това гръцките органи и РСТ твърдят, че това освобождаване е в съответствие с принципа за равнопоставеност. По-специално, ако не е предвидено такова освобождаване и като се има предвид, че към момента на приемане на закона за ратификация РРА е било освободено от заплащането на гербов налог по отношение на трансакции, свързани с изпълнението на строителни работи от негово име от трети страни, РСТ би било задължено да заплаща гербов налог във всички случаи, в които неговите споразумения с РРА пораждаат това задължение.
- (208) Въпреки това, както вече е посочено в решението за откриване ⁽¹⁴⁹⁾, фактът, че РРА може да бъде освободено от гербови налози, не означава, че подобно освобождаване в полза на РСТ е обосновано от характера на данъчната система.
- (209) Комисията отбелязва, че Закон 4152/2013 е отменил тази разпоредба. Следователно изборното предимство в полза на РСТ се отнася само за минал период.

5.3.8. *Предоставяне по искане на РСТ на защита на инвестициите, свързани с договора за концесия, предвидена в Законодателен декрет 2687/1953 (член 3)*

Описание на законодателния декрет и мерките, които може да включва

а. Процедура

- (210) Законодателен декрет 2687/1953 позволява на гръцката администрация да предоставя специален благоприятен режим на всяко дружество, което внася чуждестранен капитал с цел осъществяване на „производствени инвестиции“. За да се възползва от този режим, дружеството трябва да подаде искане до Министерството на националната икономика. При постъпване на искане от дружество специален комитет издава становище след преценка:
- дали инвестицията е „производствена“, т.е. дали има за цел развитието на националното производство или дали допринася за икономическото развитие на страната;
  - дали инвестицията е свързана с чуждестранен капитал, включително всякакъв вид капитал, т.е. чуждестранна валута, съоръжения и материали, изобретения, технически методи, както и търговски марки;
  - „целесъобразността“ на внасянето на чуждестранен капитал; по отношение на този въпрос декретът не се съдържа определение или критерии, които трябва да бъдат изпълнени, като по този начин предоставя право на преценка на националната администрация.
- (211) След издаването на това становище компетентният министър предлага в зависимост от значението на инвестицията неотменим президентски указ или приема министерско решение, с което се одобрява внасянето на чуждестранен капитал при посочените в решението условия и се предоставя неотменим благоприятен режим. ⁽¹⁵⁰⁾

б. Привилегии, които могат да бъдат предоставени

- (212) Президентският указ/министерското решение, които могат да бъдат приети по отношение на конкретно дружество, предоставят следните данъчни „облекчения“: ⁽¹⁵¹⁾
- замразяване на данъчната ставка, прилагана по отношение на печалбите, за период от максимум 10 години или прилагане на по-ниска данъчна ставка; ⁽¹⁵²⁾
  - намаляване или освобождаване от мита или налози върху вноса на съоръжения и др. за период от максимум 10 години;
  - по-ниска данъчна ставка или освобождаване от всякакви данъци, налагани от местни или пристанищни органи, за период от максимум 10 години;

⁽¹⁴⁹⁾ Вж. съображения 188 и 203 от решението за откриване.

⁽¹⁵⁰⁾ Този специален режим може да бъде променен само със съгласието на дружеството, на което е предоставен.

⁽¹⁵¹⁾ Членове 8 и 11 от законодателния декрет.

⁽¹⁵²⁾ Освен това може да бъде предвидена корекция в случай на намаляване на обичайно приложимите ограничения.

- намаляване или освобождаване от всякакви налози и концесионни възнаграждения от всякакъв вид във връзка с вписването на ипотека или учредяването на залог като обезпечение за внесения капитал или за сключването на свързан с него договор;
  - забрана за експортни ограничения или такси;
  - забрана за налагане на данъци със задна дата;
  - освобождаване от принудително отчуждаване в полза на държавата на активи на дружеството получател;
  - забрана за изземване на активи на защитените предприятия;
  - наемане на чуждестранни граждани като технически и административен персонал и разрешение за изнасяне на техните възнаграждения в чужда валута;
  - разрешение за изнасяне на заеми или дялов капитал (в размер до 10 % от годишния внесен капитал); кумулативно изнасяне на печалби (в размер до 12 % без данъци от внесения и изнесения годишен капитал); изнасяне на лихви (в размер до 10 % годишно). ⁽¹⁵³⁾
- (213) Съгласно законодателния декрет дружествените активи, които са създадени или значително увеличени ⁽¹⁵⁴⁾ с помощта на чуждестранен капитал по силата на този декрет, са освободени от принудително отчуждаване в полза на държавата, както и от изземване ⁽¹⁵⁵⁾. На последно място съществува специална разпоредба, която регламентира принципа за неналагане на данъци със задна дата спрямо всички дружества в обхвата на законодателния декрет. ⁽¹⁵⁶⁾

Референтна система

- (214) Тъй като защитата, предвидена в Законодателен декрет 2687/1953, може да варира в зависимост от мерките, приемани във всеки отделен случай по отношение на всяко конкретно предприятие, попадащо в обхвата на тази „защита“, а освобождаванията, с които РСТ може да се ползва по силата на този декрет, са посочени в него индикативно, общата референтна система може да включва различните данъчни мерки, от които получателят ще се възползва, след като администрацията приеме специалния режим, поискан от РСТ.
- (215) Гръцките органи и РСТ твърдят, че тъй като този декрет е приет като закон с висша законодателна сила, предоставена му по Конституцията, той не може да се счита за „специална“ мярка, която може да бъде сравнявана с „общата“ законодателна рамка. Към момента, когато този декрет е приет и получава висша законодателна сила, по-голямата част от националната законодателна рамка, която Комисията използва като „референтна система“, дори не съществува. Следователно „референтната система“, която трябва да се вземе под внимание в това отношение, е Конституцията на Гърция и самият Законодателен декрет 2687/1953 в качеството на обща мярка. Освен това Комисията е знаела за съществуването на този декрет още с присъединяването на Гърция в ЕС.
- (216) Гръцките органи и РСТ твърдят също така, че специалният режим за защита на чуждестранните инвестиции е обща мярка, прилагана по отношение на всички чуждестранни инвестиции, които отговарят на установените обективни критерии. Те твърдят също така, че обосновката на декрета се е състояла в необходимостта а) да се признае, че при характерните за Гърция обстоятелства чуждестранните инвестиции са били изправени пред особени рискове и предизвикателства, поради което са изисквали специално третиране, за да се постигне целта за привличане на такива инвестиции, както и б) да се осигури подходящо третиране в това отношение.

⁽¹⁵³⁾ Тази мярка не е предвидена в президентския указ, но гръцките органи я посочват в списъка от мерки, предоставени в миналото по силата на този специален режим.

⁽¹⁵⁴⁾ Съгласно член 9, параграф 2 от президентския указ това увеличение представлява или повече от половината от общата стойност на всички активи на тези дружества, или сума, по-голяма от 1 млн. USD.

⁽¹⁵⁵⁾ Освен ако изземването има за цел покриване на нуждите на въоръжените сили в случай на война, но само докато трае конфликтът и срещу справедлива компенсация.

⁽¹⁵⁶⁾ Декретът предвижда и други привилегии/условия за обхванатите дружества: i) специални условия за изнасяне на заеми или дялов капитал (в размер до 10 % от годишния внесен капитал); кумулативно изнасяне на печалби (в размер до 12 % без данъци от внесения и неизнесен годишен капитал); както и изнасяне на лихви (в размер до 10 % годишно) и разрешение за прехвърляне извън Гърция на чуждестранна валута за извършване на лизингови плащания за съоръжения или други форми на чуждестранен капитал, ii) наемане на чуждестранни граждани като технически и административен персонал и разрешение за изнасяне на техните възнаграждения в чужда валута; както и разрешение за водене на счетоводни сметки в чуждестранна валута.

- (217) Освен това гръцките органи и РСТ твърдят, че съгласно отговора на комисар Тајани⁽¹⁵⁷⁾ по отношение на този декрет се изключват само новите мерки в сферата на митническите тарифи, а не мерките за държавна помощ. Според тях е безспорно, че досегашното прилагане на този декрет не е довело до възникването на неправомерна държавна помощ, тъй като декретът е бил в сила, когато Гърция се е присъединила към ЕС, и е останал в сила без изменение, а Комисията не е предприела никакви стъпки относно поставянето под въпрос на правомерността на декрета от гледна точка на правото на ЕС.
- (218) Комисията отбелязва, че въпросният законодателен декрет не може да се счита за валидна референтна система. Макар и да е факт, че този декрет е съществувал преди присъединяването на Гърция към ЕС, това не означава, че той има по-висша законодателна сила от Договора за функционирането на Европейския съюз и следователно от разпоредбите на този договор по отношение на държавната помощ. С присъединяването си към ЕС Гърция се задължава да спазва „достиганията на правото на ЕС“ и по-специално правилата на ДФЕС относно държавна помощ. Следователно ако Гърция прилага този декрет чрез предоставяне на специални предимства на определени дружества, тя трябва първо да уведоми Комисията за тях, за да бъдат оценени съгласно правилата за държавна помощ и евентуално одобрени съгласно правилата на ДФЕС.⁽¹⁵⁸⁾
- (219) Освен това този декрет дава широка свобода⁽¹⁵⁹⁾ на администрацията да определя условията, както и предимствата, които ще бъдат предоставени на конкретните предприятия, които ще се възползват от него. Специалното третиране на чуждестранните инвестиции в Гърция с цел тяхното насърчаване само по себе си съдържа избирателни елементи. Същевременно с това то е насочено към цел на публичната политика, а не към данъчна цел. Валидната референтна система за целите на анализа на избирателността може да се основава единствено на данъчни принципи. Целите на публичната политика са външни цели за данъчната система, както вече беше посочено в съображения 92—94 от настоящото решение, поради което не могат да се считат за целите на референтната система от гледна точка на оценката на избирателността.

Дерогация от референтната система

- (220) Член 3 от Закон 3755/2009 позволява на РСТ да подаде искане за поставяне под режима за защита, предвиден в описания законодателен декрет. Последицата от тази разпоредба е, че по негово искане РСТ може да получи от гръцката администрация редица избирателни предимства. Тези предимства се състоят предимно в данъците, които РСТ би дължало съгласно обичайните правила и от които би било освободено благодарение на тази разпоредба. В допълнение към това освобождаването от други законови ограничения (принудително отчуждаване, изземване на активи, разрешение за наемане на чуждестранен персонал и за изнасяне на неговите възнаграждения в чуждестранна валута, разрешение за изнасяне на заеми или дялов капитал) също би могло да облагодетелства РСТ в бъдеще. Фактът, че според гръцките органи тези предимства все още не са предоставени на РСТ, не променя факта, че разглежданата разпоредба предоставя на РСТ правото да подаде искане и да бъде поставено под привилегирования режим, предвиден в този декрет.
- (221) Що се отнася до мярката в полза на РСТ, гръцките органи не предоставят допълнителни аргументи към първоначално изтъкнатите. Следователно Комисията не променя своето заключение по отношение на избирателния характер на тази мярка.⁽¹⁶⁰⁾
- (222) Както вече беше посочено по-горе⁽¹⁶¹⁾, фактът, че дадена мярка може да представлява цел на икономическата политика, не означава, че тя не е избирателна, а че може да бъде счетена за съвместима с вътрешния пазар, ако са спазени определени условия.⁽¹⁶²⁾

⁽¹⁵⁷⁾ Вж. съображение 213 от решението за откриване.

⁽¹⁵⁸⁾ Оценката на Комисията в този случай не засяга действията, които тя може да предприеме по отношение на този президентски указ.

⁽¹⁵⁹⁾ В член 3, параграф 2 от декрета се посочват индикативно някои от привилегиите и освобождаванията, които могат да бъдат предоставени чрез неговото прилагане. В член 5, параграф 3 от Законодателен декрет 4256/1962, с който се тълкува декретът от 1953 г., се посочва, че администрацията има пълна свобода да регулира всеки друг въпрос, свързан с инвестицията, по всеки подходящ според нея начин с оглед на постигането на целта на президентския указ, т.е. привличането на чуждестранен капитал, доколкото тези въпроси не противоречат на неговите разпоредби. Следователно може да се направи заключението, че администрацията има пълна свобода да определя нови условия, както и „облекчения“, които да направят тези инвестиции по-привлекателни за дружествата.

⁽¹⁶⁰⁾ Вж. съображения 209—216 от решението за откриване.

⁽¹⁶¹⁾ Вж. съображения 92—97 от настоящото решение.

⁽¹⁶²⁾ Решение от 22 декември 2008 г. по дело British Aggregates, C-487/06 P, Сборник, стр. I-10515, точка 92.

- (223) Освен това, независимо от характера на режима, предвиден в законодателния декрет ⁽¹⁶³⁾, неговото индивидуално прилагане може да приеме формата на изборително предимство ⁽¹⁶⁴⁾, като се има предвид, че всяко решение на гръцката администрация може да се отклони от общите данъчни правила с цел облагодетелстване на РСТ. Съгласно Известието за данъчно облагане ⁽¹⁶⁵⁾ подобна констатация води до презумпцията за държавна помощ и трябва да се анализира подробно. Въз основа на това Комисията счита, че въпросната разпоредба предоставя изборително предимство в полза на РСТ, което ще бъде осъществено на практика, ако РСТ реши да се възползва от него.

Обосноваване от логиката на данъчната система

- (224) Гръцките органи твърдят, че предвиденият в този декрет специален режим има за цел привличане на чуждестранен капитал и подпомагане на възстановяването на страната след Втората световна война и гражданската война през 40-те години на 20-ти век. В член 107 от Конституцията на Гърция изрично се посочва, че той се ползва с преимущество спрямо обичайното право предвид неговото значение за икономическото развитие на Гърция. Действително целта е била да се гарантира защитата на инвеститорите на чуждестранен капитал срещу постоянните промени на гръцкото данъчно законодателство, които не са благоприятни за чуждестранните инвестиции. Въпреки това целта на този режим на защита, изразяваща се в развитието на гръцката икономика, може единствено да бъде взета под внимание в рамките на оценката на съвместимостта, но не и да обоснове изборителния характер на мярката.
- (225) Комисията отбелязва също така, че тъй като този режим на защита, който може да бъде предоставен на РСТ по негово искане, би бил предоставен на дискреционна основа, той не може да бъде обоснован от характера или общата схема на данъчната система. ⁽¹⁶⁶⁾
- (226) Следователно въпросната разпоредба предоставя изборително предимство в полза на РСТ, което не може да бъде обосновано от характера или общата схема на системата.

Съществуваща помощ

- (227) Гръцките органи и РСТ твърдят, че ако Комисията счете, че прилагането на този декрет представлява помощ, то тя би била вече съществуваща помощ.
- (228) Комисията отбелязва, че разпоредбата в полза на РСТ е приета през 2009 г., а не преди присъединяването на Гърция към ЕС. Тази разпоредба предоставя на РСТ правото да подаде искане и да бъде поставено под този специален режим. След подаване на искане от страна на РСТ се издава президентски указ или министерско решение, които определят конкретните предимства в полза на РСТ. Следователно в резултат на конкретното прилагане на декрета по искане на РСТ реалното изпълнение на мерките ще се осъществи в момента на приемане на акта за одобрение. С оглед на това мярката в полза на РСТ представлява нова помощ.

5.3.9. Освобождение от общите правила за принудително отчуждаване

- (229) В получените по този случай жалби се посочва предоставено на РСТ освобождение по отношение на правилата за принудително отчуждаване. В закона за ратифициране на договора за концесия не се посочва такова освобождение. Гръцките органи и РСТ заявяват, че не е предоставено такова освобождение и Комисията няма никакви основания да счита обратното. Следователно Комисията счита, че РСТ не е получило този вид предимство.

⁽¹⁶³⁾ Настоящото решение не засяга позицията, която Комисията може да заеме по отношение на този законодателен декрет.

⁽¹⁶⁴⁾ Вж. съображения 21 и 22 от Известието на Комисията относно фискална помощ.

⁽¹⁶⁵⁾ Известие на Комисията за прилагане на правилата за държавна помощ по отношение на мерките за пряко данъчно облагане на дружества (ОВ С 384, 10.12.1998 г., стр. 3).

⁽¹⁶⁶⁾ Вж. съображения 24 и 27 от Известието на Комисията относно фискално облагане.

5.4. Сравнение между горепосочените мерки за държавна помощ и подобни разпоредби в други договори за мащабни инфраструктурни проекти

- (230) Основните аргументи, изтъкнати в подкрепа на горепосочените данъчни мерки, се отнасят до необходимостта от предоставянето на подкрепа за мащабни проекти за публична инфраструктура чрез осигуряване на ясен, гъвкав и устойчив данъчен режим по отношение на дружествата, реализиращи такива проекти в Гърция. В подкрепа на своите аргументи гръцките органи и РСТ се позовават на редица решения на Комисията, постановяващи, че финансирането на договори за концесия на мащабна инфраструктура, предвиждащи подобни освобождавания от данъчно облагане, не представлява държавна помощ.
- (231) Комисията анализира предоставените аргументи и достигна до следните заключения.
- (232) На първо място, съгласно установената съдебна практика⁽¹⁶⁷⁾ подобни аргументи са неуместни за целите на оценката на правомерността на решение на Комисията. Всеки случай следва да се оценява въз основа на член 107, параграф 1 от ДФЕС, като се вземат предвид характерните за случая обстоятелства. При всички случаи, както е посочено в член 107 от настоящото решение, наличието на подобни мерки в други договори за мащабни инфраструктурни проекти означава единствено, че тези мерки са приложими за определена категория дружества и следователно са избирателни.
- (233) При всички случаи всички решения, на които се позовават гръцките органи и РСТ, се отнасят за различни ситуации.
- (234) В допълнение към това Комисията счита, че заключението по делото за международното летище на Атина⁽¹⁶⁸⁾ не е приложимо в настоящия случай. При него дейностите, за които е предоставена помощ, или не са били икономически, или не са били либерализирани към съответния момент, поради което не се касае за държавна помощ. За разлика от това в настоящия случай самата гръцка държава е поставила предоставянето на пристанищни инфраструктурни услуги на конкурентна основа, като е организираща тръжна процедура за тази част от пристанището, която е предмет на договора за концесия. В този смисъл мотивът за „липсата на либерализация“ в това предходно решение не е приложим в настоящия случай.
- (235) Относно делата за околновръстния път на Атина и за магистралния мост Рио-Антирио Комисията отбелязва, че макар и описанието на държавните мерки по отношение на тези проекти да съдържа кратко обобщение на приложимите за тези концесии данъчни разпоредби, Комисията не се е произнесла изрично по отношение на тези конкретни разпоредби, а само е направила оценка дали държавната подкрепа за проекта е била минимално необходимата, както и дали проведената тръжна процедура е довела до постигане на пазарната цена. В повечето от другите решения⁽¹⁶⁹⁾ дори не се посочват освобождаванията от данъчно облагане в полза на концесионерите (още повече че те са обосновани от логиката на данъчната система), а единствено се оценява дали тръжната процедура е достатъчно открита, недискриминационна и основана на най-ниската цена. Фактът, че по време на фазата на уведомление Комисията е получила съответните договори за концесия, в които се посочват няколко освобождавания от данъчно облагане, не означава, че Комисията ги е анализираща от гледна точка на държавната помощ или че се е произнесла по отношение на тези конкретни мерки. Съгласно съдебната практика на Съда Комисията следва да е зела ясна и категорична позиция относно съответните мерки, за да могат получателите да считат, че тези мерки не представляват държавна помощ. Липсата на становище от страна на Комисията не означава, че тези мерки са одобрени.⁽¹⁷⁰⁾
- (236) По същата логика фактът, че в решението за ширококоловия достъп⁽¹⁷¹⁾ Комисията е посочила като правна основа Закона за публично-частното партньорство, включващ подобни разпоредби, също не означава, че Комисията е оценила изрично тези разпоредби. На последно място делото за подводен тунел в Солун⁽¹⁷²⁾ не

⁽¹⁶⁷⁾ Вж. например Решение от 4 март 2009 г. на Общия съд по дело *Assogestioni et Fineco Asset Management/Комисия*, T-445/05, точка 145 и цитираната съдебна практика.

⁽¹⁶⁸⁾ Вж. решение на Комисията по дело NN 27/96 — Международно летище Спата.

⁽¹⁶⁹⁾ Вж. решения на Комисията по дела N 508/07 — Иония Олос, N 45/08 — Магистрала Елевсина-Коринт-Патра-Пиргос-Цакона, N 566/07 — Магистрала Коринт-Триполи-Каламата и отсечката Левктро-Спарта, N 565/07 — Магистралата на Централна Гърция, N 633/2007 — Договор за концесия на отсечката Малиакос-Клеиди от магистралата Патра-Атина-Солун-Евзони, N 134/07 — Договор за концесия на подводен тунел в Солун.

⁽¹⁷⁰⁾ Решение от 30 ноември 2009 г. по съединени дела Франция и France Telecom/Комисия, T-427/04 и T-17/05, Сборник, стр. II-0435, точки 264—266, Решение от 28 юли 2011 г. по съединени дела *Territorio Historico de Vizcaya*, C-474-09 P—C-476/09 P, все още непубликувано, точка 70.

⁽¹⁷¹⁾ SA. 32866 (11/N) — Гърция — Разгръщане на ширококолов достъп в гръцките селски райони.

⁽¹⁷²⁾ Вж. решение на Комисията по дело NN 134/07 — Договор за концесия на подводен тунел в Солун.

изглежда уместно, тъй като данъчните мерки също не са включени в оценката и така или иначе спечелилият търга участник не се е възползвал от включената в тръжните документи опция за използване на оперативни субсидии.

- (237) Освен това гръцките органи и РСТ твърдят, че Комисията е поддържала своята позиция относно съответната си оценка по тези дела след издаването на своите решения за държавна помощ през декември 2013 г. относно измененията на четири такива проекта. ⁽¹⁷³⁾ В това отношение Комисията отбелязва, че в тези решения дори не се посочват данъчни разпоредби, тъй като техният предмет е различен, и още по-малко съдържат оценка от името на Комисията.
- (238) С оглед на гореизложеното не може да се направи заключението, че Комисията е „одобрила“ подобни разпоредби в миналото и че това „одобрение“ може да се изтъква от получателя с цел изключване на наличието на държавна помощ. ⁽¹⁷⁴⁾
- (239) Следователно Комисията достига до заключението, че разгледаните по-горе мерки (с изключение на мярката по т. 5.3.9) представляват избирателни предимства, които не са обосновани от характера и общата схема на данъчната система.

5.5. Нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията

- (240) Горепосочените мерки, представляващи избирателни предимства, могат да бъдат класифицирани като държавна помощ, ако нарушават или заплашват да нарушат конкуренцията и доколкото те засягат търговията между държавите членки. Съгласно установената съдебна практика се счита, че избирателно предимство, предоставено от държавата, нарушава или заплашва да наруши конкуренцията, когато би могло да подобри конкурентната позиция на получателя спрямо други, конкуриращи се с него предприятия. ⁽¹⁷⁵⁾ Следователно се предполага, че съществува нарушаване на конкуренцията по смисъла на член 107 от ДФЕС, когато държавата предоставя финансово предимство на предприятие в либерализиран сектор, в който съществува или би могла да съществува конкуренция. ⁽¹⁷⁶⁾
- (241) Тъй като гръцката държава е организираща международна тръжна процедура за концесията, впоследствие възложена на Cosco, тя е поставила предоставянето на пристанищни услуги на конкурентна основа. Тъй като различни предприятия от различни държави членки могат да се конкурират за получаване на пристанищни концесии, предоставянето на конкретните данъчни предимства в полза на РСТ, които не са били достъпни за всички възможни кандидати към момента на тръжната процедура, може да се счита ако не за реално, то поне за потенциално нарушаване на конкуренцията.
- (242) Още към момента, когато РСТ сключва споразумението за концесия, пристанището на Пирея разполага със значителен капацитет (1,6 млн. TEU) и се счита за потенциален конкурент на други пристанища в ЕС. ⁽¹⁷⁷⁾ Например пристанището на Солун, пристанището на Констанца в Румъния, пристанището на Копер в Словения и определен брой пристанища в Италия могат да се считат за преки или поне потенциални конкуренти на РСТ. Съгласно споразумението за концесия се предвижда кейове II и III на контейнерния терминал, които се експлоатират от РСТ, да достигнат значим капацитет (до 3,7 млн. TEU) до 2015 г. Този нов капацитет, чието изграждане е било подпомогнато от въпросните мерки, би могъл да засегне както конкуренцията, така и търговията между държавите членки, тъй като различни пристанища в редица държави членки биха могли да имат същите клиенти като РСТ и са поне потенциално негови конкуренти.

⁽¹⁷³⁾ Вж. решение C(2013) 9253 final — Държавна помощ SA.36894 относно възобновяването на проекта Ionia Odos S.A.; решение C(2013) 9275 final — Държавна помощ SA.36877 относно възобновяването на проекта Aegean Motorway S.A.; решение C(2013) 9253 final — Държавна помощ SA.36878 относно проекта Olympia Odos S.A.; както и решение C(2013) 9274 final — Държавна помощ SA. 36893 относно проекта за централна магистрала (E65).

⁽¹⁷⁴⁾ При всички случаи Комисията отбелязва в допълнение, че освобождаванията от данъчно облагане в полза на РСТ явно са включени единствено в закона за ратифициране на споразумението за концесия, но не и в самото споразумение за концесия, тъй като РРА няма правомощия за предоставяне на освобождавания от данъчно облагане. За разлика от случаите, на които се позовават гръцките органи и РСТ, от концесионера в този случай се е очаквало да предприеме единствено и само инвестиционния проект, без каквато и да е държавна или публична помощ.

⁽¹⁷⁵⁾ Решение от 17 септември 1980 г. по дело Philip Morris, 730/79, Recueil, стр. 267, точка 11, Решение от 15 юни 2000 г. по съединени дела Alzetta Mauro и други/Комисия, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97—607/97, T-1/98, T-3/98—T-6/98 и T-23/98, Recueil, стр. II-2325, точка 80.

⁽¹⁷⁶⁾ Решение от 15 юни 2000 г. по съединени дела Alzetta, T-298/97, T-312/97 и др., Recueil, стр. II-2325, точки 141—147, Решение от 14 януари 2003 г. по дело Altmark Trans, C-280/00, Recueil, стр. I-7747.

⁽¹⁷⁷⁾ Вж. решение на Комисията от 18 декември 2009 г. по дело C 21/09 (ex N 105/08, N 168/2008 и N 169/08) — Гърция — Публично финансиране на инфраструктура и оборудване в пристанището на Пирея (ОВ C 402, 29.12.2012 г., стр. 25, параграфи 90 и 91).

- (243) Освен това Комисията отбелязва, че контейнерните терминали за трансбордиране като този на получателя са в много по-голяма степен изложени на конкуренция, включително от страна на трети държави (в Средиземноморския регион). Например поради тази инвестиция Cosco е съсредоточило своите средиземноморски коработранспортни операции в Пирея вместо в италианските и испанските пристанища за трансбордиране, които е използвало преди това. РСТ се конкурира с други пристанища в ЕС и ще засили своите пазарни позиции.
- (244) Тъй като въпросните данъчни мерки са осигурили на РСТ допълнителен паричен поток, по-специално през първите фази от проекта за изграждане, те са помогнали на Cosco да разшири своите дейности на пазара на пристанищни услуги в ЕС и вероятно са укрепили неговите конкурентни позиции на този пазар.
- (245) От горепосочените съображения следва, че въпросните мерки вероятно биха засегнали търговията между държавите членки и биха нарушили или заплашили да нарушат конкуренцията. Съгласно установената съдебна практика на Съда е достатъчно да се установи, че въпросната помощ може да засегне търговията между държавите членки и заплашва да наруши конкуренцията.⁽¹⁷⁸⁾ С оглед на гореизложените анализ Комисията не счита за необходимо да определя по-подробно точния обхват на услугите или на въпросния географски пазар, нито да анализира детайлно неговата структура и произтичащите конкурентни взаимоотношения.⁽¹⁷⁹⁾
- (246) Що се отнася до изтъкнатия от РСТ аргумент, че оценката на ефекта от данъчните мерки върху конкуренцията и търговията би изисквала анализ на аналогичните данъчни системи на съответните пазари, Комисията отбелязва, че съгласно установената съдебна практика⁽¹⁸⁰⁾ фактът, че държава членка иска чрез едностранни мерки да сближи условията за конкуренция в определен икономически сектор с тези в други държави членки, не лишава въпросните мерки от характера им на държавна помощ.

Заклучение

- (247) С оглед на гореизложеното Комисията достига до заключението, че всички данъчни предимства, предоставени на РСТ, представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, с изключение на предполагаемото освобождаване от общите правила за принудително отчуждаване.

6. ОЦЕНКА НА СЪВМЕСТИМОСТТА НА МЕРКИТЕ

- (248) Гръцките органи и РСТ твърдят, че мерките за помощ трябва да се считат за съвместими с вътрешния пазар въз основа на член 107, параграф 3, буква а) и член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС, както и въз основа на правилата на ЕС за регионална помощ.

6.1. Приложимост на Насоките за регионална помощ за 2007—2013 г.⁽¹⁸¹⁾ (НРП)

- (249) Комисията отбелязва, че законовото право на РСТ да използва мерки за държавна помощ му е предоставено след публикуването в Държавен вестник на закона, включващ тези мерки, т.е. на 30 март 2009 г.⁽¹⁸²⁾ Следователно Комисията ще оцени мерките въз основа на НРП за 2007—2013 г., приложими към март 2009 г.
- (250) Комисията отбелязва, че разглежданите мерки за помощ се състоят в неограничени по размер данъчни предимства, които съгласно правилата за регионална помощ се считат за оперативна, а не за инвестиционна помощ. Съгласно НРП за 2007—2013 г., по изключение и в много ограничени случаи, може да бъде разрешена оперативна помощ⁽¹⁸³⁾ в региони, отговарящи на условията за дерогация по член 107, параграф 3, буква а) от ДФЕС.

⁽¹⁷⁸⁾ Вж. Решение от 15 юни 2000 г. по съединени дела Alzetta, T-298/97, T-312/097 и др., Recueil, стр. II-2325, точка 95 и Решение от 17 септември 1980 г. по дело Philip Morris, 730/97, Recueil, стр. 267, точки 9—12.

⁽¹⁷⁹⁾ Вж. също Решение от 15 юни 2000 г. по съединени дела Alzetta, точка 95.

⁽¹⁸⁰⁾ Вж. Решение от 29 април 2004 г. по дело Италия/Комисия, C-372/97, Recueil, стр. I-3679, точка 67 и посочената в него съдебна практика.

⁽¹⁸¹⁾ Насоки за национална регионална помощ за 2007—2013 г. (ОВ С 54, 4.3.2006 г., стр. 13).

⁽¹⁸²⁾ Вж. член 8 от Закон 3755/2009, определящ началото на валидността на този закон.

⁽¹⁸³⁾ Вж. глава 5 от НРП 2007—2013 и решение на Комисията от 13 февруари 2008 г. по дело С 7/08 (ex N 655/07) — Германия — Гаранционна схема на провинция Саксония за заеми за работен капитал.

Пристанището на Пирея е разположено в региона на Атика, който през март 2009 г. е представлявал регион, отговарящ на условията за регионална помощ по смисъла на член 107, параграф 3, буква а) от ДФЕС в качеството на засегнат от „статистическия ефект“ регион. ⁽¹⁸⁴⁾ Следователно трябва да се анализира дали мерките за помощ отговарят на условията за оперативна помощ, посочени в НРП. Оперативна помощ в рамките на НРП за 2007—2013 г. може да бъде разрешена, ако е оправдана с оглед на нейния принос за регионалното развитие и естеството ѝ и ако нивото ѝ е пропорционално на затрудненията, които цели да облекчи. В допълнение към това по принцип оперативна помощ следва да бъде предоставяна само за предварително определен набор от приемливи разходи или разходи ⁽¹⁸⁵⁾ и да е ограничена до определен процент от тези разходи. Освен това тя следва да е временна и да намалява във времето и да бъде премахвана щом съответните региони реално достигнат нивата на по-богатите области в ЕС.

- (251) Комисията отбелязва, че предвид естеството на помощта и затрудненията, които цели да облекчи, принципно се касае за една *ad hoc* помощ, която на практика не може да преодолее такива затруднения, тъй като е малко вероятно предоставянето на оперативна помощ на дадено предприятие да преодолее затрудненията по цялостен начин. Освен това изтъкнатите от гръцките органи и РСТ причини, обосноваващи мерките за помощ, т.е. развитието и модернизацията на сектора за контейнерен морски транспорт, чрез създаването на правна сигурност на данъчния режим, приложим за инвестиционния проект, не могат да се считат за свързани с въпросния регион затруднения, нуждаещи се от облекчаване. В допълнение към това дори и Комисията да приеме, че тази обосновка е уместна в настоящия случай, не съществуват предварително определени приемливи разходи по отношение на такива затруднения и съответно предварително определен размер на помощта. Освен това мерките за помощ не включват постепенно намаляване във времето и не е предвидено да бъдат поетапно премахнати, когато регионът на Атика стане регион „С“ на 1 януари 2011 г. ⁽¹⁸⁶⁾ Следователно мерките за помощ не могат да се считат за съвместими въз основа на НРП за 2007—2013 г.

6.2. Пряко прилагане на член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС

Цел от общ интерес

- (252) В свое съобщение, озаглавено *Устойчиво бъдеще за транспорта: Интегрирана, основана на технологии и лесна за ползване система* ⁽¹⁸⁷⁾, Комисията подчертава, че развитието на пристанищата и интермодалните терминали е ключов фактор за изграждане на интегрирана и интелигентна логистична система в ЕС. В съобщението относно *Стратегическите цели и препоръки за политиката в областта на морския транспорт до 2018 г.* ⁽¹⁸⁸⁾ Комисията подчертава, че осигуряването на нови пристанищни инфраструктури, както и подобряването на използването на съществуващия капацитет, е от съществено значение, за да се гарантира, че пристанищата могат да се справят успешно със своята функция на входни точки.
- (253) Съгласно Регламент (ЕС) № 1315/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁸⁹⁾ най-добрият начин за развитие на трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) е като се използва подход с две нива, предвиждащ широкообхватна мрежа и основна мрежа. Широкообхватната мрежа представлява основното ниво на новата TEN-T. Тя се състои от цялата съществуваща и планирана инфраструктура, която изпълнява изискванията на регламента за TEN-T. Основната мрежа следва да представлява основата за развитието на устойчива мултимодална транспортна мрежа, да стимулира развитието на цялата широкообхватна мрежа и да бъде изградена най-късно до 2030 г. Пристанището на Пирея е едно от морските пристанища, включени в основната мрежа на ЕС.
- (254) В този смисъл пристанището на Пирея е едно от най-големите и най-значимите в Средиземно море и неговата експлоатация е ключов фактор за развитието на гръцката икономика и от съществено значение за развитието на целите на транспортната политика на ЕС. Предприетата от РСТ инвестиция е развила част от пристанището на Пирея до модерен морски контейнерен терминал чрез повишаване на неговата ефективност, складов капацитет, способност за обслужване на товарни кораби от ново поколение и взаимосвързаност. Съгласно споразумението за концесия се очаква капацитетът да се увеличи от най-малко 300 000 TEU през първата година от периода на концесията до най-малко 3 700 000 TEU след осмата година от периода на концесията. Следователно може да се заключи, че инвестициите в пристанищни съоръжения в съчетание с елементи на държавна помощ могат да допринесат за постигането на цел от общ интерес.

⁽¹⁸⁴⁾ Вж. решение на Комисията от 31 август 2006 г. по дело N 408-06 — Гърция — Карта на регионалните помощи за 2007—2013 г. (ОВ С 286, 23.11.2006 г., стр. 5).

⁽¹⁸⁵⁾ Например заместващи инвестиции, транспортни разходи или разходи за труд.

⁽¹⁸⁶⁾ Вж. бележка под линия 184.

⁽¹⁸⁷⁾ COM(2009) 279/4, параграф 46.

⁽¹⁸⁸⁾ COM(2009), 8.

⁽¹⁸⁹⁾ Регламент (ЕС) № 1315/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно насоките на Съюза за развитието на трансевропейската транспортна мрежа и за отмяна на Решение № 661/2010/ЕС (ОВ L 348, 20.12.2013 г., стр. 1).

Необходимост и стимулиращ ефект

- (255) Съгласно съдебната практика на Комисията в тази област необходимостта от помощта се установява, ако може да се докаже, че сумата на входящия поток от нетни приходи, генерирани от инвестиционния проект, не е достатъчна, за да компенсира инвестиционните разходи на инвеститора. На практика, ако тези приходи не са достатъчни, проектът не би бил предприет от частен инвеститор без публична подкрепа и предоставянето на държавна помощ би било сметено за необходимо.
- (256) Гръцките органи и получателят твърдят, че мерките за помощ са били необходими, тъй като при тяхната липса режимът на финансиране на проекти, който РСТ би договорил, би бил съществено по-неблагоприятен и би изложил на риск изпълнението на проекта.
- (257) Комисията последователно е считала, че проектите за пристанищна инфраструктура изискват значителни капиталови инвестиции, чиято възвръщаемост се постига само в много дългосрочен план и чиято икономическа жизнеспособност невинаги може да бъде осигурена без публична подкрепа. В този случай обаче РРА — възлагащият орган, провел тръжната процедура за избора на концесионер на пристанището на Пирея, вече е бил установил, че икономическата жизнеспособност на проекта ще бъде осигурена — нещо, който се доказва от факта, че съгласно тръжната документация се е очаквало избраният бенефициер да предприеме цялата инвестиция за своя собствена сметка. В допълнение към това РСТ е предприело разширяването на кей II и изграждането на кей III, поемайки самостоятелно всички инвестиционни разходи, свързани с проекта. Когато е подало своята оферта, приета от РРА, то е считало, че неговата инвестиция в пристанището на Пирея ще бъде рентабилна за него, без да е необходима публична подкрепа, тъй като в противен случай то не би подало офертата или би я подало с резерви относно рентабилността на проекта при липсата на специално данъчно третиране. Освен това фактът, че Cosco е имало за цел да превърне пристанището на Пирея във водещия контейнерен терминал в Средиземно море, свидетелства за потенциала на това пристанище, както и за рентабилността на инвестиционния проект, която никога не е била поставяна под съмнение.⁽¹⁹⁰⁾ Следователно не може да се счита, че разглежданите мерки са били необходими за осигуряването на икономическата жизнеспособност на инвестиционния проект.
- (258) Фактът, че Китайската банка за развитие е изчаквала приемането на закона за ратификация, не доказва необходимостта от мерките за помощ. Като се има предвид, че договорът за концесия е трябвало да бъде ратифициран със закон в съответствие с гръцката законодателна практика, всяка банка би изчакала приемането на закона за ратификация, без това да е изрично свързано с предоставянето на разглежданите мерки. Освен това поисканата от Европейската инвестиционна банка защита срещу обща или дискриминационна законодателна промяна също не доказва необходимостта от помощта.
- (259) РСТ е започнало строителните работи едва след ратификацията на договора за концесия със закон. Това обаче е свързано също с факта, че всички публични договори от този вид трябва да бъдат ратифицирани със закон. Всяко дружество, намиращо се в позицията на РСТ, при всички случаи би изчакало ратификацията на договора. В допълнение към това Cosco се е ангажирало да изпълни проекта още към момента на подаване на своята оферта преди приемането на акта за одобрение, т.е. закона за ратификация. След като офертата е била подадена, Cosco е знаело, че има законово задължение да реализира инвестицията, ако бъде определено от РРА като спечелилия търга оферент.
- (260) Освен това получателят никога не се е позовавал на съществуването на недостиг на финансиране, който трябва да бъде преодолян чрез разглежданите мерки. Фактът, че РСТ е определило размера на помощта едва след откриването на официалната процедура по разследване от страна на Комисията, т.е. почти 5 години след подписването на договора за концесия, показва, че в своя първоначален бизнес план и по-специално към момента, когато Cosco е взело решение за предприемане на инвестицията, РСТ не е взело под внимание размера на помощта. Що се отнася до изтъкнатите от получателя решения на Комисията, в които Комисията е одобрила държавна помощ, за която не е постъпило уведомление, в случаи, при които помощта не е била количествено оценена предварително, Комисията отбелязва, че посочените казуси не са приложими в настоящия случай, тъй като те не се отнасят за финансиране на пристанищна инфраструктура, при което по правило трябва да бъде установен конкретен финансов недостиг дори и за целите на последващия анализ на съвместимостта. Следователно тази помощ не може да се счита за необходима за изпълнението на проекта, тъй като той би бил предприет от РСТ при всички обстоятелства.

⁽¹⁹⁰⁾ Освен това икономическата жизнеспособност и рентабилността на инвестиционния проект вече са потвърдени от факта, че инвестициите на РСТ в пристанището на Пирея вече са отбелязали силно положителни финансови резултати.

- (261) При всички случаи, както вече беше обяснено по-горе, разглежданите мерки се състоят в неограничени по размер данъчни предимства, които представляват оперативна помощ, която принципно не е разрешена. Такава помощ е допустима единствено при изрично определени изключителни обстоятелства. В контекста на анализа на съвместимостта на финансирането на проект за пристанищна инфраструктура въз основа на член 107, параграф 3, буква в) такава помощ не може да бъде счетена за съвместима.
- (262) Получателят твърди, че в този случай пазарната неефективност се състои в необходимостта от осигуряване на стабилност, правна сигурност и гъвкавост по отношение на данъчната рамка за изпълнение на договора за концесия. В това отношение Комисията отбелязва, че съгласно нейната установена практика необходимостта от осигуряване на стабилност, правна сигурност и гъвкавост не може да се счита за пазарна неефективност или за валидно основание за съвместимост на мерките за помощ. Най-важно обаче е, че липсата на такава „рамка“ не е възпрепятствала Cosco да предприеме инвестицията в пристанището на Пирея. Следователно Комисията счита, че целта за осигуряване на стабилност, правна сигурност и гъвкавост не може да докаже необходимостта от или стимулиращия ефект на разглежданите мерки за помощ.
- (263) С оглед на гореизложеното Комисията счита, че предоставените на РСТ мерки за помощ не са били необходими, тъй като не е доказано, че при тяхната липса Cosco би се отказало от изпълнението на проекта. Следователно мерките за помощ представляват оперативна помощ, която освобождава РСТ от разходи, които то по принцип би понесло, и не могат да се считат за съвместими. С оглед на това заключение Комисията не счита за необходимо да анализира по-подробно останалите условия на член 107, параграф 3, буква в) относно пропорционалността и нарушаването на конкуренцията с цел установяване на съвместимостта на мерките за помощ.

7. ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ПОМОЩТА

Съгласно установената съдебна практика помощта, счетена от Комисията за несъвместима с общия пазар, трябва да бъде възстановена с цел възстановяване на съществуващото преди това положение.⁽¹⁹¹⁾ Тъй като горепосочените мерки представляват неправомерна и несъвместима държавна помощ, Комисията следва да постанови възстановяването на неправомерно предоставената помощ, която е несъвместима с вътрешния пазар, освен ако получателят може да има оправдани правни очаквания или да се позове на общ принцип на правото на ЕС.⁽¹⁹²⁾

Количествена оценка

- (264) Количествената оценка на помощта, предоставена от гръцките органи и получателя, се основава на хипотетичните предположения в бизнес плана на РСТ от 2009 г. Следователно те не могат да служат като основа за точната количествена оценка на размера на помощта.
- (265) Поради липсата на подходяща информация от страна на гръцките органи в настоящото решение не се определя точният размер на получената от РСТ помощ за всяка от мерките. Въпреки това Комисията счита, че държавата членка трябва да прилага следната методология, за да определи сумата на несъвместимата държавна помощ, която трябва да бъде възстановена от РСТ:
- Освобождаване от подоходен данък върху лихвите, натрупани до датата на започване на експлоатацията на кей III:
- (266) Тази мярка включва помощ в полза на РСТ, която е равностойна на подоходния данък, който РСТ по правило би дължало върху натрупаните лихви до започването на експлоатацията на кей III и от който РСТ е освободено въз основа на член 2, параграф 1 от Закона.
- (267) Гръцките органи посочиха, че на практика РСТ не се е възползвало от тази разпоредба, тъй като е включило в своите облагаеми приходи сумата на натрупаните лихви върху парични депозити (следователно тези приходи са подлежали на облагане с подоходен данък). С оглед на това те трябва да предоставят доказателство, че случаят действително е бил такъв.

⁽¹⁹¹⁾ Вж. например Решение от 4 април 1995 г. по дело Комисия/Италия, С-348/93, стр. I-00673, точка 26 и посочената в него съдебна практика.

⁽¹⁹²⁾ Вж. например Решение от 12 септември 2007 г. по съединени дела Италия и Brandt Italia SpA/Комисия, Т-239/04 и Т-323/04, стр. II-3265, точки 153—154 и посочената в тях съдебна практика.

- (268) В случай че РСТ се е възползвало от тази разпоредба, гръцките органи трябва първо да посочат следните дати:
- датата, от която РСТ е бил освободено от подоходен данък върху натрупани лихви;
  - датата, на която е започнала експлоатацията на кей III.
- (269) Гръцките органи трябва да вземат като база съответните депозити на РСТ в гръцките банки за всяка отделна година (след датата на освобождаване от подоходен данък върху натрупани лихви), както и съответните годишни лихви, и да приложат спрямо тях приложимата за всяка година ставка на подоходния данък.
- Право на възстановяване на данъчен кредит по ДДС независимо от датата на завършване на строителните работи или на отделни части от тях.
- (270) Тази мярка включва помощ в полза на РСТ, която е равностойна на пълния размер на възстановяване на данъчен кредит по ДДС, който РСТ запазва (съгласно тази разпоредба), в случай че 5 години след извършването на съответните разходи експлоатацията по проекта не е започнала.
- (271) Гръцките органи са посочили, че РСТ е започнало експлоатация по инвестиционния проект още в рамките на 5 години от началото на проекта, поради което петгодишният период на освобождаване не е довел до подлежаща на възстановяване конкретна сума.
- (272) Гръцките органи обаче не са предоставили никакви доказателства за приключването на строителните работи по проекта и за започването на експлоатацията. Следователно гръцките органи трябва да предоставят доказателства за завършването на строителните работи по проекта. В допълнение към това те следва да предоставят също така списъка на фактурите, свързани с тези строителни работи, както и да посочат датите, на които РСТ е получило възстановяване на данъчен кредит по ДДС във връзка с тези фактури.
- (273) В случай че строителните работи по проекта не са приключили, за дата на предоставяне на помощта ще се счита петата година след датата на възстановяване на данъчен кредит по ДДС за всяка от фактурите, свързани със строителните работи. Във всеки от случаите помощта ще се изразява в размера на възстановения данъчен кредит по ДДС.
- Широко определение за инвестиционна стока => пряко право на възстановяване на 90 % от данъчен кредит по ДДС без одит.
- (274) Тази мярка включва помощ в полза на РСТ, която е равностойна на натрупаните лихви върху възстановения ДДС за всички разходи, различни от разходи за материални активи (свързани с инвестиционната стока), от момента, в който възстановяването е предоставено на РСТ, до момента, в който РСТ би получило право на такова възстановяване, а именно 3 години по-късно или до момента, в който РСТ би имало възможност да компенсира своя ДДС върху покупките (във връзка с тези разходи) с ДДС върху продажбите.
- (275) Гръцките органи следва да правят разграничение между ДДС по отношение на материални активи, които попадат в обхвата на понятието за инвестиционна стока, и ДДС върху покупките, свързан с други строителни работи и услуги. Следователно този ДДС върху покупките трябва да бъде изчислен. Въз основа на сумата, получена при това изчисление, гръцките органи трябва да изчислят лихвата, която държавата следва да изиска за авансовото плащане преди тригодишния период, в рамките на който РСТ може да получи възстановяване във всеки случай. Тези лихви трябва да бъдат изчислени за периода от момента, в който възстановяването е предоставено на РСТ, до момента, в който РСТ би получило право на такова възстановяване, а именно 3 години по-късно. Ако може да се докаже, че то е можело да получи възстановяване преди изтичането на тригодишния период, съответната лихва трябва да бъде изчислена до момента, когато РСТ би било в състояние да компенсира своя ДДС върху покупките (във връзка с тези разходи) с ДДС върху продажбите.
- Право на лихви за забава без необходимост от времеви или процедурни изисквания в случай на невъзстановяване на ДДС от държавата
- (276) Тази мярка съставлява помощ в полза на РСТ, която е равностойна на лихвите, които РСТ може да изиска (по силата на тази разпоредба) от гръцката държава след изтичането на 60 дни от момента на подаване на съответната данъчна декларация (за изискване на възстановяване на ДДС), докато други дружества, намиращи се в подобно положение, не биха имали право на начисляване на лихви.

(277) РСТ посочи, че не се е възползвало от тази разпоредба. Въпреки това, ако това не е така и ако такива лихви на практика са били изплатени от държавата, то тогава гръцките органи следва да посочат точния размер на изплатените лихви, както и датите, на които са извършени тези плащания. Тези дати ще се считат за датите на предоставяне на помощта, а съответните изплатени лихви — за размерите на помощите, предоставени на тези дати.

— Прехвърляне на загуби към бъдещи периоди без времево ограничение

(278) Помощта в този случай се изразява в допълнителния корпоративен данък, който РСТ би дължало, ако не е било извършено прехвърляне на загуби към бъдещи периоди извън времево ограничение от 5 години. С други думи помощта е равностойна на разликата между подоходния данък, който РСТ реално е заплатило, и подоходния данък, който би платило при липсата на възможността за прехвърляне на своите загуби към бъдещи периоди за период от повече от 5 години след тяхното възникване.

(279) В този случай за дата на предоставяне на помощта се счита датата, на която данъкът би бил дължим. Гръцките органи следва да предоставят данни, доказващи данъчните загуби, които РСТ е реализирало през всяка година, както и информация дали тези загуби са били прехвърлени към бъдещи периоди за период от повече от 5 години. Ако случаят е такъв, те ще трябва да изчислят въздействието от тези загуби върху неговата данъчна основа и следователно съответния подоходен данък, който РСТ не е заплатило поради извършването на това прехвърляне към бъдещи периоди.

— Избор между 3 амортизационни метода

(280) РСТ посочи, че е използвало линейния амортизационен метод. Гръцките органи следва да предоставят доказателство, че е използван единствено линейният амортизационен метод, без да е съществувала възможност за преминаване към други амортизационни методи. Ако е използван друг амортизационен метод, помощта би била разликата между корпоративния данък, който РСТ би платило в случай на прилагане на линейния метод, и корпоративния данък в случай на използване на някой от другите два метода. За дата на предоставяне на помощта се счита датата, на която допълнителният данък би бил дължим.

— Освобождаване от гербови налози върху споразуменията за заем и всички допълнителни споразумения за финансирането на строителните работи

(281) Гръцките органи следва да посочат дали РСТ е сключило други споразумения за отпускане на заем освен посочените с Cosco. Що се отнася до тези споразумения, предоставената на РСТ помощ би била равностойна на съответните гербови налози, приложими за тези заеми. За дати на предоставяне на тези помощи се считат датите, към които тези гербови налози са били дължими.

— Освобождаване в полза на кредиторите на РСТ от данъци, гербови налози, вноски и всички права в полза на държавата или на трети страни, които те по правило дължат във връзка с договори за прехвърляне на задълженията и правата, произтичащи от споразуменията за заем с РСТ

(282) Тази мярка включва помощ в полза на кредиторите на РСТ, по-специално Cosco, която е равностойна на размера на гербовия налог, който Cosco би дължало по силата на общоприложимите правила в случай на прехвърляне на договорен с РСТ заем към трета страна.

(283) Според гръцките органи през 2009 г. Cosco е предоставило на РСТ два заема, които са били погасени през 2011 г. С оглед на това Комисията няма причини да счита, че е осъществено подобно прехвърляне.

(284) Гръцките органи следва да разяснят дали тази разпоредба е била използвана. Ако случаят е такъв, то тогава те трябва да определят гербовия налог, който би бил дължим за подобни правни актове.

— Освобождаване от гербови налози за всяка компенсация, изплатена от РРА на РСТ по силата на договора за концесия, попадаща извън обхвата на Кодекса за ДДС

(285) Тази мярка предоставя на РСТ предимство, което е равностойно на гербовия налог, който то би трябвало да заплати при такива обстоятелства и от който то е освободено. Гръцките органи следва да посочат дали тази разпоредба е била използвана. Ако случаят е такъв, то тогава те трябва да определят размерите на предоставените на РСТ помощи и съответните дати на предоставяне по същия начин като описания за мерките по-горе.

— Предоставяне на преференциален режим за чуждестранни инвестиции по искане на РСТ

(286) Гръцките органи са посочили, че този режим не е бил използван. Въпреки това, както е посочено в съображение 220, РСТ има право да подаде искане и да бъде поставено под този преференциален режим.

Времени график

(287) В рамките на два месеца след уведомяването на Република Гърция за настоящото решение Гърция трябва да информира Комисията за планираните или предприетите мерки:

- i. посочване на мерките, които в действителност могат да попаднат в обхвата на правилото *de minimis* за държавна помощ, както и предоставяне на съответната документация, доказваща това;
- ii. посочване на мерките, по отношение на които са възстановени средства, или посочване на въведения в действие план за възстановяване.

(288) В рамките на четири месеца след уведомяването на Република Гърция за настоящото решение Гърция трябва да информира Комисията, че е извършила възстановяването.

(289) Принципно това е крайният срок за възстановяване.

(290) В случаите, в които РСТ е получило предимство, ненадвишавашо праговете, посочени в Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията ⁽¹⁹³⁾, това предимство не се счита за държавна помощ, ако са спазени всички условия, посочени в този регламент, и не изисква възстановяване на средства.

(291) Върху сумите, подлежащи на възстановяване, се начислява лихва, считано от датата, на която те са предоставени на РСТ, до тяхното действително възстановяване. Лихвата се изчислява с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията ⁽¹⁹⁴⁾ и Регламент (ЕО) № 271/2008 на Комисията ⁽¹⁹⁵⁾ за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004.

8. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(292) Комисията констатира, че Гърция е приложила неправомерно следните мерки за помощ в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз:

1. освобождаване от подоходен данък върху лихвите, натрупани до датата на започване на експлоатацията на кей III;
2. право на възстановяване на данъчен кредит по ДДС независимо от етапа на завършеност на обекта по договора; определяне на понятието „инвестиционна стока“ за целите на правилата относно ДДС; право на лихви за забава, считано от първия ден след шестдесетия ден от подаването на искане за възстановяване на ДДС;

⁽¹⁹³⁾ Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта *de minimis*.

⁽¹⁹⁴⁾ Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за прилагането от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽¹⁹⁵⁾ Регламент (ЕО) № 271/2008 на Комисията от 30 януари 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004 за прилагането на Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 82, 25.3.2008 г., стр. 1).

3. прехвърляне на загуби към бъдещи периоди без времево ограничение;
  4. избор между 3 амортизационни метода относно инвестиционните разходи за реконструкцията на кей II и изграждането на кей III;
  5. освобождаване от гербови налози върху споразуменията за заем и всички допълнителни споразумения за финансирането на проекта;
  6. освобождаване от данъци, гербови налози, вноски и всички права в полза на държавата или на трети страни по договорите между кредиторите по споразуменията за отпускане на заем, в рамките на които се прехвърлят задълженията и правата, произтичащи от тях;
  7. освобождаване от гербови налози за всяка компенсация, изплатена от РРА на РСТ по силата на договора за концесия, попадаща извън обхвата на Кодекса за ДДС;
  8. закрила по силата на специалния режим за защита на чуждестранните инвестиции.
- (293) Гръцките органи не са освободили РСТ от правилата относно принудително отчуждаване и следователно не са предоставили помощ на РСТ в този контекст.
- (294) Всички от описаните по-горе мерки за помощ са несъвместими с ДФЕС и изискват възстановяване на съответните средства,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Следните мерки за държавна помощ в полза на Piraeus Container Terminal S.A. и неговия кредитор — Cosco, неправомерно приложени от Гърция в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, са несъвместими с вътрешния пазар:

1. освобождаване от подоходен данък върху лихвите, натрупани до датата на започване на експлоатацията на кей III;
2. право на възстановяване на данъчен кредит по ДДС независимо от етапа на завършеност на обекта по договора; определяне на понятието „инвестиционна стока“ за целите на правилата относно ДДС; право на лихви за забава, считано от първия ден след шестдесетия ден от подаването на искане за възстановяване на ДДС;
3. прехвърляне на загуби към бъдещи периоди без времево ограничение;
4. избор между 3 амортизационни метода относно инвестиционните разходи за реконструкцията на кей II и изграждането на кей III;
5. освобождаване от гербови налози върху споразуменията за заем и всички допълнителни споразумения за финансирането на проекта;
6. освобождаване от данъци, гербови налози, вноски и всички права в полза на държавата или на трети страни по договорите между кредиторите по споразуменията за отпускане на заем, в рамките на които се прехвърлят задълженията и правата, произтичащи от тях;
7. освобождаване от гербови налози за всяка компенсация, изплатена от РРА на РСТ по силата на договора за концесия, попадаща извън обхвата на Кодекса за ДДС;
8. закрила по силата на специалния режим за защита на чуждестранните инвестиции.

Член 2

Гръцките органи не са предоставили държавна помощ чрез освобождаване на Piraeus Container Terminal S.A. от правилата относно принудително отчуждаване.

Член 3

1. Гърция възстановява от РСТ и неговото дружество майка Cosco предоставената несъвместима помощ, посочена в член 1.
2. Върху сумите, подлежащи на възстановяване, се начислява лихва, считано от датата, на която те са предоставени на получателя, до тяхното действително възстановяване.
3. Лихвата се изчислява с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 и Регламент (ЕО) № 271/2008 за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004.
4. Считано от датата на приемане на настоящото решение, Гърция отменя всички разпоредби, позволяващи продължаването на мерките, посочени в член 1.
5. Считано от датата на приемане на настоящото решение, Гърция отменя всички оставащи плащания на помощта, посочена в член 1.

Член 4

1. Възстановяването на предоставената помощ, посочена в член 1, е незабавно и ефективно.
2. Гърция осигурява изпълнението на настоящото решение в срок от четири месеца от датата, на която е уведомена за него.

Член 5

1. В срок от два месеца от уведомяването за настоящото решение Гърция изпраща следната информация:
  - а) общата сума (главница и лихви по възстановяване), която следва да бъде възстановена от РСТ и неговото дружество майка Cosco;
  - б) подробно описание на вече предприетите и планирани мерки за спазване на настоящото решение;
  - в) документи, доказващи, че на РСТ и неговото дружество майка Cosco е наредено да възстановят помощта.
2. Гърция информира редовно Комисията за напредъка по националните мерки, предприети за прилагане на настоящото решение, до окончателното възстановяване на предоставената помощ, посочена в член 1. При искане от страна на Комисията Гърция предоставя незабавно информация за вече предприетите и планирани мерки за изпълнение на настоящото решение. Освен това тя предоставя подробна информация относно сумите на помощта и лихвите, които вече са възстановени от получателя.

Член 6

Адресат на настоящото решение е Гърция.

Съставено в Брюксел на 23 март 2015 година.

За Комисията
Margrethe VESTAGER
Член на Комисията

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG